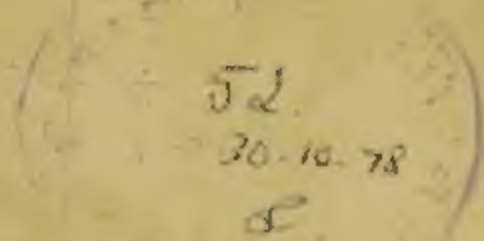

52

१८९

ADMISSION NOTICE

Col. Brown's Cambridge School,
(For Indian Boys)
Dehra Dun.

PREPARES boys for the Senior Cambridge (Cambridge School Certificate) Examination. Boys are also prepared to qualify for admission to His Majesty's Land, Sea and Air Forces.

Next term commences on the 25th January 1944.

Boys admitted between the ages of 6 and 14 years. Age limit may be extended in special cases.

Such vacancies as exist will be given for preference to boys under 10 years of age.

Prospectus etc. from:—
Col. T. F. O'Donnell, A.D.C., M.C.,
V.D., D.A. (Hons.),
M.R.S.T.

Principal—Col. Brown's Cambridge School,
5912B Dehra Dun.

AUCTION NOTICES.

For Sale.

THE Fairfields Estate, Murree, comprising of an area of 2,135 acres of freehold land, one very large residence, one cottage, outhouses, and stables, will be sold by public auction. The undersigned at 11 a.m. on the 17th January 1944 at the District Board Office, Rawalpindi. The property is valuable and is situated on a very central and select locality and is suitable for an hotel. The buildings are well furnished and equipped. The conditions of the auction can be obtained from the Municipal Office, Murree, and the property can be inspected on any working day by appointment with the Secretary, Municipal Committee Murree.

(Sd.) W. B. Stanton, O.B.E., I.C.S.,
Deputy Commissioner, Rawalpindi,
and

President, Municipal Committee,
Murree.

THE undersigned will sell by auction banyan tree lands, in partially allotted Chak Nos. 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Full particulars regarding the sale of land and a schedule of jobs can be obtained free of cost on application. Plans of the chaks can also be obtained at Rs. 1/- each but they will not be sent by V.P.P.

(Sd.) F. M. Hubbard,
Colonization Officer,
Haveli Project, Multan,
Dated Multan,
the 4-12-43. 6012B

IT is hereby notified that 800 Khar trees (Macha Catechu) reserved for felling in Fatawa Range Faisal District Khairat Forests No. 2 will be sold in open auction at District Office Khairat, Daudpota, P. O. Khairat, Faisal District, on the 12-12-43.

TO LET

AND measuring about 4 1/2 Kanals situated in centre of Dheel Mandi, Cattle pond with R. B. Karam Chaudhary & Bros., Chowk Mandi Lahore. 6002C.

A 6-Kanal bungalow is to let. Also enquire for sale purchase of property and loans. Happy Marriage, 7, Dearden Rd., Lahore. 5970B

EDUCATIONAL

Why Lag Behind?
WHEN you can be a B.A. at home through postal tuition excess guaranteed.
G. R. D. College, Amritsar. 5970C

Indian Technical Institute, New Delhi
TRAINS students for courses in Civil, Electrical & Radio Engg. covering City & Guilds and G. I. E. E. (London), Exams. Best arrangements. Session in December. For Prospectus apply with As. 2 stamps. 8637C

WANTED students to learn Accountancy by Post. Splendid Prospectus Booklet free. Rector, India School of Accountancy, Post Box 2026, Calcutta 50651B

BUSINESS NOTICES.

FOR sale investment in shares please write to us. We guarantee fair deal. Prompt & prompt service & expert advice. Mutual Share Agency, 29, Central Bldg., Lahore & 101D Model Town. 9467C

One-Double-One.
Flakes.

ARMY provision suppliers may book their orders now for 1944. This year's output is 504. For terms apply to:—One-Double-One, Srinagar, Kashmir. 6005B

H. DATTA & Sons (Agencies) Ltd., Calcutta and Delhi are desirous of representing reputable manufacturers of any products as local or provincial distributors in Bengal, Bihar, Assam, U.P. and Delhi. Please reply giving details of products and, if possible, samples, either to Post Box No. 2002, Calcutta, or Post Box No. 183, New Delhi. 5942B

PATRONISE Arjan Press Gurgaon for packing cardboard and excise boxes, Rubber stamps and Printings various. 9061C

FINANCIAL

FOR sound investment and honest dealings consult Yeager and Co. Stock and Share Brokers, members Stock Exchange, 109, High Court Rd., the Mall, Lahore. Telephone 2276. 9280C

LOAN arranged on easy terms for Gazetted Officers only. Please write to: Messrs. I Chopra, 219, New Bazar, Camp, Poon. 9111C

WE Finance Loans to Civil and Military Officers. Easy monthly repayments. Write with particulars to Chavvan & Co. 182, Bhawanpeth Poon. 2. 8871C

RENDERS

TEENDERS receivable upto 5 p.m. on 31-12-43 are invited on labour rate on work order basis for the following items of work to be done on 15-L District of Lower Bari Doab Canal in Channel Sub-Division in Multan District.

Earth work about 50 Lacs cft. Pucca Masonry about 2500 cft. and Cement concrete about 800 cft. cartage of material average distance 12 miles.
Executive Engineer,
Renewal Division, L. B. D. C.,
6012B Khairat

Manufactured by NABHAIN

PUBLIC NOTICE

I, Muz Mohd. Khan II (D.M. College, Muz) hereby certify that my name to P. Hawthorne

ENDERSIGNED has lost Deed duly certified by Rank of Commerce 1st respect of Allotment No. covering 30 shares No. Any person possessing the deed correspond with me within 7 days otherwise Transfer Deed will be cancelled.
Puran Chand Sahni
6027B

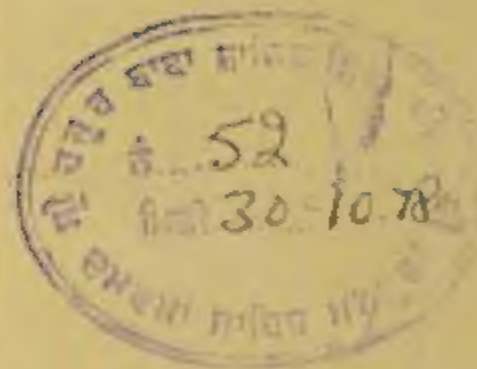

Reward Rs. 500/- who whereabouts. Identification—Medium 71p of middle finger cut.
Age 37 years.
M. L. H. Written on a Name: Harbars Lall 2 her head and others your family being watched by
G. E. Office Kd
9231C
Medical Microscopical For

ਗੋਲੀ ਮਾਸਪੰਤਰਾ
ਗੋਲੀ ਮਾਸਪੰਤਰਾ 33 ਜਦੋਂ ਤਿਉ ਫੇਰ ਧੰਗੇ ਰਾਹਸ ਰੇਖੇ

ਨਵੇਂ ਬੰਦ ਰੁਝੇ ਨੇ
ਰਹਿਮਾ

(ਮਾਸਪੰਤਰਾ)
25 ਜਦੋਂ ਤੇ ਰੇਖੇ ਪਤੀ ਬੰਦੇ ਤੇ
ਤੇ

97 ਤੇ 96 ਜਦੋਂ ਤੇ ਰੇਖੇ ਰੁਖ ਪਾਪਤ ਤੇ

166 ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਮੰਨ ਕੀ ਇਥੋਂ ਬੰਦੇ ਤੇ

180 ਜਦੋਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਬੰਦੇ ਤੇ

ਜਦੋਂ 66 ਬੰਦੇ ਰੁਖ ਮੰਨੇ

70 ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਤੇ ਪਤੀ ਰੁਖ ਪਾਪਤ ਤੇ

166 ਤੇ ਰੁਖ ਤੇ ਬੰਦੇ ਮੰਨੀ ਇਥੋਂ ਪੂਰੇ ਤੇ

32 ਜਦੋਂ ਤੇ ਇਥੋਂ ਮੰਨੀ ਜਦੋਂ

॥ उरु रण पछे र शत्रु बीडा । निधन

ਮਧੁਰਾ ਦੇ ਨੇਮੇ ਜਘਰ
ਜਾਂਦੇ ਮੁਜਰਕ ਮਾਤ ਨੇ ਦੁਖੀ ਰੋਵੇਨੇ ੧੮,

ਸੁ
ਜੇ ਕੋ, ਪਰੁ ਹੁਕੁ ਪਾਈ ਪਿਤਾ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਸੁਰਾ ਧੁਰੁ ਹੁਕੁ

93.
283943

੬੨ ੭

੬ ਰੇਨਾ ਦੇ ਟੁਟੇ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ
ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਟੁਟੇ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ

ਰਾਖੀ ਨਾਉਂਦੇ ਰਾਖੀ ਨੂੰ ਰੀ ਘਾਟੀ ੨੦
ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਟੁਟੇ ਤੋਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ

੭

ਭਰ
ਚੋਰਾਂ ਤੇ ਛਾਟੇ ਦਾ ਜੋਤ = ੨,੯

੬

ਮ

ਜੇ
ਜਪਜੀ ਸਾਧਿਕਾ ਦਾ ਇਰ ਇਰ ਮੋੜੀ ਜਾਨਤ ੬੩ ੧੩
ਜੀਤਾ ਮਾਧੀ, ਜਾਨ ਮੋ ਮਨ ਮਨ ਰੇ ਜਨਕ ਮਾਧੀ ੧੫,

2

2

2

2

2

2

ਖ

੨
੧੭ ਧੰਨੀ ਕੀਜੇ ੨੨੩
, ਦੇ ੩੩ ਧੰਨੀ ਕੀਜੇ ॥

2

1

2

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

३
 दयाल जम, जयरा २७
 म०३५, न० ०३५५५५,
 ११. दहज २००० दहज ११

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਮੁ॥ ॥ ਅਦਿਸੁ ਨੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ
ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਜੀ ਲਖਵਰਾ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨਹੋ ਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾਂ ਲਿਵਤਾਰਾ॥ ਭੁਖਿ ਆਭੁ
ਖਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਆਭੁਰਾ॥ ਸਹਜ ਸਿਆਣਪਾਂ ਲਖੋ ਹਿਤੁ ਇਕਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ॥
ਕਿ ਵਸਤਿ ਆਰਾਹੇਈ ਮੇਕਿ ਵਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ॥ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਦਾ ਨਾਨਕ ਲਿ
ਖਿ ਆਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀ
ਅਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਅਹਿ
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਇਕ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ ਅਹਿ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹ

ਰਿਹੁ ਕਮੁ ਨ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਂ ਤੁਹੈ
 ਵੈ ਕਿ ਸੈ ਤਾਂ ਲੁ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਤਿ ਜਾਂ ਲੈ ਨੀ ਜਾਂ ਲੁ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿ ਆਈ ਅੰਠ ਗਾਗਾ
 ਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿ ਆਵਿਖੁ ਵੀਚਾਰੁ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਨਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੋਹਿ
 ਰਿਵੇਹ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾ ਪੈਵਿ ਸੈ ਦੂਰਿ। ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੈਖੇਹ ਵਰਾਹ ਦੂਰਿ। ਕਥਨਾ ਕਥੀ
 ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ। ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ। ਵੇਦਾ ਵੇਲੈ ਵੇਖਿ ਪਾਹਿ। ਨ
 ਗਾਨੁ ਗੀਤ ਰਿਖਾ ਹੀ ਪਾਹਿ। ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੈ ਪਰਵ
 ਹੁ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇਕੁ। ਪਿਆਰੁ ਉਅਪਾਗ। ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ
 ਵਾਤਿ ਕਰੇ ਵਾਤਾਰੁ। ਫੇਰਿ ਕਿ ਮਰੈ ਰਖੀ ਮੇਜਿ ਤੁਹਿ ਸੇਵਰ ਬਾਰੁ। ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੋਲਾ ਲੁਬੈ
 ਲੀ ਮੇਜਿ ਤੁਹਾਇ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿ ਆਈ ਵੀਚਾਰੁ। ਕ
 ਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੇਖੁਦ ਆਰੁ। ਨਾਨਕ ਵੈ ਜਾਣੀ ਮੇਸਰੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਆਰੁ।
 ॥ ਥਾਪਿ ਆਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹੋਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੇਇ। ਜਿਨਿ ਜੇਵਿ ਆ

ਰਿਨਿਪਾਇਆਮਨੁ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗਾਵੀਅੰਜੁਦਾਅੰਮਨਿਰਖੀਅੰਭਾ
 ਉਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਨਾਇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੰਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਅਸ
 ਮਾਈਪਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈਜੇਹਉਨਾਨਾਅਖੰਨਾਹੀਕਹਣ
 ਕਥਨੁਨਜਾਈਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈਸਰਨਾਂਜੀਅੰਕਾਇਕੁਦਤਾਸੇਮੇਦਿਸਰਿਨਜ
 ਈ॥ ਭਾਤੀਗਧਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਂਦਿਦੁਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀਜੇਤੀਸਿਗਠਿਉਪਾਈਦੇਖਾ
 ਦਿਦੁਕਰਮਾਂਕਿਮਿਲੈਲਈਅਤਿਦਿਭਿਰਤੁਨਾਵਾਗਮਾਦਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦੀ
 ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈਸਰਨਾਂਜੀਅੰਕਾਇਕੁਦਤਾਸੇਮੇਦਿਸਰਿਨਜਾਈ॥ ਜੇਜੁਗਲਾ
 ਰੇਅਰਜਾਹੋਰੁਦਸੁਦੀਹੋਇ॥ ਨਵਾਂਖੰਡਾਂਦਿਭਿਜਾਂਦੀਐਨਾਲਿਲਲੈਜਭੁਕੇਇ॥ ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇ
 ਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ ਜੇਤਿਜੁਨਵਰਿਨਅਵਈਤਵਤਨਪੁਛੈਕੋਕੀਟਾਂਅੰਦਰਿਕੀ
 ਟੁਕਰਿਦੋਜੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਅੰਗੁਣਦੋਤਿਗੋਕੇਇਨਸੁ
 ਚੀਜੇਤਿਜੁਗੁਣਕੇਇਕਰੇ॥ ਸੁਦਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥਿ॥ ਸੁਦਿਐਧਰਤਿਧਵਲ

ਆਕਾਸ਼ਾਸ਼ੁਦਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਲਾਸ਼ੁਦਿਐਪੋਹਿਨਸਕੋਕਾਲੁ॥ ਨਨਕਭੁਗਤਾਂਸਦਾ ३
 ਵਿਗਾਸ਼ੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸ਼ੁ॥ ੨॥ ਸ਼ੁਦਿਐਈਸਰਬਰਮਾਂਇਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਮੁਖਿਜਾਲ
 ਹਣਮੰਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸਾਸਤਸਿੰਮਿਤਵੇਦਾ॥ ਨਨਕਭੁਗਤਾਂ
 ਸਦਾਵਿਗਾਸ਼ੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸ਼ੁ॥ ੩॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਅਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐ
 ਅਠਿਸਠਿਕਇਸਨਾਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਪਰਿਪਰਿਪਦਹਿਮਾਨੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਲਤੀਸਹਜਿਧਿਅਨੁ॥
 ਨਨਕਭੁਗਤਾਂਸਦਾਵਿਗਾਸ਼ੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸ਼ੁ॥ ੪॥ ਸ਼ੁਦਿਐਜਰੰਗੁਣਾਂਕੇਗਾਹੁ
 ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਅੰਧੇਪਦਹਿਰਾਹੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਰਾ
 ਹੁ॥ ਨਨਕਭੁਗਤਾਂਸਦਾਂਵਿਗਾਸ਼ੁ॥ ਸ਼ੁਦਿਐਦੁਖਪਾਪਕਨਾਸ਼ੁ॥ ੫॥ ਮੰਨੇਕੀਗ
 ਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ ਕਾਗਦਕਲਮਨਲਿਖਲਹਾਰਾਮੰ
 ਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਦੀਰਾਹੁ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥
 ੬॥ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਦੁਕੀਸੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਮਹਿਬੋਟ

ਨਾਪੁੰਦਿ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਅੰਯੋ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮ
 ਨਿ ਕੋਇ॥ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗਗਿਠਾ ਕਨਪਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ
 ਰਲੈ ਪੰਥਾ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਜਨ ਬੰਧੁ॥ ਅੰਯੋ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮ
 ਨਿ ਕੋਇ॥ ॥ ਮੰਨੈ ਪਦੁ ਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਦਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ॥ ਮੰਨੈ ਨਨ ਕਭੁਟੁ ਹਿਨ ਭਿਖਾ॥ ਅੰਯੋ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ॥ ਪੰਚ ਪਰਦਾ
 ਨਾ॥ ਪੰਚ ਪਰਧੰਨਾ॥ ਪੰਚ ਪਾਟੁ ਹਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ॥ ਪੰਚ ਜੋਹ ਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਨਾ॥ ਪੰਚ ਕਾਗੁ
 ਰਏ ਕੁਧਿ ਮਨੁ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਦੈ ਨਾਹੀ ਸਮਾਹੁ॥ ਧੀਲੁ ਧਰਮੁ ਦ
 ਇ॥ ਅਕਾਪੁਤਾ॥ ਸੀਤੋ ਖੁਥਾ ਪਿਗਖਿ॥ ਅਜਿ ਨਿਜੁ ਤਿ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਧਿ॥ ਆਗੁ ਧ
 ਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਲੁ ਜੇਗੁ॥ ਜੀ
 ਅਜਾ ਤਿਰੰਗਾਂ ਕੇ ਨਾਟੁ॥ ਸਭ ਨਾਂ ਲਿਖਿ॥ ਅਵੁਨੀ ਕਲਾਂ ਮਾ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਭਿ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ॥ ਅਕੇਤਾ ਹੋਇ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਨੁ ਜੁ ਮਾਲਿ॥ ਹੁਰੁ ਪੁ॥ ਕੇਤੀ ਵਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕਉਤੁ

ਕੁਤੁਕੀਤਾਪਜਾਉਏਕੋਕਵਾਉ। ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦੁ ४
 ਕਹਾਂਵੀਚਰਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਂਏਕਵਾਉ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ। ਤੂੰਸਦ ०
 ਸਲਾਮਤਿਨਿਰੀਕਾਗ। १६ ਅਸੀਖਜਪਅਸੀਖਕੁਉ। ਅਸੀਖਪੁਜਾਅਸੀਖਤਪ
 ਤਉ। ਅਸੀਖਗਰੀਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ। ਅਸੀਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸੁ। ਅਸੀ
 ਖਭਗਤਗੁਲਾਗ। ਅਨਵੀਚਰਾ। ਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖਦਾਤਾਗ। ਅਸੀਖਸੁਰਮੁਹ
 ਕੁਪਜਾਗ। ਅਸੀਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਗ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦੁਕਹਾਂਵੀਚਰਾ। ਵਾਰਿ
 ਅਨਜਾਵਾਏਕਵਾਉ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ। ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੀਕਾਗ। १੭
 ਅਸੀਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗ। ਅਸੀਖਚੋਰਗਰਾਂਘੋਗ। ਅਸੀਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਗ। ਅ
 ਸੀਖਗਲਵਦੁਹਤਿਅਕਮਾਗ। ਅਸੀਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ। ਅਸੀਖਕੂਟਿਅਰਭੁਣੇ
 ਠਿਗਾਹਿ। ਅਸੀਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ। ਅਸੀਖਨੀਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭੁਗ। ਨਾਨਕੁ
 ਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਰਾ। ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਂਏਕਵਾਉ। ਜੋਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਗ। ਤੂੰ

ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧੮॥ ਅਸੀਖਨਾਵੁ ਅਸੀਖ ਬਾਉ॥ ਅਰੀਮ ਅਰੀਮ ਅਸੀਖ
 ਲੋਆ॥ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ॥ ਅਖਰੀਨਾਂ ਮੁਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ॥ ਅਖਰੀ ਰਿਅੰਨਰੀ
 ਤਗੁ ਲਗਾਹ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖੁ ਬੋਲੁ ਬਾਉ॥ ਅਖਰਾਂ ਸਿਰਿ ਜੰਜੋਗੁ ਵਖਾਂਉ॥ ਜੇ ਨਿ
 ਏਹੁ ਲਿਖੋ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹ॥ ਜਿਵਹੁ ਰਮਾਏ ਤਿਵਹੁ ਤਿਵ ਪਾਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ॥ ਵੀ
 ਲੁਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋਥਾਂਉ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਲੁ ਕਹਾਂ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਅੰਨ ਜਾਵਾਂ ਏਕਵਾਰੁ॥
 ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰੁ॥ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧੯॥ ਭਰੀ ਮੇਹ ਸੁਪੇ
 ਰੁਤਨ ਵੇਹਾ॥ ਪਾਂਦੀ ਪੋਤੇ ਉਤਰ ਸੁਖੇਹਾ॥ ਮੂਤ ਪਣੀ ਤੀਕ ਪੜ੍ਹਹੋਇ॥ ਵੇਜਾ ਬੂਲੁ ਲਈ ਮੇਰ
 ਹੋਇ॥ ਭਰੀ ਮੇ ਮਤਿ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਸੰਗਿ॥ ਓਹੁ ਪੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੇਰੀ ਗਿ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀਆਖੁ
 ਨਾਹਿ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਵਾਂ ਲਿਖਿ ਲੇਜਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ॥ ਨਨ ਕੁਹੁ ਕ
 ਮੀਆਵਹੁ ਜਾਹੁ॥੨੦॥ ਤੀਰ ਬੁਤ ਪੁਦਇ ਆਵਹੁ ਵਨਾ॥ ਜੇ ਕੋਪਵੈ ਤਿਲ ਕਾਮਨਾ॥ ਜੁਇ
 ਆਮੀ ਨਿਅਮ ਨਿਕੀਤਾ ਕਾਉ॥ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਤੀਰ ਬੁਮਲਿਨਾਉ॥ ਜਭਿਗੁ ਲਤੇ ਰੇ ਮੈਨਾਹੀ

ਕੇਇ। ਵਿਦੁਗੁਲ ਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਦੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਹਾ 4
 ਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ। ਕਵਦੁਸੁਦੇਲਾਦੁਖਤੁਕਵਦੁਕਵਦੁਖਿਤਿਕਵਦੁਦਾਤਾ। ਕਵ
 ਦੁਸਿਰਤੀਮਾਂਹੁਕਵਦੁਜਿਤੁਹੋਮਾਅਕਾਗੁ। ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੇਲੇਖੁਪੁ
 ਰਾਂਦੁ। ਦੁਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਂਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਂਦੁ। ਥਿਤਿਵਰੁਨਜੇਗੀਜਦੈ
 ਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ। ਜਾਂਕਰਤਾਜਿਰਣੀਕਉਜਾਨੇਮਾਪੇਜਾਂਦੈਜੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਅ
 ਖਾਂਕਿਵਜਾਲਾਹੀਕਿਉਦਰਨੀਕਿਵਜਾਂਦਾਂ। ਨਾਂਨਕਅਖਾਇਸਭੁਕੋਅਖੇਇਕ
 ਦੁਇਕਜਿਅਾਂਦਾਂ। ਦੁਹਾਸਾਹਿਬੁਦਰੀਨਾਂਈਕੀਤਾਜਾਂਕਹੋਵੇ। ਨਾਂਨਕਜੇਕੋਅਪੇ
 ਜਾਂਦੈਅਗੈਗਾਇਆਨਜੋਹੈ। ੨੧॥ ਪਤਾਲਾਂਪਤਾਲਲਖਅਗਾਸਾਂਅਗਾਸਾ। ਓਰੁ
 ਕਓਰੁਕਭਾਲਿਖਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਤਾ। ਸਹਸਮਠਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਂਅ
 ਸਲੁਇਕਧਾਤੁ। ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਮੇਲੇਖੋਹੋਇਵਿਦਾਂਸੁ। ਨਾਂਨਕਵਹੁਅਖੀ
 ਮੇਅਪੇਜਾਂਦੈਆਪੁ। ੨੨॥ ਜਾਲਾਹੀਜਾਲਾਹਿਏਤੀਜੁਰਤਿਨਪਾਈਆ। ਨਦੀਆਂ

ਅਤੇ ਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਂਦੀਅਗਿ। ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਂਨਗਿਰਹਾਂਸੇਤੀ। ਮਾਲਪ
 ਨਾ। ਕੀਤੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀ। ਜੇਤਿਸੁਮਨਪੁਨਵੀਸਰਹਿ। ॥ ਅੰਤੁਨਜਿਫੁਤੀਕ
 ਹਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਕਰਲੈਵੇਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਵੇਖਦਿਜੁਣਦਿਨਅੰਤੁ। ਅੰ
 ਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਗੁ। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਗੁ।
 ਅੰਤੁਕਾਰਦਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ। ਤਾਂਕੇਅੰਤੁਨਪਾਇਜਾਹਿ। ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ। ਬ
 ਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਂਊ। ਊਚੇਊਪਰਿਊਚਨਾਊ। ਏਵਡੁਊ
 ਚੋਕੋਇ। ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਨੈਸੋਇ। ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਨੈਆਪਿਅਪਿ। ਨਨਕਨਦਰੀ
 ਕਰਮੀਦਾਤਿ। ३੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਵਡਾਵਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇ
 ਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰਾ। ਕੇਤਿਅੰਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰਾ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਦਹਿਵੇਕਾਰਾ। ਕੇ
 ਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ। ਕੇਤਿਅਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਕਿੰਦ
 ਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਗ। ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਭਾਨੈਹੋਇ। ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੋਕੋਇ। ਜੋਕੋਖਾਇਕੁਮ

ਖਾਣਿ ਪਾਇ। ਚਹੁ ਜਾਣਨ ਤਾ ਅਮੁਲ ਪਾਇ। ਅਪੇ ਜਾਂਦੈ ਅਪੇ ਦੇਇ। ਅਖਹਿ ਜਿ ६
 ਰਿਕੇ ਵੀਕੇਇ। ਜਿ ਸੋਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫੁ ਤਿਸਾ ਲਗਾ। ਨਨਕ ਪਤਿ ਜਾਹੀ ਪਤਿ ਜਾਹਾ। ५
 ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਦੁਪਾਗ। ਅਮੁਲ ਦੁਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਰੂਪਾਗ। ਅਮੁਲ ਅ
 ਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹੀ। ਅਮੁਲ ਰੁਇ ਅਮੁਲ ਜਮਾਹੀ। ਅਮੁਲ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲ
 ਵੀ ਬਾਣੁ। ਅਮੁਲ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲ ਪਰਵਾਣੁ। ਅਮੁਲ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲ ਨੀਸਾਣੁ।
 ਅਮੁਲ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲ ਫੁਰਮਾਣੁ। ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ ਅਖਿ ਅਨਜਾਇ। ਅਖਿ
 ਅਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ। ਅਖਹਿ ਦੇਵ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ। ਅਖਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਹਿ ਵੀਖਿ ਆਂਣਾ। ਅ
 ਖਹਿ ਬਰਮੇ ਅਖਹਿ ਈਦਾ। ਅਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿਦਾ। ਅਖਹਿ ਈਸਰ ਅਖਹਿ ਸਿਧਾ। ਅ
 ਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ। ਅਖਹਿ ਦਾਨ ਦਾ ਅਖਹਿ ਦੇਵਾ। ਅਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਸੇਵਾ। ਕੇ
 ਤੇ ਅਖਹਿ ਅਖਣਿ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ। ਏਤ੍ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ। ਤਾ
 ਅਖਿ ਨਜਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ। ਜੇ ਵਰੁ ਭਵੈ ਤੇ ਵਰੁ ਹੋਇ। ਨਨਕ ਜਾਂਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇਇ। ਜੇ ਕੇ

ਅਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾਨੁ ਤਾਂ ਲਿਖੀ ਮੇ ਸਿਰਿ ਗਵਾਰਾਂ ਗਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇ ਹੋ ਸੇ ਪਰੁ ਕੇ ਹਾ ਜਿਤੁ
 ਬਹਿ ਜਰ ਬਸ ਮਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰੇ ਨਾ ਵਾ ਅਨੇ ਕਾ ਅਸੰਖਾ ਕੇ ਤੇ ਵਾ ਵਲਹਾਰੇ ॥ ਕੇ ਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅ
 ਨਿ ਕੇ ਤੇ ਗਵਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਤੁਹੇ ਪਉਣੁ ਪਾਂਦੀ ਬੈ ਸੰਤ ਰਗ ਵੈਰਾਜਾ ਪਰਮੁਦੁ ਮਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ
 ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁਦੀ ਰਾਗੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾਂ ਦੇਵੀ ਸੋ ਤਨਿ ਸ
 ਵਾਸ ਵਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਇੰਦੁ ਇੰਦੁ ਸਾਇ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿ ਮਾਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਸਿਧ ਜਮਾ ਪੀਅੰਦ
 ਰਿ ਗਵਾਰਿ ਨਿਸਾ ਪਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਨਿਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਵਾਰਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਪੀਤੁ ਤਪਤੁ
 ਨਿਰਖੀ ਸਰਜੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੇਵਾਂ ਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਮੋਹਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛੁ ਪਇਆ ਲੇ ॥
 ਗਵਾਰਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਮਠ ਜਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਜੋਧ ਮਹਾਂ ਬਲ ਸੂਰਗਾਂ ਗਵਾਰਿ ਖਾਂਦੀ
 ਰਾਗੇ ॥ ਗਵਾਰਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੇਈ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਵਾਰਿ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਵਨਿ ਰਤੇ
 ਤੇਰੇ ਭੁਗਤ ਰਜਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇ ਤੇ ਗਵਾਰਿ ਜੇ ਮੇਰਿ ਤਿਨ ਮਾਵ ਨਿਨ ਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜੇਈ
 ਜੇਈ ਜਵਾ ਸਚੁ ਸਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿ ਨਿਰਚਾਈ

ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਂਤੀਕਰਿਕਰਿਨਿਨਜੀਮਾਇਅਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾ ੨
 ਨਿਵਤਿਸਦੀਵਤਿਅਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਈਕਰਜੀਉਕਮਨਕਰਣਾਂਜਈ। ਜੋਪਤਿਜਾਹੁਜਾ
 ਹਾਂਪਤਿਜਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹੁਤੁਰਜਈ॥ ੨੩॥ ਮੁਦਿਸੰਤੋਖੁਜਗੁਪਤੁਏਲੀਧਿਅੰਨਕੀਕਰ
 ਹਿਬਿਰੂਤਿ। ਪਿੰਥਕਾਲੁਕੁਅਗੀਕਾਇਆਨੁਗਤਿਡੰਡਪਰਤੀਤਿ। ਅਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾ
 ਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗਜੀਤਾ। ਅਵੇਸੁਤਿਸੈਅਵੇਸੁ। ਅਵਿਅਨੀਲੁਅਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੨੪॥ ਭੁਗਤਿਗਿਅਨੁਵਇਅਭੰਡਾਰਦਿਪਟਿਪਟਿਵਾਜਚਿਨਾਦੁ। ਅ
 ਪਿਨਾਬਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਂਜਾਦਾ। ਸੰਜੋਗੁਟਿਜੋਗੁਵਇਕਾਰਚਲਾਵ
 ਰਿਲੇਖੈਅਵਹਿਭਾਗ। ਅਵੇਸੁਤਿਸੈਅਵੇਸੁ। ਅਵਿਅਨੀਲੁਅਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੨੫॥ ਏਕਾਮਈਜੁਗਤਿਵਿਅਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ। ਇਕੁਸੀਜਾਗੀ
 ਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਏਦੀਬਾਣੁ। ਨਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਵੇਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਵੈਫੁਰਮਾਣੁ। ਓਹੁ
 ਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਅਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ। ਅਵੇਸੁਤਿਸੈਅਵੇਸੁ। ਅਵਿਅਨੀਲ

ਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸਾ॥ ੩੦ ॥ ਅਸਦੁਲੇਇਲੇਇਭੰਡਾਗਜੇਕਿਛੁਪਾਇ
 ਅਜੁਏਕਾਵਾਗਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਸਿਰਜਲੁਧਾਗਨਨਕਸਬੇਕੀਜਾਕੀਕਾਗਅਦੇਸੁਤਿਸੇ
 ਅਦੇਸੁ॥ ਅਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸਾ॥ ੩੧ ॥ ਇਕਦੂਜੀਭੈਲ
 ਖਹੇਹਿਲਖਹੇਵਹਿਲਖਵੀਸਾ॥ ਲਖੁਲਖੁਗੇਵਾਅਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਂਮੁਜਗਦੀਸਾ॥ ਏਤੁਰ
 ਹਿਪਤਿਪਵਤ੍ਰੀਅਾਂਬਤ੍ਰੀਐਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ ਜੁਲਿਗਲਾਂਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਂਅਈਗੀਸਾ॥ ਨ
 ਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਕੂਤ੍ਰੀਕੂਤ੍ਰੇਠੀਸਾ॥ ੩੨ ॥ ਅਖਲਿਜੇਰੁਚੁਪੈਨਹਜੇਰੁਜੇਰੁਨਮੰਗਦਿ
 ਦੇਦਿਨਜੇਰੁਜੇਰੁਨਜੀਵੁਦਿਮਗਦਿਨਹਜੇਰੁਜੇਰੁਨਰਾਜੇਮਾਲਿਮਨਿਜੇਰੁਜੇਰੁ
 ਨਜੁਰਤੀਰਿਅਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਜੇਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੀਜਾਗੁ॥ ਜਿਸੁਹਥਿਜੇਰੁਕਰਿਵੇਖੇ
 ਸੋਇ॥ ਨਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥ ੩੩ ॥ ਗਤੀਗਤੀਬਿਤੀਵਾਗਪਵਣਪਾਣੀਅਗ
 ਨੀਪਤਾਲਾ॥ ਤਿਜੁਦਿਰਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ ਤਿਜੁਦਿਰਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰ
 ਗਾ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਂਮਅਕੇਅਨੰਤਾ॥ ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਚਾਅੰਧਿਪਸਚਾਦਰਬਰੁ

॥ ਤਿਥੈ ਜੋ ਹਨਿ ਪਰਪਰਵਾਂ ਲੁ। ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾ ਲੁ। ਕਰਪਕਾਈ ਭਿਖੈ ਪਾਇ। ਨ ੮
 ਨਕਗਇਆਂ ਨਾਪੇ ਜਾਇ। ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾਏ ਹੋ ਧਰਮ। ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਤੁ ਕਰਮੁ
 ॥ ਕੇਤੇ ਪਵ ਲਪਾਈ ਵੈਸੀ ਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਂ ਨਮਹੇ ਜਾ। ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘੜਤਿ ਘੜੀ ਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ
 ਕੇਵੇ ਜਾ। ਕੇਤੀਆਂ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂਓ ਪਦੇ ਜਾ। ਕੇਤੇ ਇੰਦਰੀ ਦਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ
 ਮੰਡੂਲ ਦੇ ਜਾ। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਵੇਵੀ ਵੇਸਾ। ਕੇਤੇ ਵੇਵਾਨ ਵਾਮਨਿ ਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਜਮੁੰਦਾ। ਕੇਤੀਆਂ ਖਾਂਦੀ ਕੇਤੀਆਂ ਬਾਂਦੀ ਕੇਤੇ ਪਤਨ ਰਿੰਦਾ। ਕੇਤੀਆਂ ਸੁਰਤੀ
 ਜੇਵ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਮੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ। ੩੫ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪਰਚਰ੍ਹਾ। ਤਿਥੈ ਨਾ
 ਦ ਬਿਨੈ ਕੇ ਰੁਮਨੀ ਦਾ। ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਂਦੀ ਰੂਪ। ਤਿਥੈ ਘੜਤਿ ਘੜੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੁ ਮਨੁ
 ਪਾਤਾਂ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕੁਥੀਆਂ ਨਜਾਹਿ। ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ। ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਮੇਸੁਰਤਿ ਮਤਿ
 ਮਨਿ ਬੁਧਿ। ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਮੇਸੁਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕੀ ਸੁਧਿ। ੩੬ ॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਂਦੀ ਜੇਹਾ। ਤਿਥੈ
 ਹੋਰ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਤਿਥੈ ਜੋ ਧਮਹ ਬਲ ਜੁਗ। ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਂ ਮਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ।

ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿ ਮਾਂ ਮਾਂ ਹਿ। ਤਾਂ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ। ਨਾਂ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ।
 ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਤਿਥੈ ਭੁਗਤਿ ਦੁਸਹਿ ਕੇ ਲੋਆ। ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ
 ਜੋਇ। ਸਚਖੰਡਿ ਦਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ। ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ
 ਵਰਭੰਡ। ਜੇਕੋ ਕਥੈ ਤਾਂ ਤਨ ਮੰਤਾ। ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ। ਜੇਵ ਜੇਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਥੈ ਤਿ
 ਵਕਾਰ। ਦੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਕਥਨਾਂ ਕਰਣਾ ਸਾਰੁ। ੩੭॥ ਜਤੁ ਪਹਾਰਾਧੀ
 ਹਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ। ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਦੇ ਦੁਹ ਥੀਆਰੁ। ਭਉ ਖਲਾਂ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ। ਭਾਂਡੁ ਭਾਉ
 ਮੀਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ। ਪ੍ਰਣੀਐ ਸਬ ਦੁਸਰੀ ਟਕਸਾਲਾ। ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕ
 ਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ। ੩੮॥ ਸੋਲੇ ਕੁ। ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਂਦੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤ
 ਪਰਤਿ ਮਹਤੁ। ਵਿਵਸੁਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦੁਇ ਆਖੈ ਲੇਜ ਗਲ ਜਗਤੁ। ਚੀਗਿ ਮਾਂ ਵੀਆ ਬੁਰਿ
 ਆਈਆ ਵਡੇ ਪਰਮੁਹ ਦੂਰਿ। ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇਨੇ ਕੇ ਦੂਰਿ। ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਇਆ ਗਏ ਮਸਤ ਕਿਧਾਲਿ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਢੁਟੀ ਨਾਲਿ। ੩੯॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ॥ ਏਹ ਸਾਗੀ ਪਉੜੀ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਵੀਹਾਂ ਦਿਨਾ ਦਿਚਿ ੧
 ਦਸਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠ ਕਰਗਾ ॥ ਚਰੰਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਪੈ ਓਅੰ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤ ੨
 ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨ ਅਕਾਰ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਯਾਹਾਂ ਦਿਨ ਮੇਯਾਹਾਂ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਚਾਰ ਪੜੀ ਕੋਤਰੁ
 ਕੇ ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਕੇ ਜਨਾਹੁਟਨਾ ॥ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪਾਵੈ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤ ੩
 ਗਾਵੈ ਕੋਤਰੁ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਏਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਉ ਦਿਨ ਦਿਚ ਲਖ ਬਾਰ ਜਪੈ ॥ ਅਲਗੀ
 ਲਤਵਾਰ ਰਾਜ ਪੁਤੀ ਦਿਵੈ ॥ ਅਖੰਡ ਜਪੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ੩ ਪੈ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤਿ ॥ ॥
 ਜਾਚਾ ਜਾਹਿ ਬਸ ਚਨਾਇ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਪੰਝੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਅਠਾਈਹਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ॥ ਬੁਗੜਾ
 ਜੀਤੈ ॥ ਅਖੰਡ ਗੁਪਤ ਜਪੈ ਇਕੋਤਰੁ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਅੰਤਿ ॥ ॥ ਥਾਪਿ ਅਨਜ
 ਇਕੀਤ ਨਹੋਇ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਸੌਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਦਸਹਜਾਰ ਜਪਵਾਸੇ ॥ ਏਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਬੈਰੀ
 ਕਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੈ ਪੁਤਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ਅਗਮਿਤ ਹੋਵੈ ॥ ਅਖੰਡ ਇਕੋਤਰ ਜਪੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੦ ਜਪੈ ਓਅੰ ਅ
 ਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥ ਤੀਰਥ ਨਵੰ ॥ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਗੀ ॥ ਜਪੈ ਸਤਹਜਾਰ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚਿ ਐਤਵਾਰ ਤੇ

ਮੰਗ
 ੨੦
 ੨੦

ਲੈਕਰ ਮਧੁਨਾਂ ਜਮੈ ਸਰਬਤੀਰਥਾਂ ਕੇ ਇਜਨਾਂ ਕਠਲਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਤਿਕਜਦੀ ਮਿਟੈ ਜਪੈ
 ਓਮਿ ਮਾਇ ਅੰਤਿ॥ ॥ ਜੇ ਜੁਗਾਰੇ ਅਰਜਾ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੈ ਜਤਹ ਜਾਗੈ ਕੰਨਫੇਰਿ ਨਾਇ
 ਰੋਜੇ ਮਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਨਿਸਕਾਲ ਮੇਧਿਰ ਰਤਹ ਹੋਈ ਓਮਿ ਜਪੈ ਅਧਿ ਅੰਤਿ॥ ਅਨੁਪਾਦਧੈ॥ ॥
 ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੈ ਨਉ ਜਾਗੈ ਕਤਾਲੀ ਨਿਨਾਇ ਚ ਬੁਧ ਫਰਤੇ ਲੈਕਰ
 ਚਰਘੜੀ ਰਤਹ ਹੋਈ ਤੇ॥ ਸਰਬ ਧਰਾਂਦ ਕੇ ਪੜੇ ਕਠਲਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਪੈ ਓਮਿ ਮਾਇ ਅੰਤਿ॥
 ॥ ਸੁਣਿਐ ਐਸੀ ਸਰਬ ਸਮਾਂ ਹੋਈ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੈ ਦਸਹ ਜਾਗੈ ਦਿਨਾ ਮਹਿ॥ ਜੇ
 ਮਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਸ੍ਵਦੰਧ ਕਾਰਜ ਹੋਵੈ ਨ ਤੇਕਾ ਓਮਿ ਜਪੈ ਅਧਿ ਅੰਤਿ॥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ
 ਗਿਆਨਾ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੈ ਜਾਗੈ ਜਾਗੈ ਕੰਨਫੇਰਿ ਨਾਇ ਚ ਚੌਧੜੀ ਅਰਤਹ ਹੋਈ ਤੇ
 ॥ ਜੇ ਦੁਰਾਨਾ ਮਥ ਫਰਾਂਦੀ ਬਜਹੈ ਇਭ੍ਰਿਤ ਹੋਇ॥ ਓਮਿ ਜਪੈ ਅਧਿ ਅੰਤਿ॥ ॥ ਸੁਣਿਐ
 ਸਰਾਂਗੁ ਲਾਕੇ ਗਾਹ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਰੀ ਜਪੈ ਜਤਾਂ ਨਾਇ ਚ ਸਤਹ ਜਾਗੈ ਗਲ ਫਰਤੇ ਲੈਕਰ ਪ
 ਰਿਰਤਹ ਹੋਈ ਤੇ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿ ਇਸਦੇ ਫਤੇ ਕਾ ਦਰਜ ਨ ਜੁਪਨੇ ਮੋਹੋਇ॥ ਓਮਿ ਜਪੈ ਅਧਿ

ਮਾਤਾ ॥ ਸਿਨੈ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਗੀ ॥ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਸਤ ਦਿਨਾਂ
 ਵਿਚ ਸੰਮਟਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਪੰਜ ਪੜੀਆਂ ਰਤਰ ਹਿੰਦੀ ॥ ਸਰਬ ਗੁਪਤੀ ॥ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸੀ ਕੋ ਸ
 ਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਨਿਰਾ ਹਾਰ ਵੀਰਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਸਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਓਅੰ
 ਦਿਅੰ ਤਿਜੈ ॥ ॥ ਮਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਬੁਧ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਗੀ ॥ ਜਪੈ ਸਤ ਹਜਾਰ ਸਾਤ ਦਿਨ ਮੇ ਸੁਰ
 ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਤ ਪੜੀਆਂ ਰਤਰ ਹਿੰਦੀ ॥ ਉਜਲਾ ਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰਜੇ ਇਸੀ ਕੋ ਸਤਾਂ ਦਿਨ ਮੇ
 ਇਕਵੰਜ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਤਾਂ ਈ ਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚੋ ਖਲਾ ਜੋਹੇ ॥ ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਭਿਮਤਿ ॥ ॥ ਮਨੈ ਮਰ
 ਗਿਠਾ ਕਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਪੰਜ ਸੈ ਹਮੇ ਸਜ ਪੈ ॥ ਜੁਧ ਵਿਚ ਫਤੇ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਦ ਦੀ ਪਾਵੈ ॥
 ਓਅੰ ਜਪੈ ਅਭਿਮਤਿ ॥ ॥ ਮਨੈ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਗੀ ॥ ਇਕੰਤ ਬੈਠ ਕਰ ਰੰਦ
 ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਸਾਤ ਦਿਨ ਮੇ ॥ ਅਣਗਿਣਤ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਅਖੰ
 ਭੁਜ ਪੈ ॥ ਓਅੰ ਅਭਿਮਤਿ ਜਪੈ ॥ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਂ ਲਪੰਚ ਪਰਧੰਨਾ ॥ ਏਹੁ ਪਉੜੀ ਜਾਗੀ ॥ ਅਸਹ
 ਜਾਰ ਜਪੈ ਵਸ ਦਿਨ ਮੇ ॥ ਤੇ ਦਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਅਖੰਡਾ ॥ ਅਧਰੰਗ ਅਭਿਸਰੀ ਰਕੋਰੇ ਗੁਜਾਹਿ ॥ ਅਰਜੇ ਇਸੀ

ਏਹੁ
 ਜਪੈ
 ਏਹੁ
 ਸਾ

ਕੋਲਖਵਾਰਜਪੈਸੇਦਿਨਵਿਚਸੀਕਾਂਦਤੇਲੈਕਰਪਹਿਰਗਤਹੋਦੀ। ਜਗਮਹਿਬਿਖਾਤਹੋਏ
 ਮੰਤ੍ਰੀਪਦਪਾਏ। ਓਅੰਜਪੈਸਾਦਿਅੰਤ। ॥ ਅਸੀਖਜਪ ਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਜਪੈਪੰਝੀਸੇਮੇਤ
 ਵਾਰਤੇਪ੍ਰਤਕਾਲਤੇਰਜਨੀਪ੍ਰਜੰਤਅਖੰਡਜਪੈ ਨੇੜਪੀੜਾਦੂਰਹੋਇਅਸਥਾਨਪਾਏਅਨਜਪਾ
 ਏ। ਓਅੰਜਪੈਸਾਦਿਅੰਤ। ॥ ਅਸੀਖਮੂਰਖ ਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਚਾਰਜਾਰਦਾਰ ਜਪੈਛੁ
 ਨਿਛੁਰਤੇਲੈਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਬੈਠੇਚਾਰਪੜੀਰਤਗਈਪ੍ਰਜੰਤਜਪੈਅਖੰਡਜਵਰਆਦਿਕ
 ਕਸਟਮਿਦੈਨੇੜਤਿਮਰਮਿਦੈ। ਓਅੰਜਪੈਸਾਦਿਅੰਤ। ॥ ਅਸੀਖਨਾਵ ਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਜਪੈਆਦਿਅ
 ਓਅੰਜਪੈਪੁਰਨਮਾਜੀਤੇਲੈਕਰਚੰਦਰਤਤੀਕਸਤਾਰਾਂਦਿਨਾਂਦਿਚ ਸਤਾਰਹਜਾਗ। ਇਸਤ੍ਰੀਬਸਹੋਇ। ॥
 ਏਨਾਂਦਿਚਿਸਤਰਹਜਾਰਜਪੈਪਿਛਲੀਰਤਰਾਜਾਪਿਥੀਪਤਵਜੋਏ। ਅਰਜੇਪੰਝੀਦਿਨਾਂਦਿਚਪੰ
 ਝੁਤ੍ਰਹਜਾਰਜਪੈਸੇਮਵਾਰਤੇਲੈਕਰਤੋਬਰਖਾਹੋਏ। ॥ ਭੁਰੀਮੇਭਪੈਰਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਗੀਪੰਜਹਜ
 ਰਜਪੈਛੁਨਿਛੁਰਦਾਰਤੇਲੈਕਰਪੰਜਾਦਿਨਾਂਦਿਚ ਮੂੜ ਕ੍ਰਿਛ ਅਰਗੁਦਾਰੋਗ ਕਵਤੇਅਧਾਰੋਗਮਿਦੈ
 ਅਰਜੇਦਸਾਂਦਿਨਾਂਦਿਚਪੰਝੀਹਜਾਰਜਪੈਤਾਂਬਾਹਨਪਾਏ। ਜਪੈਓਅੰਆਦਿਅੰਤ। ॥

ਤੀਰਥਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਨੁ ਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੇਨਉਹਜਾਰਜਪੇਅਖੰਡਨਵੰਦਿਨਾਂਵਿਚਿ ॥
 ਐਤਦੁਰਤੇਲੈਕਰਜਪੇਸਦਪਹਿਰਰਤਰਹਿਦੀ ॥ ਜਿਰੇਪਾਉਪਾਏ ॥ ਅਰਜੇਇਕਤਜਪੇਗੁਪ
 ਤਜਪੇਨਬੇਹਜਾਰਨਬੇਵਿਨਾਂਵਿਚਤਾਂਸੁਰਗਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏ ॥ ਓਅੰਜਪੇਆਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥੫॥
 ਤਾਲਾਂਪਾਤਾਲਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੇ ॥ ਇਕੀਹਜਾਗ ॥ ਇਕੀਵਿਨਾਵਿਚਸਪਤਕੁਪਕਾਜ
 ਲਕਉਲਵਿਚਪਾਇਕ੍ਰਪਾਸਰਖੇ ॥ ਅਰਰੇਜਇਸਤ੍ਰੀਕੋਪਿਲਾਏਗਰਭਹੋਏ ॥ ਗੁਪਤਇਕ
 ਤਜਪੇ ॥ ਓਅੰਜਪੇਆਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥੬॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿ ਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀਜਪੇਉਨੀਹਜਾਰ
 ਪਹਿਰਰਤਰਹਿਦੀਤੇਪਹਿਰਚਤ੍ਰੇਰੀਕਦੋਪਹਰਜਲਗੀਬੀਚਖੜੇਇਕਰਬੀਦਰਾਤਤੇਲੈਕਰਤੋ
 ਰਜੇਕਾਸਲਾਹੀਕਾਰਮੁਸਾਹਿਬਹੋਏ ॥ ਅਰਜੇਕੋਠੇਉਪਰਜਪੇਚੋਬਾਰੇਵਿਚਗੁਪਤ
 ਇਕੀਤਚਾਲੀਵਿਨਚਾਲੀਹਜਾਰਤਉਮਿਰਗੀਮਿਏਸਰੀਰਅਰਗੋਹਇਪੰਚਸਿਖਕੀਪ੍ਰ
 ਸੰਨਤਾਲੇਏਹੁਪਪਰਾਂਉਠੇਖੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਭੀ ॥ ਅਰਜੇਪਾਠਪੂਰਨਹੋਏ ॥ ਤਉਫੇਰਖੁ
 ਲਾਏਪ੍ਰੀਤਸਹਿਤ ॥ ਓਅੰਆਦਿਅੰਤਿਜਪੇ ॥ ॥ਅੰਤਨਸਿਫਤੀਏਹੁਪਉੜੀਸਾਰੀ॥

ਉਨੀਹਜਾਰ ਸਤਵਿਨਮੇਜਪੈਮੰਗਲਵਰਤੇਲੈਕਰਾਅਲਗਿਲਤਅਪਸੀਸੀਦਾਪੀਡਾਮਿਟੈ॥
 ਓਅੰਜਪੈਅੰਤਿਅੰਤਿ॥ ॥ ਬਹੁਤਾਂਕਰਮਲਿਖਿਅਨਜਾਇ॥ ਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਰੀਜਪੈਇ
 ਕੀਹਜਾਰ ਰਵਵਰਤੇ ਚੌਦਾਂਵਿਨਮੇ ਪਹਿਰਗਤਰਹਿਦੀਅਲਗਿਲਤਧਨਪ੍ਰਾਪਤਿਓਏਓਅੰਅ
 ਵਿਅੰਤਿਜਪੈ॥ ਅਗਹਿਜੀਕੋਜਲਕੇਵਿਚਪਲੇਇਕਰਇਕਹਜਾਰਜਪੈਇਕੰਤਗੁਪਤਬੁਧਵਾਰਕੇ
 ਦਿਨਬਰਖਹੋਵੈ॥ ॥ ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਗਾਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਰੀ॥ ਇਕਵੀਸ੍ਵਾਦਿਨਾਂਦਿ
 ਰਪੰਜਹਜਾਰਜਪੈਪ੍ਰਤਕਾਲਪੰਜਪੜੀਕੇਤੜਕੇਚੰਦਵਰਤੇਲੈਕਰ ਸੂਰਜਲੇਕਪਾਵੈ॥ ਅਰਜੇਮਧੁਜ
 ਨਕੋਜਪੈਇਕਸਉਪੰਝੀਹਮੇਸ ਅਸੀਦਿਨਤਾਰਗਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥ ਓਅੰਅੰਤਿਅੰਤਿਜਪੈ॥ × ॥ ਸੋਦਰਕੇ
 ਹਸੇਪੁਰਕੇਹਾਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਰੀਸੋਮਵਾਰਤੇਲੈਕਰ ਸਤਵਿਨਾਂਦਿਚਸਤਾਈਸੋਜਪੈਅਖੰਡਸਾਤਪੜੀਰ
 ਤਹੋਤੇ॥ ਇਕੰਤਾ॥ ਸਿਰਗੁਣੀਰੋਗਦੂਰਹੋਇ॥ ਓਅੰਅੰਤਿਅੰਤਿਜਪੈ॥ ॥ ਮੁੰਦਾਂਸੰਤੋਖੁਸਰਮਪਤੁਏ
 ਲੀਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਰੀਜਪੈਪੰਜਹਜਾਰਮੇਤਵਰਤੇਲੈਕਰ ਸੀਧਿਆਬਗੈਰਸਰਬਸਮੇਅਤੀਸਾਰਮਿ
 ਟੈ॥ ਓਅੰਅੰਤਿਅੰਤਿਜਪੈ॥ ॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨਏਹਪਉਤ੍ਰੀਸਾਰੀ ਵੀਰਵਰਤੇਲੈਕਰਜਪੈਪਹਿਰ

ਰਾਤੁ ਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚੇਤਨ ਸਤ ਨਾਮੁ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਰੋਗ ਨਿਵਰਤ ਹੋਨਾ ॥ ਓਅੰ
 ਪੈਅਦਿਅੰਤਿ ॥ ॥ ਇਕਾਮਾਈ ਜੁਗਤ ਦਿਅੰਤੀ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਸੁਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕਤਾ
 ਲੀਜੈ ਜਪੈ ਜਥਾ ਕਾਲਾ ਅਠਰਾ ਆਦਕ ਪ੍ਰਛਾਵੇ ਵਾਸੁ ਕਾ ਬਾਲ ਕਮਰੈ ਨਹੀ ॥ ॥ ਅਰਜੇ ਇਕਤਾ
 ਲੀਦਿ ਨ ਇਕਤਾ ਲੀਹੁ ਜਾ ਰਜਪੈ ਸੇਤੀ ਸਰੈ ਕੇਵਲੇ ਅਨੈ ਇਕਤਾ ਲੀਸੈ ਮੰਦਾ ਜਾਵੈ ਅਰਜਿ ਸਕਿ ਜੀਨੁ
 ਭੂਤ ਛਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕੰਠ ਮੇਵਾ ਲੈ ਕੋ ਬੰਨੈ ਭੂਤ ਬੇਲ ਕਰਨਿ ਕਜ ਜਾਇ ਦੂਗ ॥ ਓਅੰ ਪੈਅਦਿਅੰਤਿ ਜਪੈ ॥
 ਅਸੁ ਲੇ ਲੇ ਇਲੇ ਇਉਂ ਰਾਗ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਕੋਖ ਬੇਹੁ ਲੈ ਕਰ ਜਪੈ ਇਕੀਸੈ ਮੰਗਲ ਫਾਰ
 ਤੇ ਚੰਦਾਂ ਦਿਨ ਮੇ ਜਿਸ ਨਗੀ ਕੋ ਫਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਧੋਇ ਕੋ ਪਿਲਾਵੈ ਤਿਸੀ ਕੋ ਗਰਭੁ ਹੋਵੈ ਅਰਇ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ਤਫਾਰਤੇ ਜਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਮੁੰਦੈ ਜਿਸ ਕਾ ਗਰਭੁ ਅਦਕਿ ਅਹੋਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਧੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਫਾਰਭੁ ਫੂਟੈ ਜਰੂਰ
 ਓਅੰ ਪੈਅਦਿਅੰਤਿ ਜਪੈ ॥ ॥ ਇਕ ਦੂਜੀ ਭੈਲ ਖੋਹਿ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਅਠਾਈ ਦਿਨ ਮੇ ਚੰਦਾਂ ਹਜਾਰ
 ਪੈ ਸੁਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਵਾਸਿ ਧੋਇ ॥ ਓਅੰ ਪੈਅਦਿਅੰਤਿ ਜਪੈ ॥ ॥ ਅ
 ਖ ਲੇ ਜਰ ਚੁਪੈ ਨਹੋ ਜੇਹ ਏਹ ਪਉੜੀ ਸਾਰੀ ਸਨੁ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ ਜਾਨ ਜਮੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੈ ਇਕੀਤ ਜਾਗ ॥

੧੩
 ਦਿਅੰਤਿਨਪੇ। ॥ ਪਵਣਗੁਰੂਪੰਨੀਪਿਤਾਮਤਾਧਰਤਿਮਹਨੁ। ਇਹੁਜਲੋਕਜਪੇਪੰਨੀਜੈਹ
 ਮੇਸਇਕੀਵਿਨਰਵਦਾਰਤੇਚਾਰਪਤੀਕੇਤਰ੍ਹੇਗੁਰਦੇਹਪਾਪਦੂਰਹੋਇਮੁਕਤਪਾਏ। ਓਅੰਅਦਿ
 ਅੰਤਿਨਪੇ। ਜੈਲਪਰਬਤਪਰਜਪੈਇਕੀਵਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਹਜਰਸੇਮਟਰਤੇਲੈਕੁਜਦਜਾਪਪੂ
 ਰਹੋਇਤਬਜਲਜਪਤਕੁਪਕਾਪਿਲਦੈਰਜਕੈਇਸਤ੍ਰੀਕੋਸਾਤਵਿਨਮਾਰਜਨਕਥੇਗਾਰਹੁਹੋਇਜ
 ਰੂਗ। ਇਕਤਾਲੀਵਿਨਜਪੈਸਰਬਜਸਤ੍ਰਕਾਗਿਅਤੁਹੋਇ। ਨਉਸੈਰੋਜਨਪੈਅਠਰਾਂਵਿਨਮੇ
 ਸਰਬਾਬਿਦਿਆਪ੍ਰਪਤਹੋਇਪੰਤੁਤੋਇ। ਓਅੰਅਦਿਅੰਤਿਨਪੇ। ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਜਗਤ
 ਗੁਰਨੰਨਕਜਮਾਂਖਿਆਆਜਪਪ੍ਰਭਾਖਾਯਾਮੰਤ੍ਰਫਲਦੇਵਾਸੰਪੂਰਣ। ॥ ਕਾਲੇਅਸ
 ਨਬਿਨਹੋਰਜਤੁਹੋ। ਮਾਲਾਂਕੁਜਾਂਕੀ। ਅਥਦੰਉਨਕੀ। ਅਥਦਾਹਯੋਰਮਕੀ। ਅਥ
 ਟਾਸੁਟਰਨਕੀ। ਅਥਦਮੋਤੀਅੰਕੀ। ਪੂਰਬਵਿਸਾਮੁਖਰਾਖੇ। ਨਿਸਰਾਕਰਕੈਜਪੇ।
 ਬਿਧੰਭੰਗਨਾਕਰੇ। ਅਫਹਾਇਸਟਕੀਉਪਾਸਨੰਤੇਮਨਕਉਦਿਰਕਤਕਰੇ। ਕਾਰਜਾਨਿ
 ਧੋਹੋਇ। ਜਲਵਿਖੇਮਿਸਟਗੇਲੀਆਂਪਾਇ। ਨਾਪਅਨਸਾਰਜਪਕਰੇ। ਨਮਸਕਾਰਕਰੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਰਬ ਪੂਰਕ ਲਿਖ ਯਤੋ ॥ ॥ ਇਕ ਸਮੇਭਾਈਨੀ
 ਵਲ ਲਾਨੀ ਗੁਰਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਏਸ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਗੇ
 ਜੋ ਰਖੀ ਸਰਮੁਖੀ ਸਰੋਵੇ ਪੈਨਾ ॥ ਸਿਵ ਤੇ ਅਵਿਲੇ ਕੇ ਤਿਨ ਨੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਪੈਨਾ ॥ ਤਿਨ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬ
 ਲ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੈਨਾ ॥ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਪੈਨਾ ॥ ਜੇਹੜੇ ਗਿਆ
 ਨ ਵਾਂਗ ਬੁਧ ਵਾਂਗ ਪੈਨਾ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਜਲ ਦੇ ਪੈਨਾ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ॥ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵੇ
 ਪੈਨਾ ॥ ਪੂਰ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸਿਖ ਪੈਨਾ ॥ ਸੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾ ਵਾਂਗ ਸਤੇ ਜੰਤ੍ਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਪਛੇ ਖੁਆਰ ਹੋਵੇ ॥
 ਹਵੇ ਪੈਨਾ ॥ ਏਸ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇ ਰਾਵਰਨ ਪੈਨਾ ॥ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਵ ਲਵਾ ਲੇ ਪੈਨਾ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰੇਤ ਜੈਨ ਨੂਤੇਨ ਰਕ
 ਨੁ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਪੈਨਾ ॥ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਿ ਜੇਤਰ ਹਾਇਨਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਂਮਨਾ ਭੀ ਪੂ
 ਰੀਆਂ ਹੋਵਨਾ ॥ ਤੇ ਅਧੇ ਗਤਿ ਨੋ ਭੀ ਨ ਜਾਵਨਾ ॥ ਸੋ ਓਪਾਇ ਕਹੀਐ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦਾਦੁਆਰਾ ਛੁਡਿ ਕੇ ਪੈਰ
 ਦੁਆਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਂਮਨਾ ਵਾਂਗ ਸਤੇ ਨਾਂ ਜਾਵਨਾ ॥ ਨਿਜ ਤਰਾਂ ਸਿਖ ਨੈ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਗਿਆਪਾਇ ਕਰ ਪਰੀਛਾਭ
 ਵਾਨਾ ॥ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ॥ ਉਲਿਖਿ ਅਪੈਨਾ ॥ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਸੀਤੇ ਮਲਾਂ ਪਾਸੀ

ਪੁਛਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਿਨਾਉ ਨਨੇ ਪਰੀਛ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁਛ ਕੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਇ ਨ ਦੀਤੇ। ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਕੋਈ
ਉਪਾਇ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਿਖ ਦੀ ਅੰਕਾ ਮਨ ਭੀ ਪੂਰੀ ਆਹੇ ਵਨਾ। ਇਨ ਨੇ ਨਿਹਲ ਭੀ ਆਵੇ। ਨਾਲੇ ਇ
ਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਭੀ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬੋਲਿਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ। **ਸੁਣੀਓ**
ਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਲਤੇ ਵਡੇ ਪਰਸਦ ਬਣਾ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੋ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸਰਬਤ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆ
ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਤੁਸਾਰਾ ਉਪਕਾਰ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਜੇ ਹੁਣੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਵ ਆਦਿ ਕਾ ਦੇਹੋ ਨ ਸਭ ਬੰ
ਦੁਤ ਏਹੋ ਨਾ। ਇਨ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੋਈ ਫੁਰਦਾ ਨਾ ਹੀ। ਇਹੋ ਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਪਿਛੇ ਭਰਮ
ਦੇ ਭਟਕ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋਨ। ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਮਾਤ੍ਰ ਬੋਲੇ ਹੋਵਾ ਭੀ ਹੋ।
ਤਾਂ ਅਗੇ ਅਧਿਗਤਿ ਨੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਹੋਨ। **॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥** ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਤੀ ਤੁਸਤੁ ਜਉ ਇਨ ਮੇਸਿ
ਧੋਇ। ਹਜਰਤ ਹੋਇ ਆਪੇ ਬੈਸਾਂਗਤ ਫਿਰਤ ਨ ਕੋਇ। **੧॥** ਬਚਨ ਹੋਇ ਆਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਲਜਤਿ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਜੋ ਬਚਨ ਹੋਨ। ਇਹੁ ਜੀਅ ਦੀ ਅੰਕਾ ਮਨ ਭੀ ਪੂਰੀ ਅੰਕਰ ਦੇ ਹੋਨ। ਤੇ ਮੁਕਤ ਨੂਪ ਪਤ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ
ਇਕੋ ਜਪ ਜੀ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ। ਸੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹੈ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਰਤਾਏ। ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕੋਈ ਵਰਤਾਕਾਰ ਜੁਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪੰਜ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਪਰਸਾਦਿ
 ਵਰਤਾਏ। ਕਾਰਜ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਤਿਸਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਠਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਰੁਸੈ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਏ। ਵਾਹਗੁਰੂ ਇਸਦੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੇ। ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨ ਲਾ। ਤਿਹੋਰ ਜੇਹੜੇ ਬਚ
 ਨਗੁਰੁ ਕੋਹੈ ਨਾ। ਸੋਇਕੋ ਇਕੋ ਭੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਸਮਰਥ ਹੋਨਾ। ਪਰ ਉਨਾਨੇ ਕੋਈ ਪਛੁਲਾ ਸਕ
 ਦਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੀ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੇਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨਾਂ
 ਬਚਨ ਨੇ ਲਿਖਾਂਏ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲਿਖ ਕੇ ਜੀਅ ਦੇ ਕਲਿ ਅੰਦਾਸ ਤੇ ਇਕਤ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਇਕ ਸਇ
 ਕਸ ਬਚਨ ਇਕ ਇਕ ਦੁਇ ਦੁਇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਨ। ਪਰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ
 ਆਵਦੀਹੈ। ਜੇ ਤੇਰੇ ਵਚਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਇਕ ਹੋਨਾ। ਤਿਹਿਨ ਵਚਨ ਨੇ ਅਪਨੇ ਭੁਛ ਕਾਰਜ ਤੇ ਬੁਲਾਏਗਾ
 ਸੇ ਮੂਰਖ ਕਹੀਏਗਾ। ਜੇ ਸੇਇ ਵਚ ਬਜ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਵੇਤੋਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਵੈ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਹੁਕਮੁ
 ਹੋਆ। ਜੇ ਇਹ ਵਚਨ ਅਸੇ ਹੋਨਾ। ਨਾਲੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਜ ਸਦਾ ਰਹੇ ਹੋਨਾ। ਨਾਲੇ ਮੁਕਤ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨਾ। ਜੇ ਸੇ ਚਿਤਾ ਮਲ ਕਿਸੇ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੇ ਚ ਸਦੀ ਕਾਮਨ ਹੋਵੀ ਹੋ ਜੇ ਭੁਇ ਦੀਹੈ। ਤਿ

ਅਪਭੀਉਸਦੇਪਾਸਰਹਿਦੀਹੈ। ਤੈਜੇਇਹਵਚਨਸਿਖਾਂਦਾਕਾਰਜਭੀਸਵਾਰਦੇਹੈਨਤੇਉਸਨਾ
 ਲਲਿਰਬਾਹੁਭੀਕਰਦੇਹੈਨ। ਤਾਂਭੁਈਨੰਦਲਾਲਨੀਗੀਬਨੀਸਤਿਗੁਰੂਨੀਪਾਸਲਿਆਇਕੇਹਨੁ
 ਰਬੀਪੁਛਕੇਵਚਨਲਿਖੇ। ਤਾਂਭੁਈਨੰਦਲਾਲਨੀਬੇਨਤੀਕੀਤੀਨੀਜਬੇਪਾਤਿਸਾਹਇਸਪੇਖੀਦਾ
 ਨਉਰਖੀਏ। ਤਾਂਸਾਹਿਕੁਬਚਨਕੀਤਾ। ਸਰਧਾਪੂਰਕਇਸਪੇਖੀਦਨਉਰਖੇ। ਜੇਸਿਖਾਂਦੀਆਂ
 ਕਾਮਨਾਂਪੂਰੀਆਂਹੋਵਨਗੀਆਂ। ਤੇਮੁਕਤਭੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ। ਜੇਇਸਪੇਖੀਜਾਗੀਦਾਪਾਠਕਰੇਗ
 ਤੇਸਨੇਗੀਬਨੀਦੇਬੋਗਦਾਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ। ਜੇਪੰਜਵਾਰੀਇਸਪੇਖੀਨੀਦਾਪਾਠਕਰਕੇਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਵਰਤਾਏਗਾ। ਤਾਂਸਭਕਾਮਨਾਂਉਸਦੀਆਂਪੂਰੀਆਂਹੋਵਨਗੀਆਂ। ਜੇਸਾਜੇਸਾਕਾਰਜਅਧਿ
 ਕੋਹੋਵੈਤੇਜਾਤੇਜਾਪਾਠਭੀਅਧਿਕਕਰਲਾਂ। ਤੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੀਅਧਿਕਵਰਤਾਂਵਲਾਂ। ਤੇਇਕੋਇਕੋ
 ਸਬਦਜੇਹੇਜੇਹੇਭਾਉਦਾਹੋਵੈ। ਤੇਤੇਤੇਹੋਰਗਤੇਸੰਕਟਤੇਕਾਰਜਤੇਪਾਠਕਰਲਾਂ। ਜੇਥੇਕੁਕਸਦਹੋਵੈ
 ਤਾਂਸਉਦਾਰੀਪੜੇ। ਜੇਦੁਪੇਰਕਸਦਹੋਵੈਤਾਂਹਜਾਰਦਰਪੜੇ। ਜੇਦੁਪੇਰਰੇਗੁਕਸਦਹੋਵੈਤਾਂਫ
 ਖਦਾਰੀਪੜੇ। ਤੇਸਿਖਾਂਨੁਪ੍ਰਸਾਦਿਖਦਾਏਦੁਪਪਰੰਉਠੇਤੇਕੜਾਹਮੰਨੈਸਭਕਾਰਜਸਿਧਹੋਵਨ।

ਜਤਿਕਰਮੰਨਲਾਨਿਹਰਕਰਲਾਇਕੋਓਅੰਕਾਰਜਪਿਆਹੋਇਅਭੀਸਤੁਨਕਰਜਨੋਸਿਧ
ਕਰਦਾਹੈ॥ ॥ ॥ ਏਹੁਸਭਮੰਤ੍ਰਕੁਸਕੀਮਾਲਾਨਲਅਥਵਾਸੁਵਰਲਕੀਮਲਾਨਲਅਥਵਾ
ਉਰਲਾਲਾਨਲਅਥਵਾਮੋਤੀਮਲਾਨਲਅਥਵਾਹਰੇਮਮਲਾਨਲਜਪੈਪੂਰਬ
ਦਿਸਾਮੁਖਰਖੈਨਿਹਕਲੇਜਾਨਿਹਮਾਸਹੋਰਹੇਜਪਨਓਆਦਿਨਮੇਅੰਤਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਗੁਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਉਸਰਹਿਰਤਨੀਤੋਹੋਰਿ
ਜਨ੍ਹਉ॥ ਕਸਤੂਰਕੰਗੁਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਰਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਵੀਜਰੇਤੇਗਾਢਿਤਿਨਆ
ਵੈਨਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਉਨਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਮੇਆਪਦਾਗੁਰੁਪੁਛਿਦੋਖਿਆਅਵਰੁਨਹੀਸਾ
ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਲਜਨ੍ਹਤੀਪਲਪਲਾਲਜਨ੍ਹਉ॥ ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਜੋਹੈਕਰੇ
ਰੀਗੋਪਜਾਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਵੀਜਰੇਤੇਗਾਢਿਤਿਨਆਵੈਨਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੁਹੋਵਾਂਸਿਧਿਲਈਰਿ
ਪਿਆਖਾਂਆਉ॥ ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਂਲੋਕੁਰਾਖੈਉ॥ ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਵੀਜਰੇਤੇਗਾਢਿਤਨ

ਅਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਂਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਖਾਂਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈ
 ਠਾਨਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੁਲਾਵੀਸਰੇਤੇਗਛਿਤਿਨਅਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥
 ਮੰਦਰਾਂਦੀਉਸਾਰੀਤੇ॥ਖੇਤਬੀਜਤੇ॥ਸਉਦਾਗਰੀਤੇ॥ਪਠਕਰਲਾਂ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲ॥
 ਜਾਲਿਮੋਹੁਪਜਿਮਜੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦਕਰਿਸਾਗ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਰਿਤਲਿਖਾਗੀਗੁਰਪੁ
 ਛਿਲਿਖੁਬੀਰਾਗ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖ
 ਲਿਖਿਜਾਨਾ॥ਜਿਥੇਲੇਖਾਮੰਗੀਮੇਤਿਥੇਹੋਇਸਰਾਨੀਸਾਲਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਥੇਮਿਲਹਿਵਡਿਅ
 ਈਅੰਸਦਖੁਸੀਅੰਸਦਰਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਦਿਕੈਨਿਕਲਹਿਨਿਨਮਨਜਰਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ
 ਤਾਂਪਾਈਮੇਨਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ਇਕਅਵਹਿਇਕਜਾਂਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲ
 ਗ॥ਇਕਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਵਰੂਦਰਵਾਰ॥ਅਰੈਗਇਅੰਜਾਂਦੀਮੇਵਿਲਨਾਵੇਵੇਕਾ
 ਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਰੂਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖੰਨਹੋਵੇਤ੍ਰਿਠੇਖੇਹ॥
 ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥੬॥ਲਕੁਕਿਅੰਪਕੁਵਲਦੇਜਮੇਪਠਕਰਲ
 ਬੁਸਦਰਤੇਲੈਕਰਹੈਤਾਲੀਦਿਨਾਅਦਾਈਏਹਮੇਜ॥ਬਿਨਾਗਾਪਪਿਰਗਤਰਹਿਈ॥

੧੬
 ਅੰਤ
 ਠਲੀ
 ਚਾਈ
 ੧੦੦
 ਹਜ਼ਾਰ

॥ ਸਿਰੀਰਗਮ ਪਲ १ ॥ ਵਲਨੁ ਕਰਹੁ ਵਲਨੁ ਰਿਉ ਵਖਰੇਲੇ ਹੁਸਮਾਨਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀ
 ਮੇਜੈ ਸੀਨਿ ਬਹੈ ਨਾਨਿ ॥ ਅਰੈ ਸਾਹੁ ਜੁਜਾਵੈ ਤੈਲੈ ਸੀਵ ਜਤੁ ਸਮਾਨਿ ॥ १ ॥ ਕੁਈ ਰੇਰਾ ਮਕਹੁ ਰਿਤੁ ਲੁ
 ਏ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੇਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥ १ ॥ ॥ ਨਿਨੰਗ ਸਿਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ
 ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੈਵੈ ਵਲਨੁ ਵਲੈ ਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੈਵੈ ਹੋਇ ॥ ਠਹੀਠ ਥੇ ਮਿਰਗਾ ਨਿਉ ਦੂਖ
 ਘਟੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ २ ॥ ਖੈਵੈ ਪੈਤੈ ਨਾਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿਗੁਰਦਰ ਸੁਨਹੋਇ ॥ ਖੈਵੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ
 ਹੈ ਖੈਵੈ ਨ ਸੀਨੁ ਸਿਕੋਇ ॥ ਖੈਵੈ ਖੈਵੈ ਕਮਾਵਣਾ ਅਇਗਇਆ ਪਤਿ ਖੈਵੈ ॥ ३ ॥ ਨਨਕਮ
 ਨਿਸਮਾਣੀ ਮੇਗੁ ਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹ ॥ ਰਾਮਨਾਮਰੀ ਗਿਰਤਿ ਅੰਤੁ ਰੁਨੁ ਰੁਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜ
 ਪਲਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਕੁ ਉਹਰਿ ਮਨਮਾਣ ॥ ४ ॥ २੩ ॥ ਵਾਪਰਸ ਮੇਧਾ ਠਕਰੇ ਪੰਨਸੈ ॥ ਸਿਰੀਰਗਮ
 ਪਲ १ ਪਰ ੩ ॥ ਵਿਹੁਤਨੁ ਪਗਤੀ ਬੀਨੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸਲਿਲਾ ਆਪਾ ਉਸਾਰੀ ਗਪੰਦੀ ॥ ਮਨੁ
 ਕਿਰਜਾਂਦੁ ਹਰਿ ਰਿਵੈ ਨੀ ਮਾਇਲੈ ਇਉ ਪਾਵੁ ਸਿਪਵੁ ਨਿਰਬਾਲੀ ॥ १ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬੁ ਜਿਮੂੜੈ
 ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤਸੁ ਤੇਜਗਲ ਕਾਲਿ ਤੁਮਤ ਤੇਰੇ ਹੋਰਿ ਨ ਮੰਤਿ ਸੁਖਾਇਆ ॥ २ ॥ ॥ ਬਿਖੈ

ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਦ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਇਨਤਾ ਜੇ ਅਤਮੇ ਹੋਇ ਪਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਹੋ ਹਿਜ ਧਰ ॥
 ਖੇਕਮ ਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਸੁਆ ਸੁਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਸ ਜਪਤਾ ਹੋਰ ਬਾਸਰੇ ਸੰਗੁ ਹੋਤੀ ਨਿਖੌੜਾ
 ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਜਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰੇ ਮੇਅ ਪਰੇ ਪਰੇ ਕੀਨੈ ਕਰੈ ਨਨ ਕਇ ਦੁਏ ਕੁਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥
 ੨੬ ॥ ਧਰਤੀ ਬੀਜ ਲਵੇ ਜਮੇ ਪਠ ਕਰਣ ਅੰਨ ਅਵਿਕ ਬੀਜ ਲਵੇ ਪੰਜ ਸੈ ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਹਲਤ
 ਤਿਨ ਅੰਨ ਦੁਸਦਾ ਜੁਪੁ ਹੋਨਿ ਨਾ ਜਚੁ ਨਾ ਮੁਅਧਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਚੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਨਿ
 ਵਾਰਣਗੁ ॥ ਜਦਾ ਜਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ
 ਆਪ ਲੀਵਿ ਤੇਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਮਨੈ ਨ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
 ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੇਹ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਜਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨੭ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਬੀਅ
 ਰਤਾ ਜਪਨ ਜੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆਕਹਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਹਵਾਰਤੀ
 ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈ ਮੇਨਿ ਸੋਨੈ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੀਸਾਇਹੁ ਸੀਜਾਰੁ ਹੋਜੁ ਤਿਅੰ ਰੈ ਲਿਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪ

ਏਕੁ ਏਕੁ ਦਿਲੁ ਇਸੁ ਅਨੁਪਾਪੇ ਲਾਇ ਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ
ਰੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਪਵਤ੍ਰਾਈ ਵਿਤੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸਭਨਾਂ ਕਾਦਾ ਤਾਏ ਕੁਹੈ ਰੂਲਿ
ਅੰਲੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਅਨੁਦੂਜੈ ਛਡਿ ਅਨੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਤੀਜੇ ਤੀਜਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਨ ਮੋਰਤਿ ਅੰਨ ਨ ਕਨਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪੧ ॥
੨੫ ॥ ਅੰਗਲਾਰਨੇ ਪਠ ਕਰੇ ਸਤ ਜੈ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮ ਹਲਾਪੁ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਖ ਕਲੁ
ਅਤਿ ਬਣੈ ॥ ਏਕੈ ਵਿਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੁ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨ ਸਾਕੁ ਭਿਭਨਿ ਪਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸ
ਰਾਬੁ ਕੇ ਸਭ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਅਵੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਰੀ ਦਾਉ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤ ਏ
ਅੰਕਾ ਤਾਂ ॥ ਅਇਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਰੁਜਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਂ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ
ਨਿਗਭੁ ਖਕੀ ਪੀਗ ॥ ਦਮਤ੍ਰਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨ ਕੇ ਦੇਵੈ ਪੀਗ ॥ ਸੁਆਰਥ ਸੁਆਉ ਨ ਕੇ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿ
ਛੋਰੇ ਦੇਵੈ ਕਾਜ ॥ ਚਿਤਿ ਅਵੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨਿ ਹਰ ਲੁਹੈ ਦੇਰਾਜ ॥ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿਤਿ ਤਾਬਹੁਤ

ਬਹੁਤੁ ਦੇ ਗੀਦਿ ਅਪੈਰੋਗੁ ॥ ਗਿਸਤਿ ਕੁਟੀ ਬਿਪਲੇਟਿਅ ਕਦੇ ਹਰਖ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਰਹੁ
 ਕੁੰਟਕਾਘੜੀਨ ਬੈਸ ਲੁਸੇਇ ॥ ਚਿਤਿਅ ਵੈਓ ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੋਇ ॥
 ੩ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਬਿਮੋਹਿ ਦੁਸਿ ਕੀਅ ॥ ਕਿਰਪਨ ਲੇਉਪਿਅ ਗਾਨਰੇ ਕਿਲਵਿਖਉਨਅ
 ਘਕੀਇਹੋਅ ਅਸੁਰਸੰਘਾਗਪੇਥੀਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ
 ਅਵੈਓ ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤਤ ਰਿਅੰ ॥ ੪ ॥ ਸਾਸਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬੈਦ ਨਾਰਿਖੁ
 ਖਾਗਰ ਬਿਬਰੇ ॥ ਤਪੇਤ ਪੀਸਰੇ ਜੇਗੀਅ ਤੀਰਥਗਵਨ ਕਰੇ ॥ ਖਟਕਰਮੰਤਿ ਦੁਗਣੇ ਪੂਜਾ
 ਕਰਤਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮਤਾਂ ਸਰਪਰਨ ਰਕੇਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਰਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀ
 ਅਰਜੋਰੇ ਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਾਗਸੁਹਾਵੈ ਜੋਹ ਦੇਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਅਫਗ ॥ ਰੰਗਤਮਾ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ
 ਇਲਗਿਰਹਿਅ ॥ ਚਿਤਿਨਅਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਂ ਸਰਪਕੀਨੁ ਨਿਗਇਆ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ
 ਨਾਵੇ ਅਚਾਰਵੈਤ ਜੋਰੁ ਨਿਰਮਲਗੀਤਿ ॥ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤੁ ਬਾਈਅ ਜਾਨਨ ਜੀਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥
 ਲਜ ਕਰਤ ਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ ॥ ਚਿਤਿਨਅਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਂ

ਵਲ ਜਾਰਿਆ ਮਿਥਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ। ਲਵੈ ਮਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲਿ ਜੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ
 ਪਦ ਪਵਾਇ। ਜਿਵੇ ਵੇਤਿ ਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੁਝਾ ਵਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਇ। ਕਿਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜੁ ਕਰੇ ਵੀਰ
 ਰੁਹਿਯੋ ਅਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਖਾ
 ਏ। ੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੋਇ ਕੇ ਵਲ ਜਾਰਿਆ ਮਿਥਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਅਲਿਜੀ ਜਾਣਿ। ਧਨੁ ਰਿਤ
 ਵੈ ਧਨੁ ਜੀਬ ਵੈ ਵਲ ਜਾਰਿਆ ਮਿਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਲਿ। ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੇ
 ਨਾਮਾ ਲੇ ਜਿਹੋ ਵੈ ਮੀਤਿ ਸਖਾਈ। ਇਹੁ ਧਨੁ ਜੀ ਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਮੀਤਿ ਛੋਡਿ ਰਲਿ ਅਪ
 ਛੁਤਾਈ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪ
 ਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ। ੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਰੋਇ ਕੇ ਵਲ ਜਾਰਿਆ ਮਿਥਾ ਹਰਿ
 ਚਲਦੇ ਵੇਲਾ ਅੰਦੀ। ਕਰਿ ਜੇ ਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਲ ਜਾਰਿਆ ਮਿਥਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੇ
 ਇਵਿਹਾਂਦੀ। ਹਰਿ ਜੇ ਵਹੁ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਛਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿ ਹੁਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵ
 ਹੁ। ਹਰਿ ਜੇਤੀ ਸਦਾ ਮਦੁ ਚਲੀ ਅਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖਖੇ ਵਹੁ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਾ ਮੀਰੇ

ਦੁਨ ਜਾਣੁ ਨਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖੰਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਿਰੈ ਸਠ ਲਿਓ ਰੰਦ
 ਭਗਤੰਦੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜਨਮ ਤਥਾ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨੇ ਪਠ ਕਰੇ ਪੰਜਾਹ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮਰ
 ਲਾਪ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੈ ਰੇ ਰੇ ਕੇਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਪਰਿ ਪਾਇਤਾਂ ਉਦਰੈ ਮਾਂਹਿ ॥ ਦਸੀ
 ਮਾਸੀ ਮੰਨ ਸੁਕੀਆ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ
 ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮੰਦੇ ਜੈ ਜਾਲਿ ਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਆਨਿ ਤਾਤਿ ਨ ਭੀ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਂਹਿ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੈ ਪਰਿ ਪਾਇਤਾਂ ਉਦਰੈ ਮਾਂਹਿ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੈ ਰੇ ਰੇ ਕੇਵਲ ਜਾ
 ਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਭਰਿ ਜੁ ਮਾਂਨੀ ਲਹਿ ਰੀਦੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲ ਨ ਪਛਾਣੀ ਵਲ ਜਾਰਿ ਮਾਮਿ ਤਾ ਮ
 ਨ ਮਤਾ ਅਹਿ ਮੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਰੈ ਪੰਥ ਕਰਾਗਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕ ਬੁਝੈ
 ਨ ਜੋਇਆ ਜਿਰਿ ਤਾਂਦੇ ਜਮ ਜੀਵਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਨ ਬਪ ਕਰਿ ਸਿਬ ਵਰੇਤ ਬਕਿ ਮਾਜ
 ਬਾਬ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਲਹੀਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਪਹਿ

ਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਬਿਖੁਜੈਰੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ। ਪੁਤਕਲਤ੍ਰਮੇਹਿਲੁਪੁ ੨੦
 ਦਿਆਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਅੰਤਰਿਲਹਰਲੇਭਾਨੁ। ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੇਭਾਨੁਪਰੰਨੀਜੈ
 ਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ। ਸਾਧਜੰਗਤਿਜਿਉਸੰਗਨਕੀਆਬਹੁਜੈਨੀਦੁਖਪਾਵੈ। ਜਿਰਜ
 ਨਹਾਰੁਦਿਜਾਰਿਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਅੰਨੁ। ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੇ
 ਪ੍ਰਾਣੀਬਿਖੁਜੈਰੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਰੈਦਿਕੈਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਦਿਨੁ
 ਨੇਤ੍ਰੈਆਇਆਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੈਲੀਰੋ
 ਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰੰਲੀਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ। ਇਹੁਮੋਹੁਆਇਅਤੇਰੈਸੰਗਿ
 ਨਚਾਲੇਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਜਗਲੀਰੈਦਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਜਿਦਿਸਤਿਗੁਰਚਾ
 ਨਦੁਹੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੈਦਿਨੁਨੇਤ੍ਰੈਆਇਆਸੋਇ॥੩॥ ਲਿਖਿਅ
 ਆਇਅਗੋਦਿਦਕਾਵਲਜਾਰਿਆਉਠਚਲੇਕਮਲਾਂਸਾਥਿ। ਇਕਰਤੀਬਿਲਮਨਦੇਵ
 ਨੀਵਲਜਾਰਿਆਮਿਤਾਹਿਨੀਤਕਤ੍ਰੇਪਾਏਹਾਥਿ। ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕ੍ਰਿਚਲਾਇਆ

ਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੇਲੇ॥ ਜਿਨੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਵੇਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ ਕਰ
 ਮਧਰਤੀਨਗੀਰਨੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੈਵੈਸੋਖਾਤਿ॥ ਕਦੁਨਨਕਕੁਗਤਜੋਹਹਿਦਰ
 ਵਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਦਾਤਿ॥੫॥੧॥ ॥ਮੰਗਲਾਰਨੋਪੜੈਸੋ॥੬॥ਜਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਗਿਪਰੁਜੋਹਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁਪ੍ਰਸਖੀਏਮੰਗਲੁਗਾ
 ਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਪ੍ਰਸਿਹਹਿਜੋਧਨਕੰਤਿਸਿੰਗਾਰੀਜੀਉ॥ ॥ਸਾਗੁਦਵੰਤੀ
 ਸਾਵਤੁਰਾਗਲਿ॥ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀਸੀਲਵੰਤੀਜੋਹਗਲਿ॥ਰੂਪਵੰਤੀਸਾਸੁਪ੍ਰਬਿਚਖਣਿ
 ਜੋਧਨਕੰਤਿਪਿਅਗੀਜੀਉ॥ ॥ਅਚਾਰਵੰਤੀਸਾਈਪਰਧਨੇ॥ਸਰੁਸਿੰਗਾਰਬਣੇਤਿਸਰਿ
 ਅਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾਈਜੋਪਿਰਕੇਰਗਿਸਵਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿਜਕੀਕਹ
 ਦੁਨਜਾਇ॥ਜੋਪਿਰਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾਏ॥ਬਿਰਜੋਹਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਨ
 ਨਨਕਪ੍ਰੇਮਸਧਾਰੀਜੀਉ॥ ॥੪॥ਮੰਗਲਾਰਨੋਪੜੈ॥ ॥ਸੁਧਵਰਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥੫॥
 ਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਹੇ॥ਕੁੰਤਿਕੁੰਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਏ॥ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਹਰੇਹਰਿਮੇਰਕੇਈ

ਰਲੀਦਿ
 ਰਸੇਲਾ

ਤੇਜੀਓ ਆਇਮਿਲਾਵੇਜੀਓ॥੧॥ ਖਟਸਾਸਤਬਿਚਰਤਮੁਖਗਿਆਨਾਪੂਜਾਤਿਲਕੁਤੀਰਖਇ
 ਸਨਾਨਾਨਿਵਲੀਕਰਮਾਮਾਸਨਚਉਰਾਜੀਹਇਨਮਹਿਸੰਤਿਨਆਵੇਜੀਓ॥੨॥ ਅਨੇਕ
 ਬਰਖਕੀਏਜਪਤਾਪਾਗਵਨਕੀਆਧਰਤੀਭਰਮਾਤਾਇਕੁਖਿਨੁਹਿਰਵੇਸੰਤਿਨਆ
 ਵੇਜੇਗੀਬਹੁਤ੍ਵਿਬਹੁਤ੍ਵਿਉਠਧਾਵੇਜੀਓ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਮੋਹਿਜਾਪੁਮਿਲਾਇਆਮਨੁਤ
 ਨੁਜੀਤਲੁਪੀਰਨੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਬਜਿਆਪਟਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕੁਗ
 ਵੇਜੀਓ॥੪॥ ੫॥ ਪਾਠਕਰੇਮੇਲਨੇਬਾਰਾਹਜਾਗੰ॥ ੥ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ॥ ਕਹਿਆਕਰਣਾਂਦਿ
 ਤਲੈਲਾਂਗਗੀਬਾਅਨਾਬਾਂਤੇਗਮਾਂਦਾਂ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤ੍ਵਿਪੈਤ੍ਵਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉ
 ਬਾਲਿਜਾਂਈਜੀਓ॥੧॥ ਭੁਲੈਉਤ੍ਵਿਭੁਲੈਰਾਹਾ॥ ਭੁਲੈਹਰਿਚੁਣਗਰਮੁਖਿਗਾਢਾਹਾ॥ ਭੁਲੈ
 ਭਗਮਿਭਵੈਬਹੁਨੁਜੀਸਭੁਕਿਛੁਤ੍ਵਿਸੇਰਜਾਂਈਜੀਓ॥੨॥ ਨਾਕੋਮੂਰਖਨਾਕੋਸਿਆਂਦਾਂ॥ ਫਰਹੈਸ
 ਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਭੁਲਾਂ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬੇਅੰਤੁਅਥਾਹਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਂਈਜੀਓ॥੩॥
 ॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਵੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਮਾਇਪਾਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੈ॥ ਵਰਜਨਪੇਖਤਮਨੁਆ

ਅੰਤਰ
 ਦਿਨ
 ਗਈ
 ਤਰਹਿ
 ਨੁਪੁਸ
 ਖੰਡ
 ਨਲਾ

ਮੰਗ
ਸੋਰਿ
ਸਿਖ
ਖੰਡ
ਦੇ
ਪਰਿ
ਭਾ

ਅਪਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ਨਾਂਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਰੁਭਾ
ਗੀਦਰਸਨਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਉਰਅਪਰਾਮਗੈਰਬਾਂਨਾਂਉਮਹਲੁਗੁਰੁਦੇਖਾਈ
ਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਮੀਮ੍ਰਤੁਨਾਂਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਉਇਸਾਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰ
ਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਦੇਜਨਨਾਂਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥ਪਦਾਰਥ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੜ੍ਹੇਇਕਲਖਾਂ॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ
॥ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇਮੰਗਲਗਾਵਉ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਅੰਮੇਸ
ਗਲਾਅਵਰਦਾਜੀਉ॥ਨਾਮੁਅਉਪੁਸੇਕਉਸਾਧੁਦੀਆ॥ਕਿਲਵਿਖਕਟੇਨਿਰਮਾ
ਲਬੀਆ॥ਅਨਦੁਭਾਏਆਨਿਕਜੀਜੁਪਰਿਸਗਲਬਿਨਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੫॥
ਜਿਸਕਾਅੰਗਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਜੇਮੁਕਤਸਾਗਰਜੀਸਾਰਾ॥ਜਤਿਕਰੇਜਿਨਗੁਰੁਪਛੋਤਾ
ਸੇਕਾਰੇਕਉਰਦਾਜੀਉ॥੬॥ਜਬਤਸਾਧੁਸੰਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਦਤਹਉਗਈਬੁਝਾਏ
ਸਾਜਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਏ॥ਨਾਨਕਜਤਿਗਰਦੁਕਿਲੀਆਮੇਰਾਅਰਦਾ॥੭॥੧੭
ਪੰਜਹਜਾਰਇਕੀਦਿਨਵਿਚਛੁਨਿਛੁਦਰਤੇਲੈਕਉਕਿਸਿਖਕੋਹਮੇਜਮਿਠੇਤਲੇਅਵਦਸਾਰੀ

ਰੇਵਕਟੇਪੜੇਰੇ। ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲੇ ਜੇਵਕ ਸੁਖ ਰਤਾ ॥ ਪੰਛੀ ਪਖਾ ਪੀਸਿ ਉਸੇਵ ਕ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਅਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿ
 ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਤਿ ਜੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜੇਵਕੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੇ
 ਜੇ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਜੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਨ
 ਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜੇਵਕੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਜੇਵਕ ਕਾ ਜੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ
 ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਸਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਜੇ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬਲਾਇ
 ਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਕ ਕੇ ਨਾਨਕੁ ਠਾਕੁਰ ਬਾਣੀ ਜੋਗਹਿ ਰਹੀ ॥ ਤੀਰਗਉ ਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਦਾਲਿ
 ਵੀਮ ਦੇ ਪੜੇਰੇ ਰਲੀ ॥ ਰਿਨੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਥੁ ਕਿਛੁ ਪਰਿ ਮਾਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹ
 ਰਿਏ ਲੇ ਜੇਹਰੁ ਮਿਥੁ ਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਇੰਮਿ
 ਏ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਲਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿ ਆਮਿਲਿ ਆਸਾ ਪਕਿਪ ॥

ਤੇ ਸੁਕਹਰਿਆ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਤਰੀਗਾਜਿ
 ਉਜਲਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਤੀਸੀ ਗਿਜੋਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕੁਨਨ ਕਕੁ ਮਕਟੇ ਕਿਵਾਣਾ ਬ
 ਹੁਨੁ ਨੇਤੀ ਮੇਜ ਉਲਾਜੀਉ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਰਿਵਰਿਓ ਫਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
 ਮਾਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ
 ਭੁਣਿਆ ॥ ਫਾਰਿਓ ਰਿਜਾਈ ਤਿਸੁ ਫਿਟਹੁ ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਅਰਧੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ
 ਪਖਾਣੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਾਗਿ ਚਾਲੇ ॥ ਨੈਨਿ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖੁ ਵਇਆ ਲੇ ॥ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ
 ਅਪਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ
 ਜਾਣੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧਕੇ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭੁਓ ਜਲ ਤਰਿਆ
 ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨ ਜਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਨੁ
 ਤਜਿ ਮੇਰੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਨੁ ਵੀਜੇ ਨਨ ਕਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥
 ੧੨੦ ॥ ਵੂਤ ਨਿਵਾਰੇ ਪਾਠ ਕਰੇਤੇ ॥ ਸੰਗੁ ਲਵਨੁ ॥ ਮਾਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ

ਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ। ਜੁਦਿ ਜੁਦਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮਗਤਿ ਮੇਰੀ। ਜਲ ਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਮ
 ਨੁ ਅੰਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੁਖੁ ਭੁਇਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ।
 ਸੰਤਰਜਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖ ਨਾ। ਜਲਿ ਥਲਿ ਨੀਰ ਭਰੇ ਸਰ ਜੁ ਭਰੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ
 ਜਾਏ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿਰਜਨ ਹਰੇ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ।
 ਮਿਯਰਵਾਂ ਨੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਏ ਜੀਉ॥ ਦੁਲਹਿ ਲਹਿ
 ਭਵੁ ਲਕੀ ਤੋਨੁ ਹਰਿਆ। ਕਰ ਲਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਕਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਕਤਿ ਸ
 ਹਿਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀਆ ਸਪੁਜਾਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ੨੩॥ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਪਠ ਕਰੇ ਤੇ॥ ਮਦਾਰ ਤੇਰਾ
 ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਪਤੁ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ
 ਖਾਸ ਭਨੀਥਾ ਏਤਾ ਭਉ ਕੋਹ ਕਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰਾ ਪਛਾਣਾ। ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ
 ਮੇਰਾ ਮਾਂਟਾ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ਸਭਿ ਤੁਧੋ ਪਾਏ। ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਭਾ ਲਾਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਾਏ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਰਤਿ ਗੋਰੇ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ

ਦੇ ਨਾਂ ਦੁ
 ਸਤੁ

ਅਸਾਨੀਨੀਉ॥੨॥ ਨਮੁਧਿਆਇ ਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਸੀਤਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵ ਨੀਵਾਧਾਣੀ ਨਨਕ ਨਿਤਾ ਬਿਖੜਾਨੀਉ॥ ॥੨੪॥ ਭ
 ਉਨਿ ਸਕਉ ਆਂਦਾ ਹੋਏ ਪਾਠ ਕਰੇ॥ ਭਉ ਨ ਆਵੈ॥ ~~ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫~~॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਨੀਅਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਮਧਾਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਨੀਵਹਿ ਗੁਣਗਾਇ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਣਨਿਧਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨੀਉ॥ ॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੇ
 ਪਰਤੇ ਆਵੈ॥ ਸਾਧਸਿਰਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਅਸਮਨੇ ਰਬ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰਦ
 ਰਸਾਇਆ ਨੀਉ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਰਕਿ ਛੂਮਿ ਤਿਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆ
 ਵਹਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਕੂਕਾ ਭੋਲਾ ਵਗੁਰ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਨੀਉ॥੩॥
 ਅਨਦਮੰਗਲ ਕਲਿ ਅੰਦਨਿ ਧਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ
 ਅਮੀ ਅਪਨਾਂਨੰ ਉਨਨਕ ਪਰਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਨੀਉ॥੪॥ ੨੫॥ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਮਨ ਕੀ
 ਅਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ॥ ~~ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫~~॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭੁਕ ਮੀਫਰ ਸਲ ਲਗੇ ਮੇਰਾ॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨ ਮੁਕ ਪੇਰਾਂ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਰੁਪਾਇਆ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਪੁਰੁ ਅਪੇਜੀਉ
 ॥ १ ॥ ਜਗੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਤੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਏਤਿ ਕਰਹੁ
 ਮੇਰੇ ਏਤਾ ਰਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਪੇਜੀਉ ॥ ਸਰਾਸਾਹਿ ਬੁਝ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਵਾ
 ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬੁਝੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸੇਸੇ ਗੁਸੰਤ ਪੇਜੀਉ ॥ १ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਕੁਸਾ
 ਲਯੋ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮੁਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਰਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਅਸਕਰੀ ਬਿਨੁ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜ
 ਪੇਜੀਉ ॥ २ ॥ ਮੀਧ ਪਵੈ ਪਾਠ ਕਰੇਤੋ ॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ
 ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋਧਿ
 ਮਾਈ ਮੇਨਿ ਨਿਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ १ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਰਿਦੇ ਸੇਈ
 ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਚਿਨਕੁ ਜਗੁ ਸਕਉ ਵੀਏ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਸਰਬੁ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ ॥ ਨਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਸੇ ਪਾਰਗ
 ਰਾਂ ਮੀਕਾਰ ਜਗ ਭਏ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥ २ ॥ ਆਇ ਪਇਅ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਏ ਮਿ

ਲਾਈ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤੀ ਲਵਹੁ ਸਰਨ ਨ ਕਾਮੀ ਮੁਤ ਪੀਏ ਨੀਉ। ॥੨੮॥ ਜੀਉ ਕਤੇ
 ਪਵੈ। ॥੨੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੀਉ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਅ ਜੰ
 ਤੁ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ਗਇਆ ਕਲੇਜੁ ਭੁਇਆ ਸੁਖ ਜਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਜੀ
 ਉ। ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੇਤਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ। ਸੁਦੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾ
 ਕੁਰਮੇ ਰੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪਾਲੀ ਜੀਉ। ॥੩੧॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵ ਦਹਾਰਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ। ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸਾ ਪੂਰਨ ਲਪ ਪਾਲੀ ਜੀਉ
 ॥੩੨॥ ਮਨ ਕੀਇ ਛੁਪ ਜਾਂਦ ਦਹਾਰਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਅ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ। ॥੩੩॥ ਸੀਉ ਵਿਛਾਪੁ ਜੇ ਲਖ ਪਾਠ ਕਰੇ।

ਦਿਖਾਵਹੁ ਤੇਰੀ ਮਤਿ ਧਰਮ ॥ ੨੯ ॥

॥੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥੩੫॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅੰ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਾ
 ਰਾ। ਹਰਿ ਭਗਵੰਤ ਤਾਂ ਨਨੁਖ ਰਾਸੁ ਖਲਾ। ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੰਨ ਸੁਖ ਦਾਤ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਜੇਈ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਲਾਤੂਮੀਰਾਂਸਾਰੀਠਕੁਰਾਈਨਨਕਲਿਬਲਿਜਾਂਵਦਿਅੰ॥੩॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਦਿਸਰੀ
 ਐ॥੧॥੩੩॥ ਸਿਤਾਂਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ ਨਿਤਨਮਕੈਪੀਥਿਨਜਾਈਐ॥ ਤੇਜਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਤੇ
 ਰੇਕੁਲਤਿਨਲਗੇਰਾਇਨੀਉ॥ ੨॥ ਜੇਸਿਮਰਦੇਸਾਈਐ॥ ਨਗਕਿਨਜੇਈਪਾਈਐ॥ ਤ
 ਤੀਵਾਉਨਲਗਾਈ॥ ਜਿਨਿਮਨਵੁਠਾਇਨੀਉ॥ ੩॥ ਸੇਈਜੰਦਗਜੋਹਲੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਿ
 ਨਬੋਹਲੇ॥ ਹਰਿਧਨੁਜਿਨੀਸੰਨਿਅਸੇਈਗੀਭੀਰਅਪਰਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਰਿਅਮਿਓਰਜਾਇਲੁ
 ਪੀਵੀਐ॥ ਮਹਿਤ੍ਰਿਠੇਜਿਨਕੇਜੀਵੀਐ॥ ਕਾਰਜੁਸਭਿਸਦਾਰਲੇ॥ ਨਿਤਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪਾਵ
 ਜੀਉ॥ ੫॥ ਜੇਹਰਿਕੀਤਅਪਣਾਂ॥ ਤਿਨਹਿਗੁਸਾਂਈਜਾਪਣਾਂ॥ ਸੇਜੁਰਾਪਰਧਾਂਤੁਸੋਮਸਤਕਿ
 ਜਿਸਦੇਭਗੁਜੀਉ॥ ੬॥ ਮਨਮੰਧੇਪ੍ਰਭਅਵਗਾਹੀਅੰ॥ ਇਹਿਰਸਭੋਗਲਪਾਤਿਸਾਹੀਅੰ॥ ਮੰਦ
 ਮੂਲਿਨਉਪਜਿਓਤਰੇਸਰੀਕਾਰੇਲਾਗਿਜੀਉ॥ ੭॥ ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਜਾਇਆ॥ ਜਨਮੇਕਾਫਲੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤਹਰਿਤੇਰਾਬਿਰੁਖੇਅਸੇਹਗੁਜੀਉ॥ ੮॥ ਅਟਲੁਪਣਾਸਧਾਤਿ

ਆਉਂਦੇ ਭੈਰਵ ਕੀ ਸਰਲਾਇਆ ਲਾਇ ਅੰਗ ਲਿਨ ਨ ਕਰਤਾਰਿ ਅਨੁਜਿਤ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰਜੀਓ॥
 ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਪਾਠ ਕਰੈ॥ ॥ ੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਲਿ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਲਾਹ
 ਰਿਸਿ ਮਗੀ ਦਿਨੁ ਸੁਰੁ ਰੈਲਿ॥ ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਸਰਲੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠ ਰੂਏ ਲਾਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿ ਅਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੇਵਾ ਜੋ ਜੀ ਅਹਰਿ ਤੇ ਦਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ
 ਰੂਏ ਲਾਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈ ਅੰਧੇ ਜੀ ਤਿਠੇ ਸਭਿ ਰੀਲਾ॥ ਆਪਿ ਕਮਾਏ ਦਿਛੁੜੀ ਦੋ
 ਸੁਨ ਕਾਹੁ ਦੇਲਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲੇ ਹੋਰੁ ਨਾਂਗੀ ਕਰਣੁ ਕਰੇਲਾ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਦਿਲੁ ਖਾ
 ਕੂਰੁ ਲਣਾ ਕਹੀ ਅੰਧੇ ਬੋਏ ਲਾਜਨਾ ਨ ਕਕੀ ਬੇਨਤੀ ਅਹਰਿ ਸੁਰਜਨ ਦੇਖਾਂ ਨੈਲਾ॥ ਹਾਜੀ
 ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੇਸੁ ਦੇਹਰਿ ਸੰਸਾਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਮਰਦਿ ਜੀਵਦਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸੁਰੁ ਨਾਂਕਾ
 ਆਧਾਰੁ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ ਅੰਤਿ ਸੁਕੀਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਉ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਓਹ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ

ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਹੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ॥ ਹੋਇ ਛਾਹੁ ॥ ਵੀਨਾਂ ਨ ਥੰਦਇ
 ਆਲਵੇਵ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰ ਲਹਾਰੁ ॥ ਆਵਿ ਜੁਗਾ ਵੀਰਖ ਦਾਸ ਚੁਨਾ ਮੁਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮ
 ਰਿਕੇਇ ਨ ਜਾਂਦਈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤੋਲ ਲਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤੁ ਚਿੰਟਿ ਸਿਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
 ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਨਿਪੁਰ ਕਉ ਸੇਵ ਦੇਤਿ ਨ ਕੇਸਵ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤੁ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਸੁਭ ਨੰਕਾ ਬਖਸਿ ਦੁਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਨਿ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ॥ ਨਿਦੁ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀਆਰਾ ਪੀਅੋ ਜਪੀਅੋ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈਅੋ ਪਰਮੇਸਰ ਬੇਅੰਤੁ ॥
 ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਨਾਗਾਇਵ ਸੋ ਕਹੀਅੋ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀਲੋ ਚਾਪੂਰੀਅੋ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
 ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੇਖ ਸਰੋਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਨਿਸੁਨ ਦਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਅਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥
 ੨ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰੁ ਪੂਰਵੇ ਮੰਦੁ ਨਿਮੰਲੀ ਥਾਂਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟਗੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ
 ਵਾਂ ਨਾਂਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰੁ ਆਪ ਲੀਜਨ ਪੂੜੀ ਸੀਰੀ ਸਮਾਂਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂਰਾਖ ਹਿੰਤੁ ਉਰਹਾਂ ਤੇਰਾ
 ਦਿਤਾ ਪੈ ਨਾਂਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਪੂਰੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਲਰਾਂਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿ

ਥੈਕੁਕਲਜਾਂਠਿ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹਰਣ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਮਾਉ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਅ
ਹਰਿ ਮੇਲੀ॥ ਮੇਨ ਨ ਕਏ ਹੁਜਾਉ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾਂ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਂਉ॥ ੩॥

੧॥ ਗੁਰਿ ਅਨੋਪੜੇ॥ *ਜਨਨਾਨਕ ਸਿੰਘ* ॥ *ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੀ*

੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈ ਸੀ
ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈ ਸੀ ਹਮਲੇਹਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਲੰਯਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਵਸਿ ਆਲਿ ਰੋਇ ਦੇਹਿ॥

੧॥ ਹਮ ਵਲੰਯਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਹਰਿ ਵਲੰਯੁ ਕਰਵੈ ਦੇਰਾ ਸਿਰੇ॥ ॥ ੨॥ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿਗੁਰ ਤਿਧਨੁ
ਖਟਿਅਾ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖੁਲਾਇਆ ਜਮੁ ਜਾਗਤੀ ਨੇੜਿ
ਨਾਮਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਵਲੰਯੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਰੀਏ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖ ਮਾਇਆ॥ ਓਇ ਜੈ ਪੈ ਵਲੰਯੁ ਹਰਿ
ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇ ਹਾਤਿ ਨਿਪਾਇਆ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਲੰਯੁ ਸੇਜ ਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋ ਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਇ ਰਿਲੇਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਲੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਲੰਯੋ ਨੋ ਪੜੇ॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਾਇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਨ ਨੀਗਰ ਬਪਾਲਤੀ ਸੁ
 ਤਕੀ ਕਰਿਆ ਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਇ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗੁ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾ ਜਾ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਮੇ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖ ਮੇ ਭੋਗੁ ਜਣੀਆ ॥ ਜਨ
 ਕੀ ਉਪਮਾਂ ਤੁਝ ਹਿ ਵਡਈਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਮੰਦਰਿ ਪਰਿਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜੁ ਮਨਿ
 ਭਾਵੈ ॥ ਜਭਿ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖ ਲਗਾਹਿ ਜੰ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਜਾ ਧਰ
 ਹੋਇ ਕੀ ਹਕੁ ਲੀਸੁ ਭੁਜਗੁ ਤੁਝ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀਵ
 ਰਿਯਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇਤੁ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹ
 ਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥ ਲਲਾਹਾਇ ਵਿਹਾਇ ਅਕਿ ਅਤਿ ਸਚਤਰਾਈ ॥ ਜੇਗ ਜਿਥੁ
 ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਗੁਣਾਂ ਮੁਖਾ ਜੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾਵਾ ਸੁਹੇ ਹਰਿ
 ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਖੋਹੈ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਾਇ ਮਹਲਾ ੪
 ਕਿਰਜਾਣੀ ਕਿਰਜਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੇ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋ ਤੇ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀਆਇ ॥ ਤਿ

ਉਹ ਰਿਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮੇ ਮੁਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਰਾ
 ਮਾ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾ ਮਾ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉ ਦਾ ਗਰੀ
 ਸਉ ਦਾ ਗਰ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਾਵੈ ਮਾਸ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੇ ਹੁਵ ਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲ ਗਾ ਹਰਿ ਬੋਲ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਬਿਖੁ ਸੀਰੈ ਹਟਵਾਂਦੀ ਆਬ ਹਿਰਾਟ ਕਮਾ
 ਇ ॥ ਮੇ ਹੁਣੁ ਠਪ ਸਗਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੀਰਿਆ
 ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੇ ਹੁਕਟੈ ਬੁਝੈ ਭਾਇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਿ
 ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨ ਕਨਾ ਮੁਧਿ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥
 ੯ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮ ਮਹਿ ਬੇਅਹੁਨਾ ਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮ
 ਰ ਕਾ ਮਾ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਭਾਸ ॥ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਰਿਉ ਪਾਗਿ ॥ ਜੀ ਪਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਜਟਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ
 ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਤਾਂਤੁ ਦਰਬਾਰਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਉਕਤ ਸਿਅਨ ਪਸਗ ਲੀਤਿ ਆਗੁ ॥

ਸੀਤਜਨਾਂ ਕੀ ਚਰਲੀ ਲਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬਜੀ ਅਹਹਿ ਜਾਂ ਕੈ ਹਾਥਾ ॥ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਛੁੜੇ ਸਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਭਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਉਪਾਵੁ ਛੇਤ੍ਰਿ ਗੁਤਿ ਸਕੀ ਓਟਾ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਾ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕ
 ਟਿਕ ਰਹਿਤਿ ਸਨੇ ਜਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ
 ਆਪੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਜ ਪਿਜਾਪੁ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ
 ਮਾਟੀ ਤੇਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਆਜਿ ਨਿਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੇਭਾ ਵਡਿ ਆਈ
 ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਆਠੁ ਪਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਮਈ ਅਰੇ ਨੁ ਜਾ ਧਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਅਪਨਾਖ ਸਮਧਿ ਆਵਉ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁੜਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬਿ
 ਸਰਤਤੇ ਸਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਦੇਨਿ ਧਿਪਾਈ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥
 ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਮਾਨਿ ਬਾਵੇ ਕਉ ਬੰਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਨਿ ਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸ
 ਰੂਪੁ ਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਜਾ ਸਿਗਿਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲ
 ਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨ

ਹਰੇਕ ਉਸਾਲਾ ਹੀ ॥ ६ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣ ਨਾ ਹੀ ਭਉ ਸੋਗ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਹ
 ਰਿਕ ਛੁਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਅੰ ਲਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਗ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀਰਾਖ ਨਾਗ ॥ ॥ ਜਪਿ ਮਨ
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੀਰੀ ॥ ਪਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦੇ ਕਮ ਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖਾ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਜਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਾ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉ ਨ ਕਾਜਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਆ
 ਪਿਲਾਜਾ ॥ ॥ ॥ ਕਿ ਅਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿ ਅਜੇਹਾ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਹਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
 ਹਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਂ ਕੇ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਸੁਖ ਸਾਢੇਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇ
 ਸ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਂ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮਲਿਟ ਲਾਗੀ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕੋ ਜੋ ਪੰਨੁ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ॥ ॥ ਗ
 ਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੀਧ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤੂਟੈ ॥ ॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗ
 ਸੇਵਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਗਾਵਾਂ ਬਾਂਦੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਚੁ ਵ
 ਖਾਂਦੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਜਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰ

ਮਲਕਰਮਾ ਜੋਤੁ ਪਤਾ ਦੇ ਸੋ ਸਰਧਰਮਾ ਸਰਬ ਨਿਧੰਨ ਗੁਣੁ ਮਹੀ ਪਾਸਿ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ
 ਅਰਵਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੰ ਪੰਦੁ ਉਸਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮਿ
 ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨ ਰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿ ਆਂ ਲੁਨਾਨ ਕਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖੰਨ ਜੁਲਤੰਨਾ ਜਾ ਕੈ ਵਸੈ ਸਗਲ ਜਹੰਨਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ਕਾਰਜੁ ਮਾਰੇ ਦੇਇ
 ਨਿਬਾਹ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਤਾ ਕਾ ਵਰ ਬਾਰਾ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕਨੰ ਮੁਅਧਾਰਾ ਸ
 ਰਬ ਬਿਅਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਜਾ ਕੀ ਜੋਭਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਬਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭੋ
 ਰਾਵੁ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਜੁ ਕੇਹਰੇ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਰੂਬ ਤਪ
 ਹਨੁ ਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੀਤ ਸਭੁ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰੰਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨੰਨ ਕਮੇਰੀ
 ਜੁਲੀ ਅਰਵਾਸਿ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਕਉਨੰ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ

ਮਨੁ ਰੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀ ਗੁਣ ਸੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਢ ਜਾਂਸ ਢ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਜਾਂ
 ਤਿ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤੇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ॥
 ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਛੁਟੇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਕੁਰ
 ਮਾ ॥ ਸਾਧਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭੁ ਪਰਮਾ ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਦਇ ਅਲਗੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਮ
 ਗੀ ਜੀਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾ ਲਧਿ ਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਂ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ
 ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗੁ ਸਚਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥
 ੨੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਦਾਦੇ ਕਾਖੋ ਲਿਡਿ ਠਾਖ ਜਨਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇਰੈ ਮਨ ਭੁਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ
 ਜਾ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁ ਦ ਅਤੇ ਲੁ ॥ ੩ ॥ ਖਾਵਹਿ ਪੁਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੇ
 ਇਨ ਮਾਵੈ ਦੁਪਦੇ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਪੁਲਿਖਾਇ ॥ ਜੇਏ ਤੁਖ ਜਾਨੈ ਲਇਅ
 ਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਇ ਪਿਨ ਮਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਵਿਸਦਿ ਸੀਰੇਜੀਵਾਏ॥ ॥ ਕਾਟੇਕਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪਨੀਸੇਵ॥ ॥
 ॥ ੧੭੩ ॥ ॥ ਸਿਮਟਿਗਣੀਚਿਤਪੁਨੀਮਨਅਸਾ॥ ਕਰੀਦਇਅਸਤਿਗੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥ ॥ ਦੁਖ
 ਨਠੇਸੁਖਅਇਸਮਾਏ॥ ਫੀਲਨਪਰੀਜਗਰਫੁਰਮਾਏ॥ ਇਛੁਪੁਨੀਪੂਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤੇਜਨਸੁਫਲਫਲੇ॥ ॥ ੧੭੪ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲ
 ਭੁਏਕੀਨੀਪ੍ਰਭੁਵਾਤਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਤੇਭੁਏਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਛਰੇਮੇਲੇ॥ १
 ॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਉ॥ ਜਗਲੋਰਗਕਾਬਿਨਸਿਆਥਾਂਉ॥ ३ ॥ ਸਹਜ
 ਸੁਭਾਇਬੇਲੇਹਰਿਬਾਂਦੀ॥ ਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਂਦੀ॥ ੩ ॥ ਦੁਖਦਰਦਜਮੁਨੇਤ੍ਰਿਨ
 ਆਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ॥ ੧੭੬ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀ
 ਕਿਲਦਿਪੁਨਾਜੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਨਿਵਾਜੇ॥ ॥ ਰਾਮਜਨਕਉਰਾਮਭੁਰੇਜਾ॥ ਨਾਮਜਪਤਸ
 ਭੁਮਿਟਿਓਅੰਦੇਜਾ॥ ॥ ੧੭੭ ॥ ॥ ਸਾਧਜੀਗੋਕਛੁਭੁਓਨਭਰਾਤੀ॥ ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿ
 ਨਰਾਤੀ॥ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਬੰਧਨਛੇਦਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟਾ॥ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ

ਜਪੇਸੁ

ਮਨਿ ਰੁਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਜੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਕਾਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨ
 ਕੋਟ ਪਾਗੀ ਪੂਰਾ ॥ ਨਿਜ ਹਿਨਿ ਦੁਨੈ ਸੇਜ ਨੁ ਸੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਗੁਜਾਂਦੀ ॥ ਸੇਜ ਨ ਲਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਜਾਂਤਿ ਮਾਨੀ ਦਾ ॥ ਨਿਪਿਜ
 ਪਿਨੀਵੇ ਪਰਮਾਨੀ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਰਾਜਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪ
 ਦਾ ਕਾਟੀ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਕੁ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
 ਰਸੁ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਮੀਤ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਜੁਆਇ ਰਿਵੇਲੈ ਪਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦੁ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਰਸ ਨ ਗੀਧੀ ਬਿਲਤ ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾਨ
 ਕ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਦਹਮਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜ
 ਲਿਖੁ ਲਿਖੀ ਅਲਿਖੁ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਏ ਗੁਣ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤੋ ਸੇਵ

ਤਹਿ ਸੀਗਿ ਪਹੁ ਭੁਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰ ਲਖ ਮੰਨ ਹੀ ਭੁਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਛਰਣ ਕਮ
 ਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕੋ ਹੋਇ ਮਨਾਸ ॥ ੨ ॥ ॥ ਆਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕੁ ॥
 ਜਾਣੇ ਸਾਹਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਗਰੀਬ ਜਨ ਜਾਪ ਅਨਾਥਾ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ
 ਹਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪਰਿ ਮਾਏ
 ਗੋਟਿ ਦਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਸੀਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੀਗਿ
 ॥ ੧ ॥ ੧੮੬ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਜਾਈ ਜਾਗਾਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ
 ਹਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ੩ ॥ ਛਰਣ
 ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਵ ਦੁਰਾਮ ਸਰਕੀ ਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾਂ ਰਜੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਨੁ ਨ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਤ
 ਹੋ ਸਾਹਕੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਧਕ ਰਹਿਆ

ਸੋਮਰ
 ਰਾਲੀ
 ਜੋਲਾ
 ਕਰਣ
 ਸੀਕਰ
 ਲਪ
 ਦਕ
 ਨਲੀ
 ਸਕੀ
 ਨਿਤਾ
 ਰਬ
 ਠ

ਨੰਦਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਆਪਰ ਮਨੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧੰਨਾ ॥ ਨਨਕ
 ਦਾਸ ਤਿਸ ਹਿ ਕੁਰ ਬਨੁ ॥ ॥ ੧੦੫ ॥ ਇਸ ਨੰਨ ਸਮੇਟੀ ਹਧਾ ਠਰੇ ਜ ਕਰੇ ਦੇਹ ਕੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵੇ
 ਨਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤ ਭਈ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨ ਸੇਮੇ
 ਰੇ ਕੁਈ ॥ ੧ ॥ ੧੦੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖੰਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੇਰੇ ਗਭੁ ਏਕ ਲਿਅੰਨ
 ॥ ੧ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਰਾਗ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮਿਹੈ ਨਿਜ ਤਾਗ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰ
 ਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਗਈ ਬਿਅਧ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰ
 ਭ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੭ ॥ ਵੀਹ ਪਾਠ ਕਰੈ ਹਮੇਸਤ
 ਪਦੂਰੇ ਇਸਰੀਰ ਅਰੇ ਗੋਇ ॥ ਛੁਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਦਾ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇੜ ਪ
 ਰਗਾ ਸਕੀ ਅਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਭੁਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲ ਤੇਰਾ ਖਿਆ
 ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਜਪੈ ਜੀਏ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪੀਏ ॥ ੨ ॥ ੧੦੮ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਬਲ ਕੇ ਕੀਤ ਲਾਗੇ ਏਏ ॥ ਤਵ ਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਤਾ ॥ ਦਿਨਾਂ ਦਿਨ ਚ ਸਤ ਸੇ

ਪਾਠ ਕਰੈ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿ ਅਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਤਾਇ ਤ ਰੰਗ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੩੩
 ਬਿਰੁਪਾਰਿ ਬੈਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਫਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ
 ਦੁਸਟ ਦੁਤਪਰ ਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਬਾਹਿਸਾਹ ਜਾਹ ਜੁਭ
 ਵਾਸਿ ਕਰਿ ਵੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਂ ਰਜੁ ਪੀਨੇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਤੁਜ ਹੁਕੁ ਗਵਾਂਨਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਰਗਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟਿ
 ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੫ ॥ ੧੦੮ ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਕੇ ਦਿਨ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠਾ ਲੀਨਿ ਨਾਨਕ ਓਟਿ
 ਹਜਾਰ ਜਪਨਾ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਵਸ ਕੀ ਮਾਰ ਤੇ ਸੇਈ ਵਸ ਹੋਇ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮ
 ਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਭਾਹਿਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀ
 ਗਿਰ ਤੇ ਨਹੀ ਰੂਝੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਭੁ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਰੈ ਨਾਂ
 ਇ ॥ ਭੇਦ ਤਸੀਗਿ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਭੈ ਤਾ ॥ ਹ
 ਰਿਸਿ ਉਸੈ ਰਖੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਨਮਕੀਨ ਹੀ ਭਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿਰ ਤੇ ਪ੍ਰ

ਰਨਾਸਾ॥ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਹਰਿ
 ਸੰਗਿ ਰਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਕੂਮਰ ਉਨ ਜੋ॥ ३॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮ
 ਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਂਈ॥
 ਨਿਨਕ ਉਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਬਿਜਰਤ ਨਾਂਹੀ॥ ੪॥ ੧੦੯॥ ਅੰਤ ਵਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਇਕ ਉਪਰਸ ਉਪ
 ਠਕਰੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਸ ਨਾਂ ਅਗਨਿ ਮਿਟੈ ਜਾਂਤਿ ਆਵੈ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਾਨਾਮ ॥ ਨਲਿ ਬਲਿ ਮ
 ਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਕੂਮਰ ਬਿਨ ਸੇਰਾ ਏਗੁ ਨੀਤਾ॥ ॥ ਉਠਤੋ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹੁ
 ਆ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰ ਲਜ ਮਨ ਹੀ ਰੂਹੁ ਆ॥ ੧॥ ੧੧੦॥ ॥ ਛਰ ਲਕ ਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ॥
 ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇ ਆਨਾਸ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਾਨੁ ਤਾ ਲੁਧ ਨੁਏ ਕਾ॥ ਜਾਏ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ
 ਦੇ ਕਾ॥ ਮਹਾਂ ਗਰੀਬ ਨ ਜਾਧ ਅਨਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਦੇਹ ਥਾ॥ ੩॥ ੧੧੧॥ ਮੰਗਲ ਵਾ
 ਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਤਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲਖ ਪੰਜਹਜਾਰ ਪਠ ਕਰੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਕੇ ਚਰਾਂਤੇ ਰਖਿ ਆਉ
 ਵੈ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਾਨਾਮ ॥ ॥ ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿਲੇ ਹੁਅ

ਗੁਰੀਆ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਨਿਜੁ ਰਤਿ ਨੈਨੁ ਜੀਵਰਨ ਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀ
ਆ॥ ॥ ਟੀਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰਣਾਂ ਮੇਜਾ ਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤ ਮਹਤਰੀਆ॥ ਟਰਨ ਕਮ
ਣਹਿ ਰਦੇ ਗਹਿਨਾਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰ ਸੀਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ॥ २॥ ੧੧੫॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕ
ਰਇ ਕੀ ਸੇਪ ਠਪੂਰਾ ਕਰੈ ਇਕੀ ਦਿਨਾ ਵਿਚਾ॥ ਜਗਾਇ ਤੋਹੇਇ॥ ਨਿਰਭੈ ਤਾਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥
ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗ ਦਿਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਦਯਗੁ ਸਾਂਈ ਮੀਤੁ ਲਤੁ ਸੀ
ਗਿਹ ਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਨੀਉ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਰੀਨ ਜੀਵਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੀਸਾਰਿ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖ ਦਾਤਿ ਆਨਿ ਮਖਨਿ ਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਨੀਉ॥ ॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇ
ਹੁਪੁਤ ਗਰਤ ਹਉ ਧਰੁ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਬੈਰੀਆ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਵੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੀਮਣਾਂ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਰਗਾ॥ ਸਰਣ ਸਮਾਈ ਦ
ਸਹਿਤ ਉਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਦ ਸਿਧਨਾਂ ਮਮਹਾਂਰ ਸਮਾਹਿ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੁ ਏਕੇਸਟੁ ਜੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥ ੪॥ ਅਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੋਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਗ॥ ਜਾਧਸੰਗਿਨਨਕਭੁਜੈਬਿਖੁਤਰਿਅਸੰਸਾਰੁ॥ ੫॥ ੧੧੬॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚ
 ਲੀਦਿਨਜਪੈਇਕਉਪਰੇਜੇਹਮੇਸ ~~ਜਪੁਤੁਲੈਦੇਵੀਸੁਤਪ੍ਰਾਨ~~ ॥ ॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਂਦਿਨਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਜੁਪਦਤਾ
 ਜੇਦਿਨਜਾਤਮਜਾਏ॥ ੧॥ ਬਹਾਉਇਕਰੈਲੈਪਾਹੁਨਤੁਮਅਏਬਹੁਜਗਅਸਬਢਾਏ॥ ਗਿ
 ਹਮੰਦਰਜਪੈਜੋਦੀਜੈਜਿਉਤਰਫਰਕੀਛਾਏ॥ ੨॥ ਤਨੁਮੇਰਾਜਪੈਜਭੁਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲ
 ਖਸਭੁਜਾਏ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ॥ ੩॥ ਪਹਿਰੈਬਾਗਾ
 ਕਰਿਇਸਨਨੇਰੇਅੰਦਨਲਾਏ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਅੰਜਿਉਹਸਤੀ
 ਨਾਢਾਏ॥ ੪॥ ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਜਭੁਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਏ॥ ਮੁਕਤਿਭਉਇਆਬੰ
 ਧਨਗੁਰਖੇਲੈਜਨਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੫॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕਰਚਲੀਦਿਨ
~~ਦੇਵਦਰਪਾਸਾਸਤਾਤਾਰਦੇਸੁਦੇਵੀਸਰਦਕੇਸੁਤਪ੍ਰਾਨ~~ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਅਨਗੀਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀਪਛੁਤਾ
 ਨਿਆ ॥ ਨਹਪ੍ਰਭੁਜਿਮਰੈਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾਗਰਬੁਬਰਾਸੀਸਾਰੈ ॥ ਨਿ
 ਜੁਗਰਮਿਲੈਤਿਜੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲੁਰਾਜਮਾਇਆਮਹਿਕਾਰੀ ॥ ਜਗਠ
 ਕਰੈਬਹੁਭਾਰਅਟਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਕਾਇਪਇਅਗੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰੀਚੰਦਦਾਨਕਰੈਜਜੁਲੇ
 ਫੈ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭਿਫੈ ॥ ਆਪਿਪੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਫੈ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤਿਪਰਦ
 ਖਸੁਦਰਾਢਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬੁਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥
 ੫ ॥ ਭੁਲੇਰਾਫੁਟੁਮਗਧੁਅਢੇਤਿ ॥ ੬ ॥ ਲੂਟੀਲੰਕਾਜੀਸਸਮੇਤਿ ॥ ਗਰਬੁਗਾਇਆਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਹੇਤ ॥ ੭ ॥ ਸਹਜਬਾਹੁਮਧਕੀਦਮਹਿਖਾਸਾ ॥ ਹਰਦਾਖਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ ॥
 ਦੈਰਸੰਪਾਰੈਬਿਨੁਗੁਰਤਿਅਭਿਮਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ਜਰਾਸੀਧਿਕਲਜਮਨਸੰਪਾਰੈ ॥ ਰਕਤਬੀ
 ਜਕਲੁਫੇਮਬਿਦਰੋਪਵੈਤਸੰਪਾਰਿਜੀਤਨਿਜਤਾਰੈ ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ ॥
 ਦੂਜੈਭਾਇਵੈਤਸੰਪਾਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਢੁਗਤਿਨਿਜਤਾਰੈ ॥ ੯ ॥ ਬੁਝਾਵਰੈਯਨੁਪ

ਤਿਥੇਈ। ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਂਨਿ ਅੰਕੁਰਤਾ ਜੇਈ। ਜਨ ਕਉ ਦੂਖ ਪਚੈ ਦੁਖਿ ਹੋਈ॥੧॥ ਜਨ ਮੇਜੈ ਗੁ
 ਰਸ ਬੁਦਨ ਜਾਂਨਿ ਅੰ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਭਗਮਿ ਭੁਲੰਨਿ ਅੰ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛ
 ਤਾਂਨਿ ਅੰ॥੧੦॥ ਕੀਜੁ ਕੇ ਸੁਚੰਡੂ ਰਨ ਕੋਈ। ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿ ਅੰ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸਨ
 ਰਖੈ ਕੋਈ॥੧੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰ ਬੁਨ ਮੇਦਿ ਅਜਾਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਪੀਰਿ ਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ॥
 ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੧੨॥ ਐਤਵ ਰਤੇ ਲੋਕ ਹਇ ਕੀਰਿ ਨਾਂ ਦਿਖਾਇ ਕੀਰਿ ਜ ਚ ਜਪੇ
 ਨਨਕ ਗੁਰਮਤਿ॥੧੩॥ ਨ ਸੁਧਹੋ ਇਸ ਕੁਛ ਕੁਪੂਤ ਪਰਗ॥ ਗਉੜੀ ਮਘ ਲਾਪ ॥
 ਗੁਰਸੇਵ ਤੇ ਨਾਂ ਮੇਲਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਆ
 ਜੇਇ॥ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਨਿਹਲ ਹੋਇ॥੧੪॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਜੋ ਕ
 ਮਿਤ੍ਰੇਰੈ॥੧੫॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤੁ ਉਮ ਪਦ ਜਾਇ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਖਾ ਆਵੈ ਠਾਇ॥ ਜਾ ਸੁਜ
 ਪਤੁ ਠਿਹਿ ਦੂਖ ਨ ਲਗੈ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤੁ ਇਹ ਹਉ ਮੈ ਭਾਗੈ॥੧੬॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤੁ ਦੁਸਿ ਆਵੈ
 ਹਿਪੀਚਾ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤੁ ਰਿਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਚਾ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤੁ ਇਹ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝੈ॥ ਜਾ ਸੁਜ ਪਤ

ਹਰਿਦਰਗਹਜਿਐ ॥ ੧ ॥ ਨਾਸਨਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਧ ॥ ਨਾਸਨਪਤਹਰਿਹੋਲੁਹਿਸ
 ਧਾ ॥ ਨਾਸਨਪਤਮਨਜੀਤਲਹੋਵੈ ॥ ਨਾਸਨਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਸਨਪ
 ਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿਨੋਛੋਰੈਹਰਿਸੀਰਿਹਿਲੈ ॥ ਨਾਸਨਪਤਕਈਬੈਠਠਵ
 ਜਾ ॥ ਨਾਸਨਪਤਜੁਖਜਹਜਿਨਿਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਸਨਪਤਇਹੁਅਗਨਿਨਪੋਹਤਾ ॥
 ਨਾਸਨਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤਾ ॥ ਨਾਸਨਪਤਤੇਗਨਿਰਮਲਮਾਥਾ ॥ ਨਾਸਨਪਤ
 ਸਗਲਦੁਖਲਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਸਨਪਤਮੁਸਕਲਕਛੂਨਬਨੈ ॥ ਨਾਸਨਪਤਜੁਇਅਨ
 ਹਤਪੁਨੈ ॥ ਨਾਸਨਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ ॥ ਨਾਸਨਪਤਕਮਲੁਜੀਧੋਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ
 ਜੁਭਇਸਟਿਸਭਉਪਰਿਕਰੀ ॥ ਜਿਜਕੋਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਿ
 ਰੈਨਨੁਚੁਗਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਜੁਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸੋਮਟਾਰਤੇਲੈਕਰਰੇਜਪੰਨਪਾਠਕਰੇ
 ਤੁਹਿਨੋਵਰਤੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ਬਿਤੀਗਉਡੀਮਃ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੋਲੇਕਾ ॥

ਨਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਜਿਰਜਨਹਾਰੁਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨ
 ਨਕਏਕੰਕਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਕਮਏਕੰਕਾਰਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
 ਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਚਨਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥ਤਾਂਕੀਆਸਕਲਿਆਲਸੁਖਜਾਂਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥
 ਚਾਰਿਕੁੰਦਨਹਰਿਸਿਭ੍ਰਮਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੰਦਪੁਰਾਂਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇ
 ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੰਦਗ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਭੋਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦਾਤਾਭੁਗ
 ਤਾਦੇਨਹਾਰਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਜੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ
 ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਨਜੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਜੀਗਿਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹ
 ਉ॥ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਜਚਨਿ॥ਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥ਕ੍ਰਮਕਟੀਐਨਾ
 ਨਕਜਾਧਜੀਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਤੀਆਵਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿ
 ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ਰਾਮਰਤਨਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਨਿਕਾਂਮੁਕੁੰਦਪੁਲਕੁਮੀਤਾ॥ਮਰਦੁ
 ਮਿਟੈਨੀਵਦੁਮਿਲੈਬਿਨਜਹਿਜਗਲਕਲੇਸਾ॥ਆਪੁਤਨਹੁਗੋਬਿੰਦਭੁਜਹੁਜਾਧਜੀਗਤਿ

ਪਰਵੇਸ਼ੁ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਫੰਤੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੀਚ ਵੈਸ
 ਰਜਾ ਹਭਗ ਫੰਤੁ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭੁਜ ਹੁਸਾ ਪੂਜੀ ਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਮਤਿ
 ਛੂਟਿ ਗਈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਲੈ ਕੁ ॥ ਤੀਨ ਬਿਆਪ ਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀ
 ਆਪ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਨਿਰਮਲ ਭੁਏ ਨਿਨਮ ਨਿਵ ਸਿਆਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਤਿਤੀ ਆਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਬਿਖੇਫ ਲਕ ਬਉਤ ਮੁਕ ਬਨੀਚ ॥ ਨਰਕ ਜੁਰਗ ਭੁਮਤ ਉਘੈ
 ਜਦਾ ਸੀਘਰੈ ਮੀਚ ॥ ਹਰਖੁ ਜੋਗ ਜਹ ਸਾਸੰਸਾਰ ਹਉ ਉਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ ਨਿਨਿਕੀਏਤਿ
 ਸਹਿਨ ਜਾਂਣ ਨੀਚਿਤ ਫਹਿ ਮਨਿ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬਿਆਪਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕਬਹੂ ਨਤੂ
 ਟੈਤਾਪ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜੋਹ ਭਰਮ ਬੂਝਤ ਪਾਏ ਮਹਾਂ ਨਰਕ
 ਮਹਿ ਫਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਥਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ੪ ॥ ਜਲੈ ਕੁ ॥ ਚਤੁਰਸਿਆ
 ਟਾਜੁ ਪ੍ਰਸੋਇ ਨਿਨਿਤੁ ਜਿਆ ਅਭਿਮਾਂਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਸਿਰਾਰੇ ਬੇਦ ਜੁਟਿ ਜੋਧਿ ਓਤਤੁ ਥੀਚ ਗੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ

ਕਲਿਆਣਨਿ ਧਿਰਾ ਮਨਾ ਮਨਾ ਪਿਸਾਗਾ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ
 ॥ ਮੀਟਹੁ ਏਕ ਮਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਭਉ ਬਿਨ ਜੇ ਅਖੀ ਮ੍ਰਤ ਰਜੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਨਿ
 ਰੀਕਾਗਾ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾ ਸਹਿ ਨਾ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਪੋਜਤੇ ਸੁ
 ਖ ਸਾਗਰੀ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥
 ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸਾ ਰਿਹਾ ਰੇ ਮਾਇਆ ਸੀ ਗ੍ਰਿਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੀ ਰਿਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਗੀ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚ ਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਨਿਹਜਾ ਨਿਓ ਪਰਪੰਚਾ ॥ ਕੁਜ ਮਬਾਸ ਬ
 ਹੁਰਿ ਗੁਪਤੈ ਜਗੁ ਮਿਥਿਆ ਬਲ ਬੀਚਾ ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀ ਮੇਨ ਹਕ ਛੁਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ
 ॥ ਜੁਆਵੇ ਮੇਹਰ ਜਬੇ ਧਿਓ ਅਗਿਆਨ ਰਵਿਓ ਜੀ ਜਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਭੂਮ
 ਦ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਰਚਨਾ ਭਨਾਹਿ ਮਹਿ ਰਿਓ ਮਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ
 ਨਸੀ ਗਿਆਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੀਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ਜੇ ਨਰੀਚੁ ਹਿ ਪਰਪੰਚਾ ॥ ਪ
 ॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ਖਟ ਜਾਸਤੁ ਉਠੈ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਫਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਜੇ ਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭੁਕੇਦੁਆਰਾ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਕਥਹਿਅਨੇਕਾਉ ੩੮
 ਤਮਉਡੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਲਹਿਜੇਖਾ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਜੁਕਥਿਆਸਜਜੁਗਾਵਤ
 ਗੋਬਿੰਦਾਰਜਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਿਰਚੇਭਗਵੰਤ॥ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਓਪਾ
 ਈਜਗਨਿਦਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਜੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥
 ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਦਹਿਰੈਸਾਧਜੀਗਿਲਿਟੁਲਾਇ॥ਖਾਟਿਖਜਾਂਨਾਂਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾ
 ਨਕਨਾਮਧਿਆਇ॥੭॥ਸੋਲੋਕੁ॥ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਜੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਜਤਿਜੁ
 ਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਜੁਸਿਉਲਿਟੁਲਾਇ॥੮॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਮਿ
 ਜੀਰਹੁਨਾਮਧਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਸੰਤਜੀਗਤਿਮਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾ
 ਰੁ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦੁਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਦੂਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮ
 ਨਡਿਦਿਆਠਲੁਪਾਇ॥ਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਜਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅੰ
 ਤਰਿਬ੍ਰਹਰਿਸਦਾਜੀਗਿਕਰਵੈਹਰੁਪਛਾਣੁ॥ਜੋਜਾਨਨਜੋਸਖਾਮੀਤਜੋਹਰਿਕੀਮ

ਭਿਦੇਇ। ਨਨਕਤਿ ਸੁਬਲਿਹਾਰਏ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਪੇਇ॥ ੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਅਠਪਹਰਗੁ
 ਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਵਰਜੀਜਾਲਾਜਮਕੀਕਰੋਜੇਤਿਨਜਕਈਨਨਕਪ੍ਰਭੂਦ
 ਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਪਿਨਵਨਿਧਿ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰ
 ਨਬੁਧਿ। ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦਾ। ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤਾ। ਸਗਲਧਰਮ
 ਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨੰਨਾ। ਸਭਮਹਿਉਚਬਸੇਖਰਿਅੰਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੀਗਾ। ਜ
 ਪਿਤਰੀਐਨਨਕਨਾਮਹਰਿਰੀਗਾ॥ ੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਾਗਇਣਨਹਸਿਮਰਿਓਮੇਹਿਓਜੁਆ
 ਦਬਿਕਾਗ। ਨਨਕਨਾਮਬਿਜਾਰੀਐਨਰਕਜੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਵੇ
 ਛਿੜਅਪਵੀਤਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਾ। ਪ੍ਰਗਤਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਜਾਪਨਿ
 ਦਾ। ਕਰਨਨਜੁਨਹੀਗਰਜਜੁਬਿਦਾ। ਹਿਰਹਿਪਰਵਰਬੁਓਦਰਕੈਤਾਂਈ। ਅਗਨਿਨਨਿ
 ਵਰੇਤਿਸਨਨਬੁਝਾਈ। ਹਰਿਜੇਵਾਬਿਨੁਏਹੁਫਲੁਲਾਗੇ। ਨਨਕਪ੍ਰਭੂਬਿਸਰਤਮਰਿ
 ਜਮਹਿਅਭਾਰੇ॥ ੫॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਵਸਦਿਸਖੈਜਤਮੇਠਿਰਿਓਜਤਵੇਪਉਤਤੋਜੇਇ। ਅ

ਨੁਬਸਿਅਵੈਨਨਕਾਨੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ॥੫੯੩੩॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰ
 ਬਸਿਕੀਨੇ॥ ਮਨਿਜੀਤੋਪੁਨਾਮਜਪਲੀਨੇ॥ ਕਰਨੀਜੁਨੀਮੇਜਸਗੋਪਾਲ॥ ਨੈਨੀ
 ਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ॥ ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਏਬੇਅੰਤਾ॥ ਮਨਮਹਿਰਿਤਏਪੂਰਨਭੁ
 ਗਟੰਤਾ॥ ਹਸਤਚਰਨਜੀਤਟਹਲਕਮਾਈਐ॥ ਨੰਨਕਇਹੁਜੀਜਮੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾ
 ਪਈਐ॥ ॥੫੯੩੪॥ ਜਲੇਕੁ॥ ਏਕੇਏਕੁਬਖੰਨੀਐਬਿਰਲਾਨਾਂਦੈਸ਼ਾਦੁ॥ ਗੁਣਗੋ
 ਬਿਦਨਜਾਂਦੀਐਨਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥ ॥੫੯੩੫॥ ਇਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿ
 ਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਂਮਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਂਮਾ॥ ਮਨਿਜੀਤੋਪੁਸਰਬਜੀਅ
 ਦਇਆ॥ ਇਨਬਿਧਿਬਰਤਜੀਪੂਰਨਭੁਇਆ॥ ਧਾਵਤਮਨੁਗਾਖੇਇਕਠਾਇ॥ ਮ
 ਨਤਨਜੁਪਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ ਜਭਮਹਿਪੂਰਿਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਕੀ
 ਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮੁ॥ ॥੫੯੩੬॥ ਜਲੇਕੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਜੇਵਕਰੀਛੇਟੇਜ
 ਧਕ੍ਰਿਪਲਾ॥ ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਓਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੀਜਾਲਾ॥ ॥੫੯੩੭॥

ਦੁਆਵਸੀਨਾਂਮਦੰਨੁਇਸਨਨੁ।ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕ
 ਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ।ਅੰਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਰੰਗਿ।ਕੇਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੀਤੋ
 ਖੇ।ਪੰਚਰੂਆਤਮਾਂਹਰਿਨਾਮਰਸਿਪੋਖੇ।ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਨਿਹਚਉਪਾਈਐ।ਨਾਨ
 ਕਰਾਮਰਮਤਫਿਰਿਜੋਨਿਨਾਈਐ॥੧੩॥ਸੋਲੇਕੁ।ਤੀਨਿਗੁਣਾਂਮਹਿਬਿਅਪ
 ਆਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਂਮ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਮਨਿਬਸੈਨਨਕਛੂਟੈਨਾਂਮ॥੧੪॥ਪਉੜੀ
 ॥੩ਉਦਸੀਤੀਨਿਤਾਪਸੀਸਾਰ।ਅਵਤਜਤਨਰਕਅਵਤਾਰ।ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁ
 ਨਮਨਮਹਿਮਾਇਓ।ਸੁਖਸਾਰਗਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਗਾਇਓ।ਹਰਖੁਜੋਗਕਾਵੇਹਕ
 ਰਿਬਾਧਿਓ।ਦੀਰਘਰੋਗਮਾਇਆਮਾਸਾਧਿਓ।ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸੁਮੁਪਾਇਓ
 ॥ਨੈਨੀਨੀਦਿਸੁਪਨਬਰਣਾਇਓ।ਹਰਿਬਿਜਰਤੋਹੋਵਤਏਹਹਾਲਾ।ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਭਪੁਰਖੁਦਇਆਲਾ॥੧੫॥ਸੋਲੇਕੁ।ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਰੁਟਨਜਗਲਬਿਅਪਕਰਾ
 ਮਾਨਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੂਰਨਤੋਕੇਕਾਂਮ॥੧੬॥ਪਉੜੀ।ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭ

ਅਪਿਸਗਲਭੁਵਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪ। ਵਿਸੇਵਿਸਾਹਵਿਆਪ੍ਰਭੁਵੇਕੁ। ਧਰਨਿਅਕਾਸ ੪੦
 ਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁਪੇਖਾਨਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਤਾਲਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਹਬਸਹਿਦਇਅ
 ਲਾ। ਸੁਖਮਅਸਥੂਲਸਗਲਭੁਗਵਾਨ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਂਨ॥ ੧॥ ਸ
 ਲੋਕੁ। ਅਤਮੁਜੀਤਾਰੁਗਮਤੀਗੁਣਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੇਨਨਕਬਿ
 ਨਜੀਰਿਦਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਅਮਾਵਸਅਤਮਸੁਖੀਭੁਵੇਜੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਦੇਵਾ। ਅ
 ਨੁਤਨਜੀਤਲੁਸਾਂਤਿਜਹਜਲਗਾਪ੍ਰਭਕੀਜੇਵਾ। ਭੂਟੇਬੰਧਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਫਲਪੁ
 ਰਨਤਾਕੇਕਾਂਮ। ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਓਮੇਛੁਦੀਜਿਮਰਤਹਰਿਕੋਨਾਮ। ਸਗਨਿਗਤੀਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਮਾਵਗਵਨ। ਅਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਜਿਓਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥
 ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਲੀਨਪ੍ਰੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਂ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਨਕਜੁਖਾਬਿਸਾ
 ਮ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ। ਪੁਰਨਕਬਹੁਨੋਭੇਲਤਾਪੁਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭੁਅਪਿਸਾਹਿਨੁਵਿਨੁਚਰੈਸਦਾ
 ਇਅਨਨਕੋਹਤਨਪਾਦਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ। ਪੁਰਨਮਾਂਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਵੇਕਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰ

ਥਾਜੀਅਨੰਤਦਇਅਲਪੁਰਖਸਭਉਪਰਿਜਾਕਹਥਾਗੁਣਨਿਪਾਂਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਅ
 ਨਾਂਕਸੋਇ। ਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀਪ੍ਰਭਜੁਜਾਂਨੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ਼ਰੇ
 ਸਭਬਿਧਿਜਾਂਨਹਗਾਜੀਤਸਹਾਈ। ਅਠਪਹਰਨਮਸਕਰਾ। ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੈ।
 ਮੇਜਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਰਨਖਪਤਿਤਉਧਾਰਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਜਰਨੀ।
 ੬੬੫ ਜਲੋਕੁ। ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ। ਮਨਤਿਦੇਫ
 ਲੁਪਾਇਅਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੭੭੫ ਪਉੜੀ। ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਜੁਲੈਕੋਈਕਰੈ
 ਬੀਰਗ। ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਵਿਰੈਤਿਸਕਹੋਇਉਪਗ। ਕਿਲਵਿਖਕਦੈਹੋਇਨਿਰਮਲਜ
 ਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ। ਹਲਤਿਪਲਤਿਮਖਉਨਲਨਹੋਪੈਤਿਜੁਮਾਇ। ਜੋਜੁਰਤਾਸੋਬੈ
 ਜਨੋਜੋਗਿਆਨੀਪਨਟੈਤ। ਸੋਜੁਰਾਕੁਲਵੈਤਸੋਇਨਿਨਿਰੁਨਿਅਭਗਵੈਤ। ਖੜੀਬ੍ਰਹ
 ਮਦੁਜੁਦਵੈਜੁਉਪਰੇਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ। ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭਅਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰ
 ਵਾਲਾ। ੧੭੭੫ ਪੰਚਮੀਤੇਲੈਕਰੋਰਜਪੜੈਸਤਟਰਾ। ਗੁਪਿਅੰਤਦੇ॥

ਗਉੜੀਕਬੀਰਨੀ॥ ॥ਆਪੇਪਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ਜਰੈਖਸਮੁਤਰਖੈਕਵਨਾ॥੧ ੪੭
 ॥ਰਾਮਨਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਮਾਸਮਾਇ॥੨॥ਰਹਾਉ॥
 ਕੋਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਜਾਂਹਿਗਪਾਂਨਿ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰ
 ਦੁਇਭਾਖੀਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੈਇਗਾਰਾਖੀ॥੪॥ਇਕੀਪਠਕਰੇਤੇਅਗਨਲਾਗੀਨਿ
 ਵਰਤਹੋਇ॥ਪੰਚਸਿਖਾਂਕਾਂਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥

ਕਾਂਇਅੰਬੂਹਮਾਂਮਨੁਹੋਧੋਤੀ॥ਗਿਆਨੁਜਨੇਉਧਿਆਨੁਕੁਜਪਤੀ॥ਹਰਿਨਾਂਮਾਂਜਸੁਜਾਚਉਨਾਂਮੁ
 ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਸਮਾਉ॥੧॥ਪਾਂਡੇਐਸਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਂਮੇਸੁਚਿਨੋਮੇਪੜ
 ਉਨਾਮੇਚਨੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਹਰਿਜਨੇਉਜਿਚਰੁਜੇਤਿਹੈਨਾਲਿ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਨਾਂ
 ਮੁਜਮਾਲਿ॥੩॥ਥੈਥੈਨਿਬਹੀਨਲਿ॥ਵਿਦੁਨਾਂਦੈਹੋਰੁਕਰਮੁਨਭੁਲਿ॥੪॥ਪੂਜਾਪ੍ਰੇਮ
 ਮਾਇਆਪਰਜਾਲਿ॥ਇਕੋਵੇਖਹੁਅਵਰੁਨਭੁਲਿ॥ਚੀਨੈਤਤੁਗਗਨਦਸਦੁਆਗ॥ਹਰਿਮੁਖ

ਪਠਪੜੈਵੀਰਗਾ॥ ॥ ਭੋਜਨਭਾਉਰੁਮਭਉਰੁਗੈ॥ ਪਹਰੁਆਰਾਛੁਇਰੋਰੁਨਲਾਰੈ॥ ਤਿਲ
 ਕੁਲਿਲਾਟਿਜਾਣੈਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ ਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮਅਤਿਰਿਬਿਬੇਕਾ॥ ॥ ॥ ਆਰਾਗੀਨਹੀਜੀਤਿਆਜਾ
 ਇ॥ ਪਠਪੜੈਲੋਲੋਕਜਲਾਇ॥ ਅਸਟਦਸੀਚਤੁਰੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜਤਿਗੁਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ ॥ ॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਹਜਾਰਤੇਤਿਨਜੈਜਪੇ॥ ਜਗ
 ਤਮਹਿਬਿਖਜਤਹੋਵੈਮੰਤ੍ਰੀਪਦਪਾਵੈ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਿਦਿਆਵੀਰਾਰੀਤਪਰਉ
 ਪਕਾਰੀ॥ ਨਾਂਪੰਚਰਾਜੀਤਾਂਤੀਰਬਵਾਜੀ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਪਰੁਵਜੈਜੈਮਨੁਲਾਰੈ॥ ਤਉਜਮੁਕਹਾਂਕ
 ਰੋਮੋਜਿਉਆਗੈ॥ ॥ ॥ ਰਹਉ॥ ਅਸਨਿਰਾਜੀਤਉਸੀਨਿਆਸੀ॥ ਨਾਂਨਤੋਜੈਗੀਤਾਂਕਾਇਅ
 ਭੋਗੀ॥ ॥ ॥ ਦਇਆਦਿਰੀਬਰੁਦੇਹਬੀਰਾਰੀ॥ ਆਪਿਮਰੈਅਟਰਾਂਨਹਮਾਰੀ॥ ॥ ॥ ਇਕੁਤੂੰਹੋਰਿਦੇ
 ਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ ਨਾਂਨਕਜਾਂਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥ ॥ ॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚੋਜਜਪੇਇਕੀਵਾਰ॥ ਵਿਦਿਆਪ੍ਰਾਪ
 ਤਹੋਵੈ॥ ਮੂੜਤਮਿਦੈ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਖਵਿਛਿਪਾਇਅਤੇਲੁ॥ ਉਨਿ
 ਰਾਨਦੁਰਹੁਜੋਖਿਆਬੁਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ॥ ॥ ਲੋਕਾਮਤਿਕੋਫਕਵਿਪਾਇ॥ ਲਖਮਣੁਅੰਕਰਿਏਕ

ਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਭਿਕਿਰਿਆਸਚੁਨਾਕਰਤਾਗਮੇ ੪੨
 ਬੈਥਿਥੈਅਗੈਪਛੈਏਹੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਰੀਗਬਨਾਰਸਿਜਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਅਚਮਰ
 ਓ॥ ਸਚਾਨਾਂਦੁਤਾਂਥੀਅੰਜਾਂਅਹਿਨਿਜਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ ੨॥ ਇਕਲੋਕੀਹੋਰੁਛਮਿਛਰੀਬ੍ਰਹਮਣੁ
 ਵਟਿਪਿਰੁਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਿਰੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੁਨਿਖੁਟਜਿਨਾਹਿ॥ ੪॥ ਮ੍ਰਿਤਕਦੇਵੀਵੇਸ
 ਮੇਸਤਵਰਪੜੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਮਹਲ ੧ ੫੨੬ ॥ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਂ
 ਰੇਵੈਪਵਲੁਹੋਵੈਜੁਤਧਾਰੀ॥ ਪਿਖਮਾਂਸੀਗਾਰੁਕਾਮਣਿਤਨਿਪਹਿਰੇਰਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਲਾਲ
 ਬਹੁਗੁਣਕਾਮਣਿਮੇਰੀ॥ ਤਿਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੀਠਿਲੇਪਹਿਰੇ
 ਦਾਮੋਦਰੁਦੇਤੁਲੇਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕੰਗਨਾਂਪਹਿਰੇਇਨਿਬਿਧਿਚਿਤੁਧਰੇਈ॥ ੨॥ ੧੫
 ਮਧਜੂਦਨਕਰਿਮੰਦਰੀਪਹਿਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ ਧੀਰਜੁਧਰੀਬੀਧਾਵੈਕਾਮਣਿ
 ਸ੍ਰੀਰੀਗੁਜਰਮਾਂਦੇਈ॥ ੧॥ ਮਨਮੰਦਰੁਜੇਦੀਪਕੁਜਾਣੇਕਾਂਇਮਾਂਸੇਜਕਰੇਈ॥ ਗਿਅੰਨਰ
 ਉਜਬਜੇਜੈਅਵੈਤੰਨਨਕਭੇਗੁਕਰੇਈ॥ ੪॥ ਗਹਿਣੇਪਹਿਰਦੇਸਮੇਇਕੀਪਾਠਕਰੇਪਹਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਿਟੇਕਾ ਮੇਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉਹਰਿ ਗੁਲਗਾਵਾਂ ਅਸੀਖ ਅਭਿਕਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਹਉਹਰਿ ਨਿਨਿ ਜਿਉ ਧਰੇ ਕਰਹਿ ਜੇ ਨਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧਰੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਬਿਰੁਨ ਰਹਿ ਮਠਿ ਖੋ
 ਦੁਕ ਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਰੁ ਕੀ ਅਨਿਜ ਕਾ ਕੋਈ ਜਮ ਰਥ ਨਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹਿ ਜਤੁ ਧਰੇ ਮਾ
 ਇ ਅਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇ ਅਕਉ ਲੂਝੁ ਹਿਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨ ਮਿ ਮਰਹਿ ਨੂ ਅੋ ਬਾਨੀ ਹਾਰੀ ॥
 ਹਮ ਰੈ ਹਰਿ ਧਰੁ ਨਿਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਟਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਕਲਨੁ ਗਮਹਿ ਧਰੇ ਪਿਰੋ ਰਣਗਣ
 ਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਧਰੇ ॥ ਜਿ ਜਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿ ਸੁਜ ਤਿ ਸੀਰਾ ਮਿਲਾ
 ਏ ॥ ਹਮ ਰਹਿ ਧਰੁ ਨਿਨਿ ਏਹ ਧਰੇ ਸਭੁ ਗਟਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਮਿਥਿ ਅਨੂਜਾ ਭਉ ਧਰੇ ਬਹੁ ਧਾਰੇ
 ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿੜਾ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹਿਕਾਰੁ ਧਰੇ ॥ ਜੈ ਸਬੈ ਜੈ ਤੈ ਜਾਖਾਰੇ ॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧਰੁ ਪਰਮੁ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਨਿਦਿ ਆਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਚਾ
 ਲੀਰਿ ਨਾਂ ਮੇਜੋ ਲਾਂ ਮੇਜੋ ਪੈ ॥ ੨੩ ॥ ਭੁਭੁਕੁ ਨਾਨਕ ਭੋਭੁ ॥ ੨੪ ॥ ਭੁਭੁਕੁ ਨਾਨਕ ਭੋਭੁ ॥ ੨੫ ॥
 ਆਜਾਮਹਲ ੪ ਪਰੁ ੬ ਕੇ ੩੧ ਓਜਿ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੬ ॥ ਥਕਰਿ ਤੇਤੁ ਦੁਨਾਵੈ ਨੋ ਗੀਬਿ ਥਰਵਾ

ਜੈ ਬੇਨਾ। ਰਾਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੇਲੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੁਅੰਤਰਿਰੀਰਿਭੇਨ॥੧॥ ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁ
 ਮਤੀਉਪਦੇਸੁ। ਨੁਗੁਨੁਗੁਹਰਿਹਰਿਦੇਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਰੋਹਮਅਦੇਸੁ॥੨॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਗਾਂਢਹਿਰਾਗਭਾਂਤਿਬਹੁਬੇਲਹਿਇਹੁਮਨੁਅੰਖੇਲੈਖੇਲਾ। ਜੋਵਹਿਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉਬ
 ਸੁਧਾਉਠਿਬੇਲਗਏਚਰਿਬੇਲਾ॥੩॥ ਕਾਇਅੰਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਨਾਂ
 ਮੇਹਰਿਅਖੇਤੁ। ਮਨੁਅੰਅਸਥਿਰੁਬੈਲੁਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗਰਮਤਿਜੇਤਾ॥੪॥ ਜੋਗੀ
 ਜੰਗਮਸਿਜਦਿਸਭਤੁਮਰੀਜੋਦੇਹੁਮਤੀਤਿਤੁਢੇਲਾ। ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਮੰਤਰਿਜਾਮਹਿਰਿ
 ਲਾਵਹੁਮਨੁਅਪੇਲਾ॥੫॥ ਵਸਪਠਕਰੈਹਮੇਸਥੇਤੀਕੋਬਹੁਤਫਲਪਦੈ। ਵਸਵੈਸਗੁਰੂਕਾ
 ਅਸਾਮਹਲਾ॥੬॥ ਕਬਕੋਭਾਲੈਪ੍ਰੰਪਰੁਤਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬਾ। ਅਵਤਨਤਬਾਰ
 ਖਿਨੁਲਗੈਹਉਤਬਲਗਸਮਾਰਉਨਾਮੁ। ਮੇਰੇਮਨਮੇਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ। ਹਉਹਰਿ
 ਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਜਕਉਜੈਜੇਨਲਾਬਿਨੁਮੀਨਮਰਿਜਾਈ॥੭॥ ਰਹਾਉ। ਕਬਕੋਉਮੇਲੈ
 ਪੰਚਸਤਗਾਇਨਕਬਕੋਰਾਗਪੁਨਿਉਠਾਵੈ। ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਲਗੈਤਬ

ਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨੁਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਕੋਨਾਏਪਾਟਪਸਾਰੈਕਬਕੋਹਾਥਪਸਾਰੈ॥ ਹਾਥ
 ਪਾਟਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਕਬਕੋਊਲੋਗਨਕ
 ਉਪਤੀਅਵੈਲੋਕਪਤੀਦੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਜਦਧਿਆਵਹੁਤਾਂਜੇਜੇ
 ਕਰੈਸਰੁਕੋਇ॥ ੪॥ ਫੀਰਫਾਰਤੇਲੈਕਰਰਾਨੀਦਿਨਾਂਮੇਜੋਲਾਂਹਜਾਰਜਪੈ॥ ਪੰਚਸਿਖਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਨਿਵਾਇ॥ ੫॥ ਮੇਰਾਕੋਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਆਸਾਮਹੰਲਪਘਰੁਕ ੧੬ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਠਿਰਿਖਾਇਆ
 ਜਿਨਿਜੁਖਿਬੈਠਾਲੀਹਿਸੁਭਉਬਹੁਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਬਾਦੇ॥ ਹ
 ਮਆਈਵਸਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਦੇਖਿਬਿਮੋਹਿਤਹੋਏ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇ
 ਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸਾਧੁਸੁਭੁਧ੍ਰੋਹਨਿਧ੍ਰੋਹੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਿਠਿਗਹਿਉਦਾਸੀਤਿਨਿਕਾਂਮਿ
 ਵਿਆਪੈ॥ ਇਕਿਸਿੰਧਹਿਗਿਰਹਿਤਿਨਹੋਇਨਆਪੈ॥ ਇਕਜਤੀਕਹਾਵਹਿਤਿਨਿਬਹੁਤੁ
 ਕਲਪਾਵੈ॥ ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ॥ ਤਪਕਰਤੇਤਪਸੀਭੁਲਾਏ॥

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹਨ ਬੁਧਾਈ ਤੇ ਗੁਣ ਮੋਹੀ ਹਿਆ ਅਕਾਸਾ ਧਮਜਤਿ ਗੁਰ ਰਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾ
ਥਾ॥ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਾ। ਕਰ ਜੇਵੇ ਜੇਵੇ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ। ਨੇਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸੁ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ। ਨਨ ਨਨ ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੇਤ੍ਰਿਨ ਮਾਂਵਾਂ॥ ॥ ਅਤੇ ਵਾਰਤੇ ਲੈ ਕਚਾਲੀ ਵਿ
ਨਾਂ ਮੈ ਸੋਲਾਂ ਸੈਨ ਪੈਸਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਿਵਾਇ॥ ॥ ੨੬੦ ॥ ੫੫ ॥ ੫੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਜੀਲਵੀਤੀ ਨਾਹਿ। ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਪੂਰੀਆ ਰਾਗ। ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੋਭਾਵੀਤਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੇ ਜੀਤਾ॥ ੧ ॥ ਸੁਕਰ ਦੀ ਕਾਮ ਵਿਗੁ
ਰ ਮਿਲਿਯਾ ਪਾਈ। ਨਨ ਕਾਨਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸ
ਥਿ। ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਠਿਕੈ ਉਦਾਸ। ਕਰਿ ਜੇਵਾਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ। ਗੁਰਿ ਅਦੀ
ਪਰ ਮਹਿਤਾਂ ਜਰਬਜੁ ਖਪਾਇਆ॥ ੩ ॥ ਬਤੀ ਹਸੁ ਲਖ ਲੀਸਰੁ ਜੀਤਾ ਤਿ ਪੂਰਾ। ਅਗਿਆਨ
ਗੇਜੁ ਘਟੁ ਜਰੂਪਾ। ਇਛੁ ਪੂਰੇ ਮਨਿ ਕੰਤੁ ਅਮੀ। ਜਗਣ ਜੀਤੋ ਖੀਦੇ ਰਾਜਿ ਠਨੀ॥ ੪ ॥
ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੇ ਮਹਿ ਜਰੇ ਸਦਾ। ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇ ਸਦਾ। ਪੈਨੁ ਜੁਗਿ ਹੁਨਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆ

ਇ। ਜਨਨਾਨਕ ਜੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇ। ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕੁ ਚਲੀ ਦਿਨਾ ਮੇਰੀ ਹਜਾਰ
 ਜਪੈ ਅੰਦੇਸਿ ਖੰਕੋਹ ਮੇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵੈ ਏ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਕੀ ਭਗਤੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਇ। ਅਰਨੇ ਚਲੀ ਦਿਨ
 ਮੇਂ ਸੋਲਾਂ ਸੈ ਜਪੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋਹ ਮੇਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵੈ ਏ ਜਪੈ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਇਕੰਤ ਅਖੰਡ ਇਸਤੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ। ॥ ਆਸਾਮਃ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰ ਉਸੇ ਪਕਨ ਨਦੇਈ। ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
 ਖਲੇਈ। ਟੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਪੁਦਿਖਵੈ। ਗ੍ਰਿਹ ਬਜਨੁ ਨਦੇਈ ਵਖਿਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ। ॥ ਘਰਿ
 ਕੀਨ ਇਕ ਪਰਿਵਾਜਨੁ ਨਦੇਵੈ। ਜਤਨ ਕਰ ਉਭਿਰ ਝਾਇ ਪਰੇਵੈ। ॥ ਰਹਾਉ। ਧੁਰ ਕੀਰੇ
 ਜੀਅਈ ਅਮਰਿ। ਨ ਉਖੰਡੁ ਜੀਤੈ ਸਭਿ ਥਾਂ ਥਨੰਤਰਿ। ਤਟਤੀਰ ਬਨ ਛੋਰੇ ਜੋਗ ਸੀਨਿ
 ਆਸ। ਪਰਿਥ ਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸ। ॥ ਜਹ ਬੈਸ ਉਤਰਨ ਲੇ ਬੈਸੇ। ਸਗਲ
 ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬ ਲਪਟੇ ਸੈ। ਹੋਛੀ ਸਗਣਿ ਪਇ ਮਾਂਹ ਹਲੁਨ ਪਾਈ। ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੋ
 ਪਹਿਜਾਈ। ॥ ਸੁਣਿਉ ਪਦੇ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ। ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਿ
 ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਆਇਆ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿ ਆਗੁ ਲਗਾਇ ਅਨੰਤ। ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਓ ਨਨਕ ਭੁਏ

ਅਚਿੰਤਾ ॥ १ ॥ ਪਰਿਮੇਰਾਇਹੁਨਾਇਕਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ॥ ਮਾਮਰਹਮਗੁਰਕੀਏਦਰਬਾਰੀ ॥ ੧
 ਰਹਾਉਦੁਜਾ ॥ ਇਕੀਹਿਨਮੇਇਕੀਹਨਾਰਜਪੈਪਿਛਲੀਰਤਾ ॥ ਜਿਮਦਾਰਤੇਲੇਕਰਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਨਿਪਤੀਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏਮਤਾ
 ਦੁਇਮਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ ॥ ਮੇਸਭਕਿਛੁਛੋਰੇਪ੍ਰਭ
 ਤੁਹੀਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਂਮਨੀਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਤਮੁਏਸੁਖਪਾ
 ਇਆ ॥ ਜਤਿਗੁਰਮੇਕਉਦੀਅਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੀਜੁਤੇਰਾਤਾ ॥ ਤੂਮੇਗੀਓਵਤੂਹੋਦੀਬਾਂਢਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧਨਛੋਡਿਜਾਈਮੇਪ੍ਰਭਕੇਧਰਿ ॥ ਅੰਨ
 ਨਬੀਅਤੇਗੀਸਮਸਾਰਿ ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਂਢਿ ॥ ਸਾਕਤਭੂਲਾਹਿਰੇਬੇਬਾਣ
 ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀਵਡੁਆਈਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਜਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇ
 ਗੀਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਰਾਖੀਪੈਜਵਨੀਵਾਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਗਲਫਾਰਤੇਲੇਕਵੀਹਾਂਦਿਨਮੈਦੋਹ
 ਜਾਰਜਪੈ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਦੇਸੁ
 ਰਿਸਉਦੇਕਉਮਾਇਆ ॥ ਦੁਸਤਮਨੁਪਸੁਣੀਲਾਭੁਇਆ ॥ ਗੁਣਗੁਣਿਬੀਨਿਪਠੇਅ

ਨੀ। ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ॥ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ਵਾਪੈ ਆਏ। ਵਾਹਕਾ ਦੁਹੁ ੪੬
 ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹੁ ਪਠਾਇਆ ਸਾਏ ਪਾਸਿ॥ ਅਮੋਲੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਾ
 ਰਾਜਿ॥ ਵਿਸੁਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਤ ਚਲੁ ਚੀਤ॥ ੨॥ ਭਉ
 ਨਹੀਤ ਸਕਰ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਹਾਨਿ ਵਿਹਾਈ ਸਹਾਨਿ ਲੈ ਜਾਨੀ॥ ਸਤ ਕੇਖਟਿ
 ਐਵੁ ਖੁਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਪਰਿ ਲੈ ਆਇਆ॥ ੩॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ
 ਭੁਏ ਅਨੰਦਾ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪ
 ਇਆ॥ ਸਹਾਨੀ ਖੋਪ ਨਾਨਕ ਲੈ ਆਇਆ॥ ੪॥ ਬੁਧ ਦੁਰਤੇ ਲੈ ਕਰਵ ਸਪਾਠ ਕਰੈ ਹਮੇ
 ਸਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬੈਧਾ ਬਿਖੇਲਾ ਭੁਭੇਇ ਪਿਚਵੇ ਵਿਨਏ ਕਸਿਖ ਕੋ ਮਿਠਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ॥
 ਆਜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੋਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਨਹ ਦੇਖਿ ਓਰੁ ਪਰਿ ਗਸੀ ਗਾਰੇ॥
 ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਬਾਹੁ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਾਸੇ ਜੈ ਅਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਨ ਬੇਸਖੀ
 ਕੀਤ ਹਮਰੇ ਕੀ ਅਲੋਖ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਰੁ ਮਜਤ ਕਿਧਾਰਿ ਗਿਓ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਕਿਅ ਜਾਨੈ ਇ

ਹੁਲੇਕੁ ਅਨਾਨਾ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਗੁ ਹਮਰੇ ਅਬਹੁ ਲੇਜੇ ਤਿਓ ਕੀਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਭੁ
ਖੁਜੇ ਓਓ ਅੰਗ ਨਿਮੇਰੈ ਜੋ ਭਾਠੰਦੁ ॥ ਨਿਜਿ ਬਾਜੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੀਗਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਬਜਤੁ ਹਮਰੇ
ਰੀਗਿ ਲੁਲਾ ॥ ਸਗਲਾ ਅਭਰੁ ਲੇਜੇ ਭਾਠੰਦੁ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿ
ਧਾਂਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਕੁਕੀ ਕਾਂਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਖੁ ਸੀਅਾਂ ਸਦਾਰੀਗਿ ਮਲੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾਂ ਮ
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਬਿਰੁਸੇ ਹਾਗ ਨਿਸੀਗਿ ਰੁਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਦੁਰਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀ ॥ ਦਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਦਾਸੈ ਜਪੈ ॥ ਚੋਦਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਵਾਇ ॥ ਮਲ ਪਰੇ

ਦੁਸੁਆਸੀ ਕਾ ॥

॥ ਅਸਾਮਹਲ ੫ ॥

ਦੁਖ ਰੋਗ ਰੁਏ ਗਤ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕੁਏ ਅਨੰਦੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁ
ਝੀ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਾਇ ਭਿਤਾ ਪਸਰੁ ਸਹਿ ਸਾਗੁਰ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਜੁਭਾਇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਵੁ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਕਬੂਝਿ ਆਮਾਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਰਲ ਬਾਇ ॥ ਜਗਤ ਉਧਾ
ਰਨ ਸੀਤਤੁ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋ ਅਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਰਲ

ਸਾਧੁਪਾਇ ॥ ਸਹਜਪੁਨਿਗਾਏ ਮੰਗਲਮਨੁ ਆਮ ਬਤਾ ਕਉ ਛੁਨਿਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰ
 ਨਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਨਿਪੀਏ ਨ
 ਨਕਉ ਤਿਧੋ ਤਿਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬੁਧਵਰਤੇ ਲੈ ਕੁਰਾਣੀ ਦਿਨ ਮੇਦ ਸਹਜ ਕਾਰਨ
 ਪੈ ॥ **ਜਗਮੋਹਿ ਗਤਿ ॥** ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰਤੁ ਫੈ ਬਿਲ
 ਲਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾਂ ਕੀਤਾ ਪਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਕੋ ਉਸਕਾ ਸੀਗਿ ਹੋਏ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਏ ॥ ਅਲਹੁ ਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ
 ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿਜ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿਹੋ ਇਬਿਤਿ
 ਤੇਜੁ ਨਾਨਕ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਹੋਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗ
 ਇਬਿਗਾਜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮੰਗਲਵਰਤੇ ਲੈ ਕੁਰਤਾ ਲੀਦਿਨ ਮੇਇ ਕੀ ਹਜਾਰਨ ਪੈ ਮਧਿ ਅੰਨ
 ਸੇ ਮੇਜਵ ॥ **ਜਗਮੋਹਿ ਗਤਿ ॥** ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਤੁ ਈਸਤਿ ਪੂ
 ਰੀ ॥ ਤੰਤੋ ਬਿਨ ਜੀਵਰ ਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਜੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ਅਲੇ ॥ ਬੂਝਤੋ ਪੈਰ ਅੰਧਕੁ

ਪਾਇਨਿਕਸਿਓਮੇਰੇਭਾਈਗੇ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਂ ਅਗਾਠ ਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ
 ਬੁਝੇਰਤਨਾਗਰੁ॥ ॥ ੨॥ ਫੁਟੁਰੁ ਅੰਧਿਥਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਟੁਮਾਰਗੁ
 ਦਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਓਕਤਿਨਮੋਰੀ॥ ਗੁਰੁਨੰਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੋਰੀ॥ ੪॥ ਜੁ
 ਕਫਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਮੈਸੇਲਾਂਸੇਨਪੈਏਕਸਿਖਕੋਹਮੇਸਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਦਾਵੈ॥ ੫॥ ਰਮ
 ਨਕੁਹਤੁਤੈਸਥਾਦਕੁਪੁਤੁਪੁਤੁ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਨਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਰਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮਸਿਓਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਅਤਾਪਮੁਆਬਿਖੁਖਾਇ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਲਤਊਕਛੁਨਬਿਆ
 ਪੇਰਅਨਮਗੁਨਗਾਇ॥ ਰਾਕੀਕੋਚਿਤੁਕਛੁਨਲਾਗੈਚਰਣਕਮਣਸਰਣਾਇ॥ ੧॥
 ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏਕਿਰਪਾਲਹੋਏਅਪਿਸਹਾਇ॥ ਗੁਨਨਿਪੰਨਨਿਤਗਾਏਨਨਕਸੀਸਦੂ
 ਖਮਿਦਾਇ॥ ॥ ਰੇਨੁਦਸਪਾਠਕਰੇਏਕਪ੍ਰੀਰਾਤਰਹਿੰਦੀ॥ ਭੋਜਨਾਮਨਦਿਕਾਗੁਰੁਰੇ
 ਤਾਪਿ॥ ੨॥ ਰੇਨੁਦਸਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਸੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਸੁ
 ਖਪਏਦੁਖਬਿਨਸਿਅਥਾਂਉ॥ ੩॥ ਤਾਪਗਾਇਆਬਨਹਾਰਪੂਰੇ॥ ਅਨਦਭੁਇਆ

ਸਤੀਮਿਟੇਟਿਸੁਰੇ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਗਲਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਨਕ
 ਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ ॥ ਰੇਨਯਗੰਧਠਕਰੇਤਾਪੁਨਿਦੁਰ੍ਯੋਧੈਸਬਦਕੋਪੁਤਾਪਕਰ॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਉਗੁਨਅਪਨਾਬਿਰ
 ਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਮਤਪਿਤਨਿਅੰਈਬਾਰਿਕਨਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਰਸਿਖਰਾਖੇਗੁਰਗੋਪਲਾ॥ ਕਾਢਲੀਏਮਹਾਂਗੁਫਨਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਨਮਤੇਛੁਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਜੁਪੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਗਿਰ
 ਜਿਨਪੁਰੁਨਪੁਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾ
 ਧਸੈਗਿਨੰਠੇ॥ ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਛੁਰੁਉਨਬਿਅਪੈਹਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲਗਾਠੇ॥
 ਅੰਤਿਕਾਲਪ੍ਰਭੁਭਏਜਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤਧਨਮੇਰੈਜਨਕ
 ਸਦਬਠਿਹਾਰੇ॥ ॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਉਨੀਰਿਨਾਂਦਿਚਸੈਲਾਸੈਜਪੇ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅੰਜੇਚਲੀਰਿਨਾਂਮੇਜਪੇਇਕਤੁਲੀਯਕਾਰਮਨਕੇਰੀਮਨਕੇਰੀਐ॥

ਦੁਖ

ਆਸਮਹਲ ੫ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋਲ ਗੁਰੀ ਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰਨ ਕੋ ਉਦੁ
 ਨਾ ਸੁਣੈ ਸਾਰੇ ਅਲਖ ਅਭਿਵਾ ॥ १ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲਾਲੇ ਗਨ ਕਿ
 ਆਵੇ ਰਹੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਐ ਸਗਲੇ ਨੀ ਅਤੁ ਮਰੇ ॥ २ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ
 ਗੀਟੇ ਕਤੇਬਾ ਆਧਾਰਾ ਹਥਿ ਦੇਇ ਤੂਰਾ ਖਹਿ ॥ ਜਿ ਜਨ ਨ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿ ਜੁ ਕਉ
 ਬਿਪਨ ਕੋ ਉਭਾਖੇ ॥ ३ ॥ ਓਹ ਸੁਖ ਓਹ ਵਡਿਆਈ ਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭੁਣੀ ॥ ਤੂ ਦਨ ਤੂੰ ਸਦ
 ਸਿਹਰਵਨਾਂ ਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਰੰਗੁ ਮਣੀ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਧੁਆਰੀ ਅਰਵਾ ਸਹ ਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ
 ਭੁਤੇਬਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨ ਭੁੰਨੈ ਨਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥ ੫ ॥ ਦਸ ਜਪੇ ਹਮੇ
 ਜ ਅਖੰਡ ਇਕ ਸਿਖ ਕੋ ਐਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ ॥ ਗਾਖੁ ਮੋਰੇ ਦੇ ॥ ਸ ਕਦ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾ ਪਕਰਾ ॥

ਆਸਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਮੀ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਹ ਰਿਪਾਈ ਐ ॥ ਬੋਲਿ ਕਿਵਾ
 ਰਿਵਿਖ ਲੇਦਗ ਜਨ ਪੁਨਰ ਪਿਨਨ ਮਨ ਮਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲ ਉਪਗ੍ਰਿਤ ਮਜੁ ਆਮੀ ਅਪਨੇ ਜਗ
 ਲੇ ਦੁਖ ਹਰਉਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਵੇ ਅਗਾਧਿ ਅਤ ਕੇ ਸੀ ਗਿਤ ਰਉਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹ

ਉਦਿਆਨ ਪਾਟਕ ਸਗਰ ਭੁਏ ਹਰਖ ਜੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ ਭੁਏ ਮਾਮਨ ਨਿ
 ਰਮ ਲੁਕ ਪਿਆ ਮਿਤ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋ ਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾ
 ਪਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਜਨ ਮੁਕਤੋ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਅਰਾਧਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ
 ਰਾਖਨ ਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਵਾਤੇ ਨਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾ ਭਾਂਡੇ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਸੇ ਲਾਂ ਸੇਜ ਪੈਦ ਸਾਜਿ ਖੋਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਿਵ ਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁੱਛੇ
 ਦੇਸ ਪੁਰਾਨੀ ਕਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਲਾਲ ਚੋਲ ਨੰਤੈ ਤਨਿ ਜੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ
 ਮੋਹਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਕਵਨੁ ਬਨੀਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨੁ ਰੇ ਗਤਿ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੨੦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੩
 ਮਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਿਲਾਲ ਨੁ ਤੁਮ ਪਰਿਭਾਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤੂੰ ਜਤਵੀ ਤੀਤੀ ਪਰਧਾ
 ਨਾ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭੰਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰਗਿ ਮਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭੰਨੀ ਤੰ ਰੀਰਿ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਸੁ
 ਭੁਖਿ ਜਟਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ਜੁਨ ਰੀਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੀਸੀ ਗਰਸਵਾਰਨ
 ਹਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੇਮਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਸੇ ਲਾਂ ਸੇਜ ਪੈਦਿ ਕੀਸਿ ਖੋਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਿਵ ਵੈ

੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਜੁਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ॥

ਅਸਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਦੁਖ ਪਾਨੇ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੇਰਿ ਮਿਲੀ ਹੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚੁਕਾ
ਨਿਹੋਰਾ ਜਪੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰੀ ਪਰਜੀ ਗਿਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਅਨਿਪ੍ਰ
ਅਸੇ ਜਧਰੀ ॥ ਕਾਟਿ ਕਦੁ ਨ ਤੇ ਛੂਟ ਪਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੈ ਜਬ ਦਿਉ ਜਗਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿ
ਨੋਈ ਖਜ ਮੁਹ ਮਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਤ ਕਰੁ ਗਮੇ ਪਿਰੁ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਬਿਰੁਜੇ ਗੁਨ ਨ ਕਜ ਨੁਪ
ਇਆ ॥ ੫ ॥ ਵੀਰ ਵਰਤੇ ਲੋਕੁ ਚਲੈ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਲੰ ਸੈਨ ਪੈਪਾਂਡ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਵਾਣੈ ॥

ਅਲਖ ਹੋਇ ॥ ਭਰਤੇ ਕਾ ॥

॥ ਅਸਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਰਨਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਣਾ ਬਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੁਤ ਸਰਾਲ ਸਿਉ ਮਊਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤ ਰਹਉ ਜੈਸੇ
ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਜਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਨੀਅ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਪ
ਨਾਧਰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਵੀਸ ਅਵਤਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਭੀਯਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਨ
ਕਜਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਵਰਤੇ ਲੋਕੁ ਚਲੈ ਦਿ

ਨਾਮੋਇਕੀਹਜਾਰਇਕਸਿਖਕੋਹਮੇਸਮਿਸ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਖੁਲਾਵੈ॥ ਜਪੈਪਿਛੁਲੀਰਤ
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਪਾਟੁਤੁਰਲੀਅੰਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੀਗਿਰਲੀਆ॥ ੧॥ ਕਨਕੁ
 ਰੁਲੀਆਬਸਤਰਢਿਲੀਆ॥ ਜੇਜਜੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਲੈਕੁੰਚਰੀ
 ਅਜਿਰਿਕਨਿਕਛੁਤਰੀਆ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਬਿਨਲੇਧਰਨਿਗਰੁਲੀਆ॥ ੩॥ ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅ
 ਨਿਕਇਜਤਰੀਆ॥ ਹਰਿਰਸੁਬਿਨੁਜਤਜੁਮਾਦਠਿਕਰੀਆ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਛੁਲੀਆਬਿ
 ਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ ਸਰਦਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖੁਦਇਅਲੀਆ॥ ੫॥ ਸੇਮਦਾਰਤੇਲੈਕਰਚਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂਮਹਿਸੇਲਾਸੇਜਪੈਪੰਚਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਾਵੈ॥ **ਤੁਰਲੀਆਬਿਨਾਮਾਟੀਸੀਗਿਰਲੀਆ॥**
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਜੇਵਤਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਰਗਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥
 ੧॥ ਜ੍ਵਨਜੁਨੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ॥ ਜਾਜੁਜੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੁਖਰੋਗਮਨਿਸਗਲੇ
 ਲਥਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕਾਂਮਬਾਦਪਾਦਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ ੩॥
 ॥ ਦਿਨਜੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਸੇਜਨੁਜਮਕੀਵਾਦਨਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਆਠਪਹ

ਰਨਿਸੁਵਿਸਰਪੁਨਾਂਹੀ॥ ਗਤਿਹੋਵੈਨਾਂਨਕਤਿਜੁਲਗਿਪਾਈ॥ ॥ ਬੁਧਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀ
 ਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਰਜਪੈਪੰਰਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਵਏ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸਾ॥ ਭੁਈਕਲਿਅਣਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸਾ॥
 ੧॥ ਅਨਦਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ ਜਤਿਗੁਰਅਪਨਸਦਾਸਦਾਮਨਾਵਹੁ॥ ॥ ਰਹਾਉ
 ਜਤਿਗੁਰਕਾਸੁਜਬਦੁਕਮਾਵਹੁ॥ ਬਿਰੁਪਰਿਬੈਠੇਪ੍ਰਭਅਪਨਾਪਾਵਹੁ॥ ॥ ਪਰਕ
 ਬੁਰਾਨਗਾਖੁਚੀਤਾ॥ ਤੁਮਕਉਦੁਖਨਹੀਭਈਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ ਇ
 ਹੁਜੁਖੁਨਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ॥ ॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਬੈਠਲੀ॥ ਦਿਨਾਂਮੇਯਾਰਾਂਹਜਾਰਜਪੈਇਕੀ
 ਸਿਖਕੋਪ੍ਰਸਾਦਖੁਲਾਵੈਜਪੈਰਾਗਪ੍ਰੀਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੇ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਗਲਜੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਂਮਾ॥ ਜਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਂਮਾ॥ ॥ ਮਹਾਂਪ
 ਦਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੀਗੁ॥ ਨਿਜੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੀਗੁ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਇਅਨੰਦਪਵੈ॥ ਨਿਜੁਸਿਮ
 ਰਤਮਨੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਤਕੀ॥ ਗਤਿਮਿਓਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਜੁਪ੍ਰਜਾ॥ ਬੇਦ

ਪੁਰੰਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਤਿਜੁਨੀਜਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਬਨੁ॥ ਜਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਰ
 ਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓਜੋਜਨੁ ਜਗਲੇਭਵਨੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥
 ਨਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ ਤਾਂਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਬਨੁਨਜਾਇ॥ ੩॥ ਅਠਪਹਰ
 ਕਰਕੇਤ੍ਰਿਧਿਆਵਉ॥ ਉਨਜਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਆਇਪਏਜਰਲਾਇ॥ ੪॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਰਲੀਦਿਨੰਦਿਚਦਸਹਜਾਰਜਪੈਚਲੀ
 ਸਿਖੰਕਪੂਜਾਦਿਕਰੈ॥ ~~ਦੁਹਤਪ੍ਰਮਾਣੁਤੀਰੰਦੁ॥ ਮੁਖਦੇਖੈਕੁਪਕਾਇ॥ ੫॥ ੫॥ ੫॥~~
 ਆਜਾਮਹਲਾਪ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਜਿਹੈਪੈਰੈਲੁਟੀਪੁਨਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਮਾਰਗਸੀਤਨਦੁਹਾਰੀ॥ ੬॥ ਜ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸਾਰੁਕਹਿਆ॥ ਨਾਂਮਤਿਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਬੀਜਮਕਾਮਾਰਗਦੁਰਿਗਹਿਆ॥ ੭॥ ਰਹਾਉ॥ ਜ
 ਹਲਲਚਨਾਗਤੀਪਾਟਾ॥ ਦੁਰਿਗਹੀਓਹਜਨਤੇਬਾਟਾ॥ ੮॥ ਜਹਅਵਟੇਬਹੁਤਪਨਸਾਥਾ॥ ਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੀਰੀਸਾਧਾ॥ ੯॥ ਰਿੜਗੁਪਤਜਗੁਇਖਤੇਲੇਖਾ॥ ਭੁਗਤਜਨਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ
 ਕਹੁਨਨਕਜਿਜੁਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਵਜੇਤਾਂਕੇਅਨਹਦਭੂਗਾ॥ ੧੦॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਤ੍ਰਿਕੀਪਾਠਹਮੇਸਕਰੈਰਾ

ਦਇਖੇਸਰਬੰਕਾਰਕੀਗੰਧਮਰੋਏ॥ ॥ਆਜਮਹਲਾ੫॥ਜਤਿਗੁਰਜਥੇਦੀਅਭੇਜਿ
 ॥ਬਿਰੁਜੰਦੁਉਪਨਿਮਾਸੰਜੋਗੁ॥ਉਦਰੈਮਹਿਅਇਕੀਅਨਿਵਾਸੁ॥ਮਤਕੈਮਨਿਬਹੁਤੁਬਿ
 ਗਾਜੁ॥੧॥ਜੀਮਿਅਪੁਤੁਰਗਤੁਗੰਦਿਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਅਸਤੁਮਹਿਲਿਖਿਅਧਰਿਕਾਮ॥੨॥ਰ
 ਹਉ॥ਦਸੀਮਾਜੀਹੁਕਮੁਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਅਮਿਮਿਟਿਅਸੇਗੁਮਹਾਂਮਨੰਦੁਬੀਅਮ॥
 ਗੁਰਬੰਦੀਜਪੀਅਨੰਦਗਾਏ॥ਜਾਥੇਜਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਏ॥੩॥ਦੁਪੀਵੇਲਬਹੁਪੀ
 ਤੀਚਾਲੀ॥ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੀਧਿਬਹਾਲੀ॥ਮਨਰਿਦਿਅਸਤਿਗੁਰੁਦਿਵਾਇਅ
 ॥ਭਏਅਰਿਤਏਕਲਿਟਲਾਇਅਮ॥੪॥ਜਿਉਬਾਲਕੁਪਤਾਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ਬੋਲ
 ਇਅਬੋਲੈਗੁਰਕੈਗਾਇ॥ਗੁਸ਼ੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤਿ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੫॥ਬਾਲ
 ਕਜਨਮੇਤਬਸੇਪਠਕਰੈਅਖੰਡਮੁਪਾਂਚਜਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਵਾਏ॥ ॥ਆਜਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਪੂ
 ਰੇਗੰਧਮਦੇਹਾਥਾ॥ਪ੍ਰਗਟੁਇਅਨਨਕਾਪਰਤਾਪ॥੬॥ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰਗੁਰਪਿਆਈ॥
 ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਗੁਰੁਪਹਿਪਾਂਈ॥੭॥ ॥ਸਰਨਿਪਰੇਸਾਥੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈ

ਜੇਵਕਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੀਉਪਿਰੁਜੇਬਨਰਾਖੈਪ੍ਰਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਰਕਉਕੁਰਬੰਨਾ॥ ੧॥
 ਧਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਿਨੇਮੇਜਪੈ॥ ੧॥ ਹਜਾਰਪੰਡਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਾਇ॥ ੨॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਸਿਮਰਤਦੁਖਨਾਇਸਹਜਸੁਖਪਾ
 ਈਐ॥ ਰੇਦਿਨਿਨਸੁਕਰਿਜੇਰੂਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਏਮੇ॥ ੧॥ ਨਨਕਕਾਪ੍ਰਬੁਜੇਇਨਿਸ
 ਕਾਸਭੁਕੇਇ॥ ਸਰਬਰਹਿਆਭੁਰਪੂਰਿਸਦਾਸਰੁਜੇਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗਾ॥ ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮਨਾਬਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗਾ॥
 ੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਮਾਹਿ॥ ਸੀਤਲੁਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜ
 ਇ॥ ੪॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਪਲਾਨਾਨਕਜਨਪੂਰਾ॥ ਕਾਰਜਸਗਲੇਜਿਧਿਭੁਏਭੇ
 ਦਿਅਗੁਰਪੂਰਾ॥ ੫॥ ਮੰਗਲਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਮੇਵੀਹਜਾਰਜਪੈਸਤਪਤੀਕੇਤ
 ਰੁਕੇਇਕੀਸਿਖਾਂਕਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਟਹੁ
 ਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੇਇਰਜਕਸਜਭੁਭੰਚਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਨਪਹਿਮਿਲਿਪਾਪਾਂਮੁੰਚ

[illegible]

ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵੇਦ ਨ ਰੇ ਸਿਤ ਨ ਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ १ ॥ ਸੀਗਾਂ ਵ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਪੇ ਅਖੰਡ ਪੰਥੀਹ
 ਮੇ ਸਗੁ ਪਤਾ ਨਿਮਨਿ ਭੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਪਦੇ ॥ ॥ ਲੁਕਿ ਕਮ
 ਨੇ ਜੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ ਓਹੁ ^{ਗੁਰ ਪਰਬੰਧ} ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਂ ਕੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਗੇ ਠਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੰਨੀ
 ॥ १ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤ ਬਿਧਿ ਅਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੁਸੇਤੂਰਾ ਖਤ ਪਰਵਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾ
 ਨੀ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਅ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਵੀਰ ਵ ਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਜਪੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ
 ਵਿਚ ਦਸਹ ਨਾਰ ਜਪੇ ਪਹਿਰ ਰਤੁ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਯਾਂ ਪਹਿਰ ਰਤੁ ਗਈ ਤੇ ਉਪਰੀਤ ਏਕ ਸਿਖ ਕੋ ਹਮੇ
 ਜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਵਾਇ ॥ ਨਿਸਵ ਸੁਕੀ ਖਬਰ ਨ ਹੋਇ ਜੋ ਲਭੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਮਨੇ ਜੇ ਵਕਰੀ
 ਆਪੇ ਗਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਨਕਿ ਰਤਿ ਜੇ ਵਕਰੀ ਤਹ ਤਹ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਜੇ ਵਕਰ ਉਨਿ ਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਜੇ ਵਕੁਤ ਤਕ ਲਹੇਇ ਆ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਉ ਜੇ ਵਕਰੇ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਜੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੇਇ ਜੁਦੀ

ਮਨੁਹਰਿਆਤਿ ਸੁਨਨ ਕਪਰਸਦਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਪੁਨਿਅੰਤਲੈ ਕੁਜਪੈਪਿਛਲੀਰਤਇਕੜੀਹਮੇਸ
ਲਖਿਅੰਤਲੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਕੋਈਨਕਰਸਕੇ॥ ਅਸਮਹਲਾਪ ॥ ਕੋਊਬਿਖਮੁਗਾਰਤਰੈ॥ ਅਸਪਿਆਸ
ਧੋਹਮੋਹਤੁਰਮਹੀਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਰਹਉ॥ ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੰਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥ ੪॥ ਸੀਤਸੈਗਿਨਾਂਮਰਿ
ਗਿਗੁਨਗੋਬਿਦਗਾਟਉ॥ ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵਉ॥ ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਦਾਟਉ॥ ਨਿਧਿਨਾਂਮੁਨਨ
ਕਮੇਰੈ॥ ੫॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਪਹਿਰਰਤਰਹਿਦੀਇਕਉਪ੍ਰਸੋਰੋਜਜਪੇ॥ ਇਕਸਾਧੋਕੋਰੋਜਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਦੈ
ਕਿਲੇਨਿਤੇਰੇਪੜੇਪ੍ਰੀਤਸਹਿਤ॥

ਰਗੁਅਸਮਹਲਾ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂਪਰਤ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਿਨਿਜਿਰਿਸੋਹਨਿ
ਪਟੀਆਂਮਾਂਗੀਪਾਇਸੇਪੂਗ॥ ਸੇਜਿਰਿਕਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਿਟਿਰਿਆਵੈਧੁੜਿ॥ ਮ
ਹਲਾਂਅੰਦਰਿਹੋਵੀਆਂਹੁਇਬ੍ਰਹਮਨੀਮਲਨਿਧਦੂਰਿ॥ ॥ ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਅਦੇਸੁ॥ ਆ
ਦਿਪੁਰਖੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਅਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਟੇਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਦਹੁਸੀਆਂਵੀਆ
ਹੀਆਂਲੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ ਹੀਰੋਲੀਚੜ੍ਹਿਆਈਆਂਦੇਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਜਿ॥ ਉਪਰਹੁਪਦੀਵਾਰੀਅੰਤੁ

ਲੇਖੁ ਮਕਨਿ ਧਾਸਿ॥ ੩॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿ ਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆਹ॥ ਗਾਰੀ
 ਫੁਹਾਰੇ ਪਾਂਦੀਆਂ ਮਾਣਨਿ ਜੇਜੁ ਝੀਆਂ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਜਿਲ ਕਾਂਪਾਂ ਝੀਆਂ ਤੁਨਿ ਮੋਤ ਜਰੀ
 ਆਂ॥ ੪॥ ਧਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਦਇਏ ਗਿਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰਗੁਲਾਇ॥ ਦੁਤਾਂ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇ ਆਲੈ ਚਲੇ ਪ
 ਤਿਗਾਵਾਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਦੇਵੁ ਡੁਆਈ ਜੇਭਾਵੈ ਦੇਇ ਜਜਾਇ॥ ੫॥ ਅੰਗੇ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀ ਮੇਤਾਂ ਕਾਇ
 ਤੁਮਿ ਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਜਾਹ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ਅਰਿਗਿਤ ਮਾਸੈ ਰਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਂਗੀ ਠਿਰਿਗਈ ਕੁਇਰ
 ਨੇਰੇ ਦੀਖਾਇ॥ ੬॥ ਇਕ ਨਾਂਟੁ ਖਤੁ ਖੁਆਈ ਅਹਿ ਇਕ ਨਾਪੂ ਜਾਨਾਇ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਲੁਹਿ ਵਟਾਈ
 ਅਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਦਹਿ ਨਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਕ ਬਹੁ ਚੇਤਿ ਚਹੁਣਿ ਕਹਾਇ ਨਿਮਿਲੈ ਪੁਦਾਇ॥ ੭॥ ਇਕਿ ਪ
 ਰਿਅਵਹਿ ਅਪਦੈ ਇਕਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ॥ ਇਕ ਨਾਏ ਹੋਲਿ ਖਿਅਾ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵ
 ਹਿਦੁਖਾ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਥੀ ਮੇਨ ਨਕ ਕਿਅਾ ਮਨੁਖਾ॥ ੮॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇਲੇ ਕੁਪੈ ਤਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ਭੋਭ ਪਹਿਰ ਰਤਰ ਹਿੰਦੀ ਪੀਚ ਜਿਖ ਪੁਸਾਇ ਨਿਵਾਏ ਅਵਿਅਰੁ
 ਅੰਤ॥ ਵੈਰੀ ਕਾਭੈ ਨਿਵਾਰਤੋ ਵੈ ਬਲਾਟਾ ਨਕਾਂ॥ ੯॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਹਾਂ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੋਲਾ

ਘੋੜੇ ਕਹਾਂ ਭੋਗੀ ਸਹਨਾਈ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਭੋਗਤ ਕਹਾਂ ਜੁਲਾਲ ਕਵਾਂਈ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਅ
 ਰਜੀਆਂ ਮੁਹ ਬੰਦ ਕੇ ਅੰਥੇ ਦਿਸਹਿ ਨਾਂਗੀ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਗ ਭੋਗੀ ਸਾਂਈ। ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਬਾਧਿ
 ਉਥਾ ਪੇਜ ਰਵੰਤਿ ਦੇਵੈ ਭਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਹ ਲਾ ਕਹਾਂ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਂਈ
 ॥ ਕਹਾਂ ਜੁ ਸੇਜ ਸੁਖ ਠਾਕੀ ਕਾਮ ਲਿਜਿ ਸੁਵੇਖਿ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ। ਕਹਾਂ ਸੁ ਪਾਂਤੀ ਬੋਲੀ ਹਰ ਮਾਂਹੋਈ
 ਅੰਛਾਂਈ ਮਾਂਈ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਕਰ ਕਾਇ ਪਈ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਗੁ ਪਈ ਖੁਆਈ। ਪਾਪਾਂ ਬ
 ਝੁਹੈ ਦੇਵੈ ਨਾਂਗੀ ਮੁਇਆਂ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ। ਜਿਸਨੇ ਆਪ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਾ ਆਈ॥ ੪॥
 ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਂ ਏਜਾਂ ਮੀਰ ਜੁ ਦਿਅੰਧਾਇਆ। ਥਾਂ ਨ ਮੁਕਾਮੁ ਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦ ਰਿਮੁ ਛਿਮੁ ਛਿ
 ਕੁ ਇਰ ਰੁਲਾਇਆ। ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨਹੇ ਆਮਿ ਧਾਕਿ ਨੈਨ ਪਰਚਾਲਾਇਆ॥ ੫॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਂਦਾਂ ਭ
 ਈਲ ਝਾਈ ਰਲ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ। ਓਨੀ ਤੁਪਕਤਾਂ ਦਿਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤ ਚਿਝਾਈ। ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਗੀ
 ਵਰਗ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾਂ ਮਰ ਲਾਂਭਾਈ॥ ੬॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਂ ਦੀ ਅਵਰਤੁਰ ਕਾਈ ਭੁਟਿਅਾਂ ਦੀ ਠਕੁਰਾਂ ਦੀ।
 ਇਕ ਨਾਂ ਪੇਗਦਿ ਜਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕ ਨਾਂ ਵਾਸੁ ਮਸਾਂ ਦੀ। ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿ

ਉਰੈ ਦਿਵਿਹਾਂਦੀ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿ ਜਨੇ ਆਪਿ ਸੁਣਾਂਦੀ ਆ॥ ਟੁਖੁ ਜੁਖੁ ਤੇ
 ਰੈ ਭੁਏ ਹੋਵੈ ਕਿ ਜਬੈ ਜਾਇ ਰੁਆਈ ਆ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਬਲਾਏ ਟਿਗ ਜੈ ਨਾਨਕ ਟਿਗਿ
 ਆਪਾਈ ਆ॥ ੨॥ ਪੰਜ ਹੋਰ ਜਪੈ ਪੰਚਮੀ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਾਏ ਕਸਿ ਖੌਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੁਲਾਵੈ॥ ਟੇਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵਨ॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰੁ ਤ ਅਸਟ ਪਦੀਅੰ॥ ^{ਗੇਸ} ॥ ਓਸਿ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪੰਚਮ
 ਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਜਾਏ॥ ਪੰਚ ਟੁਜਾਏ ਪੰਚ ਗਟਾਏ॥ ੩॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਫੁਠ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਦੁ
 ਰਤੁ ਗਾਇ ਆਗੁ ਗਗਿ ਅੰਨੁ ਫਿੜਾਈ॥ ੪॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਡ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀ ਨੀ ਟਾਰਿ॥
 ਟਰਹੇ ਮੁਹ ਕਮੁ ਗੁਗਿ ਅਨ ਦੀ ਚਾਰਿ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜੁ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾ ਕਰ
 ਹੁਗੁ ਰਜੇ ਟੁਹੁ ਨੀਤਾ॥ ਜਾਂਤਿ ਜਹਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਟਾ॥ ਸਾਹਵਾ ਪਾਗੀ ਏਕੈ ਥਾਟਾ॥ ॥ ਜਿ
 ਨੀ ਅਮੁ ਤੈ ਨ ਕੋਲ ਏਨੇ ਜਗਾਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀ ਨੀ ਪੁਰ ਕੀ ਛਾਪਾ॥ ੬॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲ
 ਦਿਖੇ ਪਚਲਾ ਟੁਹੁ॥ ਲੈਲਾ ਗੁਗਮੁ ਖਿਪਿ ਪਰਿ ਆਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਸਿਖੁ ਵਣ ਜਰੇ॥ ਪ੍ਰੀ
 ਨੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਰੁ ਸਮਾਰੇ॥ ਸੇਵ ਸੈ ਇਤੁ ਪਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸੇਵਾ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ

ਦੇਵਾ ॥ १ ॥ ਹਮੇਸੇ ਪਠ ਕਰੇ ਸਤ ਵੀ ਤੇ ਲੇ ਕ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਣੀਆਂ ਰਤ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਨਗਰੀ ਵਸੇ ਤੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ
 ਮਾਸ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੁ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤ ਕੀ ਜਤਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੀ ਐਪਿ ਅਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ
 ਪਿਅਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਅਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਇਮਿ ਲਾ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀਗਰੁ ਬਿਖਿ ਮਕਿ ਠੀਕੇ ਤਨਿ ਛੋਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਮੁ ਕੁਪੁਲੇ ਭੁਤ ਨਿਗ
 ਏ ਪਿਅਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਤਨ ਕਾ ਹੁਜਾਇ
 ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪਿ ਅਰੇ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਮਾਘਾਇ ॥ ੭ ॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਆਸਾਧ ਕਾ
 ਨਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਟੀ ਐਪਿ ਅਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ
 ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਜਨਾਂਦੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀ
 ਛੋਰੇ ਪਿਅਰੇ ਜਨਮਿ ਮਗਹਿ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਤਿਸ ਕੈਲਾ
 ਗਉ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਅਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ

ਨਤੁਟਣੀਪਿਅਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਜਮਾਇ॥ ੧॥ ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੋਤਲਪਿਅਰੇਤੇਰੀਅਮਰਰਜਾਇ
 ॥ ੨॥ ਨਾਨਕਰਿਗਰਤੇਨਾਗਾਇਲੈਪਿਅਰੇਮਤੇਜਹਜਿਜੁਭਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਨਾ
 ਨਤੇਪਿਅਰੇਕਿਜੁਪਹਿਕਹਉਜੁਨਾਇ॥ ੪॥ ਤੁੰਦਾਤਾਜੀਅੰਸਭਨਕਤੇਗਾਇਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ
 ॥ ੫॥ ਜੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਅਗਿਅਪਿਅਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ੬॥ ਜੇਤੁਕਰਾਵਹਿਸੇਕਰੀਪਿਅਰੇ
 ਅਟਭਕਿਛੁਕਰਦੁਨਜਾਇ॥ ੭॥ ਦਿਨੁਰੇਦਿਸਭਜੁਹਾਵਲੈਪਿਅਰੇਜੇਤੁਜਪੀਮੇਹਰਿਨਾ
 ਭਿ॥ ੮॥ ਜਾਣੀਕਾਰਕਮਾਵਲੈਪਿਅਰੇਪੁਰਿਮਾਜਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥ ੯॥ ਏਕੇਅਧਿ
 ਵਰਤਦਾਪਿਅਰੇਪਾਟਿਪਾਟਿਰਹਿਆਜਮਾਇ॥ ੧੦॥ ਸੀਜਾਰਕੁਪਤੇਉਧਾਰਿਲੈਪਿਅਰੇ
 ਨਾਨਕਹਰਿਜਰਲਾਇ॥ ੧੧॥ ਹਮੇਸਪਾਠਕਰੈਚਲੀਝੇਦਸੀਤੇਲੈਕੁਮਹੀਨੇਦੇਮਹੀਨੇਪਚਾਸਿ
 ਖਾਂਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਨਜਾਣਹੈਵੈਮਨਕਰਤਿਆਗਹੈਵੈ॥ ਜਤਅਰਖਿਮਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ
 ਰਾਗੁਅਜਾਮਹਲਾ ੩ ਪਦੀ ੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਮਾਯੇਅੰਝੈਸਭਜਗੁਆਇਅ
 ਕਾਖੋਪਝੈਕਾਲੁਭਾਇਆਗੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਦੇਪੜਿਅਵਗਲਗੁਲਵੀਸਰਿਆ

॥ ॥ ਅਨਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਤੇ ਰੋਜਿ ਰਿਹਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੀ ਭਾਇਐ
 ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੈਨ ਤੁਧੁ ਨਾਮ ਲਾਇਆ ॥ ਛੁਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮ ਪਾ
 ਕੜਿਆ ॥ ॥ ਬਬੈ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਣਹੋਵਨਾ ਉਧਰ
 ਇਓ ਪਾਧਾ ॥ ਵਗਾਂ ਕਾ ਭਰਤੁ ਪੁਲਾਇਆ ॥ ॥ ਜਸੈ ਜੋਤਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੂੜੇ ਅਤਿ ਗਾਇਆ ਪ
 ਛੁਤਾਂ ਵਹਿਗਾ ॥ ਇਕੁ ਜਬ ਦੁਤੀਰੀ ਨਹਿ ਨਾਹੀ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜੂਨੀਆ ਵਹਿਗਾ ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਜਿ
 ਰਿਠਿ ਖਿਆ ਸੇ ਪਰੁਪੰਭਿਤ ਅਵਗਾਨੈ ਨ ਜਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਠਹਰਾਇਆ ਪਾ
 ਧੈ ਪਿਛੈ ਦੇਗਾ ਲਿਖਾ ਦੜਿਆ ॥ ॥ ਜਸੈ ਜੀਨਮੁ ਗਾਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਂ ਇਲ
 ਏਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤਰੀ ਜਨਮਾਂ ਕੀ ਜਤੇ ਗਏ ਤੁਧਾਂ ਨਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਮੇ ਮਤਿ
 ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡੇ ਭਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਤਿ ਰਿਆਤ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇ
 ਆਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜੁਭਾਇਆ ॥ ॥ ਕਕੈ ਕਾਂ ਮਿਕੈ ਧਿ ਭਰਮਿ ਓ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਦਿਸਰਿਆ
 ਪਰੁ ਹਿਰਾ ਲਹਿਤੁ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਦਿਲੁ ਬੂਝੈ ਤੂੰ ਬਿਮੁਇਆ ॥ ॥ ਤਤੈ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿ ਓ ਮੂੜੇ

॥ ५७ ॥
 ਬਥੈ ਬਨੁ ਭਰਿ ਸਦੋਹੇ ਆਪਪੇ ਪਰਿ ਪਰਿ ਠਹਿਰਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਵੈ ਦਾਨ ਨਤੁ ਪੁਲਾਇਆ ॥
 ਪੇਪੇ ਪਾਰਿ ਨਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ਪਰਪਰਿ ਤੂੰ ਪੁਲਾਇ ਰਹਿ ਆਸਰੈ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਰਹਿ ਮੂੜੇ ਇ
 ਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥ ਭਭੈ ਭਵ ਜਲੁ ਰੁਬੈ ਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਰਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭ
 ਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਲੈ ਏਕੁ ਪਤੀ ਮਾਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਵਫੇ ਵ
 ਗੀਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸਦੇ ਉਤੁ ਪੁਵੀਸ ਰਿਆ ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਿ ਜੇ ਮੂੜੇ ਠਹਿਰਿ ਤੂੰ
 ਜਮਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥ ੨ ॥ ਝੁਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੁਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਵਿ
 ਖਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਹੁ ਗੁਰਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾਹੇ ਨ ਉਬਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਪੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜਿ
 ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਜੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾਧਜੁ
 ਗੀਤੁ ਰਿਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥ ੪ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਤਿ ਕਰ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੇ
 ਰਰਨ ਚਿਰਦੇ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ ਹਸ ਭੁਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ੫ ॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁ
 ਝੁਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪੜੈ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ

॥ ॥ ਰਹੇ ਰਾਮਾਚਿਤਿ ਕਹਿ ਮੂਰ੍ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਕੋ ਰਹਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮ
 ਪਛਤਾਨਿ ਰਗੁ ਲਰਾਮ ਤਿਨੀ ਬੂਝੁ ਲਇਆ ॥ ॥ ॥ ਤਿਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕ
 ਬੁਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਪਾਨਿ ਬਝਿਆ
 ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਟਮੀ ਤੇ ਲੈ ਕੋਰੋ ਜਬ ਲੀਫਾਰ ਪੈਏ ਕਸਾਧ ਕੋਰੋ ਜਪੁ ਸਾਦਿ ਜਿਵਾਏ ॥ ਬੈਰਾਗਤੀ
 ਬਰਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਅਰਸਦੀ ਫਕਾਲੇ ਕਰਸਹੋਏ ਨੂੰ ਨਤ ਨਹੋਏ ॥ ਅਰਭੁ ਗਫੀਤ ਕਾਪ੍ਰੇ ਮਜਥੈ
 ਰਾਗੁ ਅਜਾਛੀਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰ ੧ ੧ ॥ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੁੰਧ ਜੇ ਬਨਿ ਬਾਲ ਨ੍ਰੀਏ
 ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਣੀਆਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਧਨੁ ਪਿਰੁ ਨੇਹੁ ਪਦਾਰਜਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਧਨ ਪਿਰ
 ਹਿਮੇਲਾ ਹੋਇ ਜੁਆਮੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਜਾਸੁਹਾ ਵੀਜੀ ਗਿਪਿਰ ਕੇ ਜਾਤਿ ਸਰਸੀ
 ਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆਮਾਇਆ ਦਇਆਲਾ ਜਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ॥ ਨਾਨ
 ਕਾ ਹਰਿ ਫੁਰਦੇ ਪਿਥਿ ਗਸੀ ॥ ਮੁੰਧਿ ਮਨੁ ਭੀ ਮਹਭੀ ॥ ॥ ਮੁੰਧ ਜਹ ਜਸ ਲੈ ਨ੍ਰੀਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਨੀਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਏ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਗਮਿ ਰਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੀਤੀ ਨਾਮਿ

ਹਰਿਕੋਸੁਖਿਵਸੈ॥ ਤਉਗੁਣਪਛਾਦਹਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁਜੰਦਹਿਗੁਣਹਿਵਸਿਅਵਗਾਨਿਨਸੈ
 ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਗਹਿਨਸਾਕਾਕਹਲਿਜੁਨਦਿਨਪੀਜਏ॥ ਨਨਕਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
 ਉਕਰਿਪੁਕਰੇਰਸਨਰਜਿਮਨਿਭੀਜਏ॥ ੧॥ ਸਖੀਹੋਜਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਰੁਵ
 ਲਜਾਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੋਵਲਨੜੀਅਰਸਿਮੋਲਿਅਪਾਰਾਮਾ॥ ਮੋਲਿਅਮੋਲੇ
 ਸਭੁਪ੍ਰਿਥਿਫੋਲੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਂਮੁਧਭਲੀ॥ ਇਕਿਜੀਗਿਹਰਿਕੋਕਰਹਿਰਲੀਅਹਉਪੁ
 ਕਾਰਹਿਦਰਿਖਲੀ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਜੀਧਰਾਮਾਪਿਕਾਰਨੁਸਾਰਏ॥ ਨਨ
 ਕਨਦਰੀਧਨਜੋਗਾਗਲਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਏ॥ ੨॥ ਹਮਪ੍ਰਿਸਾਰਾਸੇਹਿਲਣੁ
 ਪ੍ਰਭੁਆਇਅਣੁਮੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਰਾਵੇਰੀਗਿਰਾਤਤ੍ਰਿਅਮਾਮਨੁਲੀਅਣੁਦੀਤਾਰਾਮਾ॥ ਅਪ
 ਲਾਮਨੁਦੀਅਹਰਿਵਰੁਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਵਏ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਿਰੁਆਗੈਸਬਦਿ
 ਸਭਗੈਪ੍ਰਿਅਮੀਮ੍ਰਤੁਫਲੁਪਾਵਏ॥ ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਮੇਬੁਧੁਰਤੁਗਈਮੇਭੁਇਮਿ
 ਲੇਮਨਿਭਾਲੇ॥ ਨਨਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੋਕਾਂਦੇ॥ ੩॥ ਜੋਮਫੁਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀ

ਦਿਨਾਂ ਮੇਲਾਂ ਮੇਲ ਪੈਪਣੀ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕ੍ਰੇਅਰਿਅਤਿ॥ ਨਿਜ ਜਾਥਾ ਮਿਲਾ ਪਕੀਆਰ ਹੋਸੀ ਮਿਲੇ
 ਰਾਗ ਅਜਮਰਾ १ ਛੰਤੁ ੫੪੨ ੧੬ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ਜਿਥੇ ਹ
 ਉਜਾਈ ਜਾਚਾ ਜਿਰਜਣੁ ਹਰੁ ਜੀਉ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਦੁਖ ਬਿਜਾਰਣੁ ਹ
 ਰੁਜੀਉ॥ ਦੁਖ ਬਿਜਾਰਣੁ ਹਾਰੁ ਤੁਆ ਮੀਕੀ ਤਾਜਾ ਕਹੈ ਏ॥ ਕੋਟ ਕੋਟਿ ਤਰਪਾਪਾਂ ਕੋਰੇ
 ਕਪੜੀ ਮਹਿਧੋਏ॥ ਹੀਸ ਸਿਹੀ ਜਾਬਗ ਜਿਬਗਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਕਰੇ ਬੀਰਾ ਰਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨੀ
 ਥਾਈ ਜਿਥੇ ਹਉ ਜਾਚਾ ਜਿਰਜਣੁ ਹਰੁ ਜੀਉ॥ ॥ ਨਿਨਿ ਇਕਮ ਨਿਧਿ ਮਾਇਆ ਤਿਨਿ
 ਜੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੀ ਜਾਰਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਏ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਏ ਕਬਹੂ ਨਾਏ
 ਹਿਰਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨਹਾਹਿ ਹਿਰਾਰਿ ਗੁਲਾਸਾਰਹਿ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨਾਏ॥ ਨਿਮਲੁ ਮਰ
 ਦੁਤਿਨਾ ਕਾ ਚੁਕਾ ਜੇਹ ਰਿਲਗੇ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਜੁ ਹਰਿ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
 ਰਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਨਿਨਿ ਇਕਮ ਨਿਧਿ ਮਾਇਆ ਤਿਨਿ ਜੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੀ ਜਾਰਿ ਜੀਉ
 ॥੨॥ ਨਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਪੈਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਦੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ॥ ਤੁੰ ਕੀਜੇਦ

ਕਰੀ ਜੈਲਾਹਲੀ ਜੈਹਰਿ ਵਰਗਾਹਪਾਈ ਅੰਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਵਰਗਾਹਮਾਨੁ ਜੈਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੋਨ
 ਰੁਏ ਕੁਪਛਾਂਦੈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਉਨਿ ਧਿਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਧਿ ਵਖਾਂ
 ਦੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਜਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾਲੀ ਜੈਹਰਿ ਉਤਮ ਪਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਗਤੁ ਉਪਾਇ
 ਆਪੀ ਪੈਲਾਇ ਅਹਉ ਤਿਸੈ ਦਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਲੈਨਿ ਸਿਧੋ ਹਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖ
 ਫਲੁ ਰੇਵਹਿ ਮਾਂ ਨਹਿ ਜੇ ਨਿਦਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਫਲੁ ਤੇਇਨ ਆਵੈ ਜਾਂਤਿ ਜੁਭਾਵੈ ਜੇ ਜੁਗੁ
 ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਜੁਗੁ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਫਲੁ ਤੇਇਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਜਰਨ ਮਰ
 ਦਾਂ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਦਾ ਜੈਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਿਧੁ ਕਹਿਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਪੀੜੁ
 ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿਧੋ ਹਰਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲੁ ਰੇਵਹਿ ਮਾਂ ਨਹਿ ਜੇ ਨਿਦਿ ਜਾਹਿ
 ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਅਸਟਮੀ ਤੇ ਥੈ ਕੁਜ ਪੈਹਮੇ ਸਇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹੀ ਨੇਕੇ ਮਹੀ ਨੇ ਪੰਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਛਾ
 ਵੈ ॥ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਛੰਤੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਵੇਸੀ ਦੇ

ਪਿਆਰੇ ਮਾਉ ਪ੍ਰਭੂ। ਹਰਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਿਵਰਜੈ ਹਰੇ। ਰਿਗਿਰਲੀਆ ਮਾਣ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿਕਿਰਪਾ ਕਰੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ॥ ॥ ਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਚਾ
 ਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ। ਮਨ ਤਿਸ ਨਾਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ। ਨਿਤ ਜੋ
 ਬਨੁ ਨਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮ ਸਾਮ ਹਿਰੇ। ਭਾਗ ਮੰਦੀ ਜੋ ਹਾਗ ਦਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਕ ਹਰਿ ਉਹ
 ਧਾਰੇ॥ ३॥ ਪਿਰਗਤਿ ਅਵੈ ਮੈ ਤੇਲੇ ਇਦ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾ ਤਿਕ ਬੂੰਦ ਨਿਵੈ। ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੇ ਆਮੇ
 ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ। ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਵਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ। ਹਰਿ ਸ
 ਜਲੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ॥ ४॥ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੁਲੀ ਅਰੁ ਤੇ
 ਪਿਰ ਬਾਝੁ ਤਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਾ ਦਿਧੂ ਤੇ ਲੁਤੇ। ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਕੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
 ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਗਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਜੁਤੇ॥ ५॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆ
 ਕਥਾ ਕਹਾ ਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ। ਭਾਭ ਦਿਵਤਿ ਅਹੁ ਹਉ ਪੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ। ਸਕ ਆਸ ਹਰਿ ਪੂਰੀ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਰਿਦਿ ਅਨੂਠੁ

ਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਨਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ। ॥ ਪਿਅਰੇ ਹਰਿ ਬਿ
 ਨੁਪ੍ਰੇ ਮੁਨ ਖੇਲ ਜਾ। ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਨਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਅਰਾ ਦੇਖ ਜਾ। ਹਰਿ ਦਤੁ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁ
 ਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਜਾ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਪੁਰਿ ਮਜਤ ਕਿਲੇ ਖੁਸਾ। ॥ ਜ
 ਪੇ ਸੀ ਗੁੰਦ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮੇ ਸਚਾਣੀ ਫਾਰਮ ਹੀ ਨੇ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਜਾਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਥੈ ਟੈ। ॥ ਪਰਦੇ

ਸਾਧਿਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਾਨਕ।

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ੫੪੪ ੧ ਭਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਅਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ
 ਠਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੇਗੁ। ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿ ਮਾਠਿ ਰਿਨੇ ਹੇਤ ਬਿ
 ਓਗਾ। ॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰ ਬਿੰਦੁ ਉਪਾਸ। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈ ਤਿਸਿ ਮਰਣ ਕਾਟਿ ਜਮ
 ਦੂਤ ਠਾਸ। ॥ ਰਗਾਉ। ਸਤੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ। ਕਰਿ ਅਨੁ
 ਗੁਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਆਉ। ॥ ਮੰਗਲ ਫਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਬੈ ਤਾਣੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇਜ ਪੈਇ ਕੀ
 ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਮਧਯੰਨ ਜਮੇ ਪੰਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਲੇ ਜਿਥੈ ਟੈ। ॥ ਪਠ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਿਖ

ਠੇਹਿਥਿਵਾਏ॥

ਦੇਵਗੰਧਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਣੀਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹਿਰਤਬਿਲ
ਲਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੋਜਾਈਐ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹਰੇਗਜੇਗਤਨਬਾਧਿਓਬਹੁਜੇਨੀਭਰਮਾਈ
ਐ॥ ਟਿਕਨੁਨਪਾਏਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਭੁਮਾਈਐ॥ १॥ ਕਰੈਅਨਿਗੁਰੁਜੁ
ਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਸੰਕਟੁਪੈਰੁਕਟੇਖਿਨਭੀਤਹਿਨਨਕਹਰਿਦਰਸੁਸ
ਮਾਈਐ॥ २॥ ਜੁਕਟਾਰਤੇਲੇਕੁਚਲੀਦਿਨਾਂਮੈਜੇਲਾਂਸੈਜਪੈਪੰਚਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਥਿਵਾਏ॥ ਜ

ਪਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥

ਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੩ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਜਨਾਹਰਿਜਾਇਲਗੀਸਹਜਿਜੁਭਾ
ਇ॥ ਮਨੁਕਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ १॥ ਸਦਾਸੁਖਸਾਰੈਜਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਆਪਣੇਸ
ਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥ २॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਅੰਏਕਲਿਵਲਾਇ॥ ਮਨੁਸੰਤੋ
ਖਿਅਦੁਜਾਭਾਉਗਵਾਇ॥ ३॥ ਦੇਹਿਜਗੀਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਰਮਲੁ

ਹਿਰਦੈਰਹਿਮਾਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਤਕਿ ॥ ਕੁਟੁਬੁ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਹ
 ਜਿਬੈਰਗੁ ॥ ॥ ਇਕੀਪਠਹਮੇਸਕਰੈਮਹੀਨੇਦੇਮਹੀਨੇਪੰਚਸਿਖਾਕਾਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੈਸੰਤਖ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ ॥ ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ ॥ ॥ ਦੇਹਤੇਜਨਤ੍ਰੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀ
 ਮਾਰਾਮ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ ॥ ਗਿਆਨੁਮੰਗੀਹਰਿਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗ
 ਤਿਮਿਤਿਜਾਂਦੀਆ ॥ ਸਭੁਜਨਮੁਸਠਲਿਓਕੀਆਕਰਤੇਹਰਿਗਾਮਿਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ ॥ ਹ
 ਰਿਗਮੁਨਾਮੁਜਾਲਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਭੁਗਤਿਹਰਿਨਨਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨਕਹੈਨਾਨਕਜੁਲ
 ਹੁਸੰਤਦੁਹਰਿਭੁਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ ॥ ॥ ਦੇਹਕੀਚਨੁਜੀਨਜੁਵਿੰਨਾਰਾਮ ॥ ਜਤ੍ਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੰਨਾਰਾਮ ॥ ਜਤ੍ਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਜੁਖ
 ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਵਡੁਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਬਣੇ ॥
 ਹਰਿਮਿਲੈਜੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਨ
 ਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗੀਆ ॥ ॥ ਕੜੀਆਲਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮ

॥ ਮਨੁ ਮੇਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਵਸਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਇਆ ਸਾਧਨ ਕੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੇ ਮੁਲ ਗਾਹਿ ਜੇਤੀ ਪਾਰਿ ਜੋ ਪੈਰ ਰਿਪ੍ਰੇ ਨਾਗੀ ॥
 ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੇ
 ਵਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਜਤਿ
 ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇ ਵਸੇ ਵਕਸੇ ਵਕੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗਿ ਮਹਲੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਣੈ ਰੰਗਿ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਇ ਮਨਿ ਸੁਭ
 ਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਿ
 ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੰਛੀ ਵਰ ਪੜੈ ਮਖਤੀ ॥ ~~ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਮਾਣੈ ਰੰਗਿ ਮਾਣੈ~~

ਵਡੁ ਹੀ ਜੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ੫੨੪ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਮਿ
 ਲਿਲ ਪਾਜੀ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੁ ਵਾਏ ਵਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ

ਕੁਵਲਲੁਜਿਤਾਕੁਕੀਕਾਇਨਮਾਂਦੀ॥ਅਸਥਿਰੁਥੀਆਮੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਮਾਵਲੁ
 ਜਾਦੀ॥ਜੇਪਰੁਲਧਾਸਹਜਿਜਮਧਾਰਿਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੁਖਿਮਾਦੇਰ
 ਲੀਆਗੁਗੁਪ੍ਰੇਕਉਨਮਸਕਾਰਾ॥॥ਜੁਦਿਸਜਲਨੀਮੈਤੁੜੇਮੀਤਾਰਾਮਾ॥ਰੁਰਿਮੰਤੁਸਬ
 ਦੁਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਪਿਆਇਆਮੰਗਣੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਹੁਅੰਦੇਜਾ॥ਸੇ
 ਪ੍ਰਗੁਪ੍ਰਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਥੈਜਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨੀਭਾਣਾਸਚਾਮਾਣਾਪ੍ਰ
 ਰਿਹਰਿਧਨੁਜਹਜੇਦੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਜੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭੁਨੀਹੈਲੀਤਾ॥
 ॥ਤਉਭਾਣਾਂਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏਰਾਮਾ॥ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਸਭੁਕਿਸਨਬੁਝਾਏਰਾਮਾ॥ਮ
 ਨੁਥੀਆਠੰਢਾਕੁਕੀਠੰਢਾਪਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ਸਿਖਜੇਵਕਸਭੁਭੰਚਣਲਗੇਹਉਸਤਿ
 ਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਖਜਮਰੀਗਿਰਤੇਜਮਕੀੜਾਸਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜ
 ਦਾਸੀਗਿਸੇਵਕਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰਹਉਲਿਵਲਾਏ॥॥ਪੂਰੀਆਜਾਨੀਮਨਜਾਮੇਰੇਰਾਮਾ॥ਮੇ
 ਹਿਨਿਰਗੁਣਜੀਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਠਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਪੁਜਾਲਾਹੀ॥

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਝ ਖਸਿਲੀ ਮਾਝਿ ਨ ਮਾਹੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵ
ਨੀਤਾ ਪਾਈ ਵ ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਪਰਪਾਇ ਮਾਮੇ ਰੇਣਾ ਥੇਨੀ ਸਗਲ
ਵਿਸੁਰੇ ॥੪॥ ਇਕੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਦੁਸਰਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੀਜੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਲਾਹ ਦੀਆਂ ॥ ਪਰਪਾ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਧੀਨੁ
ਜਿਰਦਾਸ ਰਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਨਗੁਪੀ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀ ਅਨੂ
ਪਤਿ ਰਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ ਪਤਿ ਰਲਾਇਆ ਲਿਖਿ ਮਾਮਾਇਆ ਰੁਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਂ
ਇਮਾਹਿ ਸੁਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂਦਿ ਨ ਪੁਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿ ਮਾਤੇਹ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਗਥਿ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੀਨੁ ਜਿਰਦਾਸ ਰਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਨਗੁਪੀ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋਸਤੁ ਨਾਏਹੁ ਪਾਇਆ ਲਾਏ ਥੇਪੀ ਪਾਕੂ ਨਾਚਾਰਿ ਦਿਹਾਂ ਮਾਗੈ ਸਰਪਰਜਾਂ
ਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਸਰਪਰਜਾ ਲਾਜਿ ਉਮਿਹ ਮਾਲਾ ਕਹੇ ਗਾਰਬ ਕੀਜੇ ॥ ਕਿਤੁ ਜੇ ਵਿਸੇ ਮੇਰ ਗਹ

ਸੁਖਪਾਣੀਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਲੀਜੈ॥ ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਜਿਰਿਜਿਰਿਕਿਆਵੇਹਾਣਾ॥
 ਸਾਹਿਬੁਜਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਣੀਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮ੍ਰਿਥਸੇਥੀਐ
 ਗੀਲਣਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਹਰਿਮਾਸਚਣਾਜਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਚਾਜਿਰਜਣਹਾਰੇਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਠਲੁਭਇ
 ਅਹੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਫੁਹੇਫੁਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮੁਸਫਾਰਣਹਾਰੇ॥
 ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੀਮ੍ਰਿਥਸੇਥੀਐਗੀਲਣਾਏਹੁਸੀਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਹੰਨਾਬਾਬਾਜਲੀਐਜੋਰੋਵੈ
 ਲਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਫੁਲੇਫੁਲਾਗਦਿਬਾਬਾਰੇਣੀਐਰੋਵਣੁਸਗਲਬਿਕਾਰੇ॥ ਰੋਵਣੁਸੀਗਲ
 ਬਿਕਾਰੇਗਾਫੁਲਸੀਸਾਰੇਮਾਇਆਕਾਗਦਿਰੋਵੈ॥ ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੁਣੈਨਾਗੀਇਹੁਤਨੁਏਵੈ
 ਖੋਵੈ॥ ਐਥੈਆਇਆਸਭਕੇਜਾਸੀਫੁਕਕਰਹੁਅਹਿਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਹੰਨਾਬਾਬਾਜਲੀਐਜੋ
 ਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਮਰਨੇਜਮੇਜਪੇਅਖੰਡੁ॥ ਭਿਖਾਰੀਭਾਖਿ॥ ਹੁਰਦਵਾਰਦਾਰਦਾਰ
 ਧਿਆਨਕਰਕੇਪੰਨਾਵਾਰਮੰਤ੍ਰਦਰਦਰਅੰਗੇਸੰਗਿਭਵੈ॥

ਵਰੁਹਿ ਸਮੁਲ ੩ ਤੀਨਾ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚ ਦੁਹਰਿ ਸਾਲਾ
 ਗੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲੈ ਜੋਗਾ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬੈਸਈ ਨ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗਾ॥ ਨ ਕਦੇ ਹੋ
 ਵੈ ਸੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ਸਾਧਨ ਮਹਲ ਸਮਾਂ ਲੀ॥ ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਉਨਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਅਗੁਣ ਸਾਗਰਿ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵੈ ਜੋਗੋ॥ ਸ
 ਚ ਦੁਪਿਰੁ ਸਾਲਾ ਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲੈ ਜੋਗੋ॥ ॥ ਸਚ ਦੁਸਾਹਿ ਬੁਝ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਅ
 ਪੇਲਣੇ ਮਿਲਣੇ॥ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
 ਏ ਠਿਹਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ॥ ਕਾਮ ਦਿਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਿ ਰਿਭੀ ਨੀ ਮਿਲਿਅ
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਜੋ ਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਰਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ॥ ਸਚ ਦੁ
 ਸਾਹਿ ਬੁਝ ਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇਲਣੇ ਮਿਲਣੇ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣੇ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿ ਆਹੁ
 ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਸੰਤਾਂ ਜਾਏ॥ ਆਪੁ ਛੋਡੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚ ਦੁ ਮਿਲੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਏ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸਚ ਮੁਖੀ ਆਏ ਸਾਚ ਕਮਾਏ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਤੀ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡੁ ਜਦੋ ਸੀ ਹਾਗਿ ਅੰਤਿ ਰਿ

ਸਹਜੇਸਮਾਧੀ॥ ਪਿਰਹਿਅਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁਹਦੂਰੇਰੰਗਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਨਿਨੀਅਪ
 ਟਾਂਕੀਤੁਪਛਾਇਆਂਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥੩॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਂਭੀਮਿਲ
 ਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਚੇਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਦਾਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿ
 ਜਲਾਏ॥ ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਾਉਗਵਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਰਤੀ॥ ਜਚੇਸਬਦਿ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੇਗਈਭਰਤੀ॥ ਪਿਰਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਨਕਸਬ
 ਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਪਿਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਆਂਭੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਸਚੇਪਾਏ॥੪॥ ਵਿ
 ਵਾਹਸਮੇਸੈਟਾਰਪੜੈਪੰਜਸਿਖਜਿਵਾਏ॥ ॥ ਟੁਰਹੈਸੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਜੁਇਅਹੁਕੰ
 ਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰਨਜਾਣਈਮੁ
 ਠੀਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰਿ॥ ਰੋਵੈਕੰਤੁਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਸਮਾਏ॥ ਨਿਨੀਅਪਦਾਪਿਰਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਿ
 ਬਿਧਾਤਾਭੂਖਿਮੁਠੀਭੂਖਿਅਗੇ॥ ਜੁਇਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥

ਸਰੂ ਜਗੁ ਅਪਿ ਪਿਪਾਇ ਚਿਨੁ ਅਵਲੁ ਜਾਂਦੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇ ਅਨੁਮਰਿ ਜੀਮ
 ਵਾਰਵਹਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨੀਰੋਰੁ ਵਾਰਵਹਾ ਪਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਗਿਅੰਨ ਵਿਹੁ ਲੀਮੂ ਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਬਦੇ ਪਿ
 ਰੁਨ ਪਾਇ ਚਿਨੁ ਮੁਗਵਾਇ ਚਿਰੇ ਫੈ ਅਵਗਾਇ ਮਾਗੀ ਝੂਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਾ ਜੀਵਨੁ ਕਿਸੇ ਨੇਰੇ
 ਈਐ ਮੋਹੇ ਫੈ ਕੀਤੁ ਟਿਸਾਰੇ ॥ ਸਰੂ ਜਗੁ ਅਪਿ ਪਿਪਾਇ ਅਨੁਅਵਲੁ ਜਾਂਦੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੇਪਿ
 ਰੁਜਾਬਾ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਹੋ ਨਾ ਚਿਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਰੂਨੀ ਟਿਰੇ ਧਨੁਇ ਮਾਣੀ ਰਿਤੁ ਬੈਠੀ ਦੂਜੇ
 ਭਾਏ ॥ ਰਿਤੁ ਬੈਠੀ ਦੂਜੇ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਪਾਇ ਅਵਪਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੇ ॥ ਜੋਕਿ ਛੁ
 ਆਇਆ ਸਰੂ ਕਿਛੁ ਜਾ ਸੀ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੇ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਜੁਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗਲੁ
 ਝੈਲ ਬੋਲੇ ਰਿਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਪਿ ਰੁਜਾਬਾ ਸਦਹੀ ਸਾਚਾ ਚਿਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧੦੮ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਰ
 ਹਿ ਵਿਛੁਨੀਆਂ ਮੀਧੀ ਨਜੰਦੈ ਪਿਰਨਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਰਮਿਲੈ ਅੰਦਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਠੀ ॥ ਪਿਰਾ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਹੋ ਨਾ ਲੇਖਨੁ ਮੁਖਿ ਜਤਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇ ਮਾਕਾ ਮਿਨੁ ਮਾਇਆ
 ਜਿਨਿਖ ^{ਸਮਾਲੇ} ਜਮੁ ਜਤਾਵਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪਨਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਰਮੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਠੀ ॥ ਇਕਿ

ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰਹੈਨਲੇ॥ ੪॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਇਕਤਾ
 ਲੀਵਿਨਾਂਵਿਚਇਕਤਾਲੀਸੋਜਪੈਪੰਜਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਜਿਵਫੈ ~~ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਅੰਧੀਨਜਾਣੈ~~
 ਵਰੁਹੈਜੁਸਧਲਾ੩ ॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਅੰਧੀਪਿਰਸਭੜਹੈਸਦਾਨਲੇ॥ ਜਿਨੀਛ
 ਲਦੁਜਹੀਜਾਂਦਿਆਸਤਿਗੁਰਜੇਵਹਿਨਾਂਮਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਿਜੁਪੁਪਾਇਆ॥ ਸਬਦੇਕਲੁਮਾਰਿਸਭਉਰਧਾਰਿਠਿਰਿਆਵਲੁਨਾਨੁ
 ਹੋਇਆ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੀਨਈਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਂਅੰਧੀ
 ਰੁਜਭੜਹੈਸਦਾਨਲੇ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਜਭਵੁਊਰਾਹੈਕਿਉਮਿਲਾਂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਅਰੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੇਣੀਤਾਂਸਹਜਮਿਲੀ॥ ਪਿਰਗਾਖਿਅਉਰਧਾਰੇ॥ ਸਦਾਉਰਧਾਰੇਨੇਹੁਨਾਲਿਪਿਅਰੇ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰਦਿਸੈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਥਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਪਗਾਖਿਸੈ॥ ਪਿਰਰਿਗਿਗਤਾ
 ਜੇਜਥਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਜਭਵੁਊਰਾਹੈਕਿਉਮਿਲਾਂਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿ
 ਅਰੇ॥ ੬॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਜਭੁਪਛਾਇਅਹੋਰੁਭੂਲੀਅਵਗਾਇਅਰੇ॥ ਮੈਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਸ

ਰਹੈ ਸਬਦਿ ਵੀਰਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਸਬਦਿ ਵੀਰਾਰੇ ॥ ਰੀਰੀਰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਮਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ
 ਅਮਰ ॥ ਰੀਰੀਰਤੀ ਜਹ ਜੇ ਮਤੀ ਗਇਆ ॥ ਦੁਸਮ ਨਿਵੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕ
 ਉਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ॥ ਤਿ ਸਨਾਵੁ ਖਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਮੇ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਅੰਗੁ ਰੂਪੁ ਲੀ
 ਅਵਗਠਿਅਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਹੈ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲ
 ਏ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਪਿਅਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਪਿਅਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਦਾ ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨ
 ਮੁਖਿ ਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ॥ ਅਇਆ ॥ ਅਪੁਗਟੁ ॥ ਅਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਅਰੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰ
 ਤਨੁ ॥ ਪਟਿ ਰਾਨੁ ॥ ਦੁਹੇ ॥ ਅਨਨ ਕਨ ॥ ਮਿਪਿਅਰੇ ॥ ਸਚੁ ਹੈ ॥ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰ ਬਿ
 ਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇ ਲੋਕੁ ਪੈਤਾਲੀ ॥ ਦਿਨ ਮੇਜ ਪੈਪੈਤਾਲੀ ॥ ਸੋ ਜਤ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸ
 ਵਿਨਿਦਾਇ ॥ ~~ਗੁਰਤਾ ਅਗੈ ਸਚੁ ॥ ਰੰਗੇ ਸੁਖੁ ਕਰਮਿ ॥ ੫ ॥ ਵਰੁਹਿ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਸਗੀ~~
~~ਰਜਨ ਗੀ ॥ ਇਸੇ ਨੇਜੁ ਪੁਰੈ ॥ ਆਏ ॥ ਗੁਰਗਾਥੇ ॥ ਜੇ ਉਕਾਰੇ ॥ ਰੋਮ ਰਿਜੈ ॥ ਮੇ ॥ ਆਏ ॥ ਜਾਏ ॥ ਰੋਮ~~
~~ਰਿਜੈ ॥ ਰੋਮ ॥ ਰਿਜਾਵਹਿ ॥ ਅਤਿ ਗਏ ॥ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਜਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ॥ ਚੁਖੁ ਨਰੋ ॥ ਈ ॥ ਅਥੇ ਕਮਵੈ~~

ਜੋ ਛਲੁ ਪਟੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹੋ ਪਤਿ ਪਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਪੈਰੁ ਮੀਧ ਗੁਮ ਹਾਂ ਗੁ ਬਾਰੁ ਨ ਤਿ ਬੈ ਤੋਝੁ ॥ ੬੬ ॥
 ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੀਰੁ ਨ ਜਗੀ ਹੋਇ ਜਨੇ ਜਗੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤ
 ਥੀ ਮੇਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਾਇਆ ਵਿਚੁ ਕਟੀ ਮੇਜ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ਜਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰ
 ਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚੁ ਹਉ ਮੇਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਗਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਲਾਗ
 ਉਪਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀ ਮੇਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹੀ
 ਮੇਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਂਦੀਆਂ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸਨਿ ਅਗੈਜ
 ਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਸਿ ਮੁਹ ਜਾਏ ਅਟਗਲ ਪਛਤਾਏ ਦੁਖ ਦੁਖ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆਂ ਸੇਰੀ ਗਿਰ
 ਲੁਲਾ ਪਿਰਕੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿ ਜੁਨੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁਨ ਸੁਣਈ ਕਿਜੁ ਆਗੈ ਕਹੀ ਮੇਜਾਏ ॥ ਸੇ
 ਜਚਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹੀ ਮੇਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਹੀ ਆਹਉ
 ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਜੇਨ ਨ ਜਚੈ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸੁਭਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਆ

ਮਲੁਜੁਭਨ. ਏਸਰੇਜਰਿਨਏਸਰੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸ
ਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਤੇਨਾਨਕਜਰਿਜਮਾਏ। ਜਿਨੀ
ਜਚੜਾਜਚੁਧਿਮਾਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ। ॥ ਜਪੇਅੰਤਸਮੇਸੈਫਾਰਦੇਹਅਭਿ
ਮਾਨਕੀਨਿਫਰਤੀਹੋਫੈਮਰਣਕੀਪੀੜਸਮਾਂਨੋਹੋਇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਤ੍ਰਕੇ॥ ॥ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਨੀ
ਕਾਜਜੁਰੈਚਤਰਜਟਾਈ॥ ਬਾਲਕੰਨਿਆਕੋਬਾਪਪਿਆਰਾਭਾਈਕੋਅਤਿਭਾਈ॥ ਹੁਕ
ਮੁਭਾਇਆਬਾਹਰਿਪਰਛੋਡਿਅਪਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਂਨੁਨਮਨ
ਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਪੂਰਿਪੁਮਾਈ॥ ੧ ॥ ਮਨੁਮਨਿਆਨਾਂਮੁਸਖਾਈ॥ ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੋਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਿਨਿਜਾਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜਿਉਏਨੁਪਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਜਿਉ
ਫਾਦੁਰਚਾਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਜਿਮਗੁਜੈਰੈਨਾਮੁਨਲੇਫੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਚੀਪਣਫੈ

ਦੁਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ। ਰਿਗਿਨਰਤਾਰਸਿਨਹੀਭੋਧਿ। ਅਨਮੁਖਿ ੬੭
 ਪਤਿਗਢਾਈ। ੨॥ ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਜਹਨੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ। ਮ
 ਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਿਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ। ਅਖੀਂਮੀਟਿਚਲਿਆਅ
 ਧਿਆਰਾਪਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ। ਜਮਦਰਿਬਾਧਠਉਰਨਪਵੈਅਪਨਾਕੀਆਕਮਾਈ
 ॥੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਬਨੁਨਜਾਈ। ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ। ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਵੈਰੁਪੁਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ। ਨਨਕਗੁਰਵਿਣੁ
 ਭਗਮੁਨਭਾਰੇਸਭਿਨਾਮਿਦੁਤਿਆਈ॥ ੪॥ ਸਾਹੁਰੇਜਾਂਲਲਗੈਤਾਂਪਠਕਰੈਹਜਾਗਇਕਪੰਡ
 ਸਿਖਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਫਾਵੈ॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੇਸਭਸੁਖੀਅੰਗੀ
 ਕੈਭਾਣੈਸਭਰੋਗੀ। ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਸੀਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਨਿ
 ਨਿਅਪਨਭਗਮੁਗਢਾਤਾ। ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਜਗਲੈਬ੍ਰਹਮਪਛਾਤਾ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਜਾਂਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠੰਦੀ। ਹਉਮੈਹੋਗੁਜਾਕਾਮਨੁਬਿ

ਮਾਪਤੁ ਭੁਧੁ ਨੀਮ ਮਰੋ ਬਿਲ ਲਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗਿ ਅਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇੜੀ ਪਹਿ ਆਤਾਂ ਕਉ ਸਰਬ
 ਪਰਗਾਜਾ ॥ ਅਗਿ ਅੰਨ ਅੰਧੇਰੈ ਚੁਲ੍ਹ ਸਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਧੁ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਸਾਇ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆ
 ਮੀ ॥ ਅਪਨੇ ਨਾਨ ਕਇਹੁ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤ ਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ
 ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ॥ ਦਿਨੰਦਿ ਰਸੇ ਲਾਹ ਜਾਰ ਜਪੈ ਚਾਰ ਪੜੀ ਗਤ ਰਹੀ ਤੇ ਪਾਂਚ ਸਿਖ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਇ ॥ **ਮਨ ਕਾ ਭੁਤ ਮ ਮਿਦੈ ॥** ਜੋਰ ਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤ
 ਨੁ ਕਾਪ ਨੁ ਸੀਤ ਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਨ ਕਾ ਕੀ ॥ ਆਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਆਸਰ ਬਕੁ ਬਲ
 ਤ ਬਥੀ ॥ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨੁ ਮਫੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀ ॥ ਜੇ ਜੋ ਸਰਲ ਪਰੈ ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੋ ਪਾ
 ਰਗਰਾਂ ਮੀ ਕੀ ॥ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਇ ਪਰਾਧ ਮਿਦਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨਿਰਸਿਰਾਈ ॥ ਆ ॥
 ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੁਖ ਭੂਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਆ ॥ ੨ ॥ ਰਜਨਾਏ ਕਾ ਅਨੇਕ ਰੁ
 ਦਾ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤ ਕਉ ਪਮਾਂ ਕਹੀ ॥ ਆਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਮ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਗਲ ਸੀਤ ਨ
 ਕੀ ਲਹੀ ॥ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਚਿਤ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੁਝਤੁ ਮੇਹ ਗ੍ਰਿਹ

ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥ਪੂਰਨਮਾਤਲੇਕੁਇਕੀਫਰਰੰਨਪੜਪੂਰਨਮਾ
 ਕੇਵਿਨਪੰਜਸਿਖਜਿਫਵੇਸਦੀਵ॥੫॥
 ਸੋਰਠਮਹਲ ੫ ॥ਹਮਸੀਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਹਮਸੀਤਨਕੀ ਸਰਣਾ॥
 ਸੀਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਂਦੀਸੀਤਹਮਾਰਾਗਹਲਾਂ॥੧॥ਹਮਸੀਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਿ
 ਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹਮਨੁਤੇਗਭਾਈ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਵੇਫੀਸੀਤਨਸਿਉ
 ਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸੀਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਇਆਹਰਿਗੁਰਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸੀਤਨਮੇਕਉਪ੍ਰੀਤੀਸ
 ਉਪ੍ਰੀਤਉਤਰਿਅਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਂਕਰੋਗੋਜਉਠਾਇਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥੪॥
 ਮਹਾਂਮਨੀਵਭਵੇਸੁਖਪਾਇਆਸੀਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਰੇ
 ਗਿਰਤੇਬਿਜਮਾਦੇ॥੫॥ਸੇਵਾਰਪਫ਼ੈਹਮੇਸਰਵਦਾਰਤੇਦਸਮੀਕੀਦਸਮੀਪੀਚਸਿਖੋਕੰਪਸਾਦ
 ਖਲਾਵੈ॥੬॥ਸੋਰਠਮਹਲ ੫ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂ
 ਖਨਿਵਾਰੈਸੁਕਾਮਨਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੇਤਨਿਹਾਲਾਹਰਿਕੁਨਾਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੭॥

॥ ਮੇਰਾ ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਗੋਇੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਾਸੁ ਪਦੈ ਫੈ ਕਾ ਦੇਜ ਮਕੀ ਠਿਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਠਿ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਧ ਤੇ ਅਧੇ ਕਰ ਦੇਹਾਰਾ ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਅਸਿ ਪਉ ਬ੍ਰ
 ਰਿਅਾਨਾ ਨਕਨਾ ਮਮਧਾਰਾ ॥ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮੇ ਸਇਕੀ ਵਾਰ ਪੰਚ ਮੀਰਾਂ ਨਦੀ
 ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਸਦੀਵਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿਅ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਕੀ ਸਰਲੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਾਰਿਅਾਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਤਾ
 ਪਉਤ ਰਿਅਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਅਪਲੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ
 ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਹਰਿ ਗੋਇੰਦਾ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਸ
 ਤਿਭਾਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੰਗ ਵੇਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਮੇ ਸਚਲੀ ਫਿਰ ਪੈਵੈ ਸੰਗ ਵਕੇ ਦਿਨ ਮਿਠੇ ਰਾਵਲ ਖਲਾਵੈ ਪੰਚ
 ਸਿਖ ਕੋ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖ ਵਾਲੈ ਰੇਅਾ ॥ ਧਾਰਿ ਕਿਪਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ਬ ਦੇਗ ਪ੍ਰਿਅਾਤ ਰਹੈ ਗੋਇੰਦਾ ਨਵ ਨਿਰੋਅਾ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਪੁਗਾਇਅਾ ਪ੍ਰਭਾ ਅਸਿ ਮਿਟਾਇਅਾ ਜਨ

ਕਾਲਾ ਜਰਖਾਣਾ ॥ ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਤਿ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪਲਾਤ ਪੁਲ ੬
ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣ ਅਵ ਗੁਣ ਨ ਬੀਰਾਰਿ ਮਾ ॥ ਅਵਲ ਬਚਨ ਨ ਕਰ ਗੁਰ ਤੇਰ
ਜਫਲ ਕਰਿ ਮਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕੀਟ ਰਪੜੈ ਹਮੇ ਸਚੈ ਵਰਾਤੁ ਤੇਲੈ ਕਰਮ ਹੀਨੇ ਕੇ
ਮਹੀਨੇ ਪੰਚ ਸਿਖਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੇਤੁ ਬੀਦੀ ਛੇਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖ ਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਂਦਾ ਧਰ
ਮੁਨ ਜਾਂਦਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓਭੁਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹੁ ਰਾਖਹੁ ਪੈ ਜਗਮਾਗੀ
॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿ ਅੰਤੁ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਰੀਜੇ ਅਕੀਨ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ
ਕੁਰ ਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਣੁ ਕੁਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿਉ
ਪਦੇ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਤੀ ਬਹੁਤੀ ਪਤਗ ਨਿਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛੁ ਲੇ ਅਉਗਲ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਗੈ ਮਾਰਗੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਂਣੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਪਹਿ ਮਾਖਿ ਜੁਲਾਈ ਐ ॥
ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀ ਜੋਗੀ ਬਿਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ਐ ॥ ਅਵਰ ਚਿੰਮੋ ਗਲੀ ਦੇਖੀਏ

ਕਤੇਗਓਰਹਾਈਐ॥ ॥ ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਆਪੇਸੁਦੈਬੇਨੀਤੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਢਿਤੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪ
 ਇਆਜਨਨਨਕਸੁਖਿਦੁਜੀਤੀ॥ ॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਦਸਹਜਾਰਜ
 ਪੈਪੰਰਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਕਰਕੈ॥ ਪਾਠਪੂਰਾਹੋਇਤੋਫੇਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵੈ **ਗਾਇਤ੍ਰਸਤੁਪ੍ਰਤੀਤੀ**
 ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਤੇ
 ॥ ਸਭਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ ਨਿਰਮਲੁਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੇਦਨਾ॥ ੨॥ ਸ
 ਭਕੁਜਲਖੇਮਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ ਜਧੀਜਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਰੇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਧਸੈਗਿਮਲੁਲਾਖੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
 ਆਦਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਕੀਟਾਰਜਪੇਹਮੇਸਇਸਨਾਨਕੇਸਮੇਸਰੀਰਸੁਧੋਹੋਇਆ
 ਪਵਿਤ੍ਰਕਰਮਨਫੁਰੈ॥ **ਜਪੁਕਾਏਪ੍ਰਤੀਪਕਤੀ** ॥ ਜੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈਜੁਖਗੁਰ
 ਦੀਆ॥ ਪਾਠੈਸਭਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ ਸਰਬਨਿਧੰਨਜੁਖਪਾਇਆ॥ ਗੁਰੁਅਪਨਾਰਿ

੧੦
 ਵੇਧਿਆਇਆ॥ ॥ ਆਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ ਮਨਇਛੇਫਲੁਪਾਈ॥ ਜੀਤਹੁਦਿਨੁ
 ਦਿਨੁਚੜ੍ਹੇਸਦਾਈ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਭੁਏਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਕਾਰਿਦੀ
 ਨੇ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਨਾਨਕਜਾਇਪਤੀਨੇ॥ ॥ ਪੂਰਨਮਾਸੀਤੇਲੇਕੁਇ
 ਕੀਦਿਨਾਂਦਿਚਇਕੀਸੇਪੁਰਾਕਰੈਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋ॥ **ਨੁਖਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ**
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਲਿਨਗਇਦੁਮੇਰੈ॥ ਜਮਦੂਤਨਾਦੈਨੇਰੈ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭ
 ਰਾਖੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੇ॥ ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ ਦਸਮਨਮਾਰਿਦਿਗੁਰੇਸਗਲੇਦਾ
 ਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਗਲੇਬੰਨ੍ਹਦਸਾਏ॥ ਸੁਖਸਾਂਦਿਠਿਰਿਆਏ॥ ਨੰਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁਸਰਦਾਏ॥ ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥ ੨॥ ਚਾਲੀਪਠਕਰੈਹਮੇਸਨੈਮੀਤਿਲੇਕੁਮਹੀਨੇਕੇਮ
 ਹੀਨੇਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖੁਲਾਏ॥ **ਨੁਖਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੈ**
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੁਨਹੁਬੇਨੀਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਰਾਖਹੁਮੇਜਨਾਂਮਅਪ
 ਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਖਸਮਾਂਨਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਬੁਰੇਭੁਲੇਅਥਗੋ॥ ॥

ਰਹਾਉ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਮ ਰਥ ਚੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜ
 ਨ ਮੇਲਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੰਚਮੀ ਤੇ ਲੇਖ ਪੰਜ ਸੋਹ ਮੇਸਜ ਪੇਇ ਕੀ ਦਿਨਾ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ
 ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਏ ॥ ~~ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਦੇ~~
 ਸੋਗ ਠਿਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂੰ ਰਖਦੇ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੁਰਿ ਤੂੰ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁ ਪੁਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਦਾਖ ਸੁਮਾ
 ਰਿ ਪਦਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਤੂੰ ਜੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਨ ਮਨੇ ਹਿਨ ਸਾ ਕੇ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
 ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾਂ ਚਰਣੀ ਲਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
 ਹਨਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਦਰਿ ਲੇਖੁ ਜੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਿਰਦੈ ਜਡੁ ਦਿਨ ਭੋਇ ਹਿਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਟੁ ਪਾਨੁ ਲਧਿ ਜਾਮੀ ਮਨ

ਮੁਖਿ ਠੀਕਾ ਆਲਾਉ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਾਂ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਭੁਗਤੀ ਉੰਤ੍ਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਆਇਆ ੭੧
 ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਲੋਕ ਪੈ ਤੇਰੀ ਤੁਏ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੪॥ ਮੇ ਮਰਿ ਮਨ ਜਾ ॥ ਮਨ ਹਿ ਜਾ ॥ ਏ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸਬ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਤ ਕੰ ਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ਭਿ ਕਾਜ ਸਟਾਰੁ ਲਗਾ॥ ਓਨਾਂ ਕੀ ਗੀ ਸਕਰੈ ਸੇਵਿ ਗੁਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਰ ਪਦਾਰਾ॥ ੬॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ
 ਲਾਈ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨ ਮੁਨ ਛੋੜੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕ
 ਰ ਮਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਵੇਦੁ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੈਵਾ ਵੇਦੁ ਪਾਂ ਲਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸਰਾ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਜਰਣਾਈ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅ
 ਜੇਦ ਰਿਸਾਚੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ਓਨਾਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇਨ ਮੇਵ ਲਗਰ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਾ॥ ੯॥ ਸੀਰੁ ਦੇ ਲੋਕੁ ਸਟਾਸੈ

ਵਰਪੁਸੇ ਮੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਬੋਲਾ ਹੋਇ ॥
 ੧੬ ਸਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾਂਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਂਦਾ ॥ ਸਿਰ
 ਕੇ ਲੇਖਨ ਪੜ੍ਹੈ ਇਆਣਾ ॥ ਵਰਗਹ ਪੜ੍ਹੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਫੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾ
 ਨ ਕਜੇ ਫਿਲਿ ਗੁਪਹੋਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜ ਬੇਲਿ ਮਲੁਖਾ
 ਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੁਨ ਵੈਜੀਆਂ ਪਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤੁ ਨ ਜਾਂਦੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤੀਨੇ ਚਿਜ ਤੇ ਕਾਬੀਧਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ
 ਜੋਗੀ ਜੋਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਅਧਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕਲਤਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਦਾਨ ਸ
 ਬੈਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲ ਪੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਪੋਵੈ ॥ ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੁਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਨਿਜੁ ਸਿਰਿ ਵਰਗਹ ਕਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੂਚਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮਹਿ ਦਸਹ ਜਾਰ ਪਾਠ ਕੈ
 ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਬੋਲਾ ਹੋਇ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਰਤੀ
 ੧੬ ਸਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲਗ ਵਿਚੰਦਵੀ ਪਕੜਨੇ ਤਾਰਿ ਕਾ ਅੰਗੁਲੁ ਜਨ ਕੋ ਮੋਤੀ ॥

ਪ੍ਰਾਪਮਲਿਖ ਨੇ ਪਵਣੁ ਚਵੇਰੇ ਕਰੇ ਜਗਲ ਬਨ ਗਇ ਫੂਲੀ ਤਜੇ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਭੈ ਸੀ ਮੁ
ਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਪੰਡ ਨਾ ਤੇਰੀ ਮਾਰਤੀ ਮਨ ਹਤਾ ਜਬ ਦੁਵਾਜੀ ਤੁਭੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗਹਾਉ ਜਹਸ
ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਕਉ ਜਹਸ ਮੁਹਤਿ ਨਨਾਏ ਕਤੇਰੀ ॥ ਜਹਸ ਪਵਾਇ
ਮਲ ਨਨਾਏ ਕਪਟ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਜਹਸ ਤਵ ਗੰਧਾਇ ਵਚਲਤ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ
ਜੇਤਿ ਜੇਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਾਂਨ ਦਸਤੁ ਮਹਿ ਚਾਂਨ ਲੁਭੇਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੇਤਿ ਪ
ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਮਾਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੇਭਿਤ
ਮਨੇ ਮਨ ਵਿਨੇ ਮੇਰਿਆ ਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿ ਗਕਉ ਹੋਇ ਨਾ
ਤੇਰੈ ਨਾਇਵਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਬੈਤਾਲੀ ਵਿਨਾ ਮੇਰੀ ਗਨਾਰਜ ਪੈਸੇ ਮਵਾਰਤੇ ਲੇਕੁ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰ
ਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੫੨੯ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਯਮੈ ਰਤਨੁ ਨ ਮੁਹਿ ਰਖੈ ਸਿਰ

ਗੁਰਿ ਬਧਰਿ ਓਮੈ ਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮ ਦੀ ਓਰਿ ਨ
 ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭੁਜਰਾ ਮਨਾ ਮੁਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿ
 ਨੁਨਾ ਵੈਜੀ ਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਭੁਭੁਏ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਹਮਾਇਆ
 ਨਿਤ ਠਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾ ਪੂਰ ਰਨ ਨ ਜੇ ਵੇਕ ਬੁਝਿ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਸ
 ਪੂਰ ਰਨ ਜਾ ਪਪਗ ਜੇ ਵੇ ਤਿਨ ਸਟ ਲਿਓ ਜਿਨ ਮੁਸਨਾਥਾ ॥ ਮੇਕ ਉਕੀ ਜੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸ
 ਨੇ ਕੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਅੰਧ ਲੇਗਿ ਅੰਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ
 ਢਾਲਹਾ ਮਾਗਿ ਪੀਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧ ਲੇਕ ਉਗਰਿ ਅੰਧ ਲੁਦੀ ਜੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹਿ ਮਿਲੀ
 ਥਾ ॥ ੫ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹਾ ਜਾਰੇ ਜਨ ਪੇਸਟ ਲਖ ਪੂਰਾ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
 ਵਿਕੈ ਅਰਿ ਭੁਕੈ ॥ ਪਾਠ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੇ ਫੇਰ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਵੈ ਕਰ ਜਉ ਤਰੈ ॥ ਜੈ ਤਸਰੀ
 ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾਲ ਲੁਅ ਮੇਲ ਕੁਹੈ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਥਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕ ਗੁਰ
 ਸਾਧੁ ਦੇਖਿ ਉਤਰਤਨ ਬਿਕਾਨੇ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤੁ ਹੀਰਗਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇ

ਆਲੀਮਲਾਇਓਗੁਰਜਾਪੁਗੁਰਮਿਲਿਐਗੀਰੁਪਰਾਖਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆ
 ਨੁਅੰਪਿਰਾਤਿਨਪਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਾ॥ ਤੇਉਣੁਤ੍ਰਿਭੁਗਮਿਮੁਇਗਾਵਾਗੀਮਾਇਆਭੁਇਸੀਗ
 ਬਿਖੁਰਾਖਾ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਨੁਜਨਨੀਕੋਹਰਿਸਾਪੁਸਰਾਇਹਮਰਾਖਾ॥ ਹਰਿਅੰਗੀ
 ਕਾਰਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ ਜਿਹਟਾਕਿਆਗੁਣਅਧਿਕ
 ਖਾਣਹਤੁਮਵਡੁਅਗਮਵਡੁਪੁਰਖਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਗੀਪਾਖੰਦਰੁਬਤਹ
 ਰਿਰਾਖਾ॥੪॥ ਇਕੀਵਾਰਪੜੈ ~~ਜੇਮੇਮਨੁਖੈਨਦੇਸਤਦਿਖੈਸਾਖਾਦੇਖੁਤਪੜਕਾ॥~~
 ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਰੁ੩ ॥ ਚੰਦ੍ਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵੇਹੁਸੰਦੇਸੋਰਕਹੀਅਉਪ੍ਰਾਮਕਹੀ
 ਅਉ॥ ਬਿਸਮਭਈਮੇਬੁਬਿਧਿਜਨਤੇਕਹਹੁਸੁਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਕਹਤੇਸਤੁਬਾ
 ਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕਹਤੇਸਤੁਮਹੀਅਉ॥ ਬਰਨੁਨਵੀਸੈਰਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਜਾਂਤਿਬੁਝ
 ਹੀਅਉ॥ ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਪਟਿਪਟਿਵਾਸੀਲੇਪਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਸੁ
 ਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕਬਜਹੀਅਉ॥ ॥ ਮੇਤਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਲੀਦਿਨੰਮੇਸੇਲਸੇਪਨਕਰੇਪੀਜ

ਸਿਖਾਇ ਕਹਾ ਪੁਲਾਏ ਜੇਹੌਰੇ ਜੇਹੌਰੇ ਜੇਹੌਰੇ ਜੇਹੌਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰੇ ੫੨੨ ॥ ਮਾਗਉ ਦੰਨ ਠਾਕੁਰਨਾਂ ਮਾ ਅਵਰ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸਿਰਿ ਨ ਚਾ
ਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਸਜਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀਛਾਂ
ਮਾ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਪਾਏ ਜਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਰੋ ਬਿਦ ਅਵਰ
ਜੇਰਾ ਹਉ ਦੀਸੈ ਜਗਲ ਬਾਤ ਹੋਖਾਂ ਮਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਜੀਤ ਰੇ ਨ ਮਾਂਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਏ ਬਿਸਾ
ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਿਸੀ ਕੀ ਮਜਾਂਟ ਲਗੈ ਤੋਵ ਸਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਸਟਾਪ ਜਪੇ ਜੇਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾ
ਵੈ ਕੀ ਮਰਾਸ ਹੋਇ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖਿ ਉਜਲ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ਹੋ ਤੋਰੇ ਰਹੈ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਲੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰ ਉਗਰ ਸੇਵਾ ਮਨ
ਹਿ ਚਰਾਵ ਉਭੋਗਾ ॥ ਛੋੜਿ ਆਪੁ ਬਾਦੁ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ਮਨੁ ਸੇਈ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਤ ਟਹਲ ਸੇਈ ਹੋਲ
ਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਲਿਖੇ ਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਦੇ ਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥
੩ ॥ ਬੁਧ ਵਰਤ ਲੇ ਕ੍ਰਿਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮਾਇ ਕ੍ਰਿਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜਪੇ ਪੰਚਾਸਿ ਖਾਂ ਕੌਤੁ ਸਮਈ ਛਕ

ਦੈਰੇਗੁਮਿਦੈ॥

੨੨੨੨੨੨੨੨

ਗੁਰਕਿਤਪਤਿਗਾਇਕਾਪਾਰਸ਼

੭੪

ਹਮਪ੍ਰਭੁਭੁਏਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਂਦਸਿਰਿਕਾਟਿਓ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁਜਲੁਜਮੁਜੇ
ਹਿਨਜਾਕੈਸਚਕਾਪਥਾਥਾਟਿਓ॥ ਖਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਧਨੁਖਾਟਿਓ
॥੧॥ ਕੁਜਮਾਭੂਤਹੇਆਖਿਨਰੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਇਆ॥ ਆਗਮਨਿਗਮਕਹੈਜਨੁਨਾਨ
ਕਸਭੁਦੈਖੈਲੋਕੁਜਬਾਇਆ॥ ॥ ਮੰਗਲਦਾਰਤੇਲੋਕੁਬੈਤਾਲੀਵਿਨਾਂਮਹਿਇਕੀਹਜਾਰਜਪੇ
ਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਮਾਲਪੁਰੇਛਕਾਵੇ॥ ਨਿਦਕਕੀਹਾਂਦੋਤੇਦੈ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਿਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗਸੁਹੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੈ ੫੨੧ ॥ ਭਾਂਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੁਪਦੈਵਹੁਤਉਦੁ
ਧੋਕਉਜਾਵਹੁ॥ ਦੂਧਕਰਮਠੁਨਿਜੁਰਤਿਸਮਾਇਲੁਹੋਇਨਿਰਾਜਜਮਾਵਹੁ॥ ॥ ਜਪਹੁਤਏਕੋ
ਨਾਮਾਪਅਵਰੁਨਿਰਾਣਲੁਕਾਂਮਾਂ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਈਦੀਹਾਥਿਕਰਹੁਠੁਨਿਨੇਤਉਨੀਵਿਨ
ਆਵੈ॥ ਰਸਨਾਂਰਾਂਮਜਪਹੁਤਬਮਥੀਮੇਇਨਬਿਧਿਮੀਮ੍ਰਤਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨੁਸੀਪਦੁਜਿਤੁਸ

ਕੁਸਤਿਨਵਲੁਭੁਨਪਤੀਤਿਕਰੋਪੁਜਾਪ੍ਰਦਸੇਵਕੁਜੇਸੇਵੇਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰੇ।
 ੨॥ ਕਹਦੇਕਹਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਭੁਗਤਿਹੀਨੁਨਾਨਕਨਨੁਜੀਪੈਹਉ
 ਸਾਲਹੀਜਚਾਜੇਈ॥੪॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦਿਨਮੇਦਸਹਜਾਰਜਪੈਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਦੂਪਖੰਡ
 ਚਵਲਖੁਲਾਵੈਮਨਜੁਧੋਇ॥ ੧੮ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾਪ
 ਨਿੰਦਕੁਮੇਜੇਹੀਝਰਿਪਗੀਮੇ। ਇਹਨੀਜਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਰਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਮੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਉਦੇਖੈਛਿਦਤਉਨਿੰਦਕਉਮਾਹੈਕੁਲਦੇਖਿਦੁਖਭਗੀਮੇ। ਆਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀ
 ਪਹੁਚੈਬੁਰਾਰਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਮੇ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹ
 ਰਿਜਨਜਿਉਭਾਦਉਠਗੀਮੇ। ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪ੍ਰਭੂਜੁਆਮੀਕਿਆਮਨਸਬਪੁਰੇਕ
 ਗੀਮੇ॥੨॥ ਅੰਗਲਵਾਰਤੇਲੈਕੁਛਤਲੀਦਿਨਮੇਇਕੀਹਜਾਰਜਪੈਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਮਾਲਪੂਰੇਦੀਖੁ
 ਲਾਵੈ॥ ਨਿੰਦਕਕਾਨਸੋਭਿੰਦ॥ ॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾਪ ॥ ਜੁਲਹੀਤੇਨਰਇਣੁਗਾਖਾਸੁ
 ਲਹੀਕਾਰਕੁਕਹੀਨਪਹੁਚੈਜੁਲਹੀਹੋਇਮੁਆਨਾਪਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਦਿਕੁਠਾਰਖਸਮਿ

ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇ ਆਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਰਿਤ ਫੁਤ ਰਿਤ ਫੁਤ ਪਵਿ ਆਤਿ ਸਿ
 ਰਿ ਆਤਿ ਨਿਦੀ ਨ ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹਿ ਓਜੁ ਛੋਡਿ ਗਇ ਆਸੁ ਭੁਭਾਈ ਸਾਕੁ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਐਤ ਫਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾ
 ਲੀਵਿ ਨੇ ਮੇਚਾ ਲੀਹ ਜਾਰ ਜਪੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੋਕੀ ਖੀਰ ਖੁਲਾਵੈ ॥ *ਨਾਨਕ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥*
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸ ਮਨ ਦੁਸ ਟਰੇ ਝੁਖ ਮਾਰਤ ਕੁ
 ਜਲ ਭੁਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭੁ ਨਾਮੀ ਮੰਗੀ ਕਾਰੁ
 ਕੀ ਓਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਜੁਖ ਅਹੁ ਅਨ ਦਾਪ ਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਮੁਰਿ ਦੇਉ ਛਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ
 ਪ੍ਰੰਤੂ ਧਨੁ ਰਾਜਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰ ਬਜੁ ਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖੁ ਨ ਹਾਰ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸ ਜਦਾ ਹੋਰੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦਸ ਪਾਠ ਕਰੇਹ ਮੇਸਵਾ ਅਦਸੀ ਕੇ ਦਿਨ ਦੁਇ ਸਿਖੋ ਕੀ ਮਿਸਟ ਚਾਵਲ
 ਖੁਲਾਵੈ *ਹੋਇ ਮਨ ਹੋਇ ॥* — ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਟਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆ
 ਣਾ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖ ਜਾਰਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਸਿ ਮਰਿਅ ਜਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੇ

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸੁਖ ਲੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਉਸਾਰ ਤਾਂ ਲੁ। ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈਭੀਨ
 ਨਉ ਪਰਿਕਰਤੇ ਮਾਂ ਲੁ॥ ੧॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰ ਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੂਜ ਦਵੁਤ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇ ਛਾਇ। ਸੁ
 ਖਸ ਹਜ ਅਨੰਦ ਅਪਨੇ ਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਵਾਇ॥ ੨॥ ਸੋ ਜਪੈ ਰੋਜ ਪੰਚਮੀ ਕੀ ਪੰਚ
 ਮੀ ਪੰਚ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਵੈ॥ ~~ਕਹਿਨ ਮਨ ਤੋਰੈ~~ ॥ ਬਿਲਵ ਲਮਹ ਲਾਪ ॥ ਤਾ
 ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪਾ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਰਹੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਜਤ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ਦੁਖ ਬਿਨ ਜੇ ਸੁਖ ਅਨ ਦਪ੍ਰਦੇ ਸਾਤਿ
 ਜਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਜਰੁ ਪ੍ਰਾਪ॥ ੪॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ਜਗਦਿਸ ਮਰਥਾ ਸਗਲ ਜਿਸ ਟਿਕੇ ਮਾਈ
 ਬਾਪਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈਭੀਨ ਜੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ॥ ੫॥ ਇਕੀ ਵਰਹ ਮੇਸ ਪੜੈ
 ਮਹੀ ਨੇ ਕੇ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇਇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਕਹੁ ਪੁਲਾਵੈ ~~ਤਾਪ ਤੇ ਮਨ ਤੋਰੈ~~ ॥

ਰਾਗੁ ਗੰਗੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੈ॥

੧॥ ਜਿਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭਿਗੁ ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਜੇਮਨਚਿਤਿ ਆਸਰਖਹਿਹਿਉਪਰਿਤਾਂਮਨਚਿਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ।ਹਰਿਜਨੰਦੈਸ ੧੬
 ਭੁਕਿਛੁਜੇਜੀਇਵਰਤੇਪ੍ਰਭੁਪਾਲਿਆਕਿਜੇਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ।ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸ
 ਕੀਜੇਮਨਮੇਰੇਜੇਸਭਮਹਿਜੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ।॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸ
 ਗੁਜਾਈ।ਜੇਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੁਕੀਕੀਜੇਜਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾ
 ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਜੇਦੀਜੇਮਾਇਆਮੋਹੁਕੁਟਿਬੁਸਭੁਮਤਤਿਜਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮਗਵਾ
 ਈ।ਇਨਕੇਕਿਛੁਹਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਬੁਝੇਇਨਕਵਾਹਿਆਕਿਛੁਨਵਸਾਈ।
 ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਨੇਕੀਜੇਤੁਝਤਾਰੇਤੇਰਾਕੁਟਿਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿ
 ਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤੀਮਤਤੁੰਨਾਂਲਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਕੀਮਆਈ।ਇਹਆਸਪਰਮਿ
 ਤੀਭਾਉਦੁਜਾਪੈਖਿਨਮਹਿਝੁਠਬਿਨਜਿਸਭੁਜਾਈ।ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਜ
 ਚੇਕੀਜੇਤੇਰਾਪਾਲਿਆਸਭੁਬਾਂਇਪਾਈ॥੩॥ਆਸਮਨਜਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੇਸੀਤੁਆਸ
 ਕਰਾਵਹਿਤੈਜੀਕੋਆਸਕਰਾਈ।ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੋਹਥਿਨਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਮੇਸੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬੁ

ਸੁਖਾਈ ਜਨਨ ਨਕਕੀਆਸਤੁਜਾਂਦਿਧਿਧਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥ १॥ ਅੰਤ
 ਵਰਤੋਲੇਕੁਭਾਪੁਰੀਅੰਗਾਂਤਰਹਿਦੀਜਪੈ॥ ਚਾਲੀਦਿਨਾਂਵਿਚਵੀਹਜਾਗ॥ ਇਕੀਸਿਖਾਂਕੋਖੀ
 ਰਖੁਲਾਵੈ॥ १॥ **ਗੀਤਮਹਲਾ ੫** ॥ ਨਿਮਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮ
 ਨਾ॥ ਸਗਲਭੁਖੇਕਉਕਰਤਾਂਨਾ॥ ਗਾਰਭੁਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਤਿਜੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਨਮਜ
 ਕਰਾ॥ १॥ ਅੰਧੇਪੁਰਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ ਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਹਿਸਹਾਇ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੀ
 ਕਰਾਉਜਾਂਕੋਏਕਸਮਨੀ॥ ਕੀਟਹਸਤਸਗਲਪੁਰਨਾ॥ ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ॥ ਜੇਕਿ
 ਛਕਰੈਜੁਆਪਹਿਕਰੈ॥ ੨॥ ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਂਨਸਿਕੋਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰਜਨੁਜੋਇ॥ ਆ
 ਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰਕਾਰੁ॥ ਘਟਘਟਘਟਿਸਰੁਘਟਿਆਧਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਾਮਰੀਗਿਭੁਗਤਿ
 ਭੁਏਲਲਾ॥ ਜਜੁਕਰਤੇਸੀਤਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਂਮਰੀਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ ਨਨਕਤਿਨ
 ਨਨਲਾਗੈਪਾਇ॥ ੪॥ ਰਵਦਾਰਤੇਲੇਕਰਚਾਲੀਦਿਨਾਮੇਸੋਲਾਂਸੇਪਾਠਕਰੈਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਚ
 ਵਲਖੁਲਾਵੈਮਿਠੇ॥ ੫॥ **ਗੀਤਮਹਲਾ ੫** ॥ ਰਾਮਰਾਮਸੀਗਿਕਰਿ

ਬਿਉਹਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਨਾਮਧਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ। ਰਾਮਤਰਾਮਸਤੁਰ
 ਰਿਓਜਮਾਇ॥੧॥ਸੀਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਗਾਮ। ਸਤੁਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥ਰਹਾਉ
 ਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਨਾਮਰਿਓਤੁਗਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਅੰਗਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰੇਨਹੀਜਾ
 ਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਇਆਬਤਾਇ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸੁਹਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਰਾ
 ਮਲਿਟੁਲਾਇ। ਰਾਮਰਾਮਜਪਨਿਰਮਲੁਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਗਏ॥੪॥
 ਰਾਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੈ। ਉਚਰਤਰਾਮਭੋਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਸਤੁਤੇਉਚਰਾਮਪਰਚਾਸ
 ਨਿਜਿਬਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਵਾਸ॥੫॥ਦੋਸੈਪਾਠਕ੍ਰਕੇਵਿਟਹਾਰਕਰੈਲਾਭਵਿਚੈਦਸਵੀਧ
 ਗੁਰੁਕਾਕਏ॥ ਗੰਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਉਨਕਉਖਜਮਿਕੀਨੀਠਕਹਾਰੈ। ਦਾਸਜੀਗਿਤੇ
 ਮਾਰਿਬਿਦਾਰੈ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ। ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇ
 ਆ॥੧॥ਸਗਲਜਿਸਟਿਕੇਪਰਿਜਿਕਵਾਰਾ। ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਨਾਹਾਰਾ॥੨॥ਰਹਾਉ। ਜਗ
 ਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਨਾ। ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਜਲਾਮ। ਲੁਟਿਲੇਹਿਮਾਕਤਪਤਿਖੇਵਰਿ

॥ ਸਾਧਨਾ ਪਗਮਲਿ ਮਲਿ ਪੋਟਹਿ ॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਲੇ ਇਕਮਾਇ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖੇਲ ਕਰਿ ਜਗਤ
 ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਕੇ ਸੀਰਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਭ੍ਰਿਪੁ ਰਿਜਨ ਬਜੇ ॥ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰ
 ਪਾਨ ਨਲੀ ਏਛੁ ਹਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨਿਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹੁ ॥ ਬਿ
 ਨੁਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਆਹੁ ॥ ॥ ਛਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੋਕ ਤਿ ਤਾਲੀ ਵਿਨ ਮੇਵਿ ਕੀਪ ਜਾਰਜ ਪੇਪੀ
 ਰਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭਾਨੀ ਕਰਨ ਦੁਖ ਤੁਮਿ ਹੋਰਿ ਗੰਭੀਰ ਮਛਲ ਪ ॥ ਧੂਪ ਦੀ
 ਪਜੇ ਵਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੀਦਨ ਕਰਤਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਗਣਿ ਗੰਗੀ ਸਭੁ ਤਿ ਮਾਰਿ ॥
 ਗੁਰਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਵਡੁ ਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਗਾਈ ਮੇਗੋ ਬੀਦਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੀਦਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਿਰਪਾਨ ਜੇਵਾਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ
 ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਮੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾਗਰਤ ਰਬੇ ਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰ
 ਭ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਜੁਮੇਜ

ਨਨਕ ਬਹੁਹਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਕਾ ਅੰਗ ਕੀ ਅਕਰਤਾਰਿ ॥ ਜੋ ਮਫਰਤੇ ਲੇ ਕ੍ਰਚਾ ਲਹਿ ਦਿਨੁ ਤੇ ਫੀ ॥
 ਹਰਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਮੋਹਨ ਭੋਗ ਛੁਕਾਵੈ ॥ **ਜਤਾਇ ਤੁੰ ਤੇ ॥**
 ਗੋਰੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਣਾ ॥ ਪ੍ਰਥ
 ਕਿਰਪਾ ਲਵਾਇ ਮਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਜਵਾਨਿ ਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ ਦੂਸਰ
 ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਫਰੈ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਉਖਧੋ ਕੇ ਦਿਸਿ ਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਭਜੀ
 ਮੇਭੁਗਾਵੰਤੁ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਰਨ
 ਕਾਰਨ ਜਮ ਰਖਾਇ ਮਾਗ ॥ ਜਰਬ ਨਿਧਾਂ ਨ ਮਹਾਂ ਈਰਗ ॥ ਨਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ
 ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥ ਇਕੀ ਵਾਰੋ ਜਪੇ ਉਮਾ ਸਿਅ ਕੇ ਦਿਨ ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ
 ਕੋ ਜਦਾ ਵਾਲ ਚਟਲ ਖੁਲਾਵੈ ॥ **ਗੁਪਤਾ ਮੋਹਿ ਅਨਦੇਸ ॥** ਗੋਰੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਿਤਕਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਲਕਭਤੇਨਰਕਿਨਜਾਹਿ। ਨਰਾਇਣਜੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ ਨਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿ॥
 ਧਾਗ। ਨਰਾਇਣਬੋਹਿਥਸੀਸਾਗ। ਨਰਾਇਣਰਾਤਜਮੁਭਾਗਪਲਾਇਣ। ਨਰਾਇਣਦੇਤਭੁਨੇ
 ਰਾਇਣ॥੨॥ ਨਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿਦਾ। ਨਰਾਇਣਕੀਨੇਜੁਖਅਨੰਦ॥ ਨਰਾਇਣ
 ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪ॥ ਨਰਾਇਣਜੀਤਕੇਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ ਨਰਾਇਣਜਾਪਸੀਗਿਨਾਰਾ
 ਇਣ। ਬਾਰੇਬਾਰਨਾਰਾਇਣਗਾਇਣ। ਬ੍ਰਜਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾਹੀ। ਨਰਾਇਣਰਿਦਨਨ
 ਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥ ਇਕਜਿਖਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਾਇਕਅਰਿਭੁਕੇਰੇ। ਇਕੀਦਿਨਾਂਦਿਚਰਦੇਹਜਾਰਜਪੈਗੁਪਤਏ
 ਠਕਰਸਤਪਾਫੀਆਂਰਾਤਰਹੀਂਦੀ॥੫॥ ਨਰਾਇਣਕਾਤੀਕੁਹਦੇ॥੬॥ ਨਰਾਇਣਕੋਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ॥
 ਗੰਡਮਯਲ ੫ ॥ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰਾ। ਤਿਜਕਾਅੰਗਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੭॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਗ
 ਰੁਮਹਿਅਗਨਿਨੇਜੇਹੈ। ਕਾਂਮਕੋਪੁਲੇਭੁਮੇਹੁਨਪੈਹੈ। ਸਾਧਜੀਗਿਨਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਨਿਵਕਥੇ
 ਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਰਾ॥੮॥ ਰਾਮਕਵਚਦਾਸਕਾਸੀਨਾਗ। ਵੂਤਦੁਸਟੁਤੁਪ੍ਰਯਤਨਾਹਿ। ਜੇਜੇਗਰ
 ਬੁਕਰੈਜੇਜਾਇ। ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਜੁਰਨਾਇ। ਜੇਜੇਸਰਦਿਪਰਿਮਾਹਰਿਗਾਇ॥ ਸੇਵਾ

ਸਰਸਿਅਪਣੇਕੀਠਲਾਇ। ਜੇਕੋਬਹੁਤੁਕਰੇਅਹੀਕਾਗੁ। ਓਹੁਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤਾਖਾਕੂਨਾਲਿ॥
 ੩॥ ਹੇਠੀਸਾਡੋਫੁਲਾਗ। ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਗੁ। ਅਪਣੇਦਾਜਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਗਿ। ਨਨ
 ਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਂਲਅਧਾਗ॥ ੪॥ ਹਮੇਸਦਸਦਰਪਣੈ॥ *ਹਮੇਸਦਸਦਰਪਣੈ*॥
 ਗੰਡਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ਕਰਿਨਮ
 ਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਸਫਲਮੂਰਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ। ਅੰਤਰਿਜਾਂਮੀਪ੍ਰਬੁਧਿਧਾਤਾ॥
 ਅਠਪਹਰਨਾਂਮਰੀਗਿਰਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਗੁ॥
 ੪॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਜਾਹਉਮਰਾਉਪਤੀਆਇ॥ ਵਜਟਅਹੀਕਾਗੀਮਾਹਿਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੇਗੁ। ਜੇਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਲੇਗੁ॥ ੫॥ ਸਿਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਂਅਨੰਦਾ। ਸਿਤਜਪਹਿ
 ਗੁਰਦੇਵੁਗਵੰਤਾ। ਸਿਗਤਿਕੈਮੁਖਉਜਲਭੁਏ॥ ਸਗਲਥਾਂਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥ ਸਾਸਿਜਾਸਿ
 ਜਨੁਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ ਪੰਚਦੂਤਮਗੁਰਵੇਪਰਦਾਹੇ॥ ਸਗਲਭੇਮਿਦੇਜਾਂਕੀਜਗਨੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾ
 ਰਿਪਏਸਭਿਧਰਨੀ॥ ੬॥ ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਨਕੇਇ॥ ਜੇਕਰੇਸੇਦੁਖੀਅਹੀਇ॥ ਅਠਪਹਰਜਨੁ

ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੁ ਅੰਤ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਨਿਰਧੈ ਰੁਨਿ ਵਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ ਹੁਲਾਸ
 ਨਹਿ ਨਿਵਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿਵਕ ਨਗ ਕਿਪਾਇ
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁਇਸਾ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਧਿਆਏ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤ ॥ ਹਿਰਦੁ ਆਰੇ ॥ ਜੈ ਸਾਕਰੇ
 ਜੁ ਤੇ ਜਾਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਤਨ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨੀਧਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਧਰਤੇਰੀ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਗੁਰ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ
 ਪੈ ਜਸ ਦਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਛੁਨਿ ਛੁਟਾ ਰਤੇ ਲੇਕੁ ਇਕੀ ਹਜਾਰ ਜਪੈ ॥ ਇਕ ਤਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਸ
 ਵਛਕਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕ ਬੀਰ ਜੀ ॥ ਨਹੁ ਮਰੈ ਨ
 ਹੁਕਾਮ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੁ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੇਰਿ ਆਜਾਨ
 ਓ ॥ ਮੇਰਿ ਆਜਾਨ ਉਬਾ ਬਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਾਉ ॥ ਹਾਤੁ ਜਲੈ ਜੈ ਜੇਲ ਕਰੀ ਕਾਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੈ ਜੈ
 ਸੇਖਾ ਸਕਾ ਪੂਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਭੂਰੁ ਮੂਰੁ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ੧੩ ॥ ਦਸ
 ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਸ ਮਹੀ ਨੇ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਕਾਰੇ ॥ ਟਪਕਾਇ ਕੈ ਵਰਤਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥

ਗੰਗਾ ਬੀਰਜੀ ॥ ਘਰੁ ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਭਾਰਿ
 ਭਿ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੁੰਡੁ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਭਿ ॥ ਹਸਤ ਭੁਗਿ ਕੈਰੀ ਜਾ ਮਾਰੈ ॥ ਇਅ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ
 ਹਾਰੈ ॥ ॥ ਅਹਿ ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਤੁਮ ਗੋਜੇਹੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕ ਬੋਹ ਜਤੀ ਤੇਹੁ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਮਹ ਫੁਤ ਤੇਹੁ
 ਤੁਹ ਉਕਾਟਿ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਹ ਫੁਹ ਘਾਲਹੁ ਸਾਹਿ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਫੁਕੈ ਰਿਦੈ ਫੁਸੈ ਬਗਵਾਨੁ
 ॥ ੨ ॥ ਕਿਅ ਅਪਾਰ ਧਰਤੀ ਹੋ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਧਿ ਪੈਦ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁੰਚਰੁ ਪੈਦੁ ਲੈਲੇ ਨ ਮਜ ਕਾਰੈ ॥
 ਧੂਝੀ ਨਾਹੀ ਕਾਜੀ ਅਧਿ ਮਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀ ਅਭਰਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਮਜਹੂੰ ਪਤੀਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਭਉ ਬੇਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ਇਕੀ ਫਾਰਹ ਮੇਸ ਪੜੈ ਸਹਾ
 ਇਤੋ ਗੋਇ ॥ ॥ ਗੰਗਾ ਬੀਰਜੀ ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾਇਹੁ ਦੇਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਜ
 ਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੋਗੀਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਜੁਮਾਇ ਨ ਕਹੂ ਪੂਤਾ ॥ ॥ ਇਅ ਮੰ
 ਦਰ ਮਹਿ ਕੋਨ ਬਜਾਈ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਿਰੀਨਾ ਓਦਾਸੀ
 ॥ ਨਾਂਇਹੁ ਰਾਜਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੁਪਿ ਭੁਨਕਤੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਨਾਇਹੁ ਪਾ

ਤੀ॥੨॥ ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਜੇਖਾ॥ ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਵੇਖਾ॥ ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕਉਰੋਵੈ॥ ਜੋਰੋਵੈਸੁ
ਈਪਤਿਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਗੋਰੇਪਾਇਆ॥ ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੇਉਮਿਟਵਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰ
ਇਹੁਗਮਕੀਅੰਜਾ॥ ਜਸੁਕਾਰਾਦਪਰਮਿਦੈਨਮੀਜਾ॥ ੪॥ ਦਸਪਾਠਕਰੇਤੋ॥ ਵਾਹਲਭੇ॥ ॥ ਗੋਰੂ॥ ਥੀ
ਨੁਗੁਪਾਲਧੀਨੁਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਧੀਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵਾ॥ ਧੀਨੁਓਇਜੀਤਜਿਨਿਐਸੀਜਾਨੀ॥ ਤਿਨ
ਕਉਮਿਲਬੋਜਾਹੀਗਪਨੀ॥ ੫॥ ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ॥
ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ ਅਭੈਕੈਜੀਗੀਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈਬਾਹਰੈਜੇਨਰਹੇਵਹਿ॥ ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਅ
ਪਨੀਖੋਵਹਿ॥ ੬॥ ਛੇਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿ॥ ਖੰਡਾ॥ ਲੰਝੇਹਾਗਾਵਿਨਾਓਇਰੰਡਾ॥ ਜਗਮਹਿਬਕਤੇਦੁਪਾਪਾਰੀ
ਗੁਪਤੀਖਾਵੁਪਿਵਦਿਕਾਸਾਰੀ॥ ੭॥ ਅੰਨੈਬਿਨਾਠਹੋਇਜੁਕਾਲਾ॥ ਤਜਿਐਅੰਨੁਨਮਿਲੈਗੁਪਾਲਾ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ॥ ਮੇਸੇਜਾਨਿਆ॥ ਧੀਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੮॥ ਜਪੇਬੁਧਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਵਾਰਹਮੇ
ਸਾ॥ ੯॥ ਗੁਰਗੋਰੂਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ੫੩੧ ॥ ੧੮ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੫ਅਜਮੇਧਜਗਨੇ॥
ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਇਸਨਨੇ॥ ੧ਪਤਉਨਪੁਜਹਿਗੁਰਕੀਰਤਿਨਾਮ॥ ਅਪਨੇਰਾਮਹਿਭੁਜੇਰੇਮਨਾ

ਲੁਸੀਆ) ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਰਤਾ ॥ ਬਨ ਰਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰਪ੍ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ
 ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੀ ॥
 ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਰੇਦੀ ॥ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਗੋਬਿਦੀ ॥ ਤੁਨੁ ਨਾਮਾਤ ਰਸਿ ਭਰ ਸਿੰਧੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਰਤੇ ਏਕ ਰਚ ਲੀਹ ਮੇ ਸਜ ਪੈ ॥ ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ॥ ਗੋਗੁ ॥ ਮਿਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ
 ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੇ ਅਜਨੁ ਜਨੁ ਤਾਰਿ ਬੇਨ ਜਨ ਉਬਾ ਪੁਬੀ ਠੁਲਾ ਬਾਹਿਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਤੇ ਸੁਰਹੋਇ
 ਜਤ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਧ ਸਿਖ ਲਾਈ ॥ ਨਰਤੇ ਉਪ ਨਿਜੁ ਰਗੁ ਕਉ ਨੀਤਿ ਓਸਿ ਅਵਖ
 ਧਮੇ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਮ ਨਾਰ ਵਟੈ ਕੈ ਨੈ ਕੁਟਿ ਕਾਟੁ ਹੁਮੇ ਹਿ ॥ ਤਿਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੀ ਬਿਬਹੁ
 ਤੁਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕੀ ਪਠ ਕਰ ਕੈ ਬੇੜੀ ਪਰ ਨੈ ਜੁਖ ਨ ਲਪਾਰਪ
 ਹੁਏ ॥ ॥ ਗੋਗੁ ॥ ਪਰ ੨ ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਰਗੁਰ
 ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਉ ਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਅੰਪੁ ਲੇ ਕੀ ਲਾਕ
 ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਏਨੁ ਸਤਿ ਹਰਿ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ

ਰਨਾਖਜਹਰੇਪਰਾਨਾ। ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠੈਥੰਨ। ਸੁਆਪਵ੍ਰਵਤਗਨਿਕਾਤੁਗੀ। ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੁਤ
ਗੀ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੁਤਨੰਤਰੀ। ਬਾਲਪਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭੁਗੀ। ਸਿਮਰਨਵੇਪਤਸੁਤਉਧਰੀ।
ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ ਕਿਸੀਕਿਸਮਥਲੁਜਿਨਿਕੀਆ। ਜੀਅਦੰਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ। ਪ੍ਰ
ਦਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ। ਜਾਸੁਜਪਤਭੈਅਪਾਵੰਗੀ॥੪॥ ਚਾਣੀਵਾਰਹਮੇਸਪਵੈ **ਗੁਰਮੁਖਿ॥**
ਗੋਰੂ॥ ॥ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਵੈ। ਖਰਬਾਹਨਉਹਛਰਉਰਾਵੈ॥੧॥ ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਣੀਆਲੋਹਉ।
ਅਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰਧਿਆਵੈ। ਬਰਦਚਦੇਤਉਰੁ
ਛਮਕਾਵੈ॥੨॥ ਮਹਾਂਮਾਣੀਕੀਪੂਜਾਕਰੈ। ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ ਤੂੰਕਹੀਅਤਹੀਆਦਿ
ਭਵਾਨੀ। ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਂਛਪਾਂਨੀ॥੪॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਂਮਨਾਂਮਗਾਹੁਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਇਉ
ਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥ ਟਿਕੀਪਾਠਕਰੈਹਮੇਸਨਿਤਾਪੁਤ **ਗੁਰਪ੍ਰੇਸਰੇ ਹੋਨਾਮਦੈ॥** ਗੋਰੂਗਵਿਦਾਸਜੀ॥
ਜੇਓਹਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ। ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਿਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ। ਜੇਓਹੁਕੁਖੁਦਾਵੇਵਾਵੈ। ਕਰੈਨਿੰਦ
ਸਭਾਬਿਰਥਾਨਾਵੈ॥੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੇਸੇਤਰੈ। ਸਰਪਰਜਨਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਓਹੁ

ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਕੁਲਖਤੀ। ਅਰਪਨਾਰੀ ਸੀ ਗਾਰਿ ਸਮੇਤਿ। ਸਗਲੀ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸੁ ਦੁਨੀਯੈ। ਕਰੈ ਨਿਰਕਵਨੇਨ
 ਹੀਰੁਨੇ। ॥ ਜੇਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਵੈ। ਬੁਝਵਨੇ ਸੇਭਾ ਮੰਦੁ ਪਾਏ। ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਨਾਸ
 ਦੇ। ਕਰੈ ਨਿਰਕੁ ਹੁਜੈ ਨੀਹਾਏ। ॥ ਨਿਰਕਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਨਿਰਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਰਾ। ਨਿਰ
 ਕੁ ਜੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ। ਕਹੁਰਦਿ ਦਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ। ॥ ੪ ॥ ਅੰਗਲ ਵਾਰਤੇ ਲੇ ਕੁਇਕ
 ਤਾਲੀ ਵਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀਹ ਜਾਰ ਪਾਠ ਕਰੈ। **ਨਿਰਕਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ**
 ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੁਰਤੀ ਜੁਰਤਿ ਰਲਾਈ ਮੇਏਤਾ। ਤ
 ਨਿਕਰਿ ਤੁਲਹਾਲੀ ਪਹਿਜੇਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਤਿ ਜੇ ਤੁੰਗੁ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਦੀ ਵਾਬੁ ਲੈ ਮਥਕੁ। ॥ ਮੇ
 ਜਾਦੀ ਵਾਨੀ ਰਿਤਗਾਇ। ਨਿਤੁ ਵੀਦੈ ਸਭੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ। ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ਤਾਂ ਕਾਕੀ
 ਆਮਾਨੈ ਜੋਇ। ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਰਕੁ ਦੁਲੀ। ਐਥੈ ਥੈ ਨਿਬੀ ਨਾਲੀ। ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾਸੇ
 ਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ। ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇ ਆਜਾਇ। ਐਸਾ ਵੀ ਵਾਨੀ ਰਿਤਗਾਇ। ॥ ੩ ॥
 ॥ ਤੁਲੈ ਵੇਚੁ ਨ ਦੁਹੈ। ਜਾਪੇ ਜਿਉ ਸਿੰਘ ਸਲੂਹੈ। ਖਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਖੁ ਦੁਖਿ ਵੈਸਾ। ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤੇਤਾਂਕੀਰੋਗਿਅਨਿਕਪਪਤਾਂਕੇਪਾਂਨੀਹਗ।ਜਾਕਉਮਇਆਭੁਈਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਜਿਸਹਿਜਤਈ
 ਤੇਇਭੁਗਵਨਾ।ਅਨਿਕਜਤਨਉਆਕੈਸਰਜਮ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਰਤਾਰਖੈਕੀਤਾਕਉਨਾ।ਕੀਰੀਜੀ
 ਤੇਸਗਣਤੁੰਦੁਨ।ਬੇਅੰਤਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਬਰਨ।ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇਚਰਨ॥੨॥
 ਤਿਨਹੀਕੀਆਨਪਤਪੁਧਿਅੰਨ।ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਦਾਨ।ਭੁਗਤੋਜੇਈਕਲਮਹਿਪਰਵਾਨ
 ॥ਜਾਕਉਠਕਰਦੀਆਨਾਮ॥੩॥ਸਾਧਸਿਗਿਮਲਿਭੁਏਪ੍ਰਗਾਸਾ।ਜਹਨਜੁਖਾਸਨਿਦਾਸਾ।ਪੁ
 ਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਅਭਿਸਾਸਾ।ਨਾਨਕੋਹੋਏਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੪॥ਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਰਸੇਲੰਸੈਜਪੈਐਤ
 ਵਰਤੇਲੈਕੁ॥**ਦੇਖਨਕੁਤੇਵਨਾ॥** ॥ਗਾਂਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਪੰਚਸਿਖਰਾਖੇ
 ਪ੍ਰਭੁਮਹਿ।ਦਸਬਿਧਿਅਫੀਲਈਨਿਦਾਰਿ।ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਭੁਕੀਘੇਗਿ।ਸਾਧਸਿਗਿਭੁਕੇਭੈ
 ਫੇਰਿ॥੧॥ਜਿਮਹਿਜਿਮਹਿਜੀਵਗੋਦਿਵਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਂਸਦਾਸਦਾਸਾਰਬ
 ਖਸਿਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦਾਸੁਗਏਤ੍ਰਿਲੁਪਾਪਸੁਮੇਗ।ਜਪਿਜਪਿਨਾਂਮਪੁਜੇਪ੍ਰਭੁਪੈਗ।ਅਨਦਰੁਪ
 ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੁਭਾਨਿ।ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਜੇਗਿਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਜਾਗਰਤਰਿਓਬਾਛੁਭੁਖੇਨਿ।ਖੇਦਨਪਾਇ

ਨਿਹਠੁ ਨਿਰੋਜਾ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇ ਓਪਦ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰਨ ਨਹੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਉਛੁਟ ਉਤ ਉਜਾਇ ਪਇਅਲਾ ॥ ਜਉ ਕਾਹਿ ਚਿਤ ਉਨਦ ਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੇ ਵਸਿ
 ਨਹੀ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਨ ਨ ਕਰੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਭਾਲੀ ਫਾਰਹ ਮੇਸ ਪੜੈ ॥ **ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰੋਜ ਰੋਕੇ ॥**
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸਿਤ ਰੁਭਰੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲ ਵਹਿ ਸਿਤਿ ਮਾਰੈ ॥ ਉਪਰਿ
 ਚਰਨ ਤਲੈ ਮਾਕਾਜ ॥ ਪਦਮ ਹਿ ਸਿਧ ਕੀ ਓਪਰ ਗਾਜੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਸਾ ਸੀਮਾ ਬਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਪਿ
 ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਰੁਗਤ ਨ ਕੈ ਅਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾਂ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪ
 ਛੈ ਦੁਪਾ ॥ ਮੇਲੁ ਕੀਨੇ ਜਾਬਨ ਜੂਪਾ ॥ ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉ ਰੁਤਾਹਿ ਰੋ ॥ ਹੋਈ ਕਉ ਮਲਹੋਈ ਹਿਰੈ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਜਾਨਿ ਕਰਤ ਜਗ ਦੀਸੈ ॥ ਠਗਣ ਪਰਮ ਲਠ ਗਾਠ ਰੈ ॥
 ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਰਹਿ ਰਿਹਿ ਰਿਉ ਠਿਲ ਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਬਖਿਅੰਦਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਸ
 ਸਤ ਬੇਦ ਪੁਗੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਰ ਰੁਬੀਰ ਰੋਇ ॥ ਨਨਕਤ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਇਕੀ
 ਵਾਰ ਪੜੈ **ਮੇਸਾ ਮਾਨਤ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ॥** ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਸਦ ਪਦੈ

ਵਡਾ ਅਹੰਗ ਨੂੰ ਚੇਹਰੇ ਹਰਿ ਬੂਟਾ। ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੀ ਕਟ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਜਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ। ਤੈ ਸੇ ਸੀਤ
 ਜਨਾਂ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਇ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨ ਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ। ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਭਰ
 ਉ। ਜਲ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਿਟੈ ਤਾ। ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵਤ ਕੰਤਾ। ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ। ਤਿਉ
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੇ ਰਖਵਾਲਾ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ। ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਕੀ ਠਿਲਾਇ। ਜਿਉ ਅੰਧ ਲੇਪੇ ਖਤ ਹੋਇ ਅ
 ਨੰਦਾ। ਗ੍ਰੀਗਾ ਵਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦਾ। ਪਿੰਗਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ। ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ॥
 ੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਜਾ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਫੁੱਤ ਸੀਤ ਸੰਗਿ ਬਿਨਾਜਾ। ਜਿਉ ਜਾ ਬੁਨਕਾ ਪਰਉ
 ਜਲ ਹੋਤਾ। ਨਾਂ ਮੁਜ ਪਤ ਸਭੁ ਕ੍ਰਮ ਭਉਖੋਤਾ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜ ਕੀ ਆਸਾ। ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਬੂ
 ਦ ਕੀ ਪਿਆਸਾ। ਜਿਉ ਕੁਰ ਕਨਾ ਦਕਰ ਨਜਾਮਾਨੇ। ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨ ਹਿਜ ਖਾਨੇ॥ ੬॥
 ਤੁਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਦਇਆਲੁ ਭਵੇ ਤਾਂ ਆਇ ਗੀਤ। ਦਇਆ ਸਾਗੀ ਤਿਨ ਪਾਰ ਦੁਹਾਰਾ॥
 ਬਿਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੂਟ ਕਾ॥ ੭॥ ਸਭੁ ਥਾਂ ਦੇਖੇ ਨੈਦ ਅਲੇਇ। ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਭੂ

ਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ। ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿਸਮਾਦਾ। ੮। ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕਰਠਾਲੀਦਿਨਮੇਜਪੇ
ਸੋਲਾਹਜਾਰਾ। ਅਗਨਿਨਾਹਿਰਾਗੁਰੂ। ਤੇਸਰੇਵਾਰਾ। ਜਨਮਮਹਨਤੇਵੇਰੇ।

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਨੰਦੁਭੁਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇ
ਆਸਹਜਜੇਤੀਮਨਿਵਜੀਅੰਦੁਪਾਈਆ॥ ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਰਪਰੀਅੰਸਬਦੁਗਾਵਦੁਆਈ
ਆ॥ ਸਬਦੇਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕਿਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਅਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿਗੁਰੂਮੇ
ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸਦਾਰਹੁਰਿਨਲੇ॥ ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂੰਮਨਮੇਰੇਵੂਖਸਭੁਦਿਸਾਰ
ਲਾ॥ ਅੰਗਿਕਾਰੁਚਿਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜੁਸਭਿਸਦਾਰਲਾ॥ ਸਰੂਨਾਗਲਾਂਸਮਰਥਜੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨ
ਹੁਦਿਸਾਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਰਿਨਲੇ॥ ੨॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਪਰਿਤੋਰੇ॥ ਪ
ਰਿਤੋਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਉਵੇਹਿਸੋਪਦੁਏ॥ ਸਦਾਜਿਠਤਿਸਲਾਹਤੇਗੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਿਨ
ਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਨੈਸਬਦੁਪਨੇਰੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਜਚੇਸਾਹਿਬੁਕਿਆਨਾਹੀਪਰਿਤੋਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁ

ਸਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਖਾ ਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ਗਣਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਜਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਵਾਸਾ ॥
 ਜਿਨਿ ਇਛੁੰ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਂਢੇ ਹਵਾ ਭਿਆਈਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ
 ਕਸੁਟਹੁ ਸੀਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਖਾ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸਭਾ
 ਗੈ ॥ ਪਰਿਸਭਾ ਗੈ ਸਬਦਿ ਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁਪਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤੁ ਪੁਦਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ
 ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਿਹਰਿ ਕੋਲ ਚੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਜੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਪਰਿ
 ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਅਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ
 ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਜਨ ਉਹੋ ਰੁਖਾਂ ਉਨਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸ
 ਵਾਰੀਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਅਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ
 ਰੂਤੇ ਜਾਂਦਿਆ ॥ ਜਾਂਦਿਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਦੇ ਗਿ
 ਆਂਨ ਅੰਨ ਨੁਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਤੁ ਟਾਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ
 ਅਨੰਦੁ ਤੈ ਅਨੰਦੁ ਰੂਤੇ ਜਾਂਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸਤੂ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤੇਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ

ਨੇਹੋਰੁਕਿਅਥਰੇਵਿਚਾਰਿਆਇਕਿਤੁਰਸਿਭੂਲੇਠਿਹਹਿਵਹਿਦਿਸਿਇਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭੁਇਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਂਭਾਂਣਾਭਾਵੁਏ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਅਰੇਸੋਈਜਨੁ
 ਪਾਵੁਏ॥੮॥ਅਵਹੁਸੀਤਪਿਅਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਂਦੀ। ਕਰਹਾਂਕਹਾਂਦੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆ
 ਰੈਪਾਈਐ। ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਸਭਿਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮੁਮੰਨਿਐਪਾਈਐ। ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੁਕੇਹਾਗਾਵੁਹੁਸ
 ਚੀਬਾਂਦੀ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਲਹੁਸੀਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥਕਹਾਂਦੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਆ। ਚਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂੰਸੁਦਿਮਨੁਮੇਰਿਆ। ਏਹੁਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੁਰਮਿਭੂਲ
 ਇਆ। ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਠਗੁਹੁਲੀਪਾਈਆ। ਕੁਰਬਾਂਦੁਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋ
 ਹੁਮੀਠਲਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਚੰਗਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਅਰਿਆਤੂੰਸ
 ਵਾਸਭੁਸਮਾਲੇ। ਏਹੁਕੁਦੀਬੁਤੂੰਜਿਦੇਖਦਾਸੁਚਲੈਨਾਹੀਨਾਹੀਤੇਰੈਨਲੇ। ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਜਨ
 ਲਿਕਿਉਰਿਤੁਲਾਈਐ। ਐਸਾਕੀਮਮੂਲੇਨਕੀਠੈਜਿਤੁਮੀਤਿਪਛੋਤਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁ
 ਸੁਦਿਤੂੰਦੇਤੇਰੈਨਲੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਪਿਅਰਿਆਤੂੰਸਵਾਸਭੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਮ

ਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨੇ ਤੇਰਾ ਮਾਪਣਾ ਮਾਪਤੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ਜੀ
 ਅਜੇ ਤਜ ਭਿਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿ ਅਕੋਆ ਖਿਵਖਾ ਦਹੇ ॥ ਮਾਖਹਿ ਤ ਦੇਖਹਿ ਸਭ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਗੀ ਮਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨਾ ਮੀਮ੍ਰਤੁ ਖੋਜ
 ਦੇ ਜੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਕਿ ਰਪਾ ਕੀ ਨੀਜ ਸਚ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕ ਦੇਖਿ ਪਰ ਜਣਿਅਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਮਹਿ ਕਾਰੁ ਚੁਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇ
 ਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਜਨੇ ਮਾਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਗਤਾਂ ਕੀ ਚਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
 ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਗਤਾਂ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਮਹਿ ਕਾਰੁ ਤਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਹੀ
 ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੀਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾਲੁ ਨਿਕੀਏ ਤੁਮਾਰਗਿ ਜਾਂਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀਆ ਪੁਤ ਜਿਅਹ
 ਰਿਦਾਸ ਨਾ ਸਮਾਂਦੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਗੁਰਗਤਾਂ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵਰ
 ਲਹ ਜੁਆ ਮੀਹੋ ਭਕਿਆ ਜਾਂਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵਤੂੰ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵਰ ਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਟ
 ਹੋ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮ ਲਾਇਹਿ ਸਿਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ

ਹਿਆਪਣੀਸਿਗਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਏ॥੧੩॥
 ਹੁਜੇਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਜੇਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਜੁਲਾਇਆ॥ਇਹੁਤਿਨਕੈਮੀਨ
 ਦੁਸਿਅਨਿਨਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਅਇਆ॥ਇਕਠਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
 ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਬਦੁਸੇਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਜੁਲਾਇਆ॥੧੪॥ਪਵਿਤੁਹੋਏਜੇਨਾਨਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇ
 ਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਤਾਪਿਤਕੁਟੰਬੁਸਹਿ
 ਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਈਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਜੁਲਾਵੇਪਵਿਤੁਜੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੀਨਿਫਜਾਇਆ
 ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੫॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁ
 ਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹੰਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਹਜੈਜੀਉਮਲੀਣੁ
 ਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਇ॥ਮਨੁਧੇਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਗਿਸਿਉਰਹਹੁਡਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਊਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੬॥ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੁ॥ਬਾਹ
 ਰਹੁਨਿਰਮਲੁਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਮੇਹਰਿਆ॥ਇਹੁਤਿਸੰਗਦੁਡਰੇਗੁਲਗੰਮਰਣੁਮਨਹੁ

ਵਿਸਾਖਿਆ ਵਿਦਾਮਹਿਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੇਸੁ ਲਹਿਨਾ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨੀ ਸਰਤ
 ਨਿਆ ਕੁੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਮੇਹਾ ਹੀਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਹਰਹੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜੀ ਕੀ ਸੋਇ ਪੁਰਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਜਾ ਸਚਿ ਸਮ
 ਣੀ ॥ ਕਨਕੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਾਇਆ ਭੁਲੇ ਜੇਵਲ ਜਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿਗੁ
 ਰਨਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਜਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤੈਵੈ ਤਜਨਮੁ ਖਾ ਸਿਖ ਕੇਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰਨ
 ਲੇ ॥ ਗੁਰਕੇ ਬਰਲਹਿ ਰਹੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛੁਡਿ ਸਦਾ ਹੋ ਪਰਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅ
 ਵਰਨ ਜਾਂਦੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਜੇ ਸਿਖ ਜਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰਤੇ ਵੇਖੁ ਖੋਵੈ
 ਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ ਰਬੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀ ਅੰਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ
 ਜੂਨੀ ਕੁਰਮਿ ਅਵੈ ਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਠਿਗਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਬਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਅਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ ਵਹੁ ਸੁਖੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਬਾਂਦੀ ਤਗਾ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੀ ਬਾਂਦੀ ਅੰਜਿਰਿ ਬਾਂਦੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ

ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਲੀ। ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਰਿਰਿਗਿ ਨਿਪ ਅਹੁ ਸਾਰਿ ॥ ੮੮ ॥
 ਗਪਾਂ ਲੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ। ੧੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨੈ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਹੋ ਬਾਂ ਲੀ।
 ਬਾਂ ਲੀ ਤਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਬਾਂ ਲੀ। ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਅਧਿਕੁ ਖਾਂ ਲੀ।
 ਹਰਿਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾਂ ਕਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਂ ਲੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਏ
 ਲਾਨਿ ਪਇਰਵਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰੁ ਕਚੀ ਹੋ ਬਾਂ ਲੀ। ੧੨੩ ॥ ਗੁਰਕਾਜ ਬ
 ਦੁਰਤੁ ਨ ਹੋਗਿ ਰੇ ਜਿਤੁ ਜਨਾਉ। ਸਬਦੁ ਰਤੁ ਨ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ। ਸਬਦੁ ਸੇਰੀ ਮੰ
 ਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ। ਅਪੇਹੀ ਰਾਗਤੁ ਨ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਬਦੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਗਿ ਜਿਤੁ ਜਨਾਉ। ੧੨੪ ॥ ਜਿਵੁ ਸਕਤਿ ਅਧਿਪਤਿ ਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਅਪੇਹੁ ਕਮੁ ਵ
 ਰਤਾਏ। ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ। ਤੇਵੈ ਬੰਧਨੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬ
 ਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋਹੈ ਵੈ ਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਧਿ
 ਕਰਤਾ ਅਪੇਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝਾਏ। ੧੨੫ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੰਨ ਪਾਪੁ ਬੀਰਾਗੈ ਤੇ ਸਾਤਨ ਜਾਂ ਲੀ। ਤਤੇ

ਸਾਕਨਜਾਂਦੀਗੁਰਬਾਣੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਂਦੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸਿਸਾਰਕ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਅੰਰੈਦਿਵਿਹਾਂਦੀ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਤਿਸੇਨਨੁਜਗੋਜਿਨਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੇਤਤੁਪ
 ਵੇਨਿਜਨੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤੁਰੈਦਿਵਿਹਾਂਦੀ॥੨੩॥ਮਾਤਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਲਕ
 ਰੋਜੇਕਿਉਮਨੁਦਿਸਾਗੀਐ॥ਮਨੁਕਿਉਦਿਸਾਗੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਅਹਾਭੁਪਹੁ
 ਚਾਟੁਏ॥ਓਜਨੇਕਿਉਪੈਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਟੁਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕਏਵਡੁਦਾਤਾਸੇਕਿਉਮਨੁਦਿਸਾਗੀਐ॥੨੪॥ਜੈਸੀਅਗਨਿ
 ਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਂ
 ਤਿਸੁਭਾਂਦਾਂਤਾਂਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰੁਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਂਮਾਇਆਅਮਰੁਦ
 ਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵੀਜਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੁਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਰੋਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੫॥ਹਰਿਅਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁ
 ਲਿਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕੁਵਿਲਲਾਇਆ॥ਮੇਸਾਂ

ਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਜਨੇਸਿਰਸਉਪੀਐਮੇਵਚਹੁਆਪੁਜਾਇ। ਨਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿ
 ਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਪੈਭਾਗਤਿਨਕੇਨ। ਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥ ੩੮॥
 ਰਿਗਜਿਮੇਰੀਮਨੁਵਲਜਾਗਾ। ਹਰਿਗਜਿਮੇਰੀਵਲਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਜਿਜਾਂਦੀ। ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਿਤਨਪਿਦੁਜੀਅਮੁਲਹਾਖਦਿਹੁਇਹਾਫੀ। ਇਹੁਧਨਤਿਨਾਮਿਲਿਆਨਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਂ
 ਟਾ। ਕਹੈਨਾਨਕਹਰਿਗਜਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਲਜਾਗਾ॥ ੩੯॥ ਇਹਜਨਾਂਤੂੰਅਨਰਜਰਾਬਿਰ
 ਹਤਿਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ। ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਜੁਪਲੈਨਪ
 ਇ। ਹਰਿਰਜੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਜੁਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਜਨਾਂਲਾਗੈਆਇ। ਇਹੁਹਰਿਰ
 ਜੁਕਰਮੀਪਾਈਐਜਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਜੁਆਇ। ਕਹੈਨਾਨਕਹੋਰਿਅਨਰਜਿਜਤੁਵੀਜਰਹਿ
 ਨਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੪੦॥ ਇਸਰੀਰਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਂਤੂੰਜਗਮ
 ਹਿਆਇਆ। ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪੁਦਿਰਿਤਾਂਤੂੰਜਗਮਹਿਆਇਆ। ਹਰਿਆਪੇਮਤਾਅਪੇ
 ਪਿਤਯੋਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਬੁਝਿਨਾਤੈਕਲਤੁਹੋਅਰ

ਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਿਸਟਿਕਾਮੂਲਰਚਿਅਯੋਤਿਰਾਖੀਤੰਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਿਚਉਰੁਇਆਪ੍ਰਭਾਗਮਸੁਣਿਆ॥ ਹਰਿਮੰਗਲਗਾਉਸਖੀਗਿਹਮੰਦਰਬੁਣਿਆ॥
 ॥ ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੁਖਨਟਿਆਪਏ॥ ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੋਦਿਨਜਭਾਗੇਅਪਣਾਂ
 ਪਿਰੁਜਾਪਏ॥ ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਂਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋਰੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਭੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣੁਜੋਗੋ॥ ੩੪ ॥ ਏਸਗੀਰਮੇਰਿਆਇਜੁਜਗਮਹਿਅਇਕੋਕਿਅ
 ਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸਰੀਰਜਤੁਜਗਮਹਿਅਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿ
 ਤੇਗੁਰਚਨੁਰਚਿਅਸੋਹਰਿਮਨਿਨਟਸਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਟਸਿਆਪ੍ਰਗਥਿ
 ਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਂਣੁਤੇਅਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਭਾ
 ਇਆ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇਤੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਏਹੁਦਿਸੁਸੰਸਾਰਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿ
 ਕਾਰੁਪਹੋਹਰਿਤੁਪੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਂਦੇਖਾਂਹਰਿਇਕੁਹੋਹਰਿ

ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਮੇਰਿ ਬਝਿ ਸਟਿ ਹੋਈ ॥
 ੩੬ ॥ ਏਸੁ ਦੁਲਹੁ ਮੇਰਿ ਹੋਸ ਬੈਸੁ ਨ ਲੈਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਜਾਏ ਸੁਨ ਲੈਨੋ ਪਠਾਏ ਜਗੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣ
 ਹੁਸਤਿ ਬਾਂਦੀ ॥ ਨਿਤੁ ਜੁਲੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਰਿ ਆਹੋ ਆਰਜਨੁ ਰਜਿ ਸਮਾਂਦੀ ॥ ਸਰੁ ਅਲਖ
 ਵਿਡਾਂਦੀ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਸੁਲਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਵੁ ਸਾਥੈ
 ਸੁਨ ਲੈਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਅੰਦਰਿ ਗੁਪਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵ
 ਜਾਇ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਨ ਉਦੁ ਅਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲ
 ਇਭਾਟੁ ਨੀਇ ਕਨਾਹੁ ਸਵਾਹੁ ਅਗਟਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨ ਉਨ ਉਨਿ ਧਿਤਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ
 ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਣ ਅੰਦਰਿ ਗੁਪਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ
 ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਜਾਗੋ ਸੇਹਿਲਾ ਸਾਥੈ ਪਰਿਗਟੁ ਹੋ ॥ ਗਾਵੁ ਹੁਤ ਸੇਹਿਲਾ ਪਰਿਸਾਥੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਜਲੁ ਪਿ
 ਆਵੁ ਹੋ ॥ ਸੋਰੋਧਿ ਆਵੁ ਹਿਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੁ ਹਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵੁ ਹੋ ॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਜਲੁ ਨ ਕਾਖੁ ਸ
 ਮੁਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵੁ ਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਾਥੈ ਪਰਿਗਟੁ ਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨ

ਦਸੁਣੁਦੁਭੁਤਾਗੀਯੋਜਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਜਗਲਟਿਸੁਰੇ॥ ਦੂਖ
ਰੋਗਸੀਤਾਪਉਤਰੇਜਲੀਸਰੀਬਣੀ॥ ਸੰਤਸਾਜਨਭਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਂਣੀ॥ ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇ
ਪਵਿਤ੍ਰਜਤਿਗੁਰਗਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਰੁਰਚਰਣਲਗੇਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ ੪੦॥

੧॥ ਕੁਟੁਮਾਣੀਅਦਿਕਮੰਗਲਚਾਰਤੇਇਕਦਰਪੜਨਾ॥ ਵਿਦੁਹਤੇਅਦਿਕਾਲਪੰਜਦਰਪੜਕੈ
ਪੰਜਸਿਖਾਂਕੋਪ੍ਰਸਾਦਿਖੁਲਾਇਕਾ॥ ਅਰੀਭੁਕਰਣਾ॥ ਗੁਰੂਜਗਾਇਤਾਕੈਗਾ॥ ਸਰਬਤਮੰਗਲਚਾਰਤੇ
ਪਠਕਰਣਾਅਵਸਕਰਕੈ॥ ਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਧੁਰੁਰਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਸਦੁ॥ ॥ ਨਗਿਵਤਾਸੇਇਭੁਗਤਿਵਛਲੁਤਿਹੁਲੇਇਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਦ
ਏਅਵਹੁਨਜਲੈਕੋਇਜੀਉ॥ ਅਵਰੋਨਜਾਣਹਿਸਬਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਂਮੁਖਿਅਵਹੇ॥ ਪਰਸਾਦਿ
ਨਨਕਗੁਰੂਅੰਗਦਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਹੇ॥ ਅਇਆਹਕਾਰਲਲਵਾਰਹਿਰਾਂਮਨਾਂਮਜਮਾਇਆ॥
ਨਗਿਅਮਰਅਟਲੁਅੰਤਲੁਠਕੁਰਭੁਗਤਿਤੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਭੁਣਾਂਗੁਰਭੁਇਆਗੁਰਜਾਵੈ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰੇਹਰਿਪਹਿਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੈਨਰਖਹੁਅਰਵਸਿਜੀਉ॥ ਪੈਜਰਾਖਹੁ

ਹਰਿਨ ਨਹ ਕੇਹੀ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁਨ ਮਨਿ ਰਿਜੋ ਨੇ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਤੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭੁੰਦ
ਆਉ ਮੇ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭੁੰਦਾਂ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਈ ਨਿਜੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁੰਦਾਂ ਭਾਵੈ ॥ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਟੁਕ ਹਿਟਾ ਜੋ ਹਰਿ ਅ
ਪਿਗਲਿ ਮੇਲਾਵੈ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤਰਾਈ ਪਰਵਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁ
ਰਿਲਿਖਿ ਆਪਰਵਾਂ ਲਾਹੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਂਣੈ ਆਪ
ਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤੁ ਮੇ ਪਿਛੈ ਕੋਰੈ ਟੁਸੀ ਸੋ ਮੇ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਣੈ ਮਿਤੁ
ਬਿਗਸੈ ਸਿਖ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਸੀ ਟੁਕਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨ ਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤ
ਪਿਰੈ ਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤਰਾਈ ਰਾਂਮ ਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਿ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿਆ ਮੇ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਹੁ ਨਿਰਬਾਂਝੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੇ ਗੋਪਾਲ ਪੀਤੁ ਸਦਾ ਅਹੁ ਹਰਿ

ਰਿਕਥਾਪੜਹਿਪੁਰਾਂਦੁਜੀਉ॥ਹਰਿਕਥਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣੀਐਬੇਬਾਂਦੁਹਰਿਰਿਗੁਗੁਰੁਦੁਏ॥
 ਪੀਰੁਪਤਲਿਕਿਰਿਅਦੀਵਾਟੁਲਹਰਿਸਰਿਪਾਵੇ॥ਹਰਿਭੁਇਅਸਤਿਗੁਰੋਬੇਲਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆ
 ਪੁਰਖੁਜਨਾਨੁਜੀਉ॥ਰਾਮਦਾਸਸੇਵੀਤਿਲਕੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਜਾਂਦੁਜੀਉ॥੫॥ਜਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਜਿਬੇਲਿਆਗੁਰਸਿਖਾਂਮੀਨਿਲਈਰਜਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਰੀਪੁਤੁਜਨਮੁਖੁਰੇਅਰਾਂਮਦਾਸੇਪੈਗੀਪਾਇਜੀ
 ਉ॥ਸਭਪਦੈਪੈਗੀਸਤਿਗੁਰੁਕੇਗੀਜਿਥੇਗੁਰੁਆਪੁਰਖਾਇਆ॥ਕੇਈਕਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈਨਹੀ
 ਟਿਰਿਜਤਿਗੁਰੁਆਣਿਨਿਵਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਰਹਿਭਾਂਦਾਂਦੀਈਵਡਿਆਈਧੁਰਿਇਤਿਖਿਆਲੇਖੁ
 ਰਜਾਇਜੀਉ॥ਕਹੈਸੁੰਦਰੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਜਗਤੁਪੈਗੀਪਾਇਜੀਉ॥੬॥੭॥ਵਸਵਰਮਣੈਮਰ
 ਦਸਮੇਮਨਿਕੁੰਜਾਜਿਹਰਿਕੁੰਜਾ॥ਸੋਭੈਦੁਨੁਦੁਨੁਜਗਤਾ॥ਜਿਹਰਿਕੁੰਜਾ॥੮॥੯॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫॥ਸੋਲੋਕੁ॥॥ਰਬਦਕਮਲਜਰਣਾਂਗਤੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ॥ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭੁਆਗਧੀਐਥਿਪਤਿਨਿਵਰਣਗਾਮਾ॥੧॥ਛਿਤੁ॥॥ਪ੍ਰਭੁਥਿਪਤਿਨਿਵਰਣੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇ
 ਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਿਮਗੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜੇਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ

ਪ੍ਰਰਿਰਹਿਅਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ। ਗੁਰਚਰਨਲਗੇਦਿਨਜਭੁਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ
॥ ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਜੁਰੈਣੀਤਿਜੁਭਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ। ਬਲਿਜਾਇਨਨਕਸੁਖਹਦਤੇਪਰਗਾਸੁ
ਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ। ॥ ਪੰਜੋਸੇਵਾਰਹਮੇਸਪੜੈਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਅਖੰਡਬਿਪਤਾਦੂਰੇ
ਵੈਪਰਮੇਸਰਜੁਖਵੇਵੈ। ਮਨਇਕਗੁਕਰੈਕੈਜਪੈ॥ ॥ ਜਲੋਕੁ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਜੁਖੀਬਿਨ
ਜੀਵਤੀਅਸੇਰਾ। ਨਾਨਕਦੇਕਗੋਪਾਲਕੀਗੋਵਿਦਸੀਕਟਮੇਰਾ। ॥ ਛੰਤ। ॥ ਭੈਸੀਕਟਕਟੇਨਾਹਇ
ਦੁਹਇਆਲਜੀਉ। ਹਰਿਗੁਣਅਨੰਦਗਾਇਪ੍ਰਭੁਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਭੁਤਪੁਰ
ਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗਲਾਗਾ। ਕਰਚਰਨਮਜਤਕੁਮੇਲੁਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਜੀਉਪਿ
ਤੁਰਿਗੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੇਬਨੁਪਨੁਮਾਲੁਜੀਉ। ਸਦਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਨਕੁਜਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
ਲਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੁਕੁਦਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਸੀਕਟਤੇਛੁਟੈ॥ ॥ ਗੰਮਕਲੀਮ
ਹਲਾਪ ॥ ਰੁਣੁਣੁਣੁਣੁਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਪਿਆਵਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੁਮਸੇਵਿਸਖੀਮਨਰਿਦਿਅਣੁਠ
ਲੁਪਾਵਹੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਮਨੁਪਬਾਲਕੁਜੀਮਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਏਭੇਜਿਦੀ

ਆਰਿਕੁਜੀਟੁਨਟੁਪੁਨਿਅੰਮਹਾਂਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਮੰਗਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਫੁਹੋ।ਜਨੁਕਹੈਨਨਕੁ
 ਭਟੁਲੁਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪਿਆਫੁਹੋ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਇਕਤੁਕਰੇਪਰਦਾਰੁਬਲਾਇ
 ਆ।ਟੀਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਬਹਿਕੈਵੰਡਿਕੀਨੀਸ
 ਗਲੁਭਾਉਵਿਫਾਇਆ।ਕਰਮਾਂਭੀਪਰਿਵੰਡਿਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆ।ਸਭੁਸਿਖਸੰਗ
 ਤਿਭਈਇਕਤਾਮਹਾਂਅਨੰਦੁਸਮਾਇਆ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕੁਜਾਂਮਹਰਿਕੀਜਰਬਸੁਖਮੇਪਾ
 ਇਆ॥੩॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਂਈਆਂਹਰਿਸਿਉਲਿਟਲਾਈ।ਭੁਦਲੁਭੁਦੇਤੁਕਰਾਇਆਗੁ
 ਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ।ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਹਵਤਾਰਦਸਾਲਬਾਲਕੁਪਾਇਆ॥
 ਸਗਲਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜ੍ਹਿਆਗੋਵਿਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆ।ਨੇਵਲਟਾਰਨਾਮਕਰਦ
 ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੪॥ਸ
 ਧਸੰਤਾਇਕਤੁਕਰੇਬਾਲਕਕਰਹੁਮੰਗੇਵਾ।ਲਧੇਜੁਨਨਕਨਕੁਨੁਮਭਲੇਵੰਡਿਅਹੁਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਵਿਫਾਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆ।ਸਗ

ਦੁਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਮਾਇਆ ਫੀਆ ਹੁਕੁਮਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਜੀਵ ਬਲਾਈ ਠਕੁਰਿ ਮੁ
ਨਿ ਜਨ ਦੁਕੇ ਸਭ ਦੇਵ ਸੁਗਾ ॥ ਕੁਨੁ ਕਹੈ ਨ ਨ ਕੁਕਾ ਕੁਹੇ ਆਵ ਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦਸਵਾਰ ਪਵੈ

ਕੇਨਾਨ ਮੋਤੀ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀਕੀ ਦਾਰਗਾਇ ਬਲਾਈ ਤਿਥਾ ਸਤੇ ਹੂੰ ਮਆਖੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਕਰ
ਤਾ ਕਾ ਵਰ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬਲੁ ਤੇਵੈ ਜੋ ਖੀਵੈ ॥ ਦੋਹਰਾ ਨਾਂ ਸਤਿਬੁਲੁ ਰਾਵੈ ਪਾਰਿਗਤਿ ਦੰਨੁ ਪਈਵੈ ॥ ਨ
ਨ ਕਰਾ ਕੁਚਲਾਇ ਆਸ ਕੁਕੇਵ ਜਤਾਂ ਲੀਕੀਵੈ ॥ ਲਹਿ ਦੇ ਧਰਿ ਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥ ਮਤਿਗੁਰ ਅਤਮ ਦੇਵ ਦੀਖੁ ਗੋਜੇ ਰਿਪਰ ਕੁਇ ਨੀਅਵੈ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿ ਰਾਸਿ
ਕੀਈ ਨਾਨਕ ਜਲਾਮ ਤਿਥੀਵੈ ॥ ਸਹਿਇ ਕਾਵਿ ਤੇ ਸੁਜੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਏ ਦੀਟੇ ਰਾਈ ਐਨਾਂ ਨਕ
ਵੇਹੀ ਖਟੀ ਐ ॥ ਜੇਤਿ ਓਹ ਜੁਗਤਿ ਜਾਇ ਸਹਿਕਾਇ ਅਟੇਰਿ ਪਲਟੀ ਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁਛਤੁ ਨਿਰਜਨੀ
ਮਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈਠ ਗੁਰਹਟੀ ਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿਗਰ ਠੁਰਮਾਇ ਆਸਿ ਲੋਯੇ ਗੁਮ ਲੁਟੀਰਟੀ ਐ ॥
ਲੀਗੁਰ ਚੇਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੇਟਿਨ ਆਵੀ ਖਟੀ ਐ ॥ ਖਰਚੇ ਦਾਤਿ ਖਸੀ ਮਈ ਆਪ ਖਹਿਦੀ

ਖੇਰੁ ਦਬਈਐ ਹੋਵੈ ਜਿਠ ਤਿਖ ਸੀਮ ਦੀ ਨੂਰ ਅਰਸੁ ਕੁਰਸੁ ਝੁਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਿਠੇ ਸਰੋਪਾ ਤਿਸਾਹਮ
 ਲੁਜਨ ਮਜਨ ਮਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿਗਰਾ ਟੁਰਮਾਇ ਆਕਿ ਉਏ ਦੂਬੈ ਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉ ਲੁਨ
 ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰੁ ਕੰਨ ਮੁਰਦੀਐ ॥ ਵਿਲਿਖੋ ਦੇ ਅਕੀ ਠਿਗਨਿ ਬੀਨਿ ਰੁਝਿ ਚਾਇ ਨਿਛੁਟੀਐ ॥
 ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਜੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ ਕਉ ਲੁਹਾਰੇ ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ
 ਜੋ ਮੰਨ ਲਾਕੇ ਸਾਲ ਜਿਵਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੋਵੇ ਵਤ ਲੈ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਮਾ
 ਖੇ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮੀ ਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਠਿਗਿ ਜਚੁ ਕਰਤੈ ਬੀਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈਭਾਲੀ ॥ ਦਰਸੇ ਦੇਉ ਮਤਿ ਖਵੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੀਗ
 ਲੀ ॥ ਦਰਦ ਰਵੇ ਸਖਸੀ ਮਦੈ ਨਾਇ ਸਰੋਬਾਂ ਲੀਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਤ ਖੀਵੀਨੇ ਕਜਨ ਨਿਜ ਬਹੁਤੀ
 ਛੁਓ ਪਤਾਲੀ ॥ ਲੀਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ਰਜੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੀਰੁ ਪਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
 ਮਨ ਮੁਖ ਥੀਏ ਪਗਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸੀ ਮਨ ਲਿਜਾਂ ਪਾਲ ਮਰਦੀ ਪਾਲੀ ॥ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਜਹੁ ਜੇਇ
 ਜਿਨਿ ਗੋਇਉ ਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰਿ ਓਗਿ ਗਵਹਾਈਐ ਦੁਨਿ ਆਈ ਆਖੈ ਕਿ ਕਿਓਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜ

ਗੀਨਾਥਿਉਚਰਦੀਵੈਦਿਵਿਗਕਿਓਨੁ॥ ਮਾਧਾਨਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇ੨ਬਾਸਕੁਜਬਦਿਰਿਨੁਕਿਓਨੁ॥
 ਚਉਦਹਰਤਨੁਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਅਵਾਗਉਲੁਚਿਲਿਕਿਓਨੁ॥ ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਓਨੁ॥
 ਵਡੁਪਿੰਡੁਠਿਲਕਿਓਨੁ॥ ਲਹਲੇਧਰਿਓਨੁਛੜੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਅਵਾਛਿਕਿਓਨੁ॥ ਜੇਤਿਸਮਾਂਦੀਜੇ
 ਤਿਮਾਹਿਅਪਅਪੇਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ॥ ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਿਕੇਸਰਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ॥ ਜਾਂਸੁਧੇਸੁਤ
 ਲਹਲਾਂਦਿਕਿਓਨੁ॥ ੪॥ ਫਿਰਦੁਸਾਇਆਫੇਰੁਅੰਦਿਸਤਿਗੁਰਖਾਡੂਰੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਨਾਨਿਤੁਧੁਹੇਰੁਮੁ
 ਚੁਗਰੁਰੁ॥ ਲਬੁਦਿਲਾਂਹੇਮਾਂਦਸਾਂਜਿਉਪਾਂਦੀਬੂਰੁ॥ ਫਿਰਿਐਦਰਗਹਗੁਰੁਕੀਕੁਦਰਤੀਨੁਰੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਧਾਸ
 ਨਲਬੁਈਤੁਓਹੁਠਰੁਗ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਦਿਚਿਰੁਪੁਗਿ॥ ਨਿੰਦਾਤੇਗੀਜੇਕਰੇਸੇਵੈਏਚੁਗ॥ ਨੇ
 ਰੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕੁਤੁਪੁਸੁਏਦੁਰੁ॥ ਫਿਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਅੰਦਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥ ੫॥ ਸੇਦਿਕਸੇਬੈਹੁਦ
 ਸੇਈਦੀਬਾਂਦੁ॥ ਪਿਪੂਦਵੇਜੇਦਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਂਦੁ॥ ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਝੈਪਤਿਅਕਰਿਨੇਧੀਤਾਂਦੁ॥ ਜਿਨਿ
 ਸਮੁੰਦਦਿਰੋਲਿਅਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਂਦੁ॥ ਚਉਦਹਰਤਨੁਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੇਨੁਚਾਂਦੁ॥ ਘੋੜਾਕੀਤੇਸਹਜ
 ਦਾਜਤਕੀਓਪਲਾਂਦੁ॥ ਧਣਖੁਰਦੁਇਓਜਤਦਾਜਸੁਹੰਦਾਬਾਂਦੁ॥ ਕਲਿਦਿਚਿਧੀਅੰਧਰਸਾਚਹਿਅੰਧੇ

ਭਾਂਡਾ ਸਤਹੁ ਪੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਂਡਾਂਡਾ ॥ ਨਿਤ ਰਸੇਈ ਤੇਰੀ ਮੇਘ ਉਮੈ ਦਾਖਾਂਡਾ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਣੀਓ ਸੁ
 ਮਨ ਮਹਿ ਜਬਦੁ ਪਰਵਾਂਡਾ ॥ ਆਵਾਗੁ ਉਨਿ ਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਂਡਾ ॥ ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਰੇ
 ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਂਡਾ ॥ ਝੁਪਕੁ ਵਾਉਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਂਡਾ ॥ ਜਾਂਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਂਦੀ ਉਜਾਂਡਾ ॥ ਕਿ
 ਅਜਲਾਹੀ ਜਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਾਂਤੈ ਸੁਖੁ ਸੁਜਾਂਡਾ ॥ ਵਾਂਨੁ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਸੀਸੇ ਸਤੇਦਾਂਡਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀ ਵਡ
 ਕੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਪੈਰਾਂਡਾ ॥ ਸੇਵਿਕਾ ਸੇਬੈ ਹਵਾਂ ਸੇਈ ਦੀਖਾਂਡਾ ॥ ਪਿਯੂਸ ਵੇਜੇ ਵਿਹਾ ਪੈਤਾ ਪਰਵਾਂਡਾ ॥ ੬
 ॥ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਰਾਂਮ ਦਾ ਸਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆਤਿ ਨੈਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜ
 ਦੁਹਾਰੇ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੇ
 ਲੁਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਦਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਅ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ਲਬ ਲੇਭੁ ਕਾਂ
 ਮੁਕ੍ਹਿ ਪੁਮੇ ਹੁਮਾਰਿ ਕਢੇਤੁ ਪੁਜ ਪਰਦਾਰਿਆ ॥ ਧੀਨੁ ਜਤੇਰਾ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਚੇਤਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਨਕ ਤੂੰ ਲ
 ਹਣਾ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਤੂੰ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਤੂੰ ਠਾਤਾਂ ਮਨੁ ਜਾਧਾਰਿਆ ॥ ੭ ॥ ਚਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰਿਆ ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪਿ ਜਾਜਿ ਅਨੁਆਪੈ ਹੀਥੀ ਮਿਖਲੇਆ ॥ ਆਪੇ ਪਵੀਕਲ ਮਾਪਿਆ

ਪਿਲਿਖਣਹਾਰੋਆਸਭਉਮਤਿਅਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆਤਖਤਿਬੈਠਾਮਰ
 ਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੈਦੋਆਉਗਵਣਤੁਤੈਆਥਵਣਹੁਰਕੀਕੀਅਨੁਲੋਆਜਿ
 ਨੀਗੁਰੂਨਜੇਦਿਓਮਿਨਮੁਖਾਂਪਇਆਮੇਆਵੁਣੀਭਉਣੀਕਰਮਤਿਸਰੇਕਾਸਰਾਦੋਆਚਰੇਜਗੇਰ
 ਹੁਜੁਗੀਪੀਰਾਇਣੁਆਪੋਹੋਆ॥੮॥੧॥ਪੰਜਵਾਰਹਮੇਸਪਵੈ॥ **ਜਗਤੁਤੈਤੈਦਿ॥**

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਾਮਹਲਾ੪ ॥ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰਿਨਾਵਹੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਜ
 ਠਹੈਕੀਨੋਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੰਗਤਿਕਾਹੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪੜ੍ਹਿਸੁਆਗਨਿ
 ਕਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਜਨਪਰਸਿਭਇਕੁਬਿਨਾਂਕਉਲੈਬੈਕੁਠਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ ਅਨਾਮਲਿਪ੍ਰੀਤਿਪੜ੍ਹ
 ਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਣੁਬੁਲਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕਰਕੇਮਨਿਭਾਇਭਾਵੁਨੀਜਮਕਿਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾ
 ਰੇ॥੨॥ ਮਨੁਖਕਥੈਕਥਿਣਕੁਜੁਨਾਂਦੈਜੋਬੈਲੈਸੋਨਬੀਚਰੇ॥ ਸਤਿਜੀਗਤਿਮਿਲੈਤਵਿਕੁਤਾਅਵੈਹ
 ਰਿਗੰਮਨਾਂਮਨਿਜਤਾਰੇ॥੩॥ ਜਬਲਗਜੀਉਪੀਰੁਹੈਸਾਬਤੁਤਬੁਲਗਕਿਛੁਨਜਮਾਰੇ॥ ਜਬਪਰਿਮੰਦ

ਜਾਂਤ ਕੁਤਾਂ ਮਸਤੂਰ ਪਹਿ ਕੇ ਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹੁ ਕਉ ਲਾਡੁ ਰਪੇ ਅਤਿ ਡਰ ਪੇ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥
੩ ॥ ਜਗਲ ਜਮਗੀ ਰੂਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰੈ ਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਭਗਤ ਨ ਕਾਸੀ
ਗੀਰਗਤਿ ਜੋਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਹਮੇ ਜਪੈ ਤੈ ਅਖੰਡ ~~ਤੁਰਮਿਦ ਜਰਬਾ ਕੁਰਾ~~
ਮਾਰੂ ਮਹਲ ਪ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖੋ ਕੇ ਅਨਾ ਬਸੁ ਬਾਰਿ ਕਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਅਮਰ ਅਦਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨ ਰਾਇ
ਦੁਕਹਿ ਓਜ ਮਕੈ ਕਰੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰਿ ਦੀਨ ਅਲਪ
ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਨ ਪਰਿ ਓਜਰ ਨਿਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀ ਕਜੁ ਪਰੋਤ ਰਿਓ ਬਿਪਿਕਤ ਰੇ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਰਿ ਅਰਧਿ ਗਜ ਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿ ਆਰੁਗਤ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖ ਜਨ ਪਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਜਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥ ੩ ॥
॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪਨੈ ਮਥਿ ਆਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਜਾਂ ਮਨ ਨ ਕਓਟਹਰਿ
ਕੀਲੀ ਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਹਮੇ ਜਪੈ ~~ਤੁਰਮਿਦ ਜਰਬਾ ਕੁਰਾ~~
ਮਾਰੂ ਮਹਲ ਪ ॥ ਅਤਿ ਚਿੰਨਾਂ ਮੀ ਜਭੁ ਬਿਧਿ ਜਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾਂ ਦੁਲਾਰਿ ਓਹ ਜਤ ਪਾਂਦੁ ਝਰੇ ਖਿਨਤੀ

ਤਰਿਅਗਨਿਸਿਗਿਲੈ ਜਾ ਰੇਓ॥ ੫॥ ਮੂਰੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇਰਾਂ ਮਥਿ ਸਾਰਿ॥ ਲੁਣਖਾਇ ਕਰਹਿ ਰਾਮੇ ਖੋਰੀ
ਪੇਖ ਤੈ ਨੈ ਨ ਬਿਦਾਰਿ॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾ ਧਰੇ ਗਉ ਪਜਿਓ ਭਨਭੀ ਤਰਿਟਰਤਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾਂਦੁਖ ਪਾਇਓ ਇਹ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੩॥ ਐਤਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਚਾਲੀ ਦਿਨ ਮੇਟੀਹ
ਹਜਾਰ ਜਪੈ॥ ~~ਤਾਰ ਹੋਵੇ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ~~

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੫੨੩ ੧ ਓ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਨ ਜੁਖ ਦਾਤਾ
ਜੀਅ ਜੁਖ ਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਹੇ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਅਗਿ ਅੰਨਥਾ ਹੋਛਾ ਮਦਰਾ ਖਿਹੇ ਤੁਮ ਬਾਟਰ ਦੁਲ
ਭਨਨ ਮੁਅਕਾਰਥਾ॥ ੧॥ ਬੇਨਰ ਮੇਜੀ ਕਰਹਿ ਇਅੰਨਥਾ॥ ਤੁਜਿ ਸਾਰਿ ਗਧਰ ਕ੍ਰਮਿ ਤੂਝੁ ਲਾਮੇ ਹਿ
ਲਪਟਿ ਓਦਾਸੀ ਸੀਗਿ ਸੰਨਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਦੀ ਧਰਤਿ ਅਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਜੇਵੁ ਹਿਹ ਉਹਉ
ਕਰਤ ਬਿਹਾਟਥਾ॥ ਫੇਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿ ਅਨੀ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਕਹਾਟਥਾ॥ ੨॥ ਜਤਿ ਹੋਤਾ
ਅਜਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਮੇਜੇ ਬਿਨ ਜਤ ਜੋ ਨਿਹਰ ਲਜਨਥਾ॥ ਪਰਕੀਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਮੇਜੇ
ਕੁਲ ਕੁਲੰਨਥਾ॥ ੩॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਸੁਦੈ ਵੈਸ ਸਭੁ ਏਕੇ ਨਾਂ ਮਤਰਾਨਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਂਨ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁਕਹ ਤੇ

ਜੇਸੁਨੈਜੋਪਾਰਿਪਰਨਥਾ॥ ੧॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਵਾਰਹਮੇਸਪਰੈ॥ ੨॥ ਭਿੰਤਿ॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ॥ ਬਾਹਰਿਛੁਦੁਨਤੇਛੁਦਿਪਰੇਗੁਰਪਰਹੀਮਾਰਿਦਿ॥ ਇਆਥਾ॥ ਅਨਭ
 ਉਅਰਰਜਰੂਪਪ੍ਰਭਪੇਖਿਅਮੇਰਾਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਹੁੰਨਾਇਆਥਾ॥ ੧॥ ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓ
 ਹਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ ਮੇਲਿਅਮੇਲੁਨਪਾਇਆਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥ ੨॥ ਰ
 ਗਉ॥ ਅਦਿਜਟਅਗੋਰਰੂਪਰਬ੍ਰਹਮਮਿਲਿਸਾਧੁਅਕਥਕਥਾਇਆਥਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਦ
 ਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਚੁਅਇਆਥਾ॥ ੩॥ ਤੇਟਿਨਾਂਹੀਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਂਬੁਣੀਅਖੁਟ
 ਭੀਰੁਰਜਮਾਇਆਥਾ॥ ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਜੇਦੇਅਪਹੁਪਾਇਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥ ੪॥
 ਸਹਜੇਆਟਾਸਹਜੇਜਟਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਂਹਰਿ
 ਮਹਲੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਰਵਾਰਪੜੈਨਲਕੇਸ
 ਮੀਪਇਕੀਤਅਸਥਾਂਨਮਨਇਕਾਗਰਕਰਕੈਅਖੰਡਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅਰਇਕੀਤਕੋਠੇਕੋ
 ਅੰਤਰਿਬੈਠਕੈਜਪੇਚਾਲੀਦਿਨਾਂਮੇਦਸਹਜਾਗ॥ ਤਾਜੇਵਸਤਗਈਹੋਵੈਅਦਿਸਦਸੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈ॥

ਮਾਂਰੁ ਮਝਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅੰਨੁ ਲੀਅੰ॥ ੩ ੴ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜਿ
 ਸੁਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਿਤਾ॥ ਜਿ ਸੁਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਰੀ ਸੋ ਫਿਰੈ ਰੂਮੰਤਾ॥ ਦੁਹੁ ਬਿਟੁ ਜਥਾ ਤੇਜੇ ਮੁਕਤ ਮੇ
 ਵੀ ਸੁਤੇ ਲਾਭੁ ਲੀਅੰ॥ ੪ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨ ਰਕ ਉਦਾਸ ਕਰੋ ਧਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਜਥਿ
 ਸੇਧਾ॥ ਦੇਹਿ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪਾਲੀਅੰ॥ ੫ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਤਾ ਭੁਗਮਿ ਦਿਗੁ
 ਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਅੰਮੀਤਾ॥ ਜਾਧ ਸੰਗਿ ਹੁਟਿ ਹੋ ਉਬਧ ਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਅੰ॥ ੬ ॥
 ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਾਂ ਬੰਧਾਨ ਹਰੈ ਤਨਿ ਦਾ॥ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਮਨੁ ਫਿਰਾਪਿ ਆਰਿ ਦਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਜਮ ਨਾਂ ਏਘਟਿ ਘਟਿ ਗੰਮੁ ਹਿਅ ਲੀਅੰ॥ ੭ ॥ ਜੀਸੈ ਰੋਮ ਹਿ ਸਹਜਾ ਬਿਆਪੈ॥ ਅਕਥਕ
 ਥਾ ਅਗੋਰੁ ਹਨੁ ਹੀ ਜਾਪੈ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਹਿ ਬਾਲ ਕੁਟੰਗੀ ਪਾਲੀਅੰ॥ ੮ ॥ ਫੋਰਿ ਬੰਦੇ
 ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ॥ ਜਉ ਸਿਧੇ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਰਉਰੁ
 ਲੀਅੰ॥ ਜੋ ਸੁਰਤਿ ਸਹੀ ਹੋਇ ਮਰਲਾ॥ ਜੋ ਭਰੋ ਤਿਸੁ ਜੋ ਨਹਿ ਰਲਾ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਕੁਲ ਮਨੀ
 ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੇ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਅੰ॥ ੯ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਅਪ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਇਕਤਾਲੀਵਾਰ ਹਮੇਸਪ ਹੈ

੬੮

ਇਕਤਾਲੀਵਾਰ ਹਮੇਸਪ ਹੈ ॥

ਮਰੁ ਜਲਹੇ ਮਹਲ १

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਚ

ਜੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਹੀ ਟੂ ਨਿਗੋਈ ॥ ਨਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰੁ ਲਾਤੁ ਮਸਿਉ
ਕਿ ਮਾਮੁ ਕਰਾਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਧੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਫੀਰ
ਗੰਗੁ ਲਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਪਤੀਨ
॥ ਆਪੇ ਪਉਣ ਪਾਂਟੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਹੇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਅਨਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਜਾ ਕੈ ਸਾਢੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈਹੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਗੀ
॥ ਆਪੇ ਪਾਸ ਆਪੇ ਜਾਗੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਰੁ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਬੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਹੇ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਭੁਲ
ਭੁਲਤਰੁ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰੁ ਟੀਕਰੁ ਤੇਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖ ਲਾਜਾ
ਈਹੇ ॥ ੬ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨੁ ਸੁਆਪੇ ਹੀਰੈ ਲੀ ॥ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗਰੁ ਕੀ ਬੈਲੀ ॥ ਆਪਿ ਜਗਾਇ ਅਨਾਹ

ਦਿਅਨਦਿਨੁਪਟਿਪਟਿਸਬਦਿਰਜਾਈ॥ ੭॥ ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਰਨੁ॥ ਆਪਪਰਖਪੁਰਤਿ
 ਲੋ॥ ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੋਭਾਈਹੋ॥ ੮॥ ਆਪੇਧਲਖੁ ਆਪੇਜਰਬਾਂਦਾਂ॥
 ਆਪੇਜੁਘਨੁ ਜਰੂਪੁਜਿਅੰਲਾ॥ ਕਹਤਾਬਕਤਾਜੁਲਤਾਸੇਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੋ॥ ਪਉਣਗੁਰੂਪਾਣੀ
 ਪਿਤਜਾਤਾ॥ ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਤਾ॥ ਗੈਦਿਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗੁਖੇਲੇਖੇਲਾਈਹੋ॥ ੯॥ ਅ
 ਪੋਮਛਲੀਆਪੇਜਲਾ॥ ਆਪੇਗਉਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੇਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾ
 ਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ ਆਪੇਵੇਖਾਂਦੀਨਿਰਕਾਰੀਨਿਰ
 ਭਉਤਾਤ੍ਰੀਲਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਖਾਂਦੀਖਾਂਦੀਤੁਭੁਹਿਸਮਾਂਦੀ॥ ਜੇਦੀਜੈਸਰੁਆਵਣਜਾਂਦੀ॥ ਸੇਈਜਾਹਸੇ
 ਵਾਪਗੀਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝੁਬੁਝਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ਸਾਚਦਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੂਪੁਰਾ॥ ਸਰਬਕਲਾਸਾਰੇਗੁਰੂਪੁ
 ਰਾ॥ ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੂੰਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਹੋ॥ ੧੩॥ ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥
 ਸਬਦੁਸਹਜਿਰਜੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ ਅਪੋਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਟਹਦਤਾਭਗਤਿਭੁਇਮਨਭਾਈਹੋ॥ ੧੪॥
 ੧५॥ ਅਪਿਨਿਰਲਮੁਗੁਰਗਮਿਗਿਆਨਾ॥ ਜੇਦੀਸੈਤੁਭੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਨਨਕਨੀਚੁਭਿਖਿਅਦ

ਰਿਜਾਥੈ ਮੇਵੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਫੁਡਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਭੁ ਮਹਤੁ ॥ ॥ ਆਪੇ ਪਰਤੀ ਪਉਲੁ ਅਕਾਸੀ॥ ਆ
 ਪੇ ਸਾਢੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੀ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰਕੁ ਮਾਈਹੇ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣੈ ਸੇਕਰਿ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਕੇਇਨ ਮੇਟੈ ਸਾਢੇ ਲੇਖੈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇਵੁ ਆਈਹੇ॥੩॥ ਪੰਚਰੋਰ
 ਚੰਦਲ ਰਿਤ ਚਾਲਹਿ॥ ਪਰਪੁਰੁ ਜੋਗਹਿ ਪੁਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ॥ ਕਾਇ ਅਨਗੁਰੁ ਦੁਹੈ ਦੁਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸ
 ਬਦੈ ਪਤਿਜਾਈਹੇ॥੪॥ ਗੁਰਤੇ ਬੁਝੈ ਤਿਭੁ ਫਲ ਸੁਝੈ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਸੇਵਹਿ ਸੇਤੁ
 ਪਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈਹੇ॥੫॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਬਹੁ ਪੀਬਾਲਾ॥
 ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਕਾਈਹੇ॥੬॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭਿਦੁ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਤਿ ਜਮਾਤ ਪਿ
 ਤਾ ਜੁਤ ਕ੍ਰਾਤਾ॥ ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ॥ ਲਾਜਾਈਹੇ॥੭॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਪੁਨੇ
 ਗੇ॥ ਕੇਇਨ ਕਾਟੈ ਅਫਗਲੁ ਮੇਰੇ॥ ਜੁਰਿ ਨ ਰਨਾ ਬੁਝਾਹਿ ਬੁਝ ਭਨਾ ਜਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭੁਭਿਜਾਈਹੇ॥੮॥
 ॥ ਭੂਲੇ ਭੁਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਟਹਿ॥ ਮਾਪੁ ਭੁਲਾਇ ਤੂੰਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਟੈ ਮੇ ਅਫਗਨ ਦੀ ਸੈਨਾ
 ਹੁਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈਹੇ॥੯॥ ਗੀਗਾਨ ਮੁਨਾਂ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਾਂਸੀ ਕਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ॥ ਗੀਗਾ ਸਾਗਰੁ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੇਲੰਡਰਾਗੇ। ਬਿਨੁ ਜਤਿਗੁਰਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਮੇਸਾਡੇ ਹਥਿ ਵਡਾਈ। ॥ ਕਾਂਮੁ ਕੋਧ ਅਰਿ
 ਕਾਰਨਿ ਦਰੇ। ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਪਾਰੇ। ਗਿਆਨੁ ਖੜ੍ਹਾ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ਮਨ ਜਾਮਨ
 ਹਿਜਮਾਈ। ॥ ਮਾਕੀਰ ਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬੰਦੁ ਧਾਰਾ। ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿਆ ਪਾਰਾ। ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ
 ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਥਾਂਈ। ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣਾ। ਗੁਰਤੇ ਜਮ ਸੁਪਰੀ ਕਿਆ ਰੁਰ
 ਲਾ। ਤੂੰ ਦਇਆ ਲੁਵਾਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਜਗੀਰਹੁ ਜਾਈ। ॥ ਨਿਕਪਾਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇਤੁ
 ਉਪਾਇਆ। ਧਾਵਤ ਗਥੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ। ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ਰੇ ਸਰਸੁ ਰੁਰ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾ
 ਈ। ॥ ਮੂਰਤੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲੁ ਮਹਿ ਆਏ। ਕਿਉ ਰਹੀ ਮੇਰਲੁ ਦਾਪਰ ਬਾਏ। ਸਰਾਅ ਮਰੁ ਸਰੇ
 ਅਮਰਾ ਪਰਿ ਜੋ ਜਨੀ ਮਲੈ ਵਡਾਈ। ॥ ਮਾਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ। ਨਿਨਿ ਸਿਰਿ ਅ
 ਤਿਨਿ ਧੀਪੈ ਲਾਇਆ। ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ਸੈ ਸਾਡੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ। ॥ ਮੇਥੈ ਗੋਇਲ ਤੁਰਿ
 ਨੁਰਾਗੇ। ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਾਰੇ। ਬਾਨੀ ਖੇਲੁ ਗਏ ਬਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਉਨਿ ਸਿਸੁ ਪਨੈ ਭਖਲਾਈ।
 ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ। ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਲਿਵਲਾਈ। ਪੰਡੀ

ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰੀ ਤਿਭਵ ਲਤਾ ਵੀਲਾਈਹੇ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਵਾਂ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਹੁ ਉਮੈ ਗਣਤਗਵਾਈਹੇ॥ ੧੧ ॥ ਗਣਤਗਣੀ ਮੇਸ
 ਹ ਜਾਨੀ ਮੇ॥ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਦੂਖੇ ਤੀ ਮੇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਵੇਕੁ ਨਿਰਜਨੁ ਵਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈਹੇ॥
 ੧੨ ॥ ਅਨੁਗਿਨੁ ਗਿਟਿ ਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਸਾਚਾ ਗਵਿਹਰਿ ਆਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਿ ਗਹੀ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇ ਆਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈਹੇ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਭਰ ਸਾਇਲੁ ਜਾਚੈ ਰਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭ
 ਰਾਤੀ॥ ਸੁਦੁ ਸੁਤ ਰਜੇ ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਹੇ॥ ੧੪ ॥ ਗਖਿ ਗਖਿ ਪੈਰ ਪਰੇ ਪਉਧਰਣਾ॥
 ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇ ਗੀਸਰ ਲਾਂ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਹੋ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਧਿ ਆਈਹੇ॥
 ੧੫ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
 ਨਿਜ ਪਰਿਤ ਵੀਲਾਈਹੇ॥ ੧੬ ॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ॥
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾ ਵੀਲਾਈਹੇ॥ ੧॥ ਕੇਤਾ ਦ੍ਰਿਅਾਂ
 ਨੁਗੁਪੁ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਤਾ ਵੀਲਾਈ ਸਿਰਜ ਲਹਾਰੇ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ

੧॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਪਰਖੈ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਹੇ ॥ ੨॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਗਾ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਨਿਵਾਸਾ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈਹੇ ॥ ੩॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ॥ ੪॥ ਤੇ ਤੇ ਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਰੁ ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਇ ਕਰੁ ਬਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
 ਸੁਜਾਚਿ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖ ਪਰੈ ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਬਦੈ
 ਕਿਉ ਮੰਤਰੁ ਗੀਝੈ ॥ ਬਾਧੈ ਮਾਫੁ ਹਿ ਬਾਧੈ ਜਾਫੁ ਹਿ ਸੇਝੈ ਬੂਝੁ ਨ ਕਾਈਹੇ ॥ ੬॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁ
 ਰਿਅਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਦਇ ਪਗਧਰਮ ਧਰੇ ਧਰਣੀ ਧਰਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
 ਤਿਥਾਈਹੇ ॥ ੭॥ ਗਨੈ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪਰਥਾਏ ॥ ਆਸਾ ਬੀਧੈ ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਬਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈਹੇ ॥ ੮॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ
 ਜਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਜਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਹੇ ॥ ੯॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ

ਛੇਤੀ ਨਜਾਈ। ਸਿਛੂ ਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਭੁ ਰਾਤਿ ਰਤੇ ਵੀ। ਚਰੀ ਠਕੁ ਰਸਿਉ ਬਣਿਅ
 ਈਹੋ॥ ੧॥ ਇਕਿ ਜਪਤ ਪਕਰਿ ਕਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਟਹਿ। ਨਿਉ ਤੁਪੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਲਾਟਹਿ। ਹਠਿ ਨਿ
 ਗਹਿ ਅਪਤੀ ਨੁ ਨ ਭੀਜੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਪਤਿ ਪਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਇਕਿ ਕਲਗ
 ਖੀ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰ। ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਕੁਰ ਮੁਨ
 ਜਾਈਹੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰਿ ਦਾ। ਨਾਨਕ ਮਕਾਂ ਦਿਨ ਛੇਦਾ ਬੀਦਾ। ਜੇ ਤਿਜੁ ਜੇ ਦੇ
 ਸੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਤਿ ਜੁ ਕਾਲੁ ਸੀਤਾਈਹੋ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਅਪੁਰੀਖਾ ਕਰਤਾਰੇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੇ ਦਿ
 ਅਸੀਖਉ ਧਾਰੇ। ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਨੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ। ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈਹੋ॥ ੫॥ ਸਗਲੇ ਜਾਬ
 ਹਿ ਗੁਰ ਭੀ ਭਾਰੀ। ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਭੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚੈ ਮੇਦੀ ਜੇ ਸਾ
 ਚੁਰ ਜਾਈਹੋ॥ ੬॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵਾ ਸਹਜ
 ਸਮਾਏ। ਤਿਭੁ ਵਣੁ ਜੇ ਤਿਧੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈਹੋ॥ ੭॥ ਨਿਸਕੇਰਾ ਕਰਤਿ ਸਕੀ ਸੇਵਾ॥
 ਸਬਦਿ ਚੰਤੈ ਅਲਖ ਅਭਿਵਾ। ਕੁਗਤਾਂ ਕਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਬਖਸਿਲਾਏ ਵਡਿ ਆਈਹੋ॥ ੮॥

ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਅਵੈਸਾਰੈ। ਲੇਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਰੈ। ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਰੁਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਈਹੋ। ੨। ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿਰਹੇਦਿਨੁਰਾਤੀ। ਸਾਰੇਕੀਲਿਫਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ। ਮਮੁਖਿ
 ਸੋਇਰਹੇਸੇਲੁਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਗਈਹੋ। ੩। ਕੂੜੇਅਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ। ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੇਕਮਾਵੈ।
 ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਪੇਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੋ। ੪। ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ
 ਨਿਓਟਾੜੀਭਿਜਾੜੀਉਜਾੜੀ। ਨਾਮਬਿਨਕਿਛੁਸਾਦੁਨਲਗੇਹਰਿਬਿਸਰਿਅੇਦੁਖਪਾ
 ਈਹੋ। ੫। ਭੋਜਨੁਸਾਰੁਮਿਲੈਆਪਾਈ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਸਾਰੀਵਡਿਆਈ। ਚੀਨੈਆਪੁ
 ਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੋ। ੬। ਨਦਹੁਰੁਲੀਛੋਦਾਂਖਾਏ। ਬਹੁਤੁਜਿਅੰਦਪਭ
 ਰਮਿਨਜਾਏ। ਪਰਿਪਰਿਮੁਏਅਚੇਤਿਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਭਾਰਲਦਾਈਹੋ। ੭। ਬਿਨਬਾ
 ਦਬਿਰੋਪਹਿਕੋਈਨਹੀ। ਮੇਵੇਖਾਲਿਹੁਤਿਜੁਸਾਲਾਹੀ। ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗਨੀਵ
 ਨਹਰਿਜਿਉਬਲਤਬਲਾਈਹੋ। ੮। ਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ। ਜੋਕੋਵਡਾਕਧਾਇ
 ਵਡਾਈਖਾਵੈ। ਸਾਰੇਸਾਹਿਬੁਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੋ। ੯। ਵਡੀਰਜਿਅਈ

ਵੇਪਰਵਹੇ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਦਨੁਸਮਾਹੇ॥ ਅਪਿਵਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਵਾਤਮਿਲਿਅ ਜਹਜਿਰਜਾ
 ਈਹੇ॥ ੧੧॥ ਇਕਿਸੇਗਾਇਕਿਰਗਿਵਿਅਪੇ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਅਪੇਅਪੇ॥ ਭਗਤਿਭੁਇਗੁਰਕੀਮ
 ਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਇਕਿਨਗੇਭੂਖੇਭੁਵਹਿਭੁਵਾਏ॥ ਇਕਿਹਨੁਕਰਿਮਰ
 ਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਂਏਬੂਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਹੇ॥ ੧੩॥ ਇਕਿਤੀਗਥਿਨ
 ਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈ
 ਕਿਤਬਿਧਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝੁੜਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਗਾਮਨਜਪੈ
 ਅਵਾਈ॥ ਪਰਿਪਰਿਬੂਝਹਿਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂੜੁਕਾਲੁਬੈਰਾਈਹੇ॥ ੧੫॥ ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕ
 ਮੇਜਾਵੈ॥ ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੁਜਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਨਕਜਾਹੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈ
 ਹੇ॥ ੧੬॥ ੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉ
 ਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ ਆਪੇਜਤਿਗੁਰੁਆਪੇਜੇਵਕੁਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥ ੧॥ ਆਪੇਨੇਵੈਨਾ
 ਹੀਵਹੇ॥ ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜੇਜਨਪੂਰੇ॥ ਤਿਨਕੀਜੀਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੀਗਤਿਏਹਵ

ਭਾਈਓ॥ ੧॥ ਨੁਗਿਨੁਗਿਸੀਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ ਧਰਿਗੁਣਗਾਫਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿ
 ਪਰਹਰਿਦੁਖਵਾਲਦੁਜਿਨਿਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਈਓ॥ ੨॥ ਓਇਨਾਗਤਗ੍ਰੰਥਜੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ ਸਿਗਤਿ
 ਕੁਲਤਾਰੇਜਾਨਿਪਰੀਖਹਿ॥ ਕੁਲਮਲਮੇਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲੁਓਇਰਹਹਿਭਗਤਿਜਰਣਾਈਓ॥
 ੪॥ ਬੁਝੁਹਰਿਜਨਜਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਏਹੁਜੇਬਨੁਸਾਜੁਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ ਅਨੁਕਾਲਿਮਰਿਜਾ
 ਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪਿਜਪਿਰਿਵੈਧਿਅਈਓ॥ ੫॥ ਛੇਡੁਪ੍ਰਾਣੀਕੂਕੁਕਬਾਣੀ॥ ਕੂਕੁਮਰੇਕਾਲੁਓ
 ਛਾਹਾਣੀ॥ ਸਾਕਤਕੂਕੁਪਰਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹਮਾਰਗਿਪਰੈਪਰਾਈਓ॥ ੬॥ ਛੇਡੁਨਿਦਾਤਾਤਿਪ
 ਰਾਈ॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਦਝਹਿਜਾਂਤਿਨਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹੁਅਤਮੁਰਾਮੁਸਖਾਈ
 ਓ॥ ੭॥ ਛੇਡੁਕਾਂਮਕੋਧਿਬੁਰਿਅਈ॥ ਹਉਮੈਧੀਧੁਛੇਡੁਲੰਪਦਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਗਦਿਪਰਹੁਤਾਂ
 ਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐਭਵਜਲੁਭਾਈਓ॥ ੮॥ ਅਰੈਇਮਲਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ ਤਿਥੈਅ
 ਵਰਨਕੋਈਯੀਉਇਕੇਲਾ॥ ਭੜਭੜਅਗਨਿਜਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪੜ੍ਹਿਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਓ॥
 ੯॥ ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਲੈ॥ ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਬਿਧਿਜਾਲੈ॥ ਜਿਨਿਪਾਇਆਤਿ

ਨਪੁਛੁਤਾਈ ਸੁਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕ ਮਾਈਹੇ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰਉ ਮਹਾ ਬੇਕਾਰਾ॥ ਜਮ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ
 ਕਰੇਖੁ ਆਗਾ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਗਨਿ ਦਕ ਰੂਬ ਹਿਨਿ ਦਪਰਾਈਹੇ॥੨॥ ਬੇਲਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਹੁ
 ਅੰਦਰਿ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ॥ ਬਿੰਘੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੁਤਾ ਗਇਉਰੁ ਉਜਲੁ ਪਾਰਿ
 ਲੰਘਾਈਹੇ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਹੋ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਨਜੀਉ ਮਰੇ
 ਮਾਰਿ ਮਾਜਾਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ ਚਿਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿ ਆਗਾ॥ ਚਿਹੁ
 ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਭਿ ਆਗਾ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੀਧਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਮਾਈ ਜਾ
 ਈਹੇ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪਾਯੋ॥ ਚਿਹੁ ਬੈਸਤਿ ਤਖਤਿ ਸੁਖ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ॥
 ਤਤੁਲਹਿ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਂਟਹਿ ਜਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈਹੇ॥੬॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਜਨੁ ਪਿਤ
 ਰਾਂਤਾਰੇ॥ ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਰਿਲਿਵੁ ਲਾਈਹੇ॥੭॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੇ॥ ਤਾੜੀ ਲਾ
 ਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ॥ ਧੀਧੂ ਕਾਗਨਿ ਰਾਲ ਮੁਖੈ ਠਨਾਂਤ ਦਿਧੀਧੂ ਪਸਾਰੇ॥੯॥ ਜੁਗ ਛਤੀਹ

ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ ਨਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਵੈ ਭਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਨਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਅਪਰਮਾ १੦੪
 ਪਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਪਤਿ ਬੂਝੁ ਨੁਗਭਤੁ ਆਰੇ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਵਰਤੈ ਉਦਰਮ ਝਰੇ ॥ ਨੁਗੁ ਨੁਗੁ ਏਕਾਏ ਕੀ
 ਵਰਤੈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰਦੀਰਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਦਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਰੀਆ ॥ ਪਉਣ ਪਾਂਦੀ ਅਗਨੀ ਮਿ
 ਲਿਜੀਆ ॥ ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋਰਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਸਾਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧ
 ਧਿਆਨੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤਿ ਰਿਜਾਂ ਮੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਂ ਮੁਖ ਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰਮ ਝਰਾ
 ਏ ॥ ੫ ॥ ਚਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੇਜ ਗਿਆਇਆ ॥ ਸਿਦ੍ਧ ਸਕਤੀ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਦਿਸਰੇ
 ਤਾਂ ਪਿਰੂਹਾਰੇ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾਂ ਮੁਦਿਸਾਰਾਏ ॥ ੬ ॥ ਬਾਲ ਕੁਮਾਰੇ ਬਾਲ ਕਕੀਲੀਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੇਵਹਿ ਬਾ
 ਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀਲੀਆ ਭੂਲਾ ਰੇਵਲ ਹਰਾਏ ॥ ੭ ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮਰਿਜਾਇ ਕਿਕੀ
 ਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੇਵੀਜੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗੁਣਿ ਰੇਵਿ ਗੁਰਹਿ ਪ੍ਰਿਗੁਨੀ ਵਲੁ ਸੀਸਾਰਾਏ ॥ ੮ ॥ ਕ
 ਲੀ ਹੁੰਦੁ ਨਿਪਉਲੇ ਆਏ ॥ ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਗਬੁਗਾਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲਾਬਿਨ ਸਿਬਿਨ ਸੈਮੁ
 ਠੇਰੇਇ ਪੁਕਾਰਾਏ ॥ ੯ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਰੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜ

ਰੁਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬਦਿਹੀਲੈਨਿਸਤਰਹੇ॥੧੦॥ਬਿਗਧਿਭੁਇਅਤਨੁਛੀਜੋਵੇਹੀ॥੧੧॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੇ
 ਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੇਮੁਹਿਕਾਲੈਵਰਗਹਝੂਠੁਪੁਆਰਹੇ॥੧੨॥ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲੇ
 ਕੂੜਿਅਰੇ॥ਆਵਤਜਤਪਤ੍ਰੈਸਿਰਿਛੋਰੇ॥ਜਾਹੁਰਹੈਪਰਿਵਾਸੁਨਪਾਇਪੇਈਅਹੈਜਿਰਿਮਾਰਹੇ॥੧੩॥
 ਖਾਜੇਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭੁਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਜਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁ
 ਮਾਰੇਕਿਆਰਹੇ॥੧੪॥ਪਰਵਰਤੀਨਗਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਪਰਿਜਾਣੈ॥
 ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਅਖਿਨਚਲੈਸਰਿਖਰਾਸਰਿਅਰਹੇ॥੧੫॥ਸਾਰਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥
 ਸਾਰਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਰੇਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੇਗਰਬੁਨਿਟਾਰਹੇ॥
 ੧੬॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਧੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨੁਗਹਜੁਰੀਤਰਿਕੀਏਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨੰਨਕਨਾਂਮੁਜਪਹੁਤ
 ਰੁਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਦਹਾਰਹੇ॥੧੭॥੧੮॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧॥ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੇਕੋਈ॥
 ਨਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਅਸੁਰਤਿਸਮੇਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਲੋਸੇਅੰਤਰਿਵਾਨਾਂਬੀਨ
 ਹੇ॥੧੯॥ਗੁਰੁਜਰਵਰੁਹਮਹੀਸਾਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਰੇ॥ਮੇਤੀਮਾਣਕੁਹੀਰ

ਹਰਿਨਸੁਰਾ ਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥ ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾ ੧੦੫
ਈਐਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਵੇਰੀਗਿਲੀਨਾਹੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਣੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ ਓਹੁਅਦਿਨੁਗਾਵੀਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ ਵਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪ
ਬਖਸੇਅਵਗਣਕੀਨਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਵਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ ਸਭਿਰੇਗਗਟਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਪਾਏ॥ ਨਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾਹੀਕਰੁਲਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਣੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥ ੫॥ ਕਾਇਅਹੀਸਿਪ੍ਰੀ
ਤਿਬਹੁਧਾਰੀ॥ ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹੁਜੀਵਰਨਾਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਭੇਗੈਬੋਜਬੋਨੇਦੀਓਠਿਚਲਤੈਮਤ
ਨਕੀਨਾਹੇ॥ ਸਿਸਟਿਓਪਾਇਰੈਪ੍ਰਭੁਛਾਜੇ॥ ਪਉਲੁਪਾਂਦੀਬੈਸਤਰੁਗਾਜੇ॥ ਮਨੁਅੰਤੈਲੈਵਤਸੰ
ਗਤਿਮਿਲਿਸੇਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥ ੬॥ ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਦੇਖਦੁਖਸਹੀਐ॥ ਹੁਕਮੁਭਾਇਅਬ
ਲਦਾਕਿਉਰਹੀਐ॥ ਨਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਨਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ॥ ੭॥ ਭਉਰਾਸੀ
ਹਨਰਕਜਾਕਤਭੁਗਾਈਐ॥ ਜੈਜਾਕੀਭੈਤੈਸੋਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਕਿ
ਰਤਿਬਾਧਾਗੁਸਿਦੀਨਾਹੇ॥ ੮॥ ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ ਲੇਖਾਲੀਜੇਤਿਲਾਜਿਉਪੀੜੀ॥

ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਕਲਤੁ ਜਤ ਬੇਲੀ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਹੇ॥ ੧੮॥ ਅਤਿ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇ ਜਗਮਾਹੀ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਈਸਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਜੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਲੁ ਅਨਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਹੇ॥ ੧੯॥
 ਕੂੜੁ ਛੋੜਿ ਜਾਏ ਕਉ ਧਾਵਹੁ॥ ਜੇਇ ਛੋੜੁ ਜੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ॥ ਸਾਧਵ ਪਰ ਕੇਵਾ ਪਾਗੀ ਵਿਰਲੇ ਲੈਲਾ
 ਹਾਸਉ ਦਾ ਕੀਨਹੇ॥ ੨੦॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ॥ ਇਉਂ ਸਮਦਰਸੀ ਕੀਨਹੇ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਬਾਦਿ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿਸਤਿਕ
 ਰਿਮਾਨੁ ਹਉਇਉ ਆਤਮਾ ਮੇਲੀਨਹੇ॥ ੨੨॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਜੇਵੁ ਕਤੇਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਜੇਵੁ
 ਕਵਰੁ ਹੁਵਰੇਰੇ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਜਿਹਿ ਜਿਰਿ ਵਾਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਹੇ॥ ੨੩॥
 ਇਕਿ ਦਰੁ ਜੇਵਹਿ ਦਰਦੁ ਦਵਾਏ॥ ਇਕਿ ਦਰੁ ਰਾਪੈ ਧੇ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਛੁਡਾਏ॥ ਹਉਮੈ ਬੀ
 ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰੋਚਿ ਤੁਚਿ ਚਲਿ ਚਲਣੁ ਨ ਦੀਨਹੇ॥ ੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ
 ਸਾਈ॥ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ਗਣਤਨੁ ਕਾਈ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਨਨ ਕਹਰਿ

ਰਿਗਿਭੀਨਾਂਹੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

ਪ੍ਰਸਿਪਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੋਹਿਬੁ ਆਵਿਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਾਗਿਹਤੁ
 ਪਿਆਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ ਨਮਕੇਟਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾਹੇ
 ॥ ੩ ॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠਿ ਲੈ ਬਹੁ ਰਹੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਰਹੀ ਮਮੀ ਮਿਤਨਾਂ ਮੁਗੁਰੂ ਵਰਦਾ
 ਨਾਨਾ ਮੁਖ ਪੁਸੁਖੁ ਸਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਟੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥
 ਕੀਤਾ ਪਾਇ ਨਗਰੁ ਈਸੁ ਲੇਨਿ ਸੁਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਖੇਹੁ ਖੇਹੁ ਲੈਤ ਨਛੀਜੈ ਮ
 ਨ ਮੁਖ ਪਾਥਰ ਸੈਲੁ ਨਭੀਜੈ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਰਕਿ ਸੁਗਰਿ ਅਵਤਾਰਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਮ
 ਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਇਅੰਗ ਮਨਾ ਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ਘਰੁ ਬਹੁ ਤੇਗਾ ਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਉ ਪਜੈ
 ਰਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ਨਾਂ ਮੁਟਿ ਸਾਰਿ ਕਹਾਂ ਸੁਖੁ ਪਵ
 ਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤ ਰਿਖ ਪਹਿਖ ਪਾਵਹਿ ਨਾਂ ਹੀ ਪਰਿਉਤਾਰਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੂੜਿ
 ਆਰਾ ਕੁਉ ਕਿਮ ਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਰਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾਹੇ
 ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਮਨੁ ਆਟੇ ਕੇ ॥ ਰਾਮਨਾਂ ਮਦੇ ਜਗਦਿ ਪਰੇ ਕੇ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਨਾਂ ਮਮ ਮੇਲ

ਕੁਦੈਵੈਹਰਿਜਸੁਦਰਗਧਪਿਅਰਾਹੇ॥ ੬੬॥ ਰਾਮਨਾਮਸਾਪੂਜਰਣਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਤਿਮਿਤਿਪਾ ੧੦੭
 ਈ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਲਹਾਰਾਹੇ॥ ੬੭॥ ੩॥ ੬॥ ਮਾਰੂਮਪਲਾ ੧ ॥ ਪਰਿ
 ਰਹੇਮਨਮੁਗਧਇਅਨੇਪਰਾਮਜਪਹੁਅੰਤਰਿਗਤਿਧਿਅਨੇ॥ ਲਲਚੁਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿਇਉਪਵ
 ਹੁਮਕਤਿਦੁਆਰਾਹੇ॥ ੧॥ ਨਿਜੁਬਿਸਰਿਐਜਮਜੋਹਲਿਲਗੇ॥ ਸਭੁਸੁਖਜਾਹਿਦੁਖਾਂਛੁਨਿਆਰੇ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖੀਅਤੇਏਹੁਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰਾਹੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਸਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰ
 ਸੁਅੰਤਰਿਗੀਠਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹੁਰਿਗਿਰਤੇਏਹੁਜਪੁਤਪੁਜੰਨਮੁਜਾਰਾਹੇ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮਗੁ
 ਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ॥ ਜੀਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਰਸੁਦੇਲਹੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਧੋਨਿਲਹੁਪਰਮਪਨਾਬਹੁ
 ਤ੍ਰਿਨਗਰਭੁਮੰਤ੍ਰਾਰਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਚਤੀਰਥਿਨਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁ॥ ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਹਰਿਲਿਵਲਾ
 ਵਹੁ॥ ਅੰਤਿਕਲਿਜਮੁਜੋਹਿਨਜਾਕੇਹਰਿਬੋਲਹੁਰਾਮਪਿਅਰਾਹੇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਾਤਾਵਰੁ
 ਦਾਣਾ॥ ਨਿਜੁਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸੁਸਬਦਿਸਮਾਣਾ॥ ਨਿਸਕਊਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਤਿਸੁਚੁਕ
 ਜਮਭੈਭਾਰਾਹੇ॥ ੬॥ ਪੀਚਤੁਮਿਲਿਕਾਇਅੰਕੀਨੀ॥ ਤਿਸਮਹਿਰਾਮੁਰਤਨੁਲੇਖੀਨੀ॥ ਅਤਮਰਾ

ਮੁਰਮਹੈ ਅਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਹੇ॥ ੧॥ ਸਤਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨਭਾਈ॥ ਖਿਮਾਂਗਹੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ਅਤਮੁ ਚੰਨਿ ਪਰਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਇਉਂ ਨਿਸਤਰਹੇ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੁ ਕਪ
 ਟਮਹਿ ਟੇਕਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗਰਬੁ ਜੇ ਨੀਨ
 ਚਕਮੰਤਰਹੇ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਜਮਕੀਕਾ ਟਿਨ ਚੂਕੈ॥ ਜਮਕਾ ਰੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੁਕੈ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
 ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਭੁ ਰੁਅਫਰਹੇ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤ ਕਹਹੁ ਕੋਤਰਿ ਆਹੁ ਮੈ ਕਰਤ ਭਵਜ
 ਲਿਪਰਿ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿਉਤਾਰਹੇ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਾਤਿ ਨ ਮੇਏ
 ਕੋਈ॥ ਜਿ ਜੁ ਬਖਸੇ ਤਿ ਸੁਤਰੈ ਸੋਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨ ਜੋ ਪੂਰੁ ਅਪਰੁ ਅਪਾਰ
 ਹੇ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜੁ ਅਚੇਤ
 ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਰਾਂ ਮੁਕਾਰਹੇ॥ ੭॥ ਜੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਬਜਨ ਮਕੋ ਕੀਏ॥ ਸੋ ਜਾਂਦੈ ਜਿਨਿ ਵਾਤੇ
 ਵੀਏ॥ ਕਿ ਜਕਉ ਦੇਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਹੇ॥ ੮॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆ
 ਇਆ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਜਾਬੀ ਧਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਲੇ ਬਿਖੁ ਲਵੇ ਛਾਰਬਿ

ਕਾਰਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਨ ਭਾਈ॥ ਅਕੁ ਬੁਕ ਬਹੁ ਮਨ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਉਤਿ
ਬਲਤਾਠਾ ਕਿਰਖੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾ ਏਕਾਟ ਲਹਾਰਾਹੇ॥ ੧੬॥ ਹਰਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪ
ਰਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਸਮਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੈ ਪਰਿ ਉ
ਤਾਰਾਹੇ॥ ੧੭॥ ੪॥ ੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤ ਮਾਰੀ॥ ਤੂੰ ਸਮਰ ਬੁਦਇ
ਆਲੁ ਮਾਰੀ॥ ਤੇਰੇ ਬੋਝ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾਹੇ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਅਵਿਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਕਾ
ਤਾਹੇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭੁਲੀ ਜਗਜੀਵਨਾ॥ ਸਭੁ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇ
ਵੈ॥ ਤਿਉ ਲੇਈ ਜਗਤ ਪਤ ਦਾਤਾਹੇ॥ ੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਬੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਪਉਲੈ ਪਾਂਟੀ ਅਗਨੀ ਜੀ
ਉਪਾਇਆ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨ ਉਦਰ ਵਾਜੈ ਸੇਵ ਸਵਾਗਾ ਪਤੁਰਾਤਾਹੇ॥ ੫॥ ਬਾਰਿਨ ਦੀਆਂ ਅਗਨੀ ਅਸ
ਰਾਲਾ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਜਾਕੁ ਤਦੁ ਰਮਤਿ ਰੂਪ ਹਿਦਾਇਤਿ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਰਾਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਅਪਤੈ ਜੁਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਕਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦਿਰਹਹਿਰਿਗਿਰਤਾਤਨਿਮਾਇਆਹਉਮੇਕੂਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਇਹਮਨੁਭੀਜੇਸਬਦਿਪਤੀ
 ਜੇ॥ ਬਿਨੁਨਾਂਦੈਕਿਆਟੇਕਟਿਕੀਜੇ॥ ਅਤਿਰਿਚੋਰੁਮੁਹੈਪਰਮੰਦਰੁਇਨਿਸਾਕਤਿਦੂਤੁਨਜਾਤਾਹੇ
 ॥ ੭॥ ਟੰਦਰਦੁਤਰੂਤਭੀਹਾਲੇ॥ ਖਿਚੋਤਾਂਦਿਕਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਬਿਨੁਆਵੈਜਾਵੈਪਤਿ
 ਖੋਈਆਵਤਜਾਤਾਹੇ॥ ੮॥ ਕੂਕੂਕਲਰੁਤਨੁਰੁਸਮੇਦੇਗੀ॥ ਬਿਨੁਨਾਂਦੈਕੋਸੀਪਤਿਤੇਗੀ॥ ਬਾਧੇਮੁ
 ਕਤਿਨਾਂਹੀਨੁਗਚਰੇਜਮਕੰਕਰਿਕਾਲਿਪਗਤਾਹੇ॥ ੯॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ ਤਿ
 ਸੁਅਪਗਾਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ ਕਰਣਪਲਾਟਕਰੇਬਿਲਲਾਵੈਜਿਉਕੰਡੀਮੀਨੁਪਗਤਾਹੇ॥ ੧੦॥
 ॥ ਸਾਕਤੁਫਾਸੀਪੜੈਇਕੇਲਾ॥ ਜਮਦੁਸਿਕੀਆਅੰਧਦੁਹੇਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਂਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਸੁਝੈ
 ਆਨੁਕਾਲਿਪਚਿਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਬੇਠੀਕੋਈ॥ ਮੇਧੈਓਥੈਰਾਖਾਪ੍ਰਭੁਜੇਈ॥
 ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਇਉਸਲਲੇਸਲਲਮਿਲਤਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਰੂਲੇਸਿਖਗੁਰੁਸਮ
 ਝੁਝੇ॥ ਉਝੁਝਨਾਂਦੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ ਤਿਜੁਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਦਿਨੁਰਤੀਦੁਖਭੰਜਨਸੀਗਿਸਖਤਾਹੇ
 ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਇਵਮਹੇਸਨਜਾਂਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਲਖੁ

ਕਹਉਕਿਉਲਖੀਮੇਜਿਜੁਬਖਸੇਤਿਜਹਿਪਛਤਾਹੇ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨਾਗੁ
 ਰਬਾਂਦੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪਰਸਨਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਬਾਈਘਟਿਦੀਪਕੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਭੋਜਨੁਗਿਆਨੁਮਹਾਂਰਸੁਮੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਉਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਗੀਠਾ॥ਦ
 ਰਸਨੁਦੇਖਿਮਿਲੇਏਰਾਗੀਮਨੁਮਨਜਾਮਾਰਿਸਮਾਤਾਹੇ॥੧੬॥ਜਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਧਾਨਾਤਿ
 ਨਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਨਨਕੀਸੰਗਤਿਦੀਨੈਜਿਨਿਸਤਿਗੁ
 ਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਹੇ॥੧੭॥੧੮॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਨਿਪ
 ਰਚਕ੍ਰਪਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਸਾਚਵੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥੧॥ਵੇਕੀਵੇਕੀਜੀਤਉਪਾਏ
 ॥ਦੁਇਪੀਦੀਦੁਇਗਹਡਲਾਏ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਦੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਸਚੁਨਾਂਮੁਖਪਿਲਾਹਾਰੇ॥੨॥ਪ
 ਰਹਿਮਨਮੁਖਿਪਗਥਿਧਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਬੁਝਹਿਭਰਮਿਭੁਲਨਾ॥ਲੈਕੈਵਚੀਵੇਨਿਉਗਾਹੀ
 ਵਰਮਤਿਕਾਗਲਿਫਾਹਾਰੇ॥੩॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਜਾਸਤਪਕ੍ਰਹਿਪੁਰਾਂਲਾ॥ਵਾਦੁਵਖਾਂਲਹਿਤਤੁਨਜਾਂ
 ਲਾਂ॥ਵਿਦੁਗੁਰਪੁਰੇਤਤੁਨਪਾਈਮੇਸਚੁਜੁਚੇਸਚੁਗਾਹਾਰੇ॥੪॥ਸਭੁਸਲਾਹੈਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖੇ

ਆਪੇਟਨਾਂਸਰੁਪਰਾਖੇ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੋਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਲਾਹਹੇ॥੫॥ਸੁ
 ਦਿਸੁਦਿਅਖੈਕੇਤੀਬਾਂਦੀ॥ ਸੁਦਿਕਹੀਮੈਕੋ॥ ਤਿਨਜਾਂਦੀ॥ ਜਾਂਕਉਅਲਖਲਖਾਏਆਪੇਅਕ
 ਬੁਕਥਾਭਧਿਤਾਹੇ॥੬॥ਜਨਮੇਕਉਵਾਜਹਿਘਾਏ॥ ਸੋਹਿਲਰੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ ਜਿਨਨਮੇ
 ਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਂਕਿਰਤੁਪਾਇਆਸਿਰਿਸਾਹੇ॥੭॥ਸੰਜੋਗੁਵੇਜੋਗੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ ਸ੍ਰਿਸ
 ਦਿਉਪਾਇਦੁਖਾਂਸੁਖਦੀਏ॥ ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭਏਨਿਰਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲੁਸਨਾਹੇ॥੮॥ਨੀਕੇਸਾਰੇ
 ਕੇਵਾਪਰੀ॥ ਸਚੁਸਉਟਾਲੈਗੁਰਦੀਰਾਗੀ॥ ਸਰਵਖਰਜਿਸੁਧਨੁਪਲੈਸਬਦਿਸਬੈਓਮਾਹੇ॥
 ੯॥ਕਾਰੀਸਉਦੀਤੇਟਾਅਟੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਫਲਜੁਕਰੇਪ੍ਰਭਭਟੈ॥ ਪੁੰਜੀਸਾਬਤਿਰਾਸਿਸਲਾਅਤਿ
 ਰੂਕਾਜਮਕਾਫਾਹੇ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਬੋਲੈਆਪਲਭਾਂਦੈ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਜੈਬੋਲਿਨਜਾਂਦੈ॥ ਅੰਧੁ
 ਲੋਕੀਮਤਿਅੰਧੁਲੀਬੋਲੀਆਇਗਾਇਆਦੁਖਤਾਹੇ॥੧੧॥ਦੁਖਮਹਿਜਨਮਹਿਦੁਖਮਹਿਮਰਣ
 ॥ ਦੁਖਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾਂ॥ ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਂਜਾਹੇ॥੧੨॥ਸਰੀ
 ਕਰਲੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਆਵੁਨਾਨਹੀਜਮਧਾਰਾ॥ ਤਾਲੁਛੋਰਿਤਤੁਲੁਪਰਤਾਮਨਿਸ

ਇਅਕਿਆਲੈ

ਰਾਇਮਾਹਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਹਰਿਕੋਲੋਗਨਹੀਜਮਮਾਰੈ॥ ਨੰਦੁਖਦੇਖਹਿਪੰਥਕਰਾਰੈ॥ ਗੰਮਨਾਂਮੁਖ
 ਟਿਅੰਤਰਿਪੂਜਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਾਹਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਓਤੁਨਕਥਨੈਜਿਫਤਿਸਨਾਈ॥ ਜਿਉਤੁਪੁ
 ਰਾਵਹਿਰਹਹਿਰਜਾਈ॥ ਵਰਗਾਹਪੈਪੋਨਾਨਿਜੁਹੇਲੇਹੁਕਮੁਸਰੇ॥ ਤਿਸਾਹਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਕਿ
 ਆਕਰੀਐਗੁਣਕਥਹਿਘਨੇਰੇ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੁਮਿਲੈਪਤਿਰਾਖਹੁਤੂੰਸਿ
 ਰਿਸਾਹਾਪਤਿਜਾਹਾਹੇ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਵਖਲੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥ ਕਾਂਇਅੰਨਗਰੁਨਗ
 ਰਗੜਅਵਿਰਿ॥ ਜਾਣਾਵਾਸਾਪੁਰਗਗਨੰਦਾਰਿ॥ ਅਸਥਿਰੁਥਨੁਜਦਾਨਿਰਮਾਇਲੁਆਪੇਆ
 ਪਿਉਪਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਅੰਦਰਿਕੋਟੁਛਜੇਹਟਨਾਲੇ॥ ਆਪੇਲੇਫੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਜੇ
 ਨਹਿਜਾਫੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਭੀਤਰਿਕੋਟਿਗੁਫਾਪਰਜਾਈ॥ ਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕ
 ਮਿਰਜਾਈ॥ ਵਸਫੈਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਅਪਾਰੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀ
 ਇਕਿਵਾਸਾ॥ ਆਪੇਕੀਤੋਖੋਲੁਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਵੀਜਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾਤੇ॥ ਆਪੇਜਲੁਨਿਧਿਪਾਇ

ਦਾ॥ ॥ ਧਰਤਿਉ ਪਾਇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੋ ਅਪਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਪਟੁ ਦੈ ਖੇਲੁ ਕੀ
 ਮਾਜਭਥਾਂ ਈਕਲਾਂ ਖਿਚਦੁ ਹਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲ ਦਿਤੇਰੀ॥ ਭਉਰਦੁ ਲੇਪ
 ਵਟੈ ਲੈ ਫੇਰੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਵੀਪ ਕਰਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰਸ ਮਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚਉ
 ਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ॥ ਸਟੁ ਲਿਓ ਬਿਗੁ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹ ਨਿਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ਹਿਰ ਸੁਚੇ ਗੁਰ ਗਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲ ਗੈਣ
 ਗਾ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਰਿਹ ਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਮਨਿ ਭੁਇਦਾ॥ ੮॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿਉ
 ਨਿਆਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਿ ਵਇਆਲਾ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣੁ ਰੁਣੁ ਕਾਰਸ ਦਾ ਪੁਨਿ ਨਿਰਭੁ
 ਉਕੈ ਘਰਿ ਵਾਂਇਦਾ॥ ੯॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਭੂਮ ਭਉਰਾ ਜੈ॥ ਸਗਲ ਬਿਅਪਿ ਰਹਿ ਅਪੁਭੁਭਾ
 ਜੈ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਵਹਿ ਸੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਆਦਿ ਨਿਰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋ
 ਈ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੁਨ ਕੋਈ॥ ਇਕੈ ਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ॥
 ੧੧॥ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਸ ਤਿਗੁ ਰਿਦੀਆ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੁਆਤੀਆ॥ ਏਕੈ ਕੋ ਕੁਸਾਮ ਪਰੁ

ਅਪਰਿਪਤੁਪਗਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈ
ਤੇਰਾਰੀਗਾ।ਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਪੁਜਾਵੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਕਰਮੁਪਰਮੁਸਚੁਹਾ
ਬਿਤੁਮਾਰੈ।ਵੇਪਰਟਾਹੁਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ।ਤੂੰਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲ
ਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ।ਆਪੇਜੇਹਿਦਿਛੋਵੈਕਰ
ਤੁਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ॥੧੬॥ਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਤੁਪੁਅੰਦਗਿਦੇਖਹਿਮਾਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦ
ਗਿ।ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੈਨੀਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਜੁਖਿਪਾਇਦਾ॥੧੭॥੧੮॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧
॥ਵਰਸਨੁਪਾਟਾਜੇਤੁਪੁਭਾਂਦਾ।ਭੂਇਭੁਗਤਿਸਾਰੇਗੁਣਗਾਵਾ।ਤੁਪੁਭਾਂਦੇਤੂੰਭਾਵਹਿ
ਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ॥੧੯॥ਜੇਹਨਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੈ।ਮੁਕਤੁਭੁਏਹਰਿਦਾ
ਸਤੁਮਾਰੈ।ਆਪੁਗਾਵਾਇਤੇਰੈਰਿਗਰਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਧਿਅਇਦਾ॥੨੦॥ਈਸਰਬੁਹਮਾਦੇ
ਵੀਦੇਵਾ।ਇੰਦੁਤਪੇਮੁਨਿਤੇਗੀਸੇਵਾ।ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਦਾਸੀ।ਅਤਿਨਕੇਈਪਾਇਦਾ
॥੨੧॥ਵਿਨੁਜਾਂਦਾਵੈਕੋਇਨਜਾਣੈ।ਕੋਕਿਛੁਕਹੈਸੁਆਪਣਭਾਣੈ।ਲਖਰਉਗਸੀਹ

ਜੀਅਉਪਾਏਭੰਦੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥੨॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਜੋਨਿਹਰਉਹੈ॥ਅਨਮੁਖਮਾਪੁਗ
 ਟਾਂਏਰੋਵੈ॥ਨਵਹੁਕੁਲਠਉਰੁਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੩॥ਨਿਰਮਲਕਾਇ
 ਆਉਜਲਹੀਜਾ॥ਤਿਜੁਟਿਢਿਨਾਂਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾ
 ਹੁਕੁਦੁਖਨਪਾਇਦਾ॥੪॥ਬਹੁਸਾਵਹੁਦੁਖਪਰਾਪਤਿਹੈ॥ਭੁੰਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਵਿਗੋਵੈ॥
 ਹਰਖਹੁਸੋਗਨਮਿਟਈਕਬਹੁੰਦਿਨੁਨਵੈਭਗਮਾਇਦਾ॥੫॥ਗਿਆਨਵਿਹੁਣੀਭਵੈਸਬਾ
 ਣੀ॥ਸਾਚਾਗਵਿਰਹਿਅਲਿਵਲਾਈ॥ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
 ਇਦਾ॥੬॥ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਗੇ॥ਖਿਨਮਹਿਦਹੇਠੇਰਿਉਸਚੇ॥ਗੁਪਨਗੋਪਿਅ
 ਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਅਮਾਇਦਾ॥੭॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਿ
 ਕਸਾਧਭਲੇਵੀਰਾਰੇ॥ਮੰਨੇਨਉਸੇਈਜਿਦਿਨਸੀਆਪੇਸਾਭੁਕ੍ਰਿਤਾਇਦਾ॥੮॥ਪਲੈ
 ਸਾਭੁਸਚੇਜਰਿਅਗਾ॥ਸਾਰੇਭਾਵੈਜਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਭਵਣੁਸਾਭੁਕਲਾਧਰਿਬਾਪੀਸਾ
 ਰੇਹੀਪਤੀਅਮਾਇਦਾ॥੯॥ਵਡਾਵਡਾਅਖੇਸਰੁਕੇਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੇਈਕਿਨੈਨੋਹਈ॥ਸ

ਗਿਮਲੋਸੋਸਾਬੇਰੁਏਨਾਂਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨੧॥ ਤੁਰਹੁਵਿਛੁਨੇਧਾਹੀਰੁਨੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜ ੧੧੨
 ਨਮਹਿਮੁਹਲਤਿਪੁਨੇ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਰਿਅਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਂਇਦਾ॥੧੨੨॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆ
 ਪੇਰੁਗਤਾ॥ ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾ॥ ਆਪੇਮੁਕਤਾ॥ ਆਪੇਮੁਕਤਿਵਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੇਹੁਰੁਕਾਇਦਾ॥੧੨੩॥
 ਦਾਨਾਂਕੋਸਿਰਿਦਾਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥਅਪਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾ
 ਕਰਦੀਕਾਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੨੪॥ ਸੋਗੁਲਗਾਵਹਿਸਾਰੇਭਵਹਿ॥ ਤੁਝਤੇਓਪਜਹਿਤੁਸੁਮਾਹਿਸਮਾਵ
 ਹਿ॥ ਨਨਕਸਾਰੁਕਧੈਬੇਨੀਤੀਮਿਲਿਸਾਰੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨੫॥੧੨੬॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ੨ ॥ ਅਰਬ
 ਦਨਰਬਦਪ੍ਰੀਤੁਕਾਰਾ॥ ਧਰਦਿਨਗਗਨਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਂਦਿਨੁਰੋਦਿਨਾਰੀਦਨਸੁਰਜੁਸੁਨਿਜਮ
 ਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧੨੭॥ ਖਾਂਦੀਨਬਾਂਦੀਪਉਲੁਨਪਾਂਦੀ॥ ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਆਵਦਜਾਂਦੀ॥ ਖੰਡਪਤਾਲ
 ਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾਂਇਦਾ॥੧੨੮॥ ਨਾਂਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ ਦੇਜਕੁਭਿਸਤੁ
 ਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗੁਨਹੀਜੀਮਲੁਮਰਦਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾਂਇਦਾ॥੧੨੯॥ ਬ੍ਰਹਮੰਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨ
 ਕੋਈ॥ ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ ਨਾਰਿਪਰਖਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਾਂਨਕੋਦਖਸਖਪਾਇਦਾ॥੧੩੦॥ ਨਾਂ

ਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ। ਨਾਂਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ। ਜੋਗੀਨੰਗਮਭੇਖਨਕੋਈਨਕੋਨ
 ਥੁਕਹਾਇਵਾ। ੧੧। ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਂਬ੍ਰਤਿਪੂਜਾ। ਨਕੋਅਧਿਵਖਾਂਦੈਵੁਜਾ। ਆਪੇਆਪਿਉਪ
 ਇਦਿਗਸੇਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਵਾ। ੧੨। ਨਾਂਜੁਭਿਸੰਜਮੁਤਲਸੀਮਾਲਾ। ਗੋਪੀਕੰਨਨਗਉਗੋ
 ਆਲਾ। ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਤੁਨਕੋਈਨਕੋਵੈਸੁਫਨਾਂਇਵਾ। ੧੩। ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾ
 ਖੀ। ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੇਆਖੀ। ਮਮਤਾਜਲੁਕਾਲੁਨਹੀਮਾਥੈਨਕੋਕਿਸੈਧਿਅੰਇਵਾ
 ੧੪। ਨਿੰਦੁਬਿੰਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿੰਦੋ। ਨਾਂਤਦਿਗੋਰਖੁਨਮਾਛਿੰਦੋ। ਨਾਂਤਦਿਗਿਅੰਨੁਧਿਅੰਨੁ
 ਕੁਲਓਪਤਿਨਾਂਕੋਗਲਤਗਲਾਂਇਵਾ। ੧੫। ਵਦਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਲਖੜੀ। ਵੇਉਨਦੇਹੁਗ
 ਗਉਨਗਾਇੜੀ। ਹੋਮਜਗਨਹੀਤੀਗਥਿਨਾਂਵਲੁਨਾਂਕੋਪੂਜਾਲਾਇਵਾ। ੧੬। ਨਾਂਕੋਮੁਲਾਂਨਕੋਕਾ
 ਨੀ। ਨਾਂਕੋਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਨੀ। ਰਯਤਿਰਾਉਨਹਉਮੇਦੁਨੀਅੰਨਾਂਕੋਕਹਲੁਕਹਾਂਇਵਾ।
 ੧੭। ਭਉਨਭੁਗਤੀਨਾਂਸਿਵਸਕਤੀ। ਸਾਨਨੁਮੀਤੁਬਿੰਦੁਨਹੀਰਕਤੀ। ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇ
 ਵਲੁਨਾਰਾਸਾਢੇਏਹੰਭੁਇਵਾ। ੧੮। ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਾ। ਪਠਪੁਰਾਂਦਉਦੈਨ

ਹੀਮਾਸਤਾ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਮਾਪਿ ਅਗੇ ਛਰੁ ਮਾਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਂਤਿ ਜੁਭਾਂਦਾਂਤੰਜ ੧੧੩
 ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਅਡਾ ਲੁਗਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਜਨੁ ਮਹੇ ਜੁ ਉਪਾਇ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ
 ਵਧਾਂਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਜੁ ਲਾਂਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥
 ਖੰਡੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੀਆਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂਕਾ ਅੰਤਿ ਨ ਜਾਂਦੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ
 ਗੁਰਤੇ ਜੋ ਝੁਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਭਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮਭਏ ਗੁਣਗਾਂਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾ
 ਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਥਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕੀਓ ਵਿਆਲਾ ॥ ਪਉਲ ਪਾਂਦੀ ਅਗ
 ਨੀਕਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕਾਂਇਆਂ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਪਰਥਾ ਪੇਥਾ ਪਲਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਦਾਸਾ ਅਲਖੁ ਅ
 ਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਜਪਤੁ ਰੇਜੁ ਲਨਿ ਰਮਲਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਂਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗਵਿਸ ਜਿਵੀ ਪਕੁਜੇ
 ਤਿਸ ਬਾਈ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਵਡੁ ਆਈ ॥ ਜੇਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਜੁਖਵਤਾ ਸਚੇ ਜੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰਮਹਿ ਗਾਟ ਪਟਲ ਦੁਪਾਗਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੇ ਲਿਤੇ ਲੈਵਨ ਜਾਗਾ ॥ ਮਾਪੇ ਰਤਨੁ ਦਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਮਾਪੇ ਕੀਮ
 ਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਂਦੁ ਲਹਾਰੈ ॥ ਦੇਪਰ ਦਾਹੁ ਪੂਰੈ ਭੰਗਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲ ਲੇ ਮਾਪੇ

ਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਂਇਦਾ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਭੋਏ॥ ਨਮਨੀ ਦਾਰਨ ਮਾਰੈ ਫੇਢੈ॥ ਜਿਉ
 ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀਆ ਪੇਬਿਗਾ ਸਿਧਿ ਆਇਦਾ॥੬॥ ਅਪੇਵਰਖੇ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਧਰਾ॥ ਰਤ
 ਨੁਜ ਵੇਹੁ ਲਾਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤੁਪੁਰਾ ਪਾਈ॥ ਮੇਪ੍ਰੇਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਂਇਦਾ॥੭॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪ
 ਦਾਰਥੁ ਲੈਅ ਮੇਲੋ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਘਾਟ ਸਿਪੁਰਤੋ ਲੋ॥ ਸਚੇ ਕਾਵਾ ਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਉਦਾ ਪਾਂਇਦਾ॥੮॥
 ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ
 ਮਨੈ ਤੁਕੁ ਮੁਸਮਾਂਇਦਾ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇ ਅਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀ ਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥
 ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁਪਾਇਆ ਲਾਹੁਕਮੇ ਕਲਾਰਹਾਂਇਦਾ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਪਉਲੁ ਪਾਂਟੀ ਗੋਲਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਅ
 ਭਾਂਣੇ ਆਗਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਵਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਨਿਹੁਕਮੇ ਦੇ
 ਖਿਦਿਖਾਂਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਵਸ ਅਉਤਰਾ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਟ ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਨੈ
 ਹੁਕਮੁ ਸੁਵਰਗੁ ਪੈਝੈ ਜਾਨਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀ ਹੁਗੁ ਬਾਰੇ॥ ਹੁਕਮੇ

ਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਰਾਰੇ। ਆਪਿਨਾਨੁਨਥੀਸਭਨਾਂਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਂਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਂਇਆਂਕੋਟਗ
 ਤ੍ਵੈਮਹਿਰਾਜਾ। ਨੇਬਖਵਾਸਭਲਾਦਰਵਾਜਾ। ਨਿਮਿਥਿਅਲੇਭੁਨਾਹੀ। ਪਰਿਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਿਪਛੁਤਾ
 ਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ। ਨਤੁਜਤੁਸੰਨਮੁਸਰਦਿਮੁਰਗੀ। ਨਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇ
 ਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਂਇਦਾ॥ ੧੫॥ ੩॥ ੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੧ ॥ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪ
 ਰਿਪਰਧਾਰੀ। ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਅਪਰਾਪਾਰੀ। ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਸੁੰਨਦੁਸੁੰਨਉਪਾ
 ਇਦਾ॥ ੧੭॥ ਪਉਦਪਾਂਦੀਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ। ਸਿਸਦਿਉਪਾਇਕਾਂਇਆਂਗਰੁਰਾਜੇ। ਅਗਨਿਪਾਂਦੀਜੀਉ
 ਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀਸੁੰਨੈਕਲਾਰਾਂਇਦਾ॥ ੧੮॥ ਸੁੰਨਦੁਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ। ਸੁੰਨੈਦਰਤੇਜੁਗਸ
 ਬਾਏ। ਇਸਪਦਵੀਰਾਰੇਸੇਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀ। ਮੇਭਰਮੁਚੁਕਾਂਇਦਾ॥ ੧੯॥ ਸੁੰਨਦੁਸਪਤਸਰੇ
 ਵਰਥਾਪੇ। ਨਿਨਿਸਾਜੇਵੀਰਾਰੇਆਪੇ। ਤਿਤੁਸਤਿਸਰਿਮਨੁਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੈਦਿਠਰਿਬਾਹੁਤ੍ਵਿਜੇਨਿ
 ਨਪਾਂਇਦਾ॥ ੨੦॥ ਸੁੰਨਦੁਚੰਦਸੂਰਜਗੇਦਾਰੇ। ਤਿਸਕੀਜੇਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇ। ਸੁੰਨੈਅਲਖਅਪ
 ਰਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨੈਤਾਵੀਲਾਇਦਾ॥ ੨੧॥ ਸੁੰਨਦੁਧਰਤਿਅਕਾਸਉਪਾਏ। ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਰਕਲ

ਪਾਏ ॥ ਤਿਉ ਭਵ ਲਸਾਨਿ ਮੇਖੁ ਲੀਮਾਇਆ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਇਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਖਾਂ ਲੀ ਸੁੰਨ ਹੁਖਾਂ
 ਲੀ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਉ ਪਨੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਂ ਲੀ ॥ ਉਤਰੁ ਜਚ ਲਤੁ ਕੀਆ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਂ
 ਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਦੁ ਇਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾਂ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀਤੇ ਅਮ
 ਰ ਅਤੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਂਮ ਦੇਵੁ ਰਗ ਜੁਨਰ ਅਬਰ ਬਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖ
 ਮਾਇਆ ਪੈਤੈ ਗੁਣਾ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿਨ ਜਕੈ ਕੋਤਿ ਉਬੈ ਲੈ ਜਿਉ ਬੈਲਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁ ਸਪਤ ਪਾ
 ਤ ਲਉ ਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁ ਭਵ ਲਗੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਮਾਇ
 ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਤੇ ਗੰਢਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਹਉ ਮੈਦੁ ਪੁਪਾਇਆ ॥ ਨਿਸੇਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰੇਹ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਚਉ ਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਂਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁੰਨ ਹੁਉ ਪਜੇਦ ਸਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉ
 ਪਾਈ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੀਧਰ ਬਸਾਨੇ ਸਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਨਾਨੈ ਨ ਨੁਕੋਈ ॥ ਜੁਗਾਧ ਜੁਗੀਤ ਰਿਮੁ ਕਤ ਪਰਾ
 ਇਨੁ ਸੇਮੁ ਕਤਿ ਭੁਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੰਚਤਤ ਸੁੰਨ ਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿ

ਆਸਾ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾਵੁ ਇਸਤ ਕਿਲੀ ਖੇਪਾ ਪੁੰਨ ਬੀਜਾਂਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ
 ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿ
 ਲਾਂਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਮਾਨੀ ਕਰਹੁ ਨ ਬੇਰਾ ॥
 ਆਸਾ ਮਨ ਜਾਹੁ ਮੈਸਹ ਜਾਨੁ ਭਲੇ ਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ
 ਜਮਾਧਿ ਸਰੋਪ ਰਬਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਜਗੁਰਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੭
 ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਹਦੇ ਖਾਂਤ ਹਦੀਨ ਵਇਆਲਾ ॥ ਆਇਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲ ਮਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤਿ ਸਕੀਛਾਇ
 ਆਤਿ ਜੁਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਜੁਭੈ ਦੁਰਗਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਜੁਭੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਕੁਲਾਜ
 ਤੀਉਹੁ ਅਨਰਾਵਹੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇ
 ਖ ਅਰੀ ਮੁਨਿ ਰਾਲਾ ॥ ਜਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਜਹ ਜਗਤਿ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੈ
 ਵਰਤਾਇ ਰਉਥੈ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏਇ ਕਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲੇ ਜੇਤਿ ਸਰਬ ਜਗਨੀ

ਵਨੁਗੁਰਮਨਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਉਤਮਜਨਸੀਤਕੁਲੇਤਰਿਪਿਅਰੇ॥ ਹਰਿਰਸ
 ਮਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰੇਲਸੀਤਜਨਸੀਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤੂੰਅਤਿਰਿਜਾਂ
 ਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ ਤੂੰਦਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਂਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁ
 ਦੀਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਇਤਨੁਕੀਆ॥ ਆਤਮਗਾਮੁਪਾਏਸੁਖੁਬੀਆ॥ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਂਮੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਨਾਂਤਿਸੁਰੂਪਿਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਪਟਿਪਟਿਜਾਨਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗਤਾਕੇਵਲੁਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਰਾਇ
 ਸੁਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰਤਰਿਜਾਤੀ॥ ਸਬਦੁ
 ਰਸਾਲੁਰਸਨਿਰਸੁਰਸਨਾਬੇਦੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥ ੯॥ ਬੇਦੁਰਸਾਲੁਵਜਾਵੈਸੇਈ॥ ਜਾਂਕੀ
 ਤ੍ਰਿਭੁਵਲੁਸੇਈਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਬੂਝੁਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ॥
 ੧੦॥ ਐਸੇਜਨਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਰਾਰਹਿਰਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ ਆਪਿਤਰਹਿਸੀਗ
 ਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ ੧੧॥ ਪਰਦੁਰਮੰਦਰੁਜਾਂਦੈਸੇਈ॥ ਜਿ

ਸੁਪ੍ਰੇਗੁਰਤੇਜੇਣੀਹੋਈ॥ ਕਾਂਇਆਗੁਮਹਣੀਮਹਲੀਪ੍ਰਭੂਜਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇ
 ਆ॥ ੧੨॥ ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਵੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ ਜੇਵਕਪੰਚਨਹੀਬਿਖੁਰਾਖੀ॥ ਅੰਤਰਿਵਸ
 ਤੁਅਨੁਪਨਿਰਮੋਲਕੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਤਖਤਿਬੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ
 ਪੰਚਜਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾ॥ ਆਦਿਨੁਗਾਵੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਹਸਾਭਰਮੁਕੁਕਾਇਆ॥ ੧੪॥
 ਤਖਤਿਸਲਾਂਮੁਹੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਇਹੁਸਾਚੁਵਡਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਨਾਤੀ॥ ਨਾਨਕਗਾਂਮੁਜਪ
 ਹੁਤੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਜਖਾਈਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿਧ
 ਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਟਿਰਹੁਸਰਣਾਈ॥ ਤਸਕਰਚੇਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਧ
 ਨਿਉਪਜੈਜਬਦਿਜਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਿਏਕੀਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਰਹਿਜਨ
 ਕੇਕਾਜਾ॥ ਅਮਰੁਅਰੇਲੁਅਪਾਰੁਅੰਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਨ
 ਗਰੀਉਤਮਥਾਂਨਾ॥ ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਂਨਾ॥ ਉਪਰਿਏਕੀਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁਨਿਸਮਾ
 ਧਿਲਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਹੀਨਗਵੀਨਉਦਰਵਾਜੇ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਦੈਹਾਰੇਸਾਜੇ॥ ਫਸ

ਵੈਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤ ਨਿਰਲਾ ਅਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਦਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ
 ਚਲਾਏ ਸਚਿ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਨਕ ਖੋਜਿ ਲਯਹੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਵਲੁ ਕਰੇ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਗ ਰਦ ਨਿਮਾਰੇ ਹਉ
 ਮੈ ਲੋਕੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੈ ਥਾਂ ਨਿਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਂਦੈ ਸਬਦੁ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਮਹ
 ਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਂਦੁ ਜਾਂਦੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਂ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਪਵਦੁ ਉਤਾਵੈ ॥ ਜੇਗੀ ਸ
 ਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦੁ ਝੁਲਕਾਰੁ ਨਿਰਲਾ ਮੁਖੁ ਭਿਆਪੇ ਵਾਇਸੁ ਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਤਾ ॥ ਹਉ ਮੈਤ੍ਰਿਅ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਗਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜ
 ਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗੁ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਛਾ
 ਸੀ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਲੈ ਕਟੁ ਲੁਨਿਰ
 ਜਨੁ ਜਾਂਦੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁਸਬਦੁ ਪਛਾਂਦੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਂਦੈ ਆਪੁ ਪਛਾਂਦੈ ਸਰੂਤਿ ਸਕਾਰੇ ਜੁਸ ਬ
 ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਲ ਜਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖ ਲਹਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਕ ਸਵ

ਟੀਲਏਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਆਪਿਵਇਆਲਿਵਇਆਪੁਭਿਧਾਗੀ॥ ਆਪਿਧ
 ਇਗਟਿਗਹਿਆਬਨਵਾਗੀ॥ ਪੁਰਖਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆ॥
 ੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਂਨਾਂਬੀਨਾਂਗਰਬੁਗਵਾਏ॥ ਵੂਜਾਮੇਟੈਏਕੁਦਿਖਾਏ॥ ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਗਲਮੁਜੇਨੀ
 ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈਮੇਟਿਸਬਦਿਸੁਖਹੋਈ॥ ਆਪਵੀਰਹੋਗਿਆਂ
 ਨੀਜੇਈ॥ ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੧੬॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ ਸਚੁਕਹੁਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ॥ ਜੀਵਤਮਰਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤਰਣਾ॥ ਗੁਰੁ
 ਬੋਹਿਬੁਗੁਰਬੇਰੀਤੁਲਹਾਮਨਹਰਿਜਪਿਪਾਰਿਲਘਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੇਭੁਬਿਨਸਨੁ॥
 ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੇਆਸਨੁ॥ ਉਪਰਿਪਰੈਪਰੈਅਪਰਿਪਰੁਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਭਿਧਾਇਆ॥ ੨॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿਲੇਟਹੁਗਹਿਲਿਵਤਗੀਐ॥ ਅਕੁਲਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਰੁਗੀਐ॥ ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤ
 ਮਹੀਅਵਰੁਨਵਤੀਆਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਚੁਹਰਿਨਾਂਮਸਚੁਹੇਸਰਣਾਂ॥ ਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿਤੈਲ
 ਗਿਤਰਣਾ॥ ਅਕੁਬੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰਿਪਰੁਫੁਨਿਗਰਭਿਨਜੇਨੀਜਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਚੁਬਿਨੁਸ

ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਖੁਨ ਪਾਵੈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ। ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪੁ
 ਇਆ॥ ॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾਂ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ॥ ਰਹੈ
 ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੁਤੀ ਜਗਹਿ ਤਕੀਓ ਤੁਰਾਈ॥ ਬਿਲ
 ਮੁਨ ਲਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪ ਜੈ ਬਿਨ ਸਿਖ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਉ
 ਪਜਹਿ ਬਿਨ ਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੋ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਛੇਧੋ॥ ਜਿ ਸੁਗੰਮਨਾ ਮੁਨਾਂ ਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਜੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਧਰ ਲਾਇਆ॥ ੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਮਨਾਂ ਮਕਿਉ ਧਿਆਈਐ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੯॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੋਵਰਧਨ ਧਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰ ਪਾਂਹੁ ਲਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੁਗਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਰੁ ਤਰੀ॥ ਆਤਮ ਚੀਨੁ ਹਰਿ ਦੈਮੁ
 ਰਾਹੀ॥ ਜਮ ਕੇ ਦੁਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੀਰ ਸਖੇ
 ਗੁਰ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਗਨੀ ਦੁਨੁ ਹਿੰ

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਕਿ ਸਕੀਕੀ ॥ ੧੧੯
ਜੈ ॥ ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸੁ ਰਹਿ ਜਗੀ ਨਾਥ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੀ ਰੂਪੀ ਸੋ ਜਾਂਦੁ
ਹੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦੁ ਪਛੰਦੁ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਗਣਗਰ ਰਹੈ ਅਰੀ ਤੁਸ ਬਾਇਆ ॥ ੧੪
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ ਸੁਵਨੀ ਨਾਮ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਂਦੀ ਨਾਨਕ
ਕਹਰਿ ਰੀਰਿ ਗੰਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥ ਕਾਂਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹੁ ਪਰਨਿਦਾ ॥ ਲ
ਬੁਲੇ ਭੁਤ ਜਿਹੇ ਹੁਨੈ ਰੋਦਾ ॥ ਕੂਮਕਾ ਸੀ ਗਲੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਨਿ ਗਲਾ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਨਿਜਿ ਦਾਮਨਿ ਜਿਓ ਮਕਢੈ ਫਾਇਦੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜੇ ਤਿਨਿ ਰਤਿ ਪੈਖੈ ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅ
ਨੂਪ ਸਰੂਪੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿਤਾਰੇ ॥ ਸਸਿਘਰਿ ਸੁਰਦੀਪ
ਕੁਗੋਲਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟ ਰਹਿ ਲਿਵਲਗੀ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਮੀਰੁ
ਤਰਸੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰਿਜਨੰ ਭੁਓ ਜਾਏ ॥ ਅਨਭੁਓ ਪਦ ਪਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੈ ਊਚਾ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਜਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥

॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਕ ਉ ਜੁ ਗਿ ਜੁ ਗਿ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਦੀ ਜੈ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਮੇ ਅੰ ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰ ਤਿ ਰਿ ਨਾ ਮੁ ਪ ਰ
 ਪ ਤਿ ਹੀ ਰਾ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਪ ਤੇ ਮ ਨੁ ਮ ਨ ਤੇ ਧੀ ਰਾ ॥ ਦੁ ਪ ਦ ਪਾ ਦ ਭ ਉ ਭੈ ਜ ਨੁ ਪਾਈ ਮੇ ਬਾ ਹੁ ਰਿ ਜ ਨ ਮਿ
 ਨ ਜਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਭੁ ਗ ਤਿ ਹੇ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਤ ਰੰ ਗਾ ॥ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ ਨਾ ਮੁ ਪ ਦਾਰ ਬੁ ਮੰ ਗਾ ॥ ਹ ਰਿ
 ਭਾ ਵੈ ਗੁ ਰ ਮੇ ਲਿ ਮਿ ਲਾ ਵੇ ਹ ਰਿ ਤ ਰੇ ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਬਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਿ ਨਿ ਜ ਪੁ ਜ ਪਿ ਓ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ
 ਵੇ ਕੇ ॥ ਜ ਮ ਕੰ ਕ ਰੁ ਕਾਲ ਜੇ ਵ ਕ ਪ ਗ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਉ ਤ ਮ ਸੰ ਗ ਤਿ ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ ਉ ਤ ਮ ਜ ਗੁ ਰ ਉ ਜ ਲੁ ਪਾ ਰਿ ਤ ਗ
 ਇਆ ॥ ੮ ॥ ਇ ਹੁ ਭੁ ਵ ਜ ਲੁ ਜ ਗ ਤੁ ਸ ਬ ਦਿ ਗੁ ਰ ਤ ਗੀ ਮੇ ॥ ਅੰ ਤਿ ਰਿ ਕੀ ਦੁ ਬਿ ਧਾ ਅੰ ਤਿ ਰਿ ਜ ਗੀ ਮੇ ॥ ਪ ਚਿ ਬ
 ਟ ਲੇ ਜ ਮ ਕ ਉ ਮ ਰੈ ਗ ਗ ਨੰ ਤ ਰਿ ਧ ਨ ਖੁ ਚ ਟਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਜਾ ਕ ਤ ਨ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਰ ਤਿ ਕਿ ਉ ਪਾਈ ਮੇ ॥
 ਸ ਬ ਦਿ ਸੁ ਰ ਤਿ ਬਿ ਨੁ ਆਈ ਮੇ ਜਾਈ ਮੇ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮੁ ਖਿ ਮ ਕ ਤਿ ਪ ਰਾਂ ਇ ਦੁ ਹ ਰਿ ਪੁ ਰੇ ਭਾ ਗਿ ਮਿ
 ਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿ ਰ ਭੁ ਉ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਹੇ ਰ ਖ ਦਾ ਲਾ ॥ ਭੁ ਗ ਤਿ ਪ ਰਾ ਪ ਤਿ ਗੁ ਰ ਗੋ ਪਾ ਲਾ ॥ ਧੁ ਨਿ ਮ ਨੰ ਦ
 ਅ ਨ ਹ ਦੁ ਵ ਜੈ ਗੁ ਰ ਸ ਬ ਦਿ ਨਿ ਰੰ ਜ ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿ ਰ ਭੁ ਉ ਸੇ ਸਿ ਰਿ ਨ ਤੀ ਲੇ ਖਾ ॥ ਅ ਮ ਖਿ ਮ
 ਲੇ ਖੁ ਕੁ ਵ ਰ ਤਿ ਹੇ ਵੇ ਖਾ ॥ ਅ ਪਿ ਅ ਤੀ ਤੁ ਅ ਜੇ ਨੀ ਸਿ ਰੁ ਉ ਨਾਂ ਨ ਕ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਸੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰ

ਤਰਿਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਜਾਂਦੈ। ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਂਦੈ। ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈ
ਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ। ੧੩॥ ਨਿਰਭਉਸੇਅਭੁਅੰਤਰਿਵਸਿਆ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜ
ਨਿਰਸਿਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੀਗਤਿਪਾਈ। ਮੇਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ। ੧੪॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਂਦੈ। ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਂਦੈ। ਉਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੇਈ
ਜਗਨਾਂਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆ। ੧੫॥ ੪॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰੇਨੇਹੁ
ਅਪਾਰਾ। ਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀ। ਕਿਹੁਚਾਰਾ। ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇ
ਆ। ੧॥ ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿਆਭੁਰਪੂਰੇ। ਕਿਸੁਨੇਵੈਕਿਸੁਆਖਾਂਵੂਰੇ। ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿ
ਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁਦਰਤੇਤਾਕੁਸਬਾਇਆ। ੨॥ ਨਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ। ਗੁਰੁਸਬਦੀ
ਹਰਿਨਾਂਮੁਧਿਆਏ। ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭੁਰਮੁਜਾਇਆ। ੩॥ ਮਨਤਨੁ
ਧਨੁਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਅੰਤਿਸਖਾਈਚਲਣਵਾਰਾ। ਮੇਹਪਸਾਰਿਨੀਸੀਗਿਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ। ੪॥ ਨਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੂਰਾ। ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿ

ਸੁਰਾ। ਨਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਟੁ ਹੁ ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਸੀਤ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਸੁ
 ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਜਾ ਕਿਸੇ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਦਰ ਗਹਜ ਸੁਗਾ
 ਇਆ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਮ ਹਲਿ ਬੁਲਾਏ॥ ਸਾਢੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ॥ ਸਾਕਤ ਠ
 ਉਰਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੭॥ ਸੇਵੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦ ਅਥਾਹਾ॥ ਪਾਵ
 ਹੁਨਾਂ ਮੁਰਤ ਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰਨਾਟੁ ਗੁਰ ਸਰ ਸੀਤੋ ਖੁ ਪਾਇਆ॥
 ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸਰ ਹੀਜੈ॥ ਸੀਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵੁ ਹੁੰਦਿ ਰਿ
 ਬਾਹੁ ਤ੍ਰਿਰੋਗੁ ਨ ਲਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਡੇ ਕੁਟੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀ ਆਏ॥ ਕਉਨੁ ਸੁਦੂਜਾ ਤਿਸ ਸਮਝਾਏ॥
 ਹਰਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਵੇਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰ ਭਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥
 ਇਕਿ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਂਨਾਂ॥ ਅਜਗਰੁ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾ
 ਇਆ॥ ੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਵਹਿ ਭੁਜੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾ ਲੁਸਹੁ ਉਮੇ॥ ਪਾਖੀ ਰੂ ਕੀ ਨੇਜੇ
 ਗੁਨ ਪਾਈ ਮੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਹਿ ਉਦਿਆਂ

ਨਾਨਕਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਥਾਗਿਗਿਆਨਾਂ ਰਾਮਨਾਂਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰ
ਮੁਨਜਾਇਆ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਰੂਇ ਅਗਮਭਾਣੀ ਰਿਚਕਕੀਭਕਪੂਰਕਮਨਹਾਣੀ॥
ਪਾਖੰਡਿਧਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਜਿਉਗੁਰਸਬਦਿਮਹਾਂਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਦਰਤਿਵੇਖਿਰਹੇਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਨਕਅਤਮਰਾਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧੫ ॥ ੫ ॥ ੨੨ ॥

ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹੁਕਮੀਸਹਜੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਲੀਵਡਿਓਆਈ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੁਕਮੇਗਹਿ
ਆਸਮਾਈਹੋ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਜਗਤੁਗੁਬਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੇਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕ
ਰੋਸੇਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਓਆਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੀਮਤਿਪਾ
ਈ॥ ਮਨਮੁਖਬਹੁਤੁਛਿਰੈਬਿਲਲਵੀਵੁਜੇਭਾਇਖੁਆਈਹੋ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਟਿਢੇਪ
ਈ॥ ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਜੋਨਾਇਰਾਏਜਾਏਰਹਿਆਸਮਾਈਹੋ॥

४ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਂਨੁਨਾਂਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ ਮਨਜਾਮਾਰਿਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਕਰੇਸ
 ਭਿਕਰਤਾਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈਹੋ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਬਦਿਸੁਖੁਪ
 ਏ॥ ਅਤਿਗਿਪਿਆਰੁਗਤੀਰਤਾਸਹਜਮਤੇਬਲਿਆਈਹੋ॥ ੬ ॥ ਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਗੁਰਤੇਜਾਤਾ
 ॥ ਆਪਿਮਿਲਿਆਜਗਨੀਦਨੁਦਾਤਾ॥ ਜਿਸਨੇਲਾਏਸੇਈਬੁਝੈਰੁਭਰਮੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੋ
 ॥ ੭ ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ॥ ਜਗਜਮੁਤਿਸੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈ
 ਸਾਚੈਜਿਉਬਲਿਆਈਹੋ॥ ੮ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਅਗਨਿਜਲੈਸੇਸਾਗਾ॥ ਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਦਿ
 ਕਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈਹੋ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿ
 ਸੇਵਰੁਰਾਗੀ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਿਸਦਾਲਿਟਲਾਗੀ॥ ਅਤਿਗਿਨਾਮੁਗਦਿਆਨਿਹਕੇਵਲੁਤ੍ਰਿਸਨਾਂ
 ਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੋ॥ ੧੦ ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਰੀਹੋਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਕਿਨੈਪਛਾਂਣੀ॥
 ਸਚੈਸਬਦਿਹਤੇਬੈਰਾਗੀਆਟਲੁਜਾਂਲੁਰਾਈਹੋ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦਿਬੁਝੈਸੇਮੇਲੁਚੁਕਾਏ॥
 ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਉਮੇਟਿਚਤੁਜਾਈ

੧੨॥ ਗੁਰਤੇ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਦਰਸੁ ਝੈ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਦਾਂਕ ਬਿਕ ਬਿਲੁ ਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਰਿਆ
 ਈਤਿ ਸਨਾਂ ਭੂਖ ਗਵਾਈਏ॥ ੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਝੁਝੈ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ
 ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾਂ ਮਨ ਮੀਤ ਰਿਬਾਂ ਲੀਸ ਬਦਿ ਵਜਾਈਏ॥ ੧੪॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋ ਕ
 ਰਮ ਕਮਾਇਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਵੈ ਪੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਦਾਸ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ
 ਲਿਖਿ ਪਾਈਏ॥ ੧੫॥ ਆਪ ਲੀਨ ਦਰਿ ਕਰੋ ਸੇ ਪਾਏ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਤਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸੁਕਹੈ ਬੇਨੀਤੀ ਭੀ ਖਿਆਨ ਮੁਦਰਿ ਪਾਈਏ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਭੁ ਮਹਲ ੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵ
 ਰੈ ਤੇ ਸਭੁ ਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦ
 ਰੁਨ ਕੋਈਏ॥ ੧॥ ਲਖ ਰਉਰਾ ਸੀ ਹਜੀ ਅਉ ਪਾਏ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਦਾਏ॥ ਸਭੁ ਨਾਂ
 ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਤੇਰੁ ਨ ਹੋਈਏ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ ਅਧਿਗਾ॥ ਰਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸ
 ਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲ ਤਰਹੈ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈਏ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ
 ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ॥ ਹਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈਏ॥ ੪॥

॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਮਕਾ ਭੁਭਿਭਗੇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤਾਰੁ ॥
 ਰਮੁ ਖਿਬੂ ਬੈਕੋਈ ਹੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੇ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਤਾ ॥ ਆਪੇ ਅ
 ਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਨਾਂ ਕਦਾਤਾ ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਤਿਸ ਨਾਂ ਅਗਨਿ ਨਿਫਰੀ ਸਬਦੁ ਰੀਨਿ ਸੁਖ ਹੋਈ
 ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਕਾਂਇ ਆਂਕੁਟ ਬੁਧੇ ਹੁਨ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਵੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਖਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੋਣਾ ਗਾ ॥ ਜਨਮ ਤਕੀਨਾ ਮੂਠਿ ਅਭਾਗਾ
 ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਕਾਂਇ ਆਂਕੁ ਸੁਪੁ
 ਹਉ ਮੇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ ਕੇਸਉ ਪੈਵਹਿ ਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਪੈਪੈ ਤਾਂ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੇਲੀ ਮੂਲਿ
 ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਪੰਡਿਤ ਕਾਇਆਂ ਸੀ ਘਾਗਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਫੀਰਾਗਹਿ ॥ ਅੰ
 ਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਪੰਡਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਤੋਲਾਗੇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਧਾਇ ਮਿਲਿ ਆਵੁ ਭਗੇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾ ਰੁਰਵਹਿ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਜਹ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋ

੧੩ ॥ ਗੁਰਕੀਰਲਗੁਰੂਤੇਜਪੈ ॥ ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਏਪੈ ॥ ਜਦਾਜਬਦੁਰਫੈਪਦਅੰਤ
 ਰਿਰਸਨਰਸੁਰਖੈਸਰੁਸੇਈਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿਦਰੋ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਹੋ
 ॥ ਏਕਜੁਬਿਨੁਹਉਰੋਰਨਜਾਂਲਾਸਹਜੇਹੋਇਦੁਹੋਈਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨੁਜਤਿਗੁਰਜਹਜੁਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਭਿਜਮਾਇਆ ॥ ਸਰਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸਭਿਰਤੇਹਉਮੈਸਬਦੋਖੋਈਹੋ
 ੫੧੫ ॥ ਆਪੇਗੁਲਦਾਤਵੀਰਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਜਾਗੀ ॥ ਨਨਕਨਾਂਮਿਸਮਾਵਹਿ
 ਸਾਭੈਸਾਭੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੩ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੇਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ ॥ ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਾਤਿਜਾਹੀ ॥ ਜੁਗਜੁਗਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ ॥ ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਜੁਖਦਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾਂਸਬਦਿਰ
 ਤੀਗੁਲਗਾਫੈਦਰਿਸਾਭੇਪਤਿਪਾਈਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮਿਮਿਏਫੁਡਿਯਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਿ
 ਦਕਪਤਿਗਾਫਾਈ ॥ ਨਾਮਰਤੇਪਰਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਿਜਪੁਰਿਤਾਫੁਲਾਈਹੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸਬਦਿਮਰੇ
 ਸੇਈਜਨੁਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਦਾਏਸੂਰਾ ॥ ਕਹਿਅੰਮੀਦਰਿਅੰਮੀਤਜਰੁਸਾਚਾਮਨਪੀਵੈ

ਭਾਇਜੁਭਾਈਹੇ॥ ੧॥ ਪਤਿਪੀਤਿਤਮਵਰਾਂਸਮਝਾਏ॥ ਪਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ ਬਿਨੁਸ
 ਤਿਗੁਰਜੇਵੇਨਾਂਮੁਨਪਾਈ॥ ਮੇਪਤਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥ ੫॥ ਇਕਿਭੁਜਮਲਗਾਇਠਿਗਹਿਭੁਖ
 ਧਾਗੀ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਗੀਮਭੇਖਭੁਗਮਾਈ
 ਹੇ॥ ੬॥ ਇਕਿਗਿਹਕੁਦੰਬਮਹਿਜਵਾਉਦਾਸੀ॥ ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਂਮੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਰ
 ਹਹਿਰੰਗਿਰਤੇਭੈਭਾਇਭੁਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥ ੭॥ ਅਨਮੁਖਿਨਿਵਕਰਿਕਰਿਦਿਗੁਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਲੇਭੁ
 ਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਜੁਕਦੇਨਛੋਰੈ॥ ਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ॥ ੮॥ ਜਥੈਸਬਦਿਸ
 ਰੀਪਤਿਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਮੁਕਤਿਨਪਦੈਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਮੇਸੀਬਲਤਬ
 ਲਾਈਹੇ॥ ੯॥ ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤਵੀਰਾਗੀ॥ ਇਕਿਅਹਿਨਿਜਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਨਿ
 ਸ਼ਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏਜੇਬੁਝੈਭੁਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ॥ ੧੦॥ ਇਜਨਾਂਨੁਦਾਂਨੁਕਰਹਿਨਹੀਬੂਝ
 ਹਿ॥ ਇਕਿਮਨੁਆਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝਹਿ॥ ਸਾਰੈਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀ॥ ਸਾਰੈਸਬਦਿਮਿਲਾ
 ਈਹੇ॥ ੧੧॥ ਆਪੇਜਿਰਜੇਦੇਵਡਿਆਆਈ॥ ਆਪੇਭਾਂਲੈਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮ

ਨਿਵਸਿਅਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿਉ ਫੁਰਮਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਹਿ ਜੇ ਜਨ ਸਾਰੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵ
 ਨ ਜਾਂਦ ਨਿਕਾਰੇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈਹੇ॥ ੧੩॥ ਨੁਗਿ ਨੁਗਿ ਸ
 ਚਾਏ ਕੋਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਜਬਦਿ ਮਿਲੇ ਜੇਵੇ ਛੁਡੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ
 ਮਿਲਾਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੇਲੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ॥ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵਲਾਈਹੇ॥ ੧੫॥ ਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਜੇਈ ਕਰਸੀ॥
 ਆਪਹੁ ਹੋਆਨਾ ਕਿ ਛੁਹੇ ਸੀ॥ ਨਨਕ ਨਾਂ ਮੁਮਿ ਲੈਵਡਿ ਆਈ ਦਰਿ ਸਾਰੈ ਪਤਿ ਪਾਈਹੇ॥ ੧੬॥ ੩
 ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਆਇ ਆਸੇ ਜਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਜੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਰੇ ਜਾਰਿ ਸਮਾਈਹੇ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਜਿ
 ਜੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇਈ ਨਨਕੇਖੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿ ਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ॥ ਅਗਿ ਅਨੀਅ
 ਧੁ ਕਮਾਈਹੇ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝਨ ਪਾਈ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੁ ਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈਹੇ॥ ੩॥ ਪੈਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਰ

ਠਹਿਰੇ ਫੈ ਕੰਠ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੂਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਹੇ॥ ੮॥
 ਰਮਤਿ ਭੂਠੀ ਬੁਧੀ ਬੁਧਿ ਆਰਿ॥ ਅਭਿਗਣਿ ਆਰਿ॥ ਅਭਿਗਣਿ ਆਰਿ॥ ਕਰੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋ
 ਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਹੇ॥ ੯॥ ਅਭਿਗਣਿ ਆਰਿ॥ ਕੰਠ ਭੇਟੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠ ਕਮਾਵੈ॥
 ਪਿਰਕਾ ਜਾਉ ਨ ਜਾਂ ਲੈ ਮੁਰਖ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਹੇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟ ਕਮਾਵੈ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ
 ਪਿਰਖ ਜਮਨ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਣ ਵੰਗੀ ਸਵਾ ਪੁਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਹੇ॥ ੧੦॥ ਆਪੇ ਧੁਕ ਮੁਕਰੇ
 ਸਭੁ ਦੇਖੇ॥ ਇਕ ਨਾਂ ਬਖਸਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਂ ਮਿਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਈਹੇ॥ ੧੧॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋਹ ਰਸ ਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਰੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝਨ ਪਾਈਹੇ॥ ੧੨॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਰ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ॥
 ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੇਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੋ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈਹੇ॥ ੧੩॥
 ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਜਬਦਿ ਨਿਯੋਗੇ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਂ ਮੁਰਖੇ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵੱਡੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ
 ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਹੇ॥ ੧੪॥ ਵਜੈ ਭਾਇ ਠਿਰੇ ਦੇਵਾਨੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਮਾਹਿ ਜਮਾਂ ਨੀ॥ ਬਹੁ

ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਹੀ ਮੇਜਾਂ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿ
 ਤੁਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਗਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨੁ ਜੁਖੁ ਦਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਜੀਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਮਿਹਰਵਾਂ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ
 ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆਜਾਈਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਵਰੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ
 ਰਹਿ ਆਜਗਨੀ ਦੁਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈਹੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅਤਿ ਰਿਨਾਂ ਮੁਸਬੁ ਦਿਖਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੁ ਮਧਲਾ ੩ ॥ ਜਰੁ ਜਾਲਾ ਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੈ ॥ ਸਰੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ
 ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਜਿਉ ਘਟਿ ਭੁਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਨਿਵਾਸੀਹੋ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ
 ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿ ਆਪਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀਹੋ ॥
 ੨ ॥ ਕਿਜੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਜੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬੁ ਦਿਸਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬੁ ਦਿਸਦਾ ਮ
 ਤਿਉ ਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਹੋ ॥ ੩ ॥ ਵੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਗਾ ॥ ਬੂਟ ਪਵੈ ਬਿਨ ਜੈਦਹਤ

ਨਲਗੈਬਾਰਾ। ਕੰਚਨਕਾਇ ਅੰਗਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਹੋ। ਸਦਾ ਚਉਕਾਸੁ ਹਤਿ
 ਕੀਕਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਂਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਦਾ ਆਧਾਰਾ। ਸਦਾ ਰਿਪਤਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ਪੈਪਾਵਨੁ ਕਿਤੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿਨਾਂਮੁ
 ਨਿਵਾਸੀਹੋ। ੫॥ ਹਉਤਿ ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਜਾਏ ਲਾਗੋ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੋ। ਸ
 ਰਾਸੁ ਖੁਸਦਾਤਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀਹੋ। ੬॥ ਹਰਿਨਾਂਮੁ ਭੇਤਾ ਅਵਰੁਨ ਪੂਜਾ। ਏਕੈ
 ਜੇਟੀ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ। ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਜਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਏ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਹੋ। ੭॥ ਕੂਮਿ
 ਕੂਮਿ ਜੇ ਨੀਟਿ ਰਿਟਿ ਰਿਅਾਇਆ। ਅਪਿਭੂਲਾ ਜਾਂਖ ਸਮਿ ਭੂਲਾਇਆ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀਹੋ। ੮॥ ਕਾਂਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ। ਕਿਅਾ ਮੁਹੁ
 ਲੈ ਬੋਲਹਾਨਾ ਹਮ ਗੁਣਨਾਂ ਸੇਵਾ ਜਾਧੀ। ਰੂਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਅਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਂਮੁ ਅਬਿਨਾ
 ਸੀਹੋ। ੯॥ ਨਾਂਕੇ ਵੀਕਰੇ ਨਕਰੇ ਨੇਜੇਗਾ। ਅਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਜੁਹੇਇਗਾ। ਅਪੇ ਬਖਸਿਲੈ
 ਹਿਸੁ ਖੁਪਾਏ ਸਦਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀਹੋ। ੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ। ਹਰਿ ਸਾ
 ਚੇ ਜੇਤੀ ਵਲ ਜੁਵਾਪਾਰਾ। ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੇ ਮਿਅਤੇਇ ਨਾਮੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀਹੋ। ੧੧॥

॥ ਹਰਿਜੀਉ ਅਵਗਾਇ ਅਰੋਨੇ ਗੁਣ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ
 ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਧਨੁ ਸਮਝਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਜਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਪੇ ਕਿਛੂ ਨ ਚੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਂ ਮਪ੍ਰਗਾਸੀ
 ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੁਤੋ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਨਾਮ ਲਹਿ ਅੰਤਿ ਦਿਗੁਤੋ ॥ ਪਰ
 ਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲੇ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ
 ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਜੇਵੀ ਸਦਾ ਬਿਰੁਜਾਵਾ ॥ ਵੂਜੈ ਲਾਗਾ ਜਭੁ ਜਗੁ
 ਕਾਵਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਦਾ ਸਚੁ ਜਾ ਲਾਹੀ ਜਾਏ ਹੀ ਜਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਤਿਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੇ
 ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗਨੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਗੁਰਮਤਿ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਲਹਿ ਰਿਸ ਬਾਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾ

ਗੀ। ਸਹਜੇ ਗੁਲਗਾਏਂ ਤਾਰ ਸਨਾਂ ਰਾਮੁ ਰਵੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਂ ਦੀ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ
 ਬੂਝੈਂ ਇਅਾਂ ਦੀ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਪਤੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੪॥ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਭੁ
 ਕਰੇ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਬੂਝੈ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਂਦਾਂ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇ ਆ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿ
 ਆ ਕੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੫॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਜਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਮਨ ਮੁਖੇ ਰੋਇ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿ
 ਅੰਕਾਖ ਜਮੁ ਹੋ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਲਮ ਹਿਭੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦਿਸ ਦਾਜ ਨੁ ਸੋਹੈ॥ ਨਾਂ ਮ
 ਰ ਜਾਇ ਦਿਇਹੁ ਮਨੁ ਸੋਹੈ॥ ਆਇ ਆ ਮੋਹੇ ਮੇਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭੀ ਜੈ ਹੇ॥
 ੭॥ ਸਰਨਾਂ ਵਿਚਿ ਵਰਤੇ ਇਕੁ ਜੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਜਵਾ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇ ਆਨਾਇ ਜਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੮॥ ਕਿਲ ਵਿਖਦੁ ਖਨਿ ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ
 ਵਿਆ ਸਬ ਦਿਵੀ ਰਾਗਾ॥ ਜਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੯॥
 ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਜੀ ਸਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬ ਦਿਵੀ ਰਾਗੇ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾਂਤਿ ਸਦ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਂ ਮੁਲੀ ਜੈ ਹੇ॥ ੧੦॥ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸਦਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ

ਨਮੁਨਛੋਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਜਨਾ ਪੀਜੈ ਹੋ
 ॥੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਟਨ
 ਜਵਾਹੈ ਬਾਂਦੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈ ਹੋ। ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਤੈਗੁਣ ਬਧਿ
 ਕਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੈ ਹੋ ਜਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਵੀ ਜੈ ਹੋ। ॥੧੩॥ ਬੇਦੁ ਪ
 ਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ। ਆਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੁਝਹਿ। ਅੰਤਰਿ ਮੇਲੁ ਅਗਿਆਨੀ
 ਅੰਧਾਰਿ ਕਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਜੈ ਹੋ। ॥੧੪॥ ਬੇਦਿ ਬਾਦਿ ਜਤਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ। ਨ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਜੈ
 ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ। ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਜਭੁ ਬੇਦਿ ਵਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੋ। ॥੧੫॥
 ਆਪੇ ਸਾਝਾਏ ਕੋ ਸੋਈ। ਤਿਜੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਯਨ ਕਨਾ ਮਿਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸੋਚੇ ਸਚੁ
 ਰਵੀ ਜੈ ਹੋ। ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ। ਨਿਜ ਪਰਿਵਰਿ ਸਿਆ
 ਤਿ ਬੈਸੈ ਮਨੁ ਮਾਇਆ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰ ਲੀਜਾਗੀ ਹੋ। ॥੧॥ ਸਚਾ
 ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਰਾ। ਨ ਤਿਬੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾਗਾ। ਸਚਾ ਧਨੁ ਪਟਿਆ ਕਵੇ ਤੇਇ ਨ ਆਵੈ

ਭੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀਓ॥੨॥ ਜਥੈ ਲਾਏ ਜੇ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਮਸਤ ਕਿਵ ਡੁਭਾਗੇ॥ ਸਚੈ ਸ
 ਬ ਦਿਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬ ਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀਓ॥੩॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ
 ਨਹੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ਟੰਗੇ॥ ਅਨਿਰਤ ਨਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀਓ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬ ਦਿਜ ਲਾ
 ਇਆ॥ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਜਾਂਤੁ ਧੁਰਾਇਆ॥ ਸਚੈ ਕੀ ਸਭੁ ਸੰਗੈ ਕਰਣੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ
 ਹੋ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਟਿਰਲੈ ਕਿਨਹੀ ਚੀਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਰ
 ਕ ਮਾਵੈ ਸਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀਓ॥੫॥ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਂ ਸਬ ਦਿ ਬੁਝਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਹੀ ਅੰਤਿ ਰਿਸੀਤ ਲੁਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀਓ॥੬॥ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾ
 ਵੈ॥ ਸਚੈ ਸਬ ਦੇ ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਅੰਧੈ ਜਾਣੇ ਜੇ ਦਰਿ ਸਾਥੇ ਨਦਹੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀਓ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਾ
 ਥੈ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਇ
 ਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀਓ॥੮॥ ਸਾਥਾ ਸਬ ਦੁਨਿ ਨਾਂ ਮਨਿ ਭੁਝਾਇਆ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ
 ਕਮਾਇਆ॥ ਸਚੈ ਜੇ ਵਹਿਸੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀਓ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖ ਜਨ ਜਮਾਧੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿ ਮਾਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਅਗੁਰ ਕੀ ॥
 ਜੇਵੁ ਪਿਆਗੀ ਹੋ॥ ੧੧ ॥ ਜੇਨ ਨ ਜੁਖੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਜਰੇ ਭਾਏ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਂਡੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖੇ ਜੇਨ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਰੀ ਹੋ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
 ਠਾ॥ ਨਾਂਤਿ ਜੁ ਕੁਟਿ ਬੁਨਾਂਤਿ ਸੁਮਾਤਾ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿ ਅਸਭੁ ਮਤਿ ਰਿਜ ਭੁਨਾਂਤੀ॥ ਮਾਕਾ ਅਧਾਰੀ
 ਹੋ॥ ੧੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਰਾ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ਧੁਰਿ ਖਜ ਮਿਲਿ ਖਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਸ
 ਚੇਤੇ ਸਾਰੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੋ॥ ੧੪ ॥ ਜਾਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਜਾਚੈ ਸਬਦੇ
 ਸਾਰੁ ਕਮਾਏ॥ ਅੰਦਰੁ ਜਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਚਾ ਭੁਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੋ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚ
 ਲਾਏ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸ ਨਾਨਾ ਮਿਸਟਾ
 ਗੀ ਹੋ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ॥ ਜਭੁ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ
 ਪਰਛੰਨਾ॥ ਜਭੁ ਨਾਂ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ॥ ਨਿਨਿ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਪਛਾਤ ਹੋ॥ ੧ ॥ ਨਿਨਿ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਜੁ ਉਪਾਏ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਧੈ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਨਿਜੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਾਪੇ ਮੇਲੇ

ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਹੇ॥ ੨॥ ਅਵਗਉਣੁਹੈਸਿਸਾਹ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥
 ਬਿਰਸਾਢਾਸਾਲਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੩॥ ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖੁਪਾ
 ਇਆ॥ ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਤਾਹੇ॥ ੪॥ ਹਮਗੁਣਨਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲਾ॥ ਤੂੰਸਭਨਾਂਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋ
 ਲਾ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹਿਰਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਹੇ॥ ੫॥ ਜਾਂਤੁਪੁਰਾਂਲਾਂਤਾਂਸਚੀ
 ਕਾਰੈਲਾਏ॥ ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਗਮਲੁਸਾਢਾਗੁਰ
 ਕੈਜਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੬॥ ਜਹਦੇਖਾਂਤੁਹਏਕੋਸੋਈ॥ ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ॥
 ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਜਮਾਲਾਅਪਣੈਰੀਗਿਸਦਰਤਾਹੇ॥ ੭॥ ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮ
 ਲਾਂਲਾਂ॥ ਮਨਮੁਖਜਬਦੁਨਬੁਝੈਇਅੰਲਾਂ॥ ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਕਾਂਇਅੰਖੋਜੇਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁ
 ਵਾਤਾਹੇ॥ ੮॥ ਕੋਟਗਹੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਜੇਇਛੈਸੋਈਫ
 ਲਪਾਏਜਿਉਰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥ ੯॥ ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੈਨਹੋਈ॥ ਠਹਿਰਿਠਹਿਰਿਅਵੈ

ਠਉਰਨੋਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਜਦਾਸਾਲਹੇਨੁਗਿਨੁਗਿਏਕੋਜਾਤਹੇ॥ ੧੦॥ ਮਨਮੁਖਕ
 ਰਕਰੇਜਭਿਦੁਖੁਸਬਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਹੀਕਿਉਦਰਿਨਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵਸੈਮ
 ਨਿਸਾਰਾਸਦਜੇਵੇਜੁਪੁਟਾਤਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਹਦੇਖਾਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੇਝੀਪਾਈ॥
 ਨਾਮੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਮੇਸਦਾਸਦਇਹੁਮਨੁਨਾਮੇਰਾਤਹੇ॥ ੧੨॥ ਨਾਮੇਰਾਤਪਵਿਤੁਸਹੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਵੈਰੂਬਿਮੁਦੇਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀਬੂਝਹਿਇਕਨੰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾ
 ਤਹੇ॥ ੧੩॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੂਝਾਈ॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿ
 ਲੈਦੁਤਿਆਈ॥ ਸਹਜਿਰਹੈਰੀਗਿਰਾਤਹੇ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਆਨਗਰਦੁਹੈਦੁਹਿਦੇਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਬ
 ਵੈਰੂਕੋਨਹੀਦੇਰੀ॥ ਸਾਰਸਲਹੈਸਾਰਿਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਹੇ॥ ੧੫॥ ਜਿਸਨੇਨ
 ਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏ॥ ਸਾਰਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਏਸਾ
 ਰੁਪਛਾਤਹੇ॥ ੧੬॥ ੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਜੁਕਰਣਾ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਭਿ
 ਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਆਪੇਗੁਪਤਵਰਤੇਸਭੁਮੀਤਰਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਰੁ

ਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਵੰ। ਚਾਰਾਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੇਈਕਰਸਹਿਸਕੇਸਿਓਮਨੁਗ
 ਤਾਹੇ। ੨ ॥ ਆਪੇਗੀਰਤਨੁਅਮੋਲੋ। ਆਪੇਨਦਰੀਤੋਲੋਤੋਲੋ। ਨੀਅਜੰਤਸਰੁਸਰਦਿਤੁਮਾਗੀ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਾਤਾਹੇ। ੩ ॥ ਜਿਜਨੇਨਦਰਿਹੋਵੈਪੁਰਿਤੇਰੀ। ਮਰੈਨਜੰਮੈਦੂਕੈਢੇਰੀ। ਸਾ
 ਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨਰਾਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਤਾਹੇ। ੪ ॥ ਮਾਇਅਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਅਮਾ।
 ਬ੍ਰਹਮੰਬਿਸਨੁਦੇਵਸਬਾਇਆ। ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸੇਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਛਾਤਾਹੇ। ੫ ॥ ਪਾਪ
 ਪੁੰਨਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ। ਹਰਖੁਜੇਗੁਜਭੁਦੁਖੁਹੈਭਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਖੁਪਾਏਨਿਨਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਂਮੁਪਛਾਤਾਹੇ। ੬ ॥ ਕਿਰਤੁਨਕੇਈਮੇਟਲੁਤਾਹਾ। ਗੁਰਕੇਸਬਦੋਮੋਖੁਦੁਆਗਾ। ਪੂਰਬਿਲਿ
 ਖਿਅੰਸੋਫਲੁਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ। ੭ ॥ ਮਾਇਅਮੋਹਿਹਰਿਜਿਓਭਿਤਨਲਾ
 ਗੈ। ਵਜੈਭਾਇਘਟਾਂਦੁਖਅਗੈ। ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਭੋਖਧਾਰੀਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛਾਤਾਹੇ। ੮
 ਹਰਿਕੋਭੁਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਦੁਖਜਬਾਏ। ਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਹੈਬਾ
 ਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਭਾਤਾਹੇ। ੯ ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਕਿਰੇਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਏ। ਹਉਮੈਮੇਰਠਕਿਰਹਾਏਮਗੁਣ

ਅਵਗੁਣਕਾਏਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੨੮॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਅ ੧੨੯
 ਪੇਸੇਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਰਾਗਾ॥ ਅਪੇਬਖਜੇਜਰੁਫਿਰਾਏਮਨੁਤਨੁਜਾਫੈਰਾਤਾਹੇ॥ ੧੩੦॥ ਮਨੁ
 ਤਨੁਮੇਲਾਵਿਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਬੂਝੈਕਾਰਿਵੀਰਾਗਾ॥ ਓਮੈਮਾਰਿਜਦਾਮਨੁਨਿਰਮ
 ਲੁਰਸਨਾਜੇਵਿਸੁਖਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੩੧॥ ਗੁਰੁਕਾਇਅੰਮੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਾਜਾਗਾ॥ ਤਿਜੁਵਿਰਿਨਾ
 ਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਜੋਹੈਓਮੈਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥ ੧੩੨॥ ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁ
 ਅਗਾ॥ ਅਪਾਰਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਵਣਕਰੇਵੇਰਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦੁਪਛਾ
 ਤਾਹੇ॥ ੧੩੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਸਾਗਾ॥ ਮੂਰਖਪੜਹਿ
 ਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੩੪॥ ਅਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਜਚੀਬਾਂਟੀਸਰੁ
 ਫਿਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈਨੁਗਿਨੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥ ੧੩੫॥ ੯॥ ਸਾਰੂਮਤਲੁ ॥
 ॥ ਜੋਸਰੁਸੇਵਹੁਸਿਰਜਣਹਾਗਾ॥ ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਗਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ
 ਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਹੇ॥ ੧੩੬॥ ਅਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤਾਏ॥ ਇਕਿਨਨਸਾਦੇਅਪੇਲਾਏਮਸ

ਰੋਜੇਵਹਿਸਾਭੁਕਮਵਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੩॥ਧੁਰਿਭੁਗਤਾਂਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀ
 ਭੁਗਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਨਨਮੇਕਲਾਹਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵ
 ਟਨੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛਾਂਦਹਿ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁਨਜਾਂਦਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਲਜ
 ਰੇਪੁੰਜੀਨਾਂਮੁਟਿਜਾਹਾਰੇ॥੪॥ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਓਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਿ
 ਬੁਝਾਏ॥ਜਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਟੇਜਮਕਾਠਾਹਾਰੇ॥੫॥ਭੀਨੈਘਟ੍ਰੇਸਟਾਰੇਸਾਜੇ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਜਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਟਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਵਹਿਨਮਕਾਜੇਵਣਗਲਿਠਾਹਾਰੇ
 ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਂਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਧਿਆਏ
 ਸਾਚਾਇਸੁਨੁਗਮਹਿਨਾਮੇਲਾਹਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਜਰਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿ
 ਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਜੇਹਹਿਤਿਨਿਜਿਰਿਭੁਕਾਕਾਹਾਰੇ॥੮॥ਅਗਮਅ
 ਗੋਰਭੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਜਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦ
 ਤਾਲੇਖਾਕੇਇਨਮਗੈਤਾਹਾਰੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰਤਿਜਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਅ

ਲਖ ਅਭਿਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰਜੇਈ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦੁਸਾਈ ॥ ਨਾਂ ਮੁਜ ਪੀਤੈ ਨਾਂ ਮੁਧਿ ਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਜੇ ਵਕ ਜੇ ਵਹਿ ਮੀਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਜਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁ
 ਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੇ
 ਇਕਤੁ ਪਾਰਿਆਣੈ ॥ ਨਾਂ ਮੇਰਾ ਤੇ ਜਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਨਗਮ
 ਹਿਟਰਤੈ ਏਕੋ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬ ਦੁਸਲਹਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ
 ਨਿਕ ਪਾਰਿਵਾਜਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਜਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਭਕੀ ਮਤਿ ਨ
 ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਖ ਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾ ਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਜਾਇ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥
 ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਭੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰਸੇਵ ਨਿਸੇਵ ਰੁਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਇ ਨ ਮਿਲਿਵ
 ਲਗੀ ॥ ਸਦਾ ਜੁਖ ਦਾਤਾ ਗਵਿਆ ਪਟਿ ਮੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੰਗੁ ਰੂ

ਮਿਲਾਏ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ। ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿ ਮਾਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾਰੇ॥
 ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਹਉਮੈ ਮਸਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਿ
 ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਧਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਜਬਦੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪ
 ਰਾਜੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਹਾਂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਜਬਦੇ ਲਾਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ
 ਆ। ਦੂਜਾ ਭਉ ਅਪਿਦਰਤਾਇ ਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਅਲਿਪਤੈ ਰਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਦੇਸਹ
 ਯੋ॥ ੫॥ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ। ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਹਿ। ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸ
 ਰੁਪਾਈ ਐ ਜਮੁ ਕਾਟਿ ਲਏ ਗਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੬॥ ਅਠਾਰਿਓਨ ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਣੀ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੈ ਨੇਹਿ ਨ
 ਆਈ। ਸਬਦੁ ਸੁਣੈ ਤਾਂ ਦੁਰਹੁ ਭਾਗੈ ਮਤੁ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇ ਪਰਦੁਹਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੋਸਤੁ ਸਿ
 ਰਿਕਾਗਾ। ਇਹੁ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇਵੇ ਚਾਰਾ। ਹੁਕਮੀ ਬੀਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਕਦੁ ਦਾਸਾਹਾਰੇ॥ ੮
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਢੈ ਕੀ ਆਮ ਕਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਬਦੁ
 ਵੈ ਸਬਦਿ ਸਰੇ ਸੁਖਤਾਹਾਰੇ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਾ ਕਰੀ ਮਥਿ ਧਾਰਾ। ਜੁਗਾਦਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛ

ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸ
 ਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਬਰਵੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਨੁਗਾਰਿ ਉਪਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮਿ ਵਿ
 ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਂ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਨਨੁ
 ਨੀਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿ ਨੁ ਲੋ ਦੇ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ
 ਗਤਿ ਜੋਹ ਹਿ ਵਰ ਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਂਲੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜਹ ਜ ਜੇਤੀ
 ਪਰਿ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਪੁਲਿਟੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
 ਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿ ਜਾਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਵਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨ ਕਜਨੁ ਨਾਂ ਮੁਸਲਾਹੇ ਬਿਰਾ ਸੋ ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੋ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਸੇ ਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਮੇ ਪਾ
 ਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਵਿ ਆਪੁ ਟਿਅੰਤ ਰਿਤਿ ਤੁਘ ਟਿਅੰਤਿ ਅਗਾਰੇ ॥ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਵਰ

ਤੇ ਏਕੋ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੋਈ ॥ ਸਭਨਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵ ਨੁ ਦੇਦਾਰਿ ਜ ਕੁ ਸੰਬ
 ਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੂਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਚਿਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸੇਈ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਂਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਸਬਦਿ
 ਨਿਜ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਵਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋਕਿ ਸਹਿਬੁ
 ਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਾਲਾ ਤਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾ
 ਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨੇਮ ਰਿਜੈ ਮਹਿ ਕਾਢ ਨਿਕਾਏ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇ
 ਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਡੁ ਲੁਅਥਾਤਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ
 ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖ ਦਾਸਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੇਜ ਨ ਧ੍ਰੁਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
 ਮਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਫਿੜਾਏ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਠਿਕਿ ਰਿਜੈ ਨਿਪਾਏ ॥
 ਬਿਖਿਅਕਾ ਗੰਢੁ ਲੋਭੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਏਗਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ

ਏ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿ ਆਪਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀ ਜੇ ਭ
 ਗਤਿ ਸਲਾਹਹੇ। ੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਾ ਅਸੁਰ ਸੰਪਾਰ ਲਾ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰ
 ਲਾ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਥਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹੰ ਪਾਤਿ ਜਾਹੇ। ੧੧॥ ਜਿ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ
 ਭਾਏ। ਵਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜੁਹਾਏ। ਸਾਥੀ ਬਾਂਟੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕ
 ਨਾਂ ਮਦਿ ਜਾਹੇ। ੧੨॥ ਜਿਨ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ। ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ। ਸ
 ਭਨਾਂ ਜਿ ਰਿਤੁ ਏਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜਬ ਦੇ ਨਾਂ ਮੁਸਲਾਹੇ। ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਤੁਧੋ ਨੇਕੇ ਈ ਨ ਜਾਂਦੀ। ਤੁ
 ਧੁ ਅਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਂਦੀ। ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੀ ਬਾਹੇ। ੧੪॥
 ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿ ਰਜਣਾਹਾ। ਤਿਰਾ ਲਿਖਿ ਅਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਹਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਂ ਮੁਦੇਵਹਿ ਤੂੰ ਅ
 ਪੇ ਸਹਜਾ ਗਲਤ ਨ ਭਾਹੇ। ੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ। ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆ
 ਰੇ। ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਜੇਹਾਹੇ। ੧੬॥ ੩॥ ੧੨॥ ਆਭੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ। ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ। ਆਪੇ ਫਰਕੁ

ਕਰੇਵੇਖਿਵਿਗਸੈਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਰੇ॥੧॥ਵਜੈਪਉਣਤੈਆਪਿਵਜਾਏ॥ਜਿਵਸਕਤੀਦੇ
 ਹੀਮਹਿਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹਾਰੇ॥੨॥ਅਪੋਰਾਠ
 ਨਨੁਆਪੇਕੀਆਇਕੋਵਰਤੈਅਵਹੁਨਬੀਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈਕਮਲੁਬਿਗਸੈ
 ਬੁਧਿਤਾਹਾਰੇ॥੩॥ਅਪਲੀਗਹਣਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੋਰੁਲੋਕੁਜੁਣਿਜੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੈ
 ॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਾਰੀਜਿਠਤਿਸਲਹਾਂਹਾਰੇ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪ
 ਰਾ॥ਆਪੇਕਪਦਪੁਲਾਟੁਲਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਂਅਗਨਿਬੁਝਾਤਾ
 ਹੇ॥੫॥ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਬੁਝਾਏ॥ਅੰਦਰੁਖੋਜੇਸਬਾਰਿ
 ਜਾਲਹਿਬਾਹਰਿਕਹੇਜਾਹਾਰੇ॥੬॥ਵਿਣੁਰਾਖੇਸਾਦੁਕਿਸੇਨਆਇਆ॥ਗੁਰਕੇਸਬਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਪੀਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਏਗੁਰਕੇਸਬਾਰਿਰਸਤਾਹਾਰੇ॥੭॥ਆਪੁਪਛਾਣੈ
 ਸੋਸਭਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੇਸਬਾਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਵਖਾਣੈ॥ਅਨਰਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਦਿਨੁਗਤੀਮਾ
 ਇਆਮੋਹੁਰੁਕਾਹਾਰੇ॥੮॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਹਉਮੇਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪੇ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਸੋਹਾਰੇ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ ਦੁਆ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋ ਬਾਂਦੀ ॥ ਅ ੧੩੩
 ਨਦਿ ਨੁਗਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਟੁਖਾਂਦੀ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਸ ਦਾ ਫੁਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸੈ ਘਟਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੮੨ ॥
 ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬ ਦਿਸ ਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰਿਗਿਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬ
 ਦਿਮਿਲਾਏ ਪਰਮ ਲਵਣੁ ਸੁਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੮੩ ॥ ਸਬ ਦੇ ਅਕ ਬੁਕ ਬੇਸਾਲ ਹੋ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਸ
 ਰੇਵੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਬ ਦਿਮਿਲਾਏ ਸਬ ਦੇ ਕਾਰਜੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੮੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁ
 ਖ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆਰਾ ਤੋ ਬਿਖਿਆ ਆਖੇ
 ਜੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਦੁਖੁ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੮੫ ॥ ਆਪੇ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਸਾਲ ਹੋ ॥ ਤਿਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝੀ ਮਾ
 ਹੋ ॥ ਤੂੰ ਮਾਧਿ ਸਰ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਰੇ ॥ ੮੬ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾ ਤੋ ਕੇ
 ਇਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੇ ਦੀਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਵਾਜਿ ਮਾਸ ਬਦੇਸ
 ਰੁਸ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪੁਰਿ ਮਾਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਸਬ ਦਿਸੁ ਹਾਏ ॥
 ਨਨ ਕਨ ਨੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਾ ਬੇਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੮੮ ॥ ੧੩੩ ॥ ਮਾਰੂਮ

ਹਲਾ੩ ॥ ਨਿਹਰਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜੇਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜੇਈ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਭੀ ਨੇ ਸਦਾ
 ਧਿਆਇ ਨਿਗੁਰ ਮਤਿ ਜੀਲੁ ਸ ਨਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਜਬ ਦਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਗਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਫੁਲਿ ਮਾਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿ ਆਮਾ
 ਇ ਆਕਾ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਈ ਲੁਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨਹ
 ਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿਹਰਲੁ ਰਜੁ ਤਿਨਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਵੁ ਦੁਜਾ ਦੁਰ
 ਖੋ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਦੁ ਤਿਸੇ ਤੋਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੇ
 ਤੇ ਪਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਸੰਨਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਕੋ ਧੂਸ ਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ
 ਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੇਜੀਲੁ ਸੇਤੋ ਖੁਸ ਭੁਤਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਨੈ ਜੀ ਸਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਜਗੁ
 ਬਿਨ ਜੈਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥
 ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆ ॥ ਪਿਰ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਵਾਨਾ ਵਾਇ ਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਨੁ
 ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਨੁ ਕੋਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਸੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਵ

ਨੀਵਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਏ॥ ਸੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਰੇ॥ ੯॥
 ਨੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕੰਮਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈ
 ਦੁਡਿਆਈਹਉਮੇਰੋਗੁਨਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੦॥ ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ ਭੋਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕ
 ਮਾਏ॥ ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਂਦੁਖੁਭਾਗੀਬਿਸਟਾਮਹਿਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਬਾਦੁਵ
 ਖਾਂਦਹਿ॥ ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਜਬਦਿਨਪਛਾਂਦਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੁਤਤੁਬਿਲੇਵੈਰਸਨਾਹ
 ਰਿਰਸੁਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਪਰਿਵਰੁਭੋਭਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਅਨ
 ਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਂਫੀਕੀਬੋਲੈ॥ ਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਮਨਮੁਖਵੇਹੀਭਰਮਭੁਤਾਰੇ॥ ਦੁਰ
 ਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੇ॥ ਕਾਂਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਟਨਾਇਆਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਕੰ
 ਚਨਵੇਹੀਸਬਦੁਰੁਤਾਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਭੋਗੁਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੇ॥ ਮਹਲਅੰਦਰਿਰੋਗੁਰਮਹਲੁ
 ਪਾਏਭਾਂਡਾਂਬੁਝਿਸਮਾਹਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਦੈਵੈਵੇਵਦਹਾਰਾ॥ ਤਿਸੁਮਗੈਨਹੀਕਿਸੇਕਾਰਾਗਾਅ
 ਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਰੇ॥ ੧੬॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੋਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ ਸ

ਰਾਜਾਹਿ ਬੁਠਾਕੁਰਮੇਗਾਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਿ॥੧੬॥੫
 ॥੧੪॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਰਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਅਪਾ
 ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਂਉਲਟਿਪਰਾ
 ਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਨਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਗੀਨਿਜਪਾਰਿਟਾਸਾਪਾਇਦਾ
 ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰਗਿਰਾਤਮ
 ਨੁਮੇਰਾਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਸਚਿਨਾਵੈ॥ਮੇਲੁਨਲਾ
 ਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹੈਇ
 ਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਉਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਦੁਖਾਂਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿਸਚੈਸਚਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਲਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੇਈਪਾਏ॥ਹਉਮੇਮਾਇਅਭੁਗਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕੀਪਉਣੀਉਤਮਉਚੈਹਰਿਸਚੈਗਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਿਜਮੁਕਰਣੀਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁ

ਖਿਪਾਏ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀਜੈ ਸਚੇ ਮਨਿ
 ਭਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਂ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਪਣੇ ਭੁੱਲੇ
 ਸਦਾ ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ ਭਾਂਡੈ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜੋਛੀ ਜੋ ॥ ਬਹੁਤੇ ਭੁਖ
 ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰ ਤੇ ਦੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ
 ਸੁਖ ਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਨੀਵਣ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਨੀਵਣੁ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਂਦੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਏ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਸੋ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਂਦਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਮਰੇ ਨਜੀ ਮੇਨਾਂ
 ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਮਨਹੀਂ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚ
 ਹੁਮੈ ਹੁਕੁ ਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਿਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
 ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸਦੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਰਾਗੀ

ਨਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਪੇਸਿ ਸਟਿਹੁ ਕਮਿ ਸਭਿ ਸਾ
 ਜੀ ॥ ਅਪੇਥਾ ਪਿਓ ਥਾ ਪਿਨਿ ਵਾਜੀ ॥ ਅਪੇਨਿ ਅੰਠਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਜਾਚਾ ਸਾਰੇ ਸਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
 ਇ ਅਕੋਟੇ ਆਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਜੇ ਮੇਕੀ ਦੇਰੀ ਖੋਹੁ ਖੋਹ
 ਰਲਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ ਅੰਕਿ ਨ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਜੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਆਸ ਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਜਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇ ਅਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਅਪਿ ਸਵਰੇ
 ॥ ਤਿਜੁ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਨੀਉ ਵੈਸੇ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਭਾਰੇ ਸਬਦਿ ਵਲਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਦਰੀ ॥ ਅਪਿ ਮਿਲ
 ਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜੂਠੇ ਕੋਟੁ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਮੰ
 ਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਗਤਿ ਹੋਨਿ ਰਾਲੀ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਪੈਵਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਰੀ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੀਰਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਰਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਨਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਧਾਇ
 ॥ ਜੁਖੁ ਪਲਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਮਹਾਂਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਠਹਿਰਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੋਲੁ ਕਰਾਇਦ
 ॥ ੭ ॥ ਅਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਿ ਵੀਰੀ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਰੀ ॥ ਕੋ ਅਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰ

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੁਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਂ ਬਲ ਸੁਰਾ ॥ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵਹਿ ਆਈ ਸਚੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਘਰਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
 ਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ॥ ਰਿਸ ਨਾਨਾਂ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦਿਸੀਤੁ
 ਭਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਹੀ ਭੁਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾਨੁ ਮਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟੂਟੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਭੁ
 ਰਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਨ ਮੁਹੇ ਭੁਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਜਬੁ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
 ਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਂ ਮਕਰੇ ਧਸ ਬਲ ਸੀਸਾਗ ॥ ਬਹੁਕ
 ਰਮ ਕਮਾਂ ਵਹਿ ਸਬੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਾਸਾਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਿਸੁ ਪੁਪਾ ਵਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਂਇ ਦਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਪਉਦ ਪਾਂਦੀ ਤੈ ਬੈਸੀਤੁ ਗ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ਸਰੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਨਿਨਿਕੀਤੇ ਜਾਂਤਿ ਸਹਿ ਪਛਾਂ
 ਲਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਂਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ
 ਆਪੇ ॥ ਜਮ ਕਾਲੈ ਕੀਖ ਬਾਰਿਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤਾਂਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਨਿਉ ਪਾਏ ਸੋ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਂਦੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਂਦੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਕਹੈ ਬੈਨੀਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥

੧੬॥੨॥੧੬॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਹਿ ਨੁ ਗਾਇਵਾਇਆ ਪਰਿਵਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛੁ
 ਤਾ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇਤੁ ਭੁਹਿ ਜਮਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰ ਰੁਕੀ
 ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨੀ ਅਜੀਤ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਾਗਿ ਪ
 ਇਦਾ ॥ ੨॥ ਪੈਭੀ ਸਾਢਾ ਹੋਸੀ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭੁ ਨਾ ਜਾਹ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਆਪੇ ਰਿਨ ਕੁਪਹੁ ਚਾਇਦਾ ॥ ੩॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੇਇਨ ਜਾਂਦੈ ਤੇਰਾ ਪੁਰ
 ਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗਰਮ ਤੀ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੪॥ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਅੰਧੇ
 ਅਅਕਾਰਾ ॥ ਤਿਜੁ ਟਿਰਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਾਨੈ ਹੁਕਮੇ ਦੂਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਇਦਾ ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੇ ਬੂਝੈ ਸੋ ਹੁਕਮੁ ਜਾਲਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇਰੁ ਰਵੈ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀ ਮਤਿ
 ਦੇਹਿ ਸੋਹੈ ਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ ਰੋਇ ਦਿਨੁ ਸੁ
 ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਪੁਨ ਚੇਤੇ ਮੂੜਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਕਾਨੁਰੁ ਆਇਦਾ ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ
 ਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਹੁ ਰਮੁ ਗਾਇਆ ਭਉ ਭੁਗਾ ॥ ਜਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾਚੈ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ

ਸਰਬਾਂ ਦੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧੩੧ ॥
 ਤਿਪਤਿ ਸਰੁ ਜਰਾ ਜਰੁ ਸੇਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇ
 ਭੁਲਾਇ ਰੇ ਅਭਾਗਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਦੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜੁਪੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਲਖ ਰੁਠਿ
 ਜੀਤ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾਵਿ ਰਿ
 ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾਵਿ ਰਿਹਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਵਿਦੁ ਕਰ
 ਮਾਂ ਕਿਉ ਪਾਇ ਆਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ
 ਜਾਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਂਦੈ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਂਦੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੀ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਥਾ
 ਪਿਉ ਥਾਪੇਵੈ ਖੇਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਗਾ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਲਾਹੀਤਾਂ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਫੁਜਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਹੁ ਰੁਧੀ ਪੈਲੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੇਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਨਕੁ ਸੇਧਾਇ ਅੰਤ

ਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਂਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰ
 ॥ਤੂਆਪੇਜਾਂਣਹਿਜਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿਅਕੋਕਰੈਕਿਅਪਿਵਖਾਏਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇ
 ਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿਸਭਸਿਸਦਿਉਪਾਈ॥ਜਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇ
 ਸਭਸਾਰਾਅਪੇਭੀਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਨੀਗਰਬਿਕਬਾਨੀਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਗੀਆਈ
 ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਰੇਸਿਉਰਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਨਹਿਬਾਨੇਧੁਨਿਆਕਾ
 ਰਾ॥ਅਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਟੁਹੈਇਕਰੰਗਿਮਿਲਿਪਵਏਸਭੁਵ
 ਜਾਇਦਾ॥੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਰਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਉਮੈਬੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਂਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਜੇਦੇਜੇਵਡੁਹੋਰੁਲਾਹਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨੀ
 ਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਂਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁ
 ਦੁਖੁਜੀਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਟਿਕਾਰਾ॥ਨਾਂਮੁਨਜੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈ
 ਮੇਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁ॥ਇਦਾ॥੬॥ਅਪਿਕਰੇਤੈਅਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਜੇ ਬੀਧਨ ਤੇ ਰੂਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਪਾਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਗਲਤ ਗਲੈ ਜੋ ਜਲੈ ਸੀਸਾ
 ਰਾਸਹ ਸਾਮੁ ਲਿਨ ਰੁਕੈ ਟੁਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਗਲਤ ਰੁਕਵੈ ਸਰੇ ਸਰਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਜੇ ਜਚੁ ਦੇਇਤ ਪਾਏ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਰੀਗਿ
 ਗਤਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਜਿਨ ਮੁਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਟਿ ਖਕਾਟੇ
 ਕਾਟ ਲਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਹੇ ॥ ਆਸਹ ਕੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋ
 ਭੁਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਭੁਕੁ ਭੁਕੁ ਕਰੇ ਦਾਪਾਰਾ ॥ ਭੁਕੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪ
 ਏਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਂਣੀ ਕੋ ਮਨਿ ਟੁਸਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬੁਝੈ ਲੈ
 ਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਭੋਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪਿ ਸਿਰਿ ਵਾਸ ਕਰਾ ਸੇਈ ॥ ਆਪਿ ਓਪਾਇਖ
 ਪਾਏ ਜੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਨੇਕ ਜ
 ਤਨ ਕਰੇ ਈਝੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਪਿਨ ਲੈ ਜਭੁ ਕੇਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਮਾਝੈ ਮ
 ਨ ਮਾਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਨੀਤਿ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਕੀਆ

ਨਨਕਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
 ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਚਿਤੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਅ
 ਪੜ੍ਹਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਰ ਉਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਨੁਦਤਾ ਅਵਹੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਸੇ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਚਉ
 ਦਹ ਭੁਵਨ ਤੇ ਰੇਹਟ ਨਾਲੇ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨੰਦੈ ਕਾਵਾ ਪਾਗੈ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸ
 ਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਦਿਖੈ ਸੋ ਸਹਜ ਅਨੀਵਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਵੁਠ ਗੋਬਿੰਦ
 ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤ ਕਰੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਵਾ ॥ ੪ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਦਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਥੈ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨਿ
 ਦੁਖੀ ਵਿਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਵਾ ॥ ੫ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਵਹਿ ਜੇ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਗੀ
 ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਵਾ ॥ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਸਚਾ ਦੋ
 ਇਸੁ ਪਾਏ ਮਾ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ ਰਮੁ ਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜਿਸੇ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾ

੧੩੯
 ਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਰੁਨੰਕਾਸੇਈ॥ਨਿਸਨੇਆਪਿਬੁਝਾਇਬੁਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇ
 ਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਸੇ
 ਹੁਨਦੂਕੈਮਾਇਆ॥ਆਗੈਜਮਕਾਲੁ॥ਲੇਖਾਲੇਟੈਜਿਉਤਿਲੁਪਾਂਦੀਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂ
 ਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸੇਵੈਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਜੁਨੇਨੂੰਨਆਵੈਮਹਲਿਸਥੈਸੁ
 ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਿਜੁਖੁਪਾਇਆਜੇਤੁਪੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸ
 ਰੁਵਡਿਆਈਏਜਿਸੁਟੇਵਹਿਜੇਸਰੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੁਤੇਪਾਏ॥ਨਾਂਮੁਪਦਾਰਖੁ
 ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਅੰਨੁਰਤਨੁਜਦਾਪਟਿਰਾਨਲੁਅਗਿਅੰਨੁਅੰਧੈਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅ
 ਗਿਆਨੀਅੰਧੈਵਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਂਦੀਰੂਬਿਮੁਏਅਭਾਗੇ॥ਰਣਦਿਆਂਪਹੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆ
 ਵੈਜਮਟਹਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਜਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਅ
 ਨੀਪੁਛਹੁਕੋਈ॥ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਿਜੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਥੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਨਸੇਵੇਤਿਜੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਜਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਰੁਦੁਲਜਹਿਵਾ

ਪਾਰੀ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਜੋਈ ਨਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨ
 ਨਕਨਾਂ ਮੁਢ ਜੈ ਮਨਿ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੇਨਾਂ ਮੁਧਿ ਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ॥
 ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਕਰਣਾਂ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁੰਦੇ ਫਿਰਿ ਕੋ ਫਿਰਣਾ ਮਾਇਆ ॥ ਭੁੰਦਾਂ ਮੰਨੇ ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭ
 ਲੇ ਫਿਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਂਡਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭੁੰਦੇ ਨ
 ਲੇ ਰੈ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਵਾ ਅਪਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਂਡਾ ਮੰਨੇ ਜੁਮਿ ਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭ
 ਢਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝ ਹਿਜਮਾਏ ॥ ਭੁੰਦੇ ਫਿਰਿ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਭੁੰਦਾ ਕਿਸ ਹਿਕਰਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਂਤਿ ਸੁ
 ਭਾਂਦੈ ਤਾਂ ਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਂਦੈ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ
 ਜਿਸਨੇ ਭਾਂਦਾਂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਤੁ ਕਰੇ ਰਤੁ ਰਾਈ ॥ ਭੁੰਦਾਂ ਨ ਮੰਨੇ ਬ
 ਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ
 ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਤਾਂ ਨਾਂ ਮੁਪਾਏ ਨਾਂ ਮੇਹੀ ਸੁਖੁ ਪ
 ਏਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਨੰਦੁ ਉਪਜੈ ਨੰਦੁ ਛੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਰਸਨਾਂ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਅਏਰਸਭੀਜੈਰਜਿਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿ
 ਜਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੇਸਚੁਦੇਇਸੇਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਂਮੁ
 ਦਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਅਮੋਦੁਜਭੁਰਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਜਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਂਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੈ
 ਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸ
 ਭੁਕੇਵਲਨੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭੁਤੇਹਾਸੀਸਰਾ॥ਨਗੇਅਇਆਨਗੇਜਾਸੀਵਿਦੁਨਾ
 ਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੇਨਾਂਮੁਦੇਇਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਾਏ॥ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਤੇਨਾਂਮੁਦਸਿਆਪਇਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭੁਆ
 ਈ॥ਨਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਉਪਾਇਆਸੇਵਡੁਭਾਰੀਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਿ
 ਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਂਇਅੰਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਦਿਬਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਭਾਰਾ॥ਜਗਨਿ
 ਅਓਜੋਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਨਿਹਰਲੁਫਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਿਪਰਿਬੰਧਕੇਥਨੁਜੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਫਿਰ ਲੈ ਕਿਨੈ ਥਾਂ ਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਇਤੁ ਜਗਿ ਬਿਨਿ ਬੁਧੈ ਸਾਲਹੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
 ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਇਕਿ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹਿ ਫਿਰਿ ਸਰੁ ਵਸੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਨਾਂ
 ਮੁਵਲੁ ਨ ਹਿਰਿ ਗਿਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾ ਮੁਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਂਇ
 ਅਕੰਠੁ ਸਬਦਿ ਵੀਰਗਾ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ
 ਹੁਸਰੀ ਬਾਂਲੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਦੇ ਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁ
 ਰਕੋ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਂਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਂਡਾਂ ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਂਡਾਂ ॥ ਗੁਰਬ
 ਟੀਕੁੰਤੁ ਭੀ ਸੁਣੀਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਂਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਜਾਚਾ ਜੇ ਅੰਤੁ ਭੁਲੇ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ
 ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਵੈਰੈ ਭਾ
 ਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਂਟਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਰੁ ਅੰਧੁ
 ਅੰਧੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨੁ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਲਾ ਗੇਵੁ

ਜੇਭਾਏ। ਏਹ ਦੇਲਾ ਠਹਿਰਾ ਬਿਨ ਆਏ ਪਗਿ ਖਿਸਿ ਮੇ ਪਛੁਤਾਇ ਦਾ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਾਵਿ ੧੪੧
 ਤੁਸਰੀ ਗਾ। ਤਿਸੁ ਦਿਨਿ ਟੁਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗੀਗਾ। ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਬਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ
 ਵਸਾਇਦਾ। ੧੪੨। ਏਹੁ ਮੇਗਲ ਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿਨੀ ਉਹਿਰ ਦੇਰ ਖੁਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ। ਗੁਰ
 ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ। ੧੪੩। ਜੇ ਭੇਤੇ ਨਿਸੁ ਆਪਿ ਚਿਤਾਏ। ਗੁ
 ਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਟੁਸੈ ਮਨਿ ਆਏ। ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ। ੧੪੪। ਨਿਨਿ ਮਨ
 ਦਿਰਿ ਵਖੁ ਪਾਈ ਸੇਈ ਜਾਂਲੈ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਂਲੈ। ਆਪੁ ਪਛਾਂਲੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬ
 ਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਂਇਦਾ। ੧੪੫। ਏਹਾ ਕਾਂਇ ਆਪਿ ਵਿਤੁ ਹੇ ਸਗੀਰ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੇ ਤੈ ਗੁਣੀ ਗੀ
 ਗਾ ਅਨਦਿ ਨੁਗੁਣ ਗਾਏ ਰਿਗਿਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ। ੧੪੬। ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ ਭੇ
 ਮਾਇਆ। ਟੂ ਜੇਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ। ਹਰਿ ਨਰੇ ਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੇ ਤੈ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਇਦਾ। ੧੪੭। ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਂਨਾ। ਕਾਂਇ ਆਤਿ ਸੁਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਂਨਾ। ਹਰਿ
 ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ। ੧੪੮। ਬਿਨੁ ਭਾਗਾਂ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆਨ ਜਾਇ। ਮ

ਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ। ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ
 ਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਂਇ ਆ ਕੇ ਦੁਪਕੇ ਹਟਨ ਲੇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤ ਸਮਾਲੇ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਂ ਮੁਖਿ ਆ
 ਇਦਿ ਨੁਗਤੀ ਉਤਮ ਪਦ ਵੀ ਪਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਧੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
 ਤਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਂ ਮੁਸਲ ਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੇ ਭਾਗਿ ਕੇ ਪਾਂਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂ ਜਲ ਦਰ ੩ ॥
 ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆ ਕਾਰੁ ਉਪਾਇ ਆ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਕੁਮ ਬਣਾਇ ਆ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰੇ ਸਭੁ
 ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਡਾ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਭੈ ਗੁਣ ਪਰ ਸੁਤਿ ਨ ਮਾਇਆ॥ ਰ
 ਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇ ਆ॥ ਦਰੇ ਮਾਹਟਾਰ ਬਿਤੀ ਕਰਾਇ ਜੁਗ ਗਮ ਹੋ ਜੇ ਨੀ ਪਾਂਇ ਦਾ॥ ੨
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗ। ਰਾਂ ਮਨ ਮਰਾ ਪੁਰ ਉਰ ਧਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਬਾਂਦੀ ਫਰਤੀ ਜੋਗ ਅੰਤ ਰਿਇ ਸੁ
 ਬਾਂਦੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਪਾਂਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ। ਨਾਂ ਮੁਨ ਰੇ ਤੈ ਬਧਾਨ ਮਕ
 ਲੇ। ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਭੈ ਗੁਣ ਭਰੀ ਮਿਭੁਲਾਇ ਦਾ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਕ ਸਸਿ ਉਲਿ
 ਟੁਲਾਏ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਜਾ ਰੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੋ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਕਾ

ਇਦਾ॥ ੫॥ ਨੇਪੁਰਿ ਰਾਤੇ ਜੇਹੁ ਟਿਰਾਤੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ਼ਿ ਅਪਾਪੇ ਅਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਫੂਜੈ ਭਾਇ ਭਗਾਵ
 ਖੁਪਾਏ॥ ਸੁਹਾਰਿ ਗੁਣਿ ਨੁਬੇਰੈ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਂਵੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਂਇਦਾ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰ
 ਗਾਏ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਾ ਸਾਹੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ਹਰਿ ਗੁਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਇਦਾ॥
 ੮॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਵਰਗਾਹ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਏ ਮਾਨੁ॥ ਫੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਂਇਦਾ॥ ੯॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਮੰਦਰਿ ਅਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਾ ਪੁਰੁਸਾਚਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਇ
 ਸੁ ਕਾਂਇਆਂ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਏਕੈ ਰਾਕੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਂਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਕਾ
 ਇਆਂ ਸੋਧੈਆਪਹਿਆਪੁ ਮਿਲਾਂਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇਆ ਟਿਰਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆਂ ਟਿਰਿ ਲਾਹ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੈ ਦੇ ਪਰਵਾਹ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਲਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਂਇਦਾ
 ॥ ੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੂਰਾ॥ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵੁ ਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਲਾਹੈ ਗੁਪੁਰਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇ

ਲੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਂਇਅੰਦ੍ਰਿਭਿਵਜਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੇਦੇਦ
 ਭਿਆਈ॥ ਨਿਜਦਾਹਟੁਜੇਈਵਖੁਜਾਂਦੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਨੀਉਸ
 ਭੁਮਹਿਗਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਅਜਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬ
 ਦੇਸਹਜਿਜਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਠਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਭੁਰਮੁਰਕਾਏ॥
 ਨਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਭਿਆਈਨਾਂਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ॥
 ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਂਨਅਗਮਅਥਾਹੇ॥ ਅਪ੍ਰਿਕੇਇਨਜਕੈਤਿਸ
 ਨੇਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਤੁਧਨੇਸੇਵਹਿਜੇਤੁਪੁਭਾਂਵਹਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਚਿਸਮਵਹਿ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਰਵਹਿਵਿਨਰਤੀਰਜਨਾਹਰਿਹਸੁਭਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਬਦਿਮਗਹਿਸੇਮਰਣੁ
 ਜਵਾਹਰਿ॥ ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਕੈਓਰਧਾਰਹਿ॥ ਜਨਮੁਜਟੁਲੁਹਰਿਚਰਣੀਲਗੇਦੂਜਾਭਉਚੁ
 ਕਾਇਆ॥ ੪॥ ਹਰਿਨੀਉਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦ
 ਹਰਿਭੁਗਤੀਰਾਏ॥ ਗੁਰਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤੇਰੇਗੁਣਕਹਾਂਮੇਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ਅਤਿਨ

ਪਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਤਾਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਜਮਾਇਆ॥ ੧੪੩
 ੫॥ ਇਸੁਨਗਮਹਿਮੇਹੁਪੇਪਾਸਗਾ। ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਧੀਧੈਧਾਟਤਨਨ
 ਮੁਗਫਾਇਆਬਿਨੁਨਾਫੈਦਖੁਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸਤਿਗੁਰਪਾਏ। ਹਉਮੈਮੇਲੁ
 ਸਬਦਿਜਲਾਏ। ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਚੰਨਨੁਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਫਾਇਆ॥
 ੭॥ ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਵੈਵਸਾਈ। ਕੀਮਤਿਕਓਲੁਕੇਰੇਪ੍ਰ
 ਭੁਤੇਗੀਤੁਆਪੇਸਹਜਿਜਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਨਕੋਹੋਅਤੋਲਣ
 ਹਾਰਾ। ਆਪੋਤੋਲੋਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥ ੯॥ ਜੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅ
 ਰਦਾਜਿ। ਤੁਆਪੇਮੇਲਿਬੁਧਾਲਹਿਪਾਸਿ। ਸਚੁਨਾਨੀਅੰਕਾਸੁਖਦਤਾਪੂਰੇਕਰਮਿਧਿਆ
 ਇਆ॥ ੧੦॥ ਨਤੁਜਤੁਸੰਨਮੁਕਿਸਚੁਕਮਾਫੈ। ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਫੈ। ਇ
 ਜੁਬਿਖਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਨੀਉਮੇਰੇਭਉਇਆ॥ ੧੧॥ ਜਿਜਨੇਬੁਝਾਏਸੇਈ
 ਬੁਝੈ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਫੈਅੰਦਰਸੁਝੈ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਕਿਰਹਾਏਸੁਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥ ੧੨

॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਹੋਰੁ ਠਿਕੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਚਕੋ ਨ ਠੇਰੀ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਰ ਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ
 ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਜਬਦੈ ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਜਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤਿਸ ਨਾਇ ਸੁਤਨ ਹਿਜ
 ਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੁਝੈ ਨਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਤ ਲੁਕੈ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ
 ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦੇ ਕੁਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਮਹੁਮ ਹਲਾਤੁ ॥ ਨਦਰੀ ਭੁਗਤਾਂ
 ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭੁਗਤ ਜਲਾਹ ਨਿਸਦਾਹਿ ਫੁਲਾਏ ॥ ਤਉ ਜਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭੁਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਬੀ
 ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੈ ਜਿਉ ਰਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਦੈ ਗੁਰਪੁ
 ਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਜਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਸੁਖੁ ਅਧਾ ਅ
 ਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਜੀ ਕਟ ਜਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵਨੁ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ

॥੪॥ ਅਵਲੁ ਜਾਂਦਾ ਸਬਦੁ ਨਿਵਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ
ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫॥ ਅਵਲੁ ਜਾਂਦੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਕੋਇ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਬਦਿ ਜੁ ਖੁਦ ਸਿਆਜੇ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ੬॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤ ਦਹਿ
ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾਏ ਹੁਪ ਜਗਾ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਦਸਿਆਇ
ਆ ॥ ੭॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਹੁਗੁ ਬਾਰਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਰੂਥੈ ਵਰੇ ਵਾਰਾ ॥ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
ਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ॥ ੮॥ ਜਾਕਾ ਦਰੁ ਜਾਕਾ ਦਰੁ ਵਾਰਾ ॥ ਜਲੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਜਕੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਂਢਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ੯॥ ਪਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋ ਪਰੁਪ
ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਜੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਜੋ ਗੁਣਿ ਨਿਗੁਣਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਪੈ ਸਹਜੇ ਜਹਜਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥ ੧੦॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਜ ਦਾਂਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉ ਦੇ ਠਿਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕੁ ਸੰਗਤਿ ਬਹ
ਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੧॥ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਜੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਮਿ ਲਾਇਆ ॥

੧੨ ॥ ਕਾਇਆਂ ਬਿਰਖੁ ਪਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਮੰਸਿ ਤਉ ਗਹਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਰਹਿ
 ਨਮੁ ਲੇਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆਂ ਸੋਧਹਿ ਸਬਦੁ ਵੀ
 ਰਾਗਹਿ ॥ ਸੋਧ ਠਕਉ ਰੀਝੁ ਮੁਨਿ ਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਹੀ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਂਦਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛਾਂਦਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕ
 ਮਲੁ ਕਿਰਦਿ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਰੋਸੇਈ ॥ ਆਪੇ
 ਮਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗੁਣੁ ਇਸੁ ਪ੍ਰਪਾਇਆ ॥

੧੬ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥

ਮਾਰੂ ਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਠਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਦਹਾਗਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁ
 ਝੁਜਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਸਮਾਈਓ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਨਾਂ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮ
 ਨਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
 ਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਅੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਂ ਮੁ

ਰਤਨੁ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ
 ਨਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਟਿਰਿਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈਐ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਂਗਉ ਨਾਂ ਮੁਅਜਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆ ਲੁਕ੍ਹਿ ਪਾ
 ਕ ਰਿਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ਦ
 ਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਹਿ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸ
 ਹਜਿ ਜਮਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਨਿਨਕ ਉਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਦਿ
 ਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਰਵਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਨਿਜੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆ
 ਪੇਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਂ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਂ ਮੁਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਂ ਮਿਸਮਾਈ
 ਐ ॥ ੮ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਂ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਜਹ ਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸ
 ਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸੂਰੁ ਨਿਸਿਮਿਟਿ ਆਮ੍ਰਿ
 ਪਿ ਆਗਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿ ਆਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰ

ਮਿਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀਹੈ ਸੋਇ॥ ਭਉ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਹਛਾ ਲੈ
 ਇ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪ
 ਤਿਹੈ ਵੈ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਹੋ॥
 ੩॥ ਭਗਤਾਂ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਦ
 ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਰਵਲੀ ਮਨੁ ਲਾਈਹੋ॥ ੪॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆ॥ ਲੁਕਿ ਪਾਕਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾਲਾ
 ਈਹੋ॥ ੫॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਅਤ
 ਮੁਖੀ ਨਿਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਜੁਗਤਿ ਜਮਾਈਹੋ॥ ੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆ
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਨੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ
 ਜਮਾਈਹੋ॥ ੭॥ ੮॥ ਆਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਜਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਰ
 ਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਆਦਿ ਵਸੀ॥ ਤਿਜੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵੁ ਪ੍ਰ

ਈਹੇ॥ ੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਾਖ ਲਤਾਗਾ॥ ਤਾਂ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾ ਕ ਸਿਮਰਾ॥ ਸੋ ਮੇ ਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਤੁ ੧੪੬
 ਸੰਤੁ ਜਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਂ ਲੀਹੇ॥ ੨॥ ਜਾਂ ਜਾ ਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਂ ਉਨਾ ਹੀ॥ ਤਾਂ ਕਰਤਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ॥
 ॥ ਸੁ ਕੇਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿ ਆ ਕੀਤੇ ਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੁ ਹੋ ਜਾਵਿ ਡਾ ਲੀਹੇ॥ ੩॥ ਜੋ ਜੀ ਆ ਕੀ ਵੇਦ ਨ ਜਾਂ
 ਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਹਿ ਬਕੈ ਹਉ ਕਰ ਬਾਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੈਨੀ ਤੀਜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਕਾਵਾਂ ਲੀ
 ਹੇ॥ ੪॥ ਜੋ ਜੀ ਮੇ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਂ ਲੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ਮੇ ਅਜਾਂ ਲੈ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨ ਹਲੂ
 ਝਪਰਾਂ ਲੀਹਰਿ ਜਪੀ ਮੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਂ ਲੀਹੇ॥ ੫॥ ਨਾਂ ਕਰਿ ਰਿਤ ਰਿਤ ਹੋ ਕਰਤੈ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜ
 ਲਿਖ ਲਿਖੀਤਾਂ ਸਭਤੈ॥ ਅਰਿਤ ਦਾਂਤੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਿਖਾ ਬਰਕੀ ਦਪਖਾਂ ਲੀਹੇ॥ ੬॥ ਨਾਂ
 ਕਰਿ ਆਸ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ॥ ਨਾਂ ਕਰਿ ਆਸ ਕਿਸੈ ਜਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨ
 ਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪੀ ਮੇ ਸਾਂਗਿ ਰਾਖਾਂ ਲੀਹੇ॥ ੭॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਂ ਮੁਖ ਪਦੁ ਬਨਵਾਹੀ॥ ਸਭ ਅ
 ਸਾਮਨ ਸਾਪੁਰੈ ਪਾਹੀ॥ ਭਨ ਨਾਂ ਨ ਕਨਾਂ ਮੁਖ ਪਦੁ ਭਵਖੰਡੁ ਨੁਖ ਸਹਜੇ ਰੈ ਲਿਵਿਹਾਂ ਲੀਹੇ॥ ੮॥
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਅ॥ ਤਿਨਿ ਜੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮ ਸਮਾਇਆ॥ ਜੋ ਸਰਦਿ ਪਰੈ ਤਿ

ਸਕੀਪਤਿਰਾਖੇਜਾਇਪੁਛੁਹਦੇਦਪੁਰਾਂਲੀਹੋ॥ ੧੧॥ ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੇ॥
 ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਭਰਮੁਭੁਭਿਭਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਫਿਰੇਗਿਹਜਦਾਰੇਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਫਿਰਿਪ
 ਲੀਹੋ॥ ੧੩॥ ਫਿਰਿਹਉਮੇਸੇਵਾਬਾਇਨਪਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ ਸੇਤਪੁਪੁ
 ਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੈਮਨਿਭਾਂਲੀਹੋ॥ ੧੪॥ ਹਉਕਿਮਾਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਂਸੁਆਮੀ॥
 ਤੂੰਸਰਬਜੀਆਂਕਾਅਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਦਾਂਨੁਤੁਥੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਂਮੁਫ
 ਖਾਂਲੀਹੋ॥ ੧੫॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਰੰਕਾਰੁਬੋਲਲਕਾ॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਂਨਮਾਇਆਂਮੇਹ
 ਰਿਬਿਨੁਟੇਕਪਰਅਫਰਨਕਾਈਤੂੰਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਂਲੀਹੋ॥ ੧੬॥ ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿ
 ਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ ਹੋਰੁਕੇਤੀਨੁਪਿਛੁਪਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂੰਜੁਆਮੀਤਿਨਕੀਉ
 ਪਰਿਗਲਤੁਧੁਅਲੀਹੋ॥ ੧੭॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਜਿਨੀਸਦਾਪਿਆਇਆ॥ ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਪੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਂਲੀਹੋ॥
 ੧੮॥ ਤੂੰਜੁਮਹਿਫਰਤਹਿਹਰਿਨਗੀਨਾਥਾ॥ ਸੇਹਰਿਨਪੈਜਿਸਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥਾ॥ ਹਰਿਕੀ

ਸਰਣਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਂਦੀ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧ ਓ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

੧੪੭

ਕਲਾਉ ਪਾਇ ਪਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਰਹਣਾ ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ ਈਧਨ
ਮਹਿ ਬਾਧੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੇ ਭਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਅਜਿ ਅਜੰਤ ਕਉ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬਾ ਹੋ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜਮ ਰਥ ਆ
ਪਾਹੋ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ਜੇਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੀਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਅੰਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਢੀ ਨਿਜ ਵਡਿ
ਆਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਧਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰ
ਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਪਤਿ ਵੰਤ ਸੋ ਪਨ ਵੰਤਾ ॥ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਵਸਿ ਅ
ਹਰਿ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੁਤ੍ਰ ਈਨਿ ਨਿਹਿ ਹਸਿ ਸਦਿ ਉਪਾਈ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਏ ਸ
ਰਣ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਲ ਉਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਰਕਰਮ ਆਰਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾ
ਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨਿ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭੁਟਿਆ ॥

ਦੂਖ ਬਿਨਾ ਸਕੀਆ ਸੁਖ ਭੋਗ ਨਾਂਤਿ ਪਤਿਰੇ ਆਪਾਈਹੋ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤਿ ਹਮਾਰੇ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬਾਂ
 ਨ ਬੰਨ੍ਹਤ ਰਿਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਜਿਮ ਰਿਸਿਮ ਰਿਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰਠਿਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈਹੋ ॥ ੮ ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਖੜਕੁ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰਪਾਵੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈਹੋ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਮੁਖ ਪੁਨ ਪੁਨ ਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵੁ ਦੁਸ
 ਹੁਯ ਰਿਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਭਉਰਾ ਸੀਹਨ ਰਕਨ ਦੇਖੁ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਗੁਣ ਗਾਈਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰ
 ਹਮੰਤੁ ਉਧਾਰਣ ਹਰਾ ॥ ਉਰਾ ਅਥਾਹ ਅਗੀਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋਜਨੁ ਤਿਸ ਰਿ
 ਧਿਆਈਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬੀਧਨ ਤੇ ਕੁਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰਿ ਗੇਲੇ ॥ ਅਨਹਦੁ
 ਲਾਭੁ ਲਾਕਾਰ ਜਹਨੁ ਨਿਜਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅਨਿਪਰੰਤੀ ਤਿਬਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨ
 ਸਿਗਈਹੁ ਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗਮਹਿ ਜੇ ਭੁਜੁ ਹਾਈਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਕਾਰਜ ਪੁਨ ਗਵੀਜੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਜੈ ॥ ਤਿਜੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਤਨ ਦੀ
 ਜੈ ਏਕਾਨੁ ਗਤਿ ਜਾਈਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨ ਰਤਾ ॥ ਸਿ

ਮਹਿਸਿਮਹਿਜੀਵਹਿਨਨਤੇਰੇਕੰਕਾਰਿਸਮਾਈਹੋ॥ ॥ ਭੁਗਤਜਨਾਂਕਾਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰਾ॥ ਸਭੇਉ
ਧਾਰਣੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਿਨਾਂਮੁਪ੍ਰੀਤੀਸਭਾਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖਾਈਹੋ॥ ੧੮॥ ੧॥
ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ੫ ॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਿਰੀਜੇਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਂਦੀ॥ ਉਗਤਿਰ
ਜੀਰਿਗਿਰਸਮਾਂਦੀ॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭੁਏਇਕਫਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਹੇ॥ ੨॥ ਜੋਪਿਭੁਕਹੈਜੁਧਨ
ਤਤੁਮਨੈ॥ ਪਿਭੁਧਨਹਿਜੀਗਾਰੁਖੇਸਿਗਾਨੈ॥ ਮਿਲਿਇਕਫਟਸਹਿਦਿਨਗਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਇਧਨਹਿ
ਦਿਲਾਸਾਹੇ॥ ੩॥ ਧਨਮਾਂਗੇਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ ਜੋਪਾਵੈਸੇਅੰਦਿਖਾਵੈ॥ ਇਕਫਟਸਤਕਉਪਹੁ
ਚਿਨਸਾਕੇਧਨਰਗਤੀਭੁਖਪਿਆਸਾਹੇ॥ ੪॥ ਧਨਕਰੈਬਿਨਉਦੇਊਕਰਿਜੋਗੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾ
ਪੁਟਸਹੁਘਰਿਮੇਰੈ॥ ਐਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਹਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੁਖਪਿਆਸਾਹੇ॥ ॥ ਸਗਲੇਕਰਮ
ਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਰਸੁਸੁਖੁਤਿਲੁਨਹੀਲਾਧਾ॥ ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅ
ਨਦਉਲਾਸਾਹੇ॥ ੫॥ ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲਸਿਅਨਾ॥ ਪਰਤਤੁਕਰਚਨੁਰਚਨਾ॥ ਜਿਸੁਟਖਰਕਉਤੁ
ਮਆਏਹੁਸੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥ ੬॥ ਧਨਕਹੈਤੂੰਦਸੁਮੇਨਲੇ॥ ਪ੍ਰਿਅਪੁਟਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾ

ਲੇ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨ ਹਉ ਕਿ ਤਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਹੇ॥੧॥ ਪਿਰ ਕਹਿ ਆਹਉ ਹੁਕਮੀ
 ਬੀਦਾ॥ ਓਹੁ ਰੋਠ ਕੁਰਜਿ ਸੁਕਾਂਦਿ ਨ ਛੇਦਾ॥ ਨਿਚਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੀਗਿ ਰਹਣਾਂ ਜਾਂਸਦੇ
 ਤਾਂਉ ਠਿਸਿਧਾਸਹੇ॥੨॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇਧ ਨ ਜਾਏ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਜਮ ਝੈਰੀ ਲਿਕਾਏ॥
 ਬਹੁ ਰਿਬੁ ਹਰਿ ਪਰਹੀ ਸੀਗਿ ਮਾਂਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਂਲੈ ਕਰਿਹਾਸਹੇ॥੩॥ ਆਈ ਆਗਿ ਆਪਿ ਰਹੁ ਬੁਲਾ
 ਇਆ॥ ਨ ਧਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇ ਓਛੂਟਿ ਰਿਮਾਈ ਦੇਖਿ ਨ ਨ ਕਮਿ ਬਨਮੇ
 ਹਾਸਹੇ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜਦੇਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਪਰਿ ਮੁਏ ਜਾ ਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਹੇ॥੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਰੋਟਾਂ ਖਾਵੈ॥ ਨਿਤ ਨੇਨਕ ਜੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਹੇ॥
 ੧੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇਇ ਨਿਹਰਿ ਨੀਉ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਮਿਟਾਵੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ॥
 ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ ਨਿਜੁ ਸਿਰਿ ਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਹੇ॥੧੩॥ ਹਉ ਬੁਲਿਹਾਰੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਸਗਲਿ ਕੇਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ॥ ਮੇਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੇਹੁ ਤਿਨ

ਕਤਹੁਕਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਂਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਗਹਿਓਸਭੁਠਾਈ॥
 ਨਾਨਕਜਗਦੀਨਦੁਖੁਭਿਜਨਭਉਰੇਦਤੇਰੋਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧॥੨॥ ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਾ੫
 ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਰੈਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਸਿਰਿਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ
 ॥ਜਿਰਿਸਾਂਹਾਂਕੈਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਂਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖੁਦਿਤਮਾਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟ
 ਗਹਿਓਪ੍ਰਭੁਜਰਬੁਭਿਜਲਾ॥ਰੂਪੁਕਰੇਕਰਿਵੇਖੇਦਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿ
 ਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲੁਖਿਲਵੈਦਿਨੁਰਤੀਆਪੇਸੁਦਿਸੁਦਿਭੀ
 ਜਾਹੇ॥੩॥ਸਠਾਤਖਤੁਸਚੀਪਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁਖਨੀਨਾਸਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਪਾਰਿਓਸਭੁਸ
 ਚਾਸਚੇਸਚਿਦਰਤੀਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਚਾਬੰਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਗਾ॥ਸਚੀਕੁ
 ਵਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੁਹੈਦੁਰਗਾ॥ਤੁਕਮਿਸਚੇਕੈ
 ਪੂਰੇਕਾਨਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤ੍ਰਿਦੁਰਗਸੀਅਤ੍ਰਿਦੁ
 ਰਭੇਗੀ॥ਤ੍ਰਿਨਿਰਬਾਣੁਤ੍ਰਿਪੈਹੀਜੋਗੀ॥ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਪਾਰਿਤੇਰੈਅਮਿਓਤੇਰੀਦਿਸਈਜਾਹੇ॥੭॥

॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇਰੇ ਦੈ। ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭ ਸੇਜ ਤੋਲੇ ਮੇ। ਤੇਰੇ ਨਾਮਾਏ ਪੂਰਿ ਭ੍ਰੰਗੇ ਜਾਂਤਿ ਪਤਿ
 ਰਹੇ ਆਪੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਾਨਹਿ ਸਿਧਿ ਸਾਧਿ ਕਬਨ ਵਾਸੀ। ਜਾਨਹਿ ਨੀਸਤੀ ਸੁਖ ਵਾਸੀ। ਇ
 ਕੁਦਾਤਾ ਰੁਜਗਲ ਪੈ ਜਾਨਿ ਕੁਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿਧ ਟੀਜਾਹੇ॥ ੧੨॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ। ਖਿ
 ਨਮਹਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪੰਨਹਾਰਾ। ਭਾਰੇ ਲੁਬਿਅੰਤੁ ਜੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਜਿਸੁ
 ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਜੇਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ। ਓਹੁ ਗੁਰਕੇ। ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ। ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਜਿਅੰ ਲਾਸੈ
 ਈਜੇ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਟੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਿ ਜੇਵੇ ਪਰਵਾਹ। ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਿ ਸੇਸਾ
 ਸਾਹ। ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਅਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭੁਓ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾਹੇ॥ ੧੫॥ ਤਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ
 ਠੰਡਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਲੈ ਤੂਹੀ ਦਾ। ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ। ਅਮਿ ਓਝੈ ਲਿਝੈ ਲਿਪੀ ਜਾ
 ਹੇ॥ ੧੬॥ ਮਰੈ ਨਹੀਂ ਸਦਾ ਜਦਹੀ ਜੀਵੈ। ਅਮਰੁ ਭਉਇਆ ਅਭਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ। ਨਾਂਕੇ ਅਵੈ ਨਾਂਕੇ ਜਾਵੈ
 ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀ ਅਭਰਮੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੭॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਂਲੀ। ਪੂਰੇ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ।
 ਚੜ੍ਹੈ ਜਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਪਾਵੈ ਨਹੀਂ ਤੋਲੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੮॥ ਬਾਰਹਾਕੀ ਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ॥

ਨਦਰਿ ਸਰਾਣੁ ਫੁਟੀ ਸਿਰੁ ਫੁਟਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿਖ ਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਣੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈ ਨਹੇ
 ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਦ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ਸੀਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਵਰਜਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਹੇ ॥੧੭॥ ॥੧॥ ३॥ ॥ ਮਾਰੂ ਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿਦ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਦਿ ਤੁਮ ਜਥਾਨਹੇ ॥ १॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਟਿ
 ਖਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਨਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਟਿ
 ਅਪਮਾਨਹੇ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇਵ ਕੁਨਰ ਕਿਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇਵ ਕੁਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰੁ
 ਕਾਸੇਵ ਕੁਸਾਧ ਸਿੰਗੁ ਪਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਹੇ ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿਦ
 ਰਗੁ ਦੇਵੈ ਮਾਨਹੇ ॥ ੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਰੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕਕਉ ॥ ਬੋਧੁ ਨੁਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨੁ ਫੁਟਾਇਆ ਗਿਆਨਹੇ ॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ

ਇਆਸਤੁਨੀਠਈ। ਨਲਿਬਲਿਪੂਰਿਰਹਿਅਗੇਸਾਂਈ। ਊਠਉਨਜਤੁਏਕਸਮਾਂਨਾਮ
 ਨਿਲਗਾਜਹਨਿਧਿਆਨਧੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਈ। ਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
 ਨਹਜੇਹੈਮਾਈ। ਸਤਸੰਤੋਖਦੀਅਗੁਰਪੂਰੈਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਪਾਨਾਧੇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਥਾਂ
 ਟੀਸਤੁਮਾਹਿਸਮਾਂਟੀ। ਅਪਸੁਲੀਤੈਅਪਿਵਖਾਲੀ। ਨਿਨਿਨਿਨਿਨਿਨਪੀਤੈਈਸਭਿਨਿ
 ਸਤ੍ਰੇਤਿਨਿਪਾਇਆਨਿਹਰੁਬਾਨਾਧੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਂਸਤਿਗੁਰਨਾਨੈ। ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੈਸੁਆਪਦੁਲਾਏ। ਸਾਧੂਪੂਰਿਜਾਚਹਿਜਨਤਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਂਨਾਧੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥

ਮਾਰੂਸੇਲਹੇਮਹਲਪੁ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਅਦਿਨਿਰਿਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਕਾਰਾ।
 ਸਤੁਮਹਿਵਰਤੈਅਪਿਨਿਰਾਰਾ। ਵਰਨੁਜਾਤਿਭਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਸਤੁਦੁਕਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥
 ੧॥ ਲਖਰਉਰਾਸੀਹੋਜੇਨਿਸਬਾਈ। ਮਾਂਦਸਕਉਪ੍ਰਭਦੀਈਫਰਿਅਈ। ਇਸੁਪਉਤ੍ਰੀਤੇਜੇ
 ਨਰੁਬੁਕੈਸੇਆਇਨਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਕੀਰਤੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਮਦ
 ਰਬੁਲਹੀਐ। ਜਿਸੁਅਪਿਪੁਲਾਏਸੇਈਭੂਲੈਸੇਬੁਝੈਨਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਖਸੇਗਾਜ

ਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆ ਸਿਉ ਬਰੇਜੋ ਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀਆ ਤਿਹਾਂਗੁਣਾਂ ਤੇ ਚਹੈ ਨਿਰਾਰ ਸੇਰਾਰੁ
 ਪਿਸੇਭਾਪਾਂਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੇਈ ਧਨ ਪੈਰੈ ਕੁਰਤ ਬੀਜੁ
 ਬੀਜੈ ਨਹੀਜੈ ਸੇ ਸਭੁਲਾਹੁ ਮੁਲੁ ਗਵਾਂਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ ਆਪਿਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲਤਰੇ ਹਰਿਦਰਗਹ ਪਤਿਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥
 ਪੰਡਪਤਾਲਵੀਪਸਭੁਲੇਆ ਸਭਿਕਾ ਲੈਵਸਿ ਆਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆ ਨਿਹਚਲੁਏ ਕੁਆਪਿਅ
 ਬਿਨਾਸੀਸੇ ਨਿਹਚਲੁਜੋਤਿ ਸਹਿਧਿਆਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਕਾਸੇਵ ਕੁਸੇਹਰਿਨੇਹਾ ਬਿਦੁਨਜੰਦ
 ਹਮਾਂਲਸਦੇਹਾ ਨਿਉਜਲਤਰਿਗਉਠਹਿ ਬਹੁਭਾਂਤੀਠਿ ਰਿਸਲਲੈ ਸਲਲਿੰਸਮਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥
 ਇਕੁਜਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਂਨੁਦੁਆਰੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਕਿਰਪਾਧਾਰੈ ਦੇਹਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
 ਤਸੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ ਮਨੁਠਹਿਭਾਂਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਰੂੜ੍ਹਠਾਕੁਰਕਿਤੇਵਸਿਨਆਵੈ ਹਰਿਸੇਕਿ
 ਫੁਕੈਰੋਨਿਹਰਿਕਿਅੰਸੀਤਾਂਭਵੈ ਕੀਤਾਲੇਨਿਸੇਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿਠੇਰੁਨਕੇਈਪਾਂਇਦਾ ॥
 ੯ ॥ ਜਿਥੈਅਉਪਦੁਆਇਬਲਤਰੇਮੁਲੀਤਿਥੈਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿਗਪਾਂਦੀਜਿ

ਥੈ ਪੁਤ ਕਲਤੁ ਨ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਅਸਿ ਪਛਤੁ ਏਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਕਿਉ ਮਿ
 ਲੀਐ ਪੁਤੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ ਕਾਟਿ ਜਿਲ ਕੁਜਿ ਸੁਮਾਰਹਿ ਪਾਏ ਸੋਇ ਰਿਸੀ ਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਮਹੁ ਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਬਰਾਭੁਲਾ ਦੁਇ ਜਮ ਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਨਾਇ ਤੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਹਨਿ ਜਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ
 ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੀਗਿ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਨਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰ
 ਰੁਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਲੀਐ ਜਾਂ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭੁਇ ਆਤਿ ਨ ਜਨ ਕਉ ਨਿ
 ਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਂਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ
 ਸੁਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਗਦਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭੁਫੈ ਪੈ ਜਰਖਾਂਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਠਲਾ ਪ ਜੇਲਹੇ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜੇਦੀ ਸੇਸੇ ਕੋ ਭੂਯੇ ॥ ਬਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸੁਵਣ
 ਸੁਣੀਐ ॥ ਵਨੀਅ ਵਰੁ ਨ ਜਾਪਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਰੁਣਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਿ ਪਿਛਿਤ ਰੇ ਅਪਣਾਂ
 ਕੀਆ ॥ ਆਪੇ ਅਸਿ ਪਾਪ ਪੁਤੁ ਬੀਆ ॥ ਅਸਿ ਪਿਛਿਤ ਰੇ ਅਪਣਾਂ ਆਪੇ ਪਾਪਿ ਪਾਪਿ ਸਰ

ਲਾ॥੨॥ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਵਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਉਵਾਸੀ॥ਇਕਿਘਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੂਖੇ॥ਇਕਿਭਿਖ
 ਤਿਆਪਾਏਸਰੁਸੈਤੇਰਾਪਾਰਲਾ॥੩॥ਅੰਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤਨਸੀਗਿਰਾਚਾ॥
 ਅਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪੈਪਰਗਟਆਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਲਾ॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦੇਹੇਵਟਹਾਰਾ
 ਉਡਾਅਗਮਅਥਾਤੁਅਪਾਗਾ॥ਉਲੇਭਰੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਉਲੇਏਹਚਲਤਸੁਆਮੀਕਿਕਾਰਲਾ॥੫॥
 ਮੁਖਿਸਾਣਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਲੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿ
 ਅਮੇਰੇਸਾਹਿਬੁਸਗਲਉਧਾਰਲਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਕੀਅਜੀਤਸੇਈਉ
 ਜਪਲਾ॥ਅਪਲੀਕੁਵਰਤਿਆਪੇਜਣੈਨਵਗੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਲਾ॥੭॥ਸੀਤਸਭਾਜਹਬੈਸ
 ਹਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਵਪੁਨਿਬਾਂਦੀਤਹਾਂ
 ਨਾਨਕਦਾਸੁਨਿਤਾਰਲਾ॥੮॥ਅੰਵਟੁਜਾਂਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪ੍ਰਵਟੁਹਾਰਾਅਪਣਾਂਕੀਆਪਾਲਲਾ॥੯॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਕੀਫਾਂਸੇਇਤੁ
 ਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਂਣੀਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਜੇਕੁਸਿਮਰਹੁਦਿਨੁਗਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮ

ਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਸਾਬਿਨੁਨੈਕਿਸੁਸਾਲਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਜ
 ਨੁਏਨਿਹਾਲਾਏਹੁਗਤਾਂਕੀਪਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਢਾ॥ਗੁਰਉਪ
 ਦੇਸਿਗੰਮਰੀਗਿਰਾਢਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਹਿਸੁਭਬੀਧਨੁ॥ਇਹੁਰਮਮੋਹਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥
 ਜਹਰਾਖੇਸੇਈਸੁਖੁਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੇਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰੁਨਹੀਕੋਬੈਰੀਸ
 ਭਏਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੁਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਅਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੁਏਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਨਿਰਾਰੇ॥ਆ
 ਪੁਛੋਭਿਪਦੇਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਪਾਲਣਾ॥੧੪॥ਐਸਕੋਵਡੁਭਾਰੀਆਇਆ॥ਅ
 ਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਅਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗੁਤਰੇਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਟਾਰੁਸਧਾਰਣ
 ॥੧੫॥ਏਹੁਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਂਢਾਂ॥ਅਠਪਹਰਕਰਿਜੋਰੂਧਿਅਾਂਢਾਂ॥ਨਾਂਮੁਜਪੀਨਾਮੁਸਹ
 ਜਿਸਮਾਢਾਂਨਾਂਮੁਨਨਕਮਿਲੇਉਚਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥ਮਹੁਮਹਲਾਪ ॥ਸੁਰਤਿਦੇਖਿ
 ਨਰੂਲਿਗਟਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਜਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਗਹਣੁਨਪਾਏਨਿਹਰਲੁਏ
 ਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਜਰਣਾਂਈ॥ਮੋਹੁਸੇਗੁਸਭੁਭਰਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰ

ਫਿਨਾਏਅਉਖਪੁਸਰੁਨਾਂਮੁਰਿਵਗਾਇਲਾਂ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਂਮੇਕਉਤਰਸਹਿਬੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲ
 ਭਗਤਜਾਂਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਾਂਨਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੇਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਂਇਲਾਂ॥੩॥ਹੋਰਦੁ
 ਆਰਾਕੋਇਨਜੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭੁਵਲਧਾਵੈਤਾਂਕਿਛੂਨਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਂਮਨਿਸੁਇਹੁਰਤ
 ਨਤਿਸੇਤੇਪਾਇਲਾਂ॥੪॥ਜਾਂਕੀਪੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾਂ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਟਹਿਮੀਤਾਂ॥ਸਤਿਪੁਰਖ
 ਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਹੁਜਿਸੁਭੇਦਤਪਾਰਿਪਰਾਇਲਾਂ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤੁਲੇਰੂਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਂਮਧੇ
 ਨਸੇਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਜੰਤੋਖੁਸੇਵਾਗੁਰਪੂਰਿਨਾਂਮੁਕਮਾਂਇਰਸਾਇਲਾਂ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦਿਮਰਹਿਪੰਥਧਾਤੂ॥ਭੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਦੈਗੁਰਪੂਰਤਾਂ
 ਪਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਲਾਂ॥੭॥ਕਦੀਬੈਠੁਠਨਾਂਹੀਲਵੈਲਾਗੇ॥ਮੁਕਤਿਬਪੁਰੀਭੀਗਿਆਨੀ
 ਤਿਆਗੇ॥ਏਕੀਕਾਰਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਂਇਲਾਂ॥੮॥ਗੁਰਕੀਸੇ
 ਵਨਜਾਂਦੈਕੋਈ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਗੋਚਰੁਸੇਈ॥ਜਿਸਨੇਲਾਇਲਵੈਸੇਸੇਵਕੁਨਿਸੁਦ
 ਰੁਗੁਗੁਮਥਾਂਇਲਾਂ॥੯॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਂਬੇਦਨਜਾਂਦਹਿ॥ਤੁਛਮਤਸੁਦਿਸੁਦਿਵਖੰਦ

ਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰਿਪਰਸਤਿਗੁਰਨਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਲਾ॥੧੦॥ ਜਾਂਕੀਸੇਇਸੁ
 ਦੀਸੰਨੁਜੀਫੇ॥ ਰਿਦੈਦੁਸੈਤਾਂਠੰਦਾਬੀਫੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਂਸੇਭਾਪਾਏਤਿਸੁਨਮਕੈਪੀਥਿ
 ਨਪਾਂਇਦਾਂ॥੧੧॥ ਸੀਤਨਕੀਸਰਣਾਂਈਪਤਿਆ॥ ਨੀਉਪ੍ਰਾਣੁਪਨੁਆਗੈਧਰਿਆ॥ ਸੇਵਾਸੁ
 ਰਤਿਨਜਾਂਣਾਕਾਈਤੁਮਕਰਹੁਨਇਆਕਿਰਮਾਂਇਦਾਂ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣਕਉਜੀਗਿਲੇਹੁਰ
 ਲਾਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੇਲਾਏ॥ ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਰਰਣਧੇਇਸੁਖੁਪਾ
 ਇਦਾਂ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭੂਮਿਭੂਮਿਆਇਆ॥ ਭੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ॥ ਸਦਾ
 ਸਦਾਸੰਤਹਸੰਗਿਗਾਖਹੁਏਹਨਾਂਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਂਈਮੇਰੇ॥ ਦਰਸ
 ਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਸਦਾਅਨੰਦਾਨੰਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥੧੫॥੩॥੭
 ਨਮਾਭੂਜੇਲਹੇਮਹਲਾ੫ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ ਸਿ
 ਮਰਹਿਚੰਦਸਰਨਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਪਉਣਪਾਂਦੀਬੈਸੰਤਰਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਨਨ
 ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਭੋਲੇਆ॥ ਸਿਮਰਹਿਪਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੇਆ॥ ਸਿਮਰਹਿ

ਖੰਟੀਸਿਮਰਹਿਬਾਂਟੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਯਰਿਨਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਸਿ
 ਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋਤ੍ਰਿਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਪ੍ਰਿਵੈਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਣੀਜੁਗਨ
 ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੀਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮਪਰਬ੍ਰਹਮਭੂਤਾ॥ਲਤਾਂਬਲੀਸਾਖ
 ਸਭਸਿਮਰਹਿਗਵਿਰਹਿਆਜੁਆਮੀਸਭੁਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਰਹਿਬੁਲਸੁਖਮਸਭਿਜੀਤਾ॥ਸਿ
 ਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਯਰਿਮੰਤਾ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਭਲਭਟਨਕਾਪ੍ਰਭ
 ਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਂਸਰਮਾਂ॥ਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਕੋਤਿਸਭਿਦਰਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਗੁ
 ਟੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੇਲੀਅਰੁਟਿਨਾਂ॥੬॥ਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਤੀਪੁਰਤਪਲਨਿਮਖਾ॥ਸਿ
 ਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਜੁਰਿਸੇਰਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਭਿਲਜਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਪਿਨਾ
 ॥੭॥ਕਰਨਕਰਾਂਦਨਹਾਰਜੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਂਕੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਿਸੁ
 ਭਗਤੀਲਾਵਤੁਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਸੇਜਿਨਾਂ॥੮॥ਜਾਂਕੈਮਨਿਦੂਰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਂ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿ
 ਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੇਪ੍ਰਭੁਕਾਤਾਬਹੁਤ੍ਰਿਨੇਨੀਰੁਰਮਿਰੰਨਾ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸ

ਜਨੁ ਬਾਛੈ ਜਾਣੀ ਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਂਗਉ ਜਨ ਪੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇਲੁ
 ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਵੀਰ ਪਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪੂਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਵਲੀ ਸੁ
 ਲਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਤੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਵਾਸ ਤੇਰੇ
 ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾਂ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਤੇ ਅਵਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪਦੁਤਤ ਜਿਤੰਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪੈ ਬੋਹਿ ਬਰਗੀ ॥ ਮੇ
 ॥ ਸੀਤ ਸੀਗੀ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ॥ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਬਾਹੁ ਚੁਕੈ ਨਿਨ ਨੰ
 ਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਵਾਸ ਵਾਸ ਨ ਕੇ ਕਰਿ ਲੇਖੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਂ ਨਦੀ ਨਦਾਇਆਲਾ ॥ ਸਖਾਸ
 ਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਿਲਿ ਕਵੇ ਨਹੇ ਵੀਭੰਗਨਾ ॥ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਧਰੀ ਹਰਿ ਆਰੋ ॥ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕਾਜੋਇ ਅਨਾਗੋ ॥ ਨਿਸਕਾਸਾ ਸੇਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕੁਹਤਿ ਤਿ ਆਗੀ ॥ ਉਮੈ ਹੀਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜ
 ਲਿਥ ਲਿਪੁਰਨ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗਵਿ ਮਾਂ ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੀਤਿ ਖੇਈ ਗੁ
 ਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਕੁ ਗਵਿ ਆਸਰ ਬੰਗਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਹਰਿ ਰੇ ਰੇ ਦਿਭੀ ਭਾਰੁ

ਨਾਂਹੀਰਤਨਾਂਗਰਾਅਗਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਗੀਪਾਈਮੇਸੋਬੁਝੈਨਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾਂ॥੮੭॥
 ਤੀਸੀਤਲੁਮਨੁਤਨੁਠੰਦਾ॥ਜਨਮਮਰਦਕੀਮਿਟਵੀਡੋਣਾ॥ਕਰਗਹਿਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈ
 ਅਮਿਉਧਾਰਿਦਿਸਟਿਗਨਾਂ॥੮੮॥ਏਕੋਏਕੁਰਦਿਅੰਸਭਠੰਈ॥ਤਿਸੁਬਿਤੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਂਗੀ॥
 ਅਹਿਮਿਧਿਅੀਤਿਪ੍ਰਭੁਰਦਿਅੰਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾਂ॥੮੯॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ॥
 ਗੁਰਕਰਤਾਂਗੁਰਸਦਬਖਸੰਦਾ॥ਗੁਰਨਪੁਜਾਪਿਨਪਤਫਲੁਪਾਇਆਗਿਅੰਨਦੀਪਕੁਸੀਤ
 ਸੀਗਨਾਂ॥੯੦॥ਜੋਪੇਖਾਂਸੋਜਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜੁਨਲਾਂਸੋਪ੍ਰਭਕੀਬੰਨੀ॥ਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁ
 ਮਹਿਕਰਾਇਓਸਗਦਿਸਹਾਈਸੰਤਪਤਨਾਂ॥੯੧॥ਜਾਓਕੁਨਾਝੇਤੁਮਹਿਅਰਾਧੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
 ਪੂਰਨਪ੍ਰਭਜਾਧੈ॥ਏਕੋਵਨੁਜਰਬਖੁਪਗੁਣਨਿਧਿਅੰਨਮੰਗਨਨਿਹਿਕਿਰਨਾਂ॥੯੨॥ਕ
 ਇਅੰਪੜਪ੍ਰਭਕਰਦੈਹਾਰਾ॥ਲਗੀਲਾਗਿਸੰਤਸਿਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਸੋਇਬਲੀਹਰਿਬਾਂਦੀ
 ਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੀਗਨਾਂ॥੯੩॥ਜੋਲਹਕਲਾਸੀਪੂਰਨਫਲਿਅੰਨ॥ਅੰਨਕਲਾਹੋਇਨ
 ਕੁਰਚਰਿਅੰਨਅੰਨਦੁਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਸੁਖਨਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾਂ॥੯੪॥੨॥੯੫॥

॥ ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸੇਵਕ ਕੀਤਾ ॥ ੧੫੬ ॥
 ਨੀਉ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਵੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੇ ਨਾ ਕੀਕਿ ਛੁਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਹਿ
 ਪਠਾਏ ਤਾਜ ਗਮਹਿ ਮਾਏ ॥ ਜੇਤੁ ਧਭਾਂਲਾ ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਅਤੰਭੀ
 ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਨ੍ਹਾ ॥ ੩ ॥ ਉਹਾਂ ਹੁਕ ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾਂ ਹਰਿ ਨ ਸੁਤੇ ਰਾਗੁ ਈਐ ॥ ਮਾਪੇ
 ਲੇਖਾ ਅਲਿਖੇ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾਨ੍ਹਾ ॥ ੪ ॥ ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਬਾਰਿ ਕਥਹੇ ॥ ਨਿਉ ਖੇ
 ਲਾਵੁ ਹਿਤਿ ਉਖੇਲ ਲਹਾਰੇ ॥ ਉਝ੍ਹਾ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮਹੀ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇਨਾਹੀ ਕੋਵੇ ਪਾਨ੍ਹਾ ॥ ੫ ॥ ਇ
 ਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੀਤਰਿ ॥ ਇਕਹੀ ਕਉ ਪਾਸ ਇਕਹੀ
 ਕਉ ਰਾਜਾਇ ਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿ ਮਾਭੁਨ੍ਹਾ ॥ ੬ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਕਤੀ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕ
 ਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਛਾਕਵਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਰਤਾ ਕ
 ਵਨੁ ਜਾਨ੍ਹਾ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਛਾਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਮਵਰੁਧਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਮਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰ

ਸਤੁਲਿਕਰਿਮਨਮੁਖੁਗਵਾਰਾ॥ਇਕਨਾਂਪਾਰਿਲੰਘਾਂਟਹਿਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਾਸਚੁਬੋਝਾ॥
 ੧੧॥ਕਉਤਕੁਕਾਲੁਇਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਉਪਾਇਸਮਾਇਆ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਸਭਿ
 ਰੰਗਮਾਦੇਰਬਨੁਕੀਨਾਇਕੁਆਖਾਣਾ॥੧੨॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਂਈ॥ਵਡਾਤਾਰੁਵਡੀਜਿਜਨਾਈ
 ਅਗਮਅਗੋਰੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੋਲਾਹੈਨਾਂਗੀਕਿਛੁਆਹਾਣਾ॥੧੩॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਂਦੈਦੂਜਾ॥ਅਪੇ
 ਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਪੂਜਾ॥ਅਪਿਸੁਗਿਆਨੀਅਪਿਧਿਆਨੀਅਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤਿਗਾਣਾ॥੧੪॥
 ਕੇਤਰੁਆਦਿਨਿਗੁਪਤੁਕਹਾਇਆ॥ਕੇਤਰੁਆਦਿਨਿਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤਰੁਆਦਿਨਪ੍ਰਧੁਕਾਰ
 ਆਪੇਕਰਤਾਪਰਗਟਾਣਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਹਾਇਆ॥ਆਪੇਸੁਰਾਮਮਰਚਲਾਇਆ
 ॥ਆਪੇਸਿਵਦਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇਜੀਤਲੁਠਾਰਗਾਣਾ॥੧੬॥ਜਿਸਹਿਨਿਵੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਦੈਸੈਤਿਸੁਅਨਹਵਟਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਜੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈ॥ਤਿਸਹਿਨਅਵੇਜਮੁ
 ਨੇਣਾ॥੧੭॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਂਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਂਈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿ
 ਪ੍ਰਭੁਸੇਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੇਨੇਬੋਝਾ॥੧੮॥ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਹੀਰੇਕੇਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਝੈਜਬਾਬੁਨ

ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚੇਨੁ ਖੜਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ੧੫੭
 ॥ ਅਰੁ ਤਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਂ ਮੀ॥ ਅਧੁ ਸੁਦਨ ਵਾਸੇ ਵਰੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਿਖੁ ਕੇ
 ਸੋਗੇ ਵਰੁ ਧਨੁ ਧਾਰੀ॥ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰੁ ਹਰਿ ਚੰਗਾ॥ ੧॥ ਮੈਤਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਜਗ
 ਦੀ ਸੁਰਹਰਿ ਜੀਉ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ॥ ਧੰਨੁ ਸੰਗਾ॥
 ੨॥ ਧਰਣੀ ਧਰਣੀ॥ ਸਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ॥ ਵਡਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਥਮਿ ਧਰਾਇਣ॥ ਬਾਵਨੁ ਰੂਪੁ ਕੀ
 ਆਤੁ ਪੁਕਰਤੇ ਸਭੁ ਹੀ ਸੇਤੀ॥ ਧੰਨੁ ਗਾ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਗੰਮਰੰਦੁ ਨਿਸ਼ਰੂਪੁ ਨਰੋਖਿ ਆ॥ ਬਨਵਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਂ
 ਟਿ ਵਰਸਿ ਅਨੂਪਿ ਆ॥ ਸਹਸਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ॥ ਧੰਨੁ ਸਾਇਕੁ ਵਾਤਾ ਸਭੁ ਧੰਨੁ ਮੰਗਾ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ
 ਅਨਾਥੁ ਹਨਾਥੇ॥ ਗੋਪੀਨਾਥੁ ਸਗਲ ਧੰਨੁ ਸਾਥੇ॥ ਬਾਸੁ ਦੇਵੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ॥ ੫
 ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰੁ ਲਖ ਮੀਨਾ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਮੇਰੇ ਪਤੀ॥ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿਉ ਪਾਰਲੁ॥ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੀਤੁ ਹ
 ਲਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ॥ ਨਿਹ ਸੰਗਾ॥ ੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੁ ਅਜੂਨੀ ਸੰਗੁ ਉ॥ ਅਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ
 ਕਦੇ ਨਾ ਹੀਖਉ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੁਝੈ ਹੀ ਲਗਾ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀਗੰਮਰੰਦੁ ਕੇ

ਵਾਸੀ॥ ਮਛੁਕਛੁਕੁ ਰਮਾਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ॥ ਕਿਸਦੁ ਚਲਤ ਕਰੈ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾਲੇ ਰੂਹਿ ਸੋਹੇਇ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਦੇਹੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਧਾਰਿਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜ ਕਹਾਇਆ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ
 ਰੂਪ ਬਲਾਵਹਿ ਬੇਲਸੁਣਤ ਸਭੁ ਮੰਦੇਗਾ॥ ੨॥ ਬਨਮਾਲੰਬਿ ਰੂਪ ਨ ਕਮਲ ਨੈਨਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡ
 ਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨਾ॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਸਾਰਥੀ ਸਤ ਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਬਗਤਿ ਰੁਵਲ ਪ
 ਣੀ॥ ਜਗੀਨਾ ਬਗੇ ਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣੀ॥ ਸਾਰੀ ਗਧਰਭੁ ਗਵਾਂਨ ਬੀਰੁ ਲਾਮੈ ਗਲਤ ਨ ਅਵੈ ਸਰਬੰਗ
 ॥ ੧੧॥ ਨਿਰਕੰਟਕੁ ਨਿਰਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ॥ ਧਨੰਜੈ ਨਲਿ ਬਲਿਹੈ ਮਹੀਐ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਾਇਆ
 ਲੁਸਮੀ ਪਤ ਅਸਥਿ ਰੁਥਾਨੁ ਜਿ ਸੁਹੈ ਅਭਿਗਾ॥ ੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨਾ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੋਭਿਗਾ॥ ੧੩॥ ਨਿਰੰਕ
 ਰੁ ਅਛਲੁ ਅਭੇਦੁ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਓਲੇ॥ ਸੋਮਿ ਏਨੇ ਜਿ ਸੁਆਪੀ ਮਿਲਾਏ ਆਪੁ ਭੋ
 ਇਨ ਪਾਵੈਗਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਂਨਾ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ
 ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਵਿਕੁਤਿ ਲੁਰੇਗਾ॥ ੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਸਹ

ਸਫਲੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ ਨਦਤਨਨਾਂਮੁਜਪੈਦਿਨੁਗਤੀਇਕਗੁਣਨਾਂਗੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੀਗਾ॥ ੧੫੮
 ੧੬॥ ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਲਾਂਇਆ॥ ਭੈਭੁਇਆਨਕਜਮਵੂਤਦੁਤਰੁਹੈਮਾਇਆ॥ ਹਿਤੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਗਾਖੁਜਾਧਸੀਤਨਕੈਸੀਗਸੀਗਾ॥ ੧੭॥ ਫਿਸਦਿਮਾਂਨਹੈਜਗਲਮਿਥੇਨਾਂ॥
 ਇਕਮਾਂਗਉਦਾਂਨੁਗੋਬਿੰਦਸੀਤਰੇਨਾਂ॥ ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦਪਾਂਵਉਨਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਦੈਗ
 ॥ ੧੮॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਤੇ॥ ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਏਰਿਦੈਪਰਤੇ॥ ਸਗਲਨਾਂਮੁਨਿਧਾਂ
 ਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਤਦਸਬਦਮਨਿਵਾਜੀਗਾ॥ ੧੯॥ ਕਿਰਤਮਨਾਂਮਕਥੇਤੇਰੇਨਿਹਥਾ॥ ਸਤਿ
 ਨਾਂਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਭਗਤਿਪਦੇਸਰਲਾਂਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗਲਗਾ॥ ੨੦॥
 ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਪੈਜਾਂਲਹਿ॥ ਭੂਆਪਿਕਥਹਿਤੇਆਪਿਵਖਲਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੇ
 ਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਂਰਾਖੁਸੀਗਾ॥ ੨੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਹੂਮਹਲਾ੫ ॥ ਅਲਹਮਗਮਖੁ
 ਦਾਈਈਰੇ॥ ਫੇਝਿਖਿਆਲਵੁਨੀਅੰਕੇਧਧੇ॥ ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰਇਹੁਦਰਵੇਸੁਕ
 ਬੁਲਦਰਾ॥ ੩॥ ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਜਲਾ॥ ਮਨਸਾਮਰਿਨਿਵਾਰਹੁਆਸਾ॥ ਦੇਹਮਸੀਤਿ

ਮਨੁ ਮਉਲਾਂਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਖਾਂਡ ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਗੀ ਅਤਿ ਲੋਕ ਮਾਟੁ ॥ ਤਰੀ ਕਤਿ ਤਰਕ
 ਖੇਜਿ ਦੇਲਾਟੁ ॥ ਮਾਰ ਠਤਿ ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਖੁਦਾਲੀ ਮਲਹੁ ਹਕੀ ਕਤਿ ਜਿਤੁ ਠਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁ
 ਗੰਦੁ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਰਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਵਸ ਅਉਰਤ ਰਾਖਹੁ ਬਦਰਾਹੀ ॥ ਪੰਡ ਮਰਦ ਸਿਵ ਕੁਲੇਬਾ
 ਧਹੁ ਖੇਰੁ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲੁ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਕਾਮਿ ਹਰੇ ਨਾਏ ਖਾਕਾ ॥ ਬਿਸਤੁ ਪੀਰਲ ਠਜ ਕੀ ਮਾਇ ਅੰਦਾ
 ਨਾ ॥ ਹੁਰਨੁ ਰਮੁ ਸਕ ਖੁਦਾਇ ਆਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਅਲਹੁ ਜਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਕੁ ਕਮਾਵੈ ਸੇਈ ਕਜੀ ॥
 ਨੇਦਿਲੁ ਸੇਧੈ ਸੇਈ ਹਜੀ ॥ ਸੇਮੁਲਾ ਮਲੁ ਉਨ ਨਿਵੈ ਸੇਵਰ ਦੇ ਜੁਜਿ ਜੁਸਿ ਠਤਿ ਧਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭੇ
 ਖਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਦੇਲਾ ॥ ਖਾਲ ਕੁਯਾਇ ਦਿਵੈ ਲੇ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯਾ ਦਿਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦ ਨੁਸੈਨ
 ਤਿ ਜੀਲੁ ਬੰਧਾਂ ਨਿਬਰਾ ॥ ੭ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਂਨਹੁ ਸਭ ਠਿਲਹਾਲਾ ॥ ਖਿਲਖਾਂਨਾ ਬਿਗਦਰ
 ਹਮੂੰ ਜੀਨਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਠਨਾਇ ਆਇ ਕੁਮਕੁ ਮੁਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥ ੮ ॥ ਅਟੁਲ ਸਿ
 ਠਤਿ ਦੁਨੀ ਜਾਬੂਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਠ ਉਬੈ ਖੇਰੀ ॥ ਪੰਜ ਦੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੇ ਏਹਿ ਪੰਜ ਦੁਖਤ
 ਤੇਰੇ ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਂਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀ ਠਾ ॥ ਬਦ ਮਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਬਿਕੂਜਾ ॥ ੧੦ ॥

ਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਏਵਹੁਬਾਂਗਾਂਬੁਰਗੁਬਰਖੁਰਦਾਗੁਰਾ॥ ੧੧॥ ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਂਣਾਂ॥ ਵਿਲੁਦ
 ਗੀਅਉਧੋਵਹੁਮੇਲਾਂਣਾਂ॥ ਪੀਰੁਪਛਾਂਣੇਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਈਲੁਨਦੇਜੁਠਗਾ॥ ੧੨॥ ਕਾਂਇਅਕਿ
 ਰਦਾਰੁਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ ਰਿਗਤਮਾਸੇਮਾਦਿਹਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਜਾਸਾਬਤਿਸੁ
 ਰਤਿਦਸਤਾਰਿਸਿਰਾ॥ ੧੩॥ ਮੁਸਲਮਾਂਣੁਮੇਮਵਿਲੋਏ॥ ਅੰਤਰਿਕੀਮਲੁਵਿਲੋਏਧੋਏ॥ ਵੁਨੀ
 ਅੰਰਗੁਨਅਏਨੇਰੈਜਿਉਕੁਥਮਪਾਟਾਪਿਉਪਾਕਹਰਾ॥ ੧੪॥ ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਟਨਾਂ॥
 ਜੋਈਮਹਦਮਰਦਮਰਦਾਂਨਾ॥ ਜੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੇਬੀਦਾਜਿਜੁਨਜਰਿਨਗਾ॥ ੧੫॥
 ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰੁਕਰਲਕਰੀਮਾ॥ ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਬਾਹੁਰੀਮਾ॥ ਹਕੁਹਕਮੁਸਰੁਖੁਦਾਇ
 ਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੀਦਿਖਲਾਸਤਰਾ॥ ੧੬॥ ੩॥ ੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰੁ
 ਉਰਬਿਰਾਜੈ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾਜੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦਿਗਹਤੁਜੁਪਾਈਐਕਿਛੁਰੁਉਨਬਿਅ
 ਪੇਬਾਲਕਾ॥ ੧॥ ਗਰਬੁਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਜੀਪਾਰਿਆ॥
 ਅਪਨਾਂਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓਹੁਸਗਲਾਪਦਾਂਕਾਮਾਲਕਾ॥ ੨॥ ਬਰਲਕਮਲਸਰਦਾਂਈ

ਅਹਿਯਾਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਜੁਗਾਇਆਜਨਮਮਰਦਸਾਕੁਦੁਖਾਨਵਾਰਨਾਪਹਰਹਰਿ
 ਭਉਨਹੀਕਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰੰਥਮਕਥਮਗੋਰਦਰਦੇਵਾਨੀਅਜੰਤਸਭਿਤਕੀਸੇਵਾਅੰ
 ਭੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾਹ
 ਮਨਮਰਜੁਅੰਤਰਿਮਨਾਕੁਰਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਅਹਿ
 ਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਈਭ੍ਰਮਭਉਮਿਦਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਹਿਲਿਦ
 ਨਕੇਈਪਾਲਕਾ॥੬॥ਉਤਮਬਾਂਲੀਗਾਉਗੁਪਾਲਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਹੁਰਵਾਣਾਬਾਸਨ
 ਮੇਦਿਨਿਬਾਸਨੁਹੋਈਐਕਲਮਲਜਗਲੇਨਾਲਕਾ॥੭॥ਸੰਤਾਂਕੀਇਹੁਗੀਤਿਨਿਰਾਲੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੋਆਲਕਾ॥
 ੮॥ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਅੰਤਰਿਜਾਮੀਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵ
 ਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੂਰਨਬਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਉਨਤਕਉਲਗੈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁ
 ਜਗੈਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਜੁਮਾਇਆਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਹਿਗਸੰਗਦੁਖ

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ॥ ਜਾਪ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾਂ ਨਾਂ ਮੁਦੇ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ
 ਖਾਲਕਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਂ ਮੁਰਤਨੁ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ
 ਦਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਫਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਦਿਸਰਹਿ ਨਾਂ ਹੀ ਕਾਹੁ ਬੇਰਾ
 ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਜਦਾ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਨਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ
 ਈ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਏਦੁਰਮ ਤਿਥੇਈ ॥ ਕਾਂ ਮਕ੍ਰੇ ਧੁਮਹੀ ਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾ
 ਲਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਧੁ ਦਿਲੁ ਨਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਭਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਜਿਨਿ ਖੰਡਿ ਮਾਰੁ ਮੁਅਨਲਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਸਿ ਜਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਹੀ ॥ ਅਠ ਪਹਰਹ ਰਿਹ ਰਿਕ
 ਉਧਿਆਈ ॥ ਨਾਂ ਨਕਸੀਤ ਤੇਰੇ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਤੂੰ ਸਮਰ ਬੁਢਾ ਲਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫

੧ ਓ ਜਿ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਫਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿ
 ਨੁ ਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨ ਮਨੁ ਮਗਿ ਪਧਰੀ ਸਭੁ ਮਾਰੈ ਜਗਮਹਿ ਨਾਂ ਮੁਸੁਹਾਂ ਵਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਠਾ ਕੁਰਕਿ ਉ
 ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੈ ॥ ਤੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਸਫਾਰੈ ॥ ਸਸਿਗਿਰਾ ਸਿਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਵਣਾ ॥

॥२॥ ਨਾਂ ਤੇ ਬਿਰਥ ਕੋ ਉਨਾ ਹੀ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਜੁ ਅਚੁਤੁ ਅੰ
 ਮਿਦਰਗ ਹੋ ਜੇਭਾ ਪਾਂਦੁ ਦਾਂ ॥ ੩ ॥ ਰਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸ ਸਿਧਿ ਨਾਂ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਸਹਜੁ
 ਖੁਨ ਉਨਿ ਪਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਅੰ ਮੀਰਾਵੁ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾ
 ਸਕਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦੁ ਪਾਈ ॥ ਨਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਝੀ ਤਿਪਰਾਂਈ ॥ ਕਾਂ ਮਕ੍ਰਿ ਪੁਨਿ ਦਾ ਪਰਹਰੀ ਐਹਰਿ
 ਰਸ ਨਾਂ ਨ ਕਗਾਂਦੁ ਦਾਂ ॥ ੫ ॥ ਨਿਜੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਪਿ ਅਕੁਲ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਆਇ
 ਨੁਰਤੀ ॥ ਕੇ ਕੇ ਜਪੈ ਸੇਈ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨ ਜੇ ਨੀਪਾਵੁ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸੇਨੇ ਬਿਸਰੈ ਪਰਖੁ ਬਿਧਤਾ
 ॥ ਜਲਤਾ ਟਿਰੈ ਰਤੇ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਂਦੁ ਦਾਂ ॥ ੭ ॥
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣਤਨੁ ਪਨੁ ਨਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਪਿੰਨ ਦੁਨਿ ਆ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਤਿ
 ਅਨਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਂਦੁ ਦਾਂ ॥ ੮ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਹੁ ਸੁਮਾਮੀ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕੁ ਦਿਵਸੁ ਹਿਸਤੁ
 ਕੇ ਨੇਰੇ ॥ ਹਥਿ ਮਾਰੈ ਕਛੁ ਮੇਨਾ ਹੀ ਨਿਜੁ ਕਦਾਇ ਹਿਤਿ ਜੇ ਨ ਲਾਂਦੁ ਦਾਂ ॥ ੯ ॥ ਜਾਂਦੈ ਮਾਤ ਕੀਤੁ
 ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਟਿਕਾਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਦਾਂਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ

ਲਾਂਵਣਾ॥ ੧੦॥ ਆਗਿਆਵੁਖਸੁਖਜਭਕੀਨੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈਗੀਰੀਨੇ॥ ਤਾਕੀਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਨਤਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥ ੧੧॥ ਸੇਈਭਗਤਸੇਈਵਡਵਾਤਾ॥ ਸੇਈ
ਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਬਾਲਸਖਾਈਸੇਈਤੇਰਾਜੇਤੇਰੇਮਨਿਭਾਵਣਾ॥ ੧੨॥ ਮਿਰਤਵੁਖ
ਸੁਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ ਤਿਲੁਨਹੀਬਧਹਿਘਟਹਿਨਘਟਾਏ॥ ਸੇਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਭਾਵੈਕਹਿਕੋਅ
ਪੁਵਏਵਣਾ॥ ੧੩॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਸੇਈਕਾਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਟੇਗਾਏ॥ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰ
ਖੇਕਰਿਅਪਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਰੇਬਿਦੁਧਿਅੰਵਣਾ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਅ
ਰਰਜਰੂਪਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ ਭਗਤਿਵਨੁਮੀਰੀਜਨੁਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਂਵਣਾ॥
॥੧੫॥੧॥੧੪॥੬੨॥ ਜੇਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇ
ਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇ
ਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇਨਾਪੁਰਾਨਕਾਵੇਸੇ

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਭੀਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਹਰੀ
 ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਇਆ ॥ ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਫਾਇਆਅੰਤਰਿਕੋਤਿਪ੍ਰਗ
 ਸੀ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਾਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਸੀ ॥ ਹਰਿਅਪਿਕਰਤੇ
 ਪੁਰਖੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਨਕਪੁਰਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਖਅਭੀਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦ
 ਰਸੁਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ ॥ ਮਨਦਿਨੁਤੁਗਤਿ
 ਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀਸੁਭਲੇਕੁਫੇਖਣਿਅ
 ਇਆ ॥ ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥਉਦਮੁ
 ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸੁਭਲੇਕਉਧਰਣਅਰਥਾ ॥ ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿ
 ਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮਾਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੋਧਿਆ ॥ ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿ
 ਆਏਤੈਲੇਆ ॥ ਏਖਣਅਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਹਿਨਰਮੁਨਿਜਨਜਭੁਆਇਆ ॥ ਜਿਨਪਰ
 ਸਿਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਤਿਨਕੇਕਿਲਵਿਖਾਸਗਫਾਇਆ ॥ ਜੋਗਿਵਿਰੀਬਰਸੰ

ਨਿਆਸੀਖਵਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸਟਦੇਆਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰਬੋਹਿਆ॥੩॥ਅਤੀਆਨਮਨੁਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆ॥ਨਾਗਤੀਮਿ
 ਲੇਵੇਭੇਦਗੁਰਪਿਛੈਲਿਪਾਇਦੀਆ॥ਸਭਭੂਟੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗੁਜੇਪੀਥਿਚਲੇਤਿਨਕਮੁਨਾਗਤੀਨੇਤ੍ਰਿਨਆਇਆ
 ॥ਸਭਗੁਰਗੁਰੁਨਗਤੁਬੈਲੈਗੁਰਕੋਨਾਇਲਾਇਮੇਸਭਭੂਟਕਿਗਇਆ॥ਅਤੀਆ
 ਨਮਨੁਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਨਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲ
 ਤੁਭਇਆ॥ਸਭਸੇਹੀਦੀਖਦਰਸਨੁਗੁਰਸੀਤੁਕਿਨੈਆਦੁਨਵਾਮਲਇਆ॥ਆਦੁਦਾਮੁਕਿ
 ਫੁਪਇਅਨੋਬੋਲਕਜਾਗਤੀਆਮੋਹਣਮੰਦਲਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਸਮਾਂਗਹਿ
 ਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ਨਾਗਤੀਆਂਉਪਦ੍ਰਸਿਅੰਲਪਕਰਿਵੀਰਾਰਭਿਠਭੈਨਬੋਲਕਾਸ
 ਭੁਭਿਠਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿਲਿਅਏਨਗਰਮਹਾ
 ਨਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਵਿੰਦਪੁਛਿਸੀਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਸਹੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਕੁਸਭ

ਨੀਜਹੀਕੀਤਾਸੁਕਪੁਹਿਲਦਸ੍ਰੀਰਾਂਮਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦਧਿਆਇਆ। ਦੇਹੀਨਗਰਕੋਟਪਿਚੋਰਵਟਵਾ
 ਰੇਤਿਨਕਾਥਾਤੁਬੇਹੁਗਵਾਇਆ। ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਂਦਨਿਤਪੁਨੋਵਹਿਗੁਰਬਚਨਿਨਾਂਨਕਹਰਿਗੁਤਿਲ
 ਹੀ। ਸਿਮਲਿਅਇਨਗਰਮਹਾਨਾਂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ। ੬॥ ੧॥ ਬੁਧਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਿਨਮੇ
 ਦਸਹਜਾਰਜਪੇ। **ਦੁਪਕਦਮਿੰਨਪਦਕਪੁਤਾਪਕਤ।** ॥ ਕੇਵਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ ਸਿਤਹੁਪੁਰਿ
 ਲੇਖੁਖਮਲੀ। ਗੁਣਾਂਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਬਚਨਕਾਰਜਸਰ
 ਬਪੂਰਨਈਤਉਤਨਹਲੀ। ਪ੍ਰਭੁਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੇਅਗਨਿਨਜਲੀ। ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ
 ਨੇਦਾਸਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ। ਪ੍ਰਭਚਰਨਜਰਨਅਨਾਥਆਇਓਨਿਨਕਹਰਿਸੀਗਿਰਲੀ। ੭॥ ਸੁਕੁ
 ਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਟਹਪ੍ਰੈਹਮੇਸਾ। **ਕਾਕੁਨਰਾਸੋਟਨਿਸਰਬਪੁਕਾਰਕੇ।** ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥
 ਉਠਤਜੁਖੀਆਬੈਠਤਜੁਖੀਆ। ਭੁਉਨਹੀਲਗੇਜਾਂਮੇਸੇਬੁਣੀਆ। ੧॥ ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਰਾਸੁ
 ਆਮੀ। ਸਗਲਾਪਦਾਂਕਾਅੰਤਰਿਨਾਂਮੀ। ੨॥ ਰਹਾਉ। ਸੋਇਅਰਿਤਾਨਾਗਅਰਿਤਾ। ਜਹਾਂਕਹਾਂਪੁਰ
 ਤੂੰਵਰਤੀਤਾ। ੩॥ ਪਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਥਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਂਨਕਹਰਿਮੰਕੁਵਿਨੁਇਆ। ੩॥

ਸੋਮਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕ੍ਹ ਮੇਸ ਪਤ੍ਰੈ ਪਤ ਕਾਲ ਰਾਲੀ ਵਰ ਇਵੀ ਆਂ ਨੀ ਤੈ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੨੮੩ ੧੬੩

ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੀਧਿ ਆਂ ਨੀ॥ ਪੰਡ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਂ ਨੀ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇਕ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਿਕਾਰ
ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀ ਆਗ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਬਾਹਰਿ ਆਇ ਬਿਧਾਇ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾ
ਇਥਿ ਪਰਿਕੇ ਗਾਂਇ॥ ੩॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਪਰਿ ਆਏ ਹਾਟਿ॥ ਰੁਖਿ ਰੁਖਿ ਲੇਗੇ ਬਾਟਿ ਬਾਟਿ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਮ
ਹੇਰਾ ਕੀ ਨੋਦਨੁ॥ ਨੰਨ ਕਕੈ ਪਰਿਕੇ ਵਲਨਾਂ ਮੁ॥ ੫॥ ਸੋਮਵਾਰ ਮੇਸ ਪਤ੍ਰੈ ਅਖੰਡੁ **ਸਿਕਾਰੁ ਨੁਹੰ ਤਮੇ**

ਕਰਕਾ ਪਤ੍ਰ ਨਲੁ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਸਤੂ ਗਖਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨ ਮਾਰੈ॥ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰੈ॥ ਕੋਇ ਉਪਾਵੁ ਤਿਤ ਵਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੋਹੈ ਨਿਕਰੇ ਰੋਜੁ ਦਿਝਾਂਦੀ॥ ੧॥ ਰਾਖ
ਹੁਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਤਿਹੀ ਸਗਲਿ ਤੇਰੈ ਦਰ ਵਾਰਿ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਨਿਰਭਉ ਸੁਖੁ
ਦਾਤਾ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀ ਆਏ ਕੁਪ ਰਾਤਾ॥ ਜੇਤੂ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਟੁਨਿ ਹੋਇ॥ ਮਾਰੈ ਨਗਖੇ ਦੂਜਾ ਕੋਇ॥
੩॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੋਚਹਿ ਮਾਂਦ ਸਬੰਦਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂ ਮੀਪੁ ਰਖੁ ਸੁਜਾਂਦੁ॥ ਏਕੇ ਦੇ ਕਏ ਕੋ ਆਧਾਰੁ॥ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਜਾਂਦੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੪॥ ਜਿਉ ਪਰਿਨਦ ਰਿਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਿ

ਸਕਾਰਾਖਾਇਕੋਸੋਇ। ਜਨਨਾਨਕਅਪਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ੪॥ ਹਮੇਸਜਪੈਰਲੀਟਾਰਅਖੰਡ॥ ੫॥

ਸੋਇ

॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

॥ ਤਉਕੜੀਐਜਉਹੋਵੈਬਾਰ

ਗਿ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਵੈਸਰੋਨਰਹਾਗਿ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਵੈਜਾਭਏ। ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਗਹਿਆਸਮਾਏ॥

੧॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਕੜੇਕੜੇਪਰਿਆ। ਬਿਨਨਾਵੈਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਖਪਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਉਕੜੀ

ਐਜੋਵੈਜਾਕਰਤਾ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਅਨਿਆਇਕੋਮਰਤਾ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਕਿਛੁਜਾਂਦੈਨਾਂਹੀ। ਕਿਅ

ਕੜੀਐਜਾਂਭਰਪੂਰਿਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਤਉਕੜੀਐਜੋਕਿਛੁਹੋਇਧਿਕਾਂਦੈ। ਤਉਕੜੀਐਜੋਭੁਲਿਰਿਵੈ

ਦੈ। ਗੁਰਿਕਹਿਆਜੋਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭਤੇ। ਤਬਕਾਣਾਛੋਰਿਅਚਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਤੁਰੋਠਕੁਰਸ

ਭੁਕਤੇਗਾ। ਨਿਉਭਾਵੈਤਉਕਰਹਿਨਿਬੇਗਾ। ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਇਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਰਾਖਹੁਪੈ

ਜਨਾਨਕਜਰਣਾਇ॥ ੪॥ ਹਮੇਸਪੜੈਪਜਪੜੀਅੰਗਤਰਹਿਦੀਰਲੀਟਾਰਬਿਨਾਗਾ॥ ਸਨਕਾ

ਕਾਣੀਮੈਦੇਸਾਂਤਪ੍ਰਭ॥

॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

॥ ਹਉਮੈਰੋਗਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥

ਕਾਂਮਰੋਗਮੇਗਲੁਬਜਿਲੀਨਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਪਰਿਮੁਏਪਤੰਗਾ। ਨਦਰੋਗਖਪਿਗਏਕੁਰਗਾ॥ ੧॥

॥ ਜੋ ਜੋ ਵੀ ਸੈ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਦੁਰੋਗੀ ਮੀਨੁ ਗੁ
 ਸਿਆਨੇ ॥ ਬਾਸ ਨੁਰੋਗੀ ਭੁਵਰੁ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ॥ ਹੇਤਿ ਰੋਗੁ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿ ਬਿਧਿ ਰੋਗੁ ਮਹਿ ਬ
 ਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗੇ ਮਰਤ ਰੋਗੇ ਜਨ ਮੇ ॥ ਰੋਗੇ ਠਿਗਿ ਠਿਗੇ ਜੋ ਨੀਭਰ ਮੇ ॥ ਰੋਗ ਬੰਧੁ ਰਹੁ ਨੁਰਤੀ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਤਿਗੁਰੋ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿ ਸੁਕੀ ਨੀਵਇਆ ॥ ਬੰਧ
 ਪਕਤਿ ਰੋਗੁ ਕਹਿ ਲਇਆ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਰੋਗੁ ਰੋਗੁ ਮੇ
 ਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬੁਧ ਵਾਰਤੇ ਲੇਕਰ ਦਸਾਵਿ ਨਾਵਿ ਚਿਦ ਸਹਜ ਰਜ ਪੈ ॥ ਤਾਂ ਤੁਮ੍ਹਿ ਮੁਖਿ ਰੋਗੁ ਨਿਵੈ ॥
 ਅਰਜੇ ਹਮੇ ਸਯਾਰਾਂ ਵਾਰ ਪਵੈ ॥ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਰੋਗੁ ਨਾਇ ॥ ॥ ਭ੍ਰਿਰ ਉਮਹਲ ੫ ॥ ਚੀ
 ਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦਾ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜਾ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ
 ਤਾਂ ਕਯੁਨ ਨੁਰੀ ॥ ੬ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਂ ਮਹਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਅਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਵੀ ਚਰੰ ਗੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਚੀਤਿਆ
 ਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਾ ॥ ਚੀਤਿਆ

ਏਤਾਂ ਜਤਿ ਰੰਗ ਮਾਂਦੇ। ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਂਦੇ॥ ੨॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਪਰਿਪਾਇਆ।
 ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ। ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤ ਨੁਕਰਿਤਾ। ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਂ ਨ ਕਭ
 ਗਵੀਤਾ॥ ੪॥ ਚਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਮੇ ਸਮ ਅਖੰਡ॥ **ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਮਨ ਨਿਕੰ**॥ **ਭੈਰਉ ਮਹ**
 ਲਾਪ॥ ਨਿਰਵੈ ਰੁਪੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਦਤੇ। ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤਮ ਬਖਸਤੇ। ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ
 ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਦੇਈ। ਸਗਲੇ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਾਇ। ਸ
 ਭਿਠ ਲਪਾਇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਇਆ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ
 ਤੇਰੇ ਜਾ। ਚੂਕਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ। ਖਸਮ ਤੂੰ ਹੈ ਸਭੁ ਨ ਕੇਰਾਇਆ॥ **ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ**
 ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ। ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ ਤਾਂ ਬਲ ਸਿਰਿ ਸਾਰਿਆ। ਤਿਸੁ ਭਾਂਡਾਂ ਤਾਂ ਸਭੁ ਛਲੁ ਪਾਇ।
 ਛਿਤ ਗਈ ਲਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਾਂ ਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੂਠਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਏਵੇ ਦਇਆਲਾ। ਨਾਂ ਨ ਕਦਾ ਸਦੇ ਪਿਰੁ ਏਨਿ ਹਾਲਾ॥ ੪॥
 ਇਕਤਲੀ ਵਾਰ ਹਮੇ ਸਪੜ੍ਹੇ ਅਖੰਡ॥ **ਮਨੁ ਏਵੇ ਚੀਤਿ ਹੋਇ**॥ **ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਮਨ ਨਿਕੰ**॥

ਰੈਰਉਮਹਲਾਪ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪਰਗਵੁਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪਤਨੁਤੇਗਇਆ ॥
 ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬੁਇਆ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਮਠਿਸਠਿਮਜਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥਹਮਰਾ
 ਹਰਿਕੋਨਾਮ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਅਤਤੁਗਿਅਨੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਵਪਦੁਰਿਪਰੰਨਾ ॥
 ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂਢੁਜਗਿਅੰਨਾ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਨੀਆਰਾ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਛੂਦੇਜੀਜਾ
 ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮਨੇਨ੍ਹਿਨਾਏ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰੈਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁਹਮਾਗੀਸਾਚੀਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕੀਰਤਮਨੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਰਾਰਾ ॥ ਅਵਰਕਰਮਲੇਕਹਪਤੀ
 ਆਗਾ ॥ ੫ ॥ ਬੁਧਵਰਤੇਲੈਕੁਚਾਲੀਵਾਰਪਰੈਹਮੇਸਅਖੰਡ ਦਿਖਨੀਮੇਟਨਾਕੁਕੁ
ਪ੍ਰਤਾਪਕਰਾ ॥ ਰੈਰਉਕਬੀਰਨੀ ॥ ॥ ਕਿਉਲੀਜੇਗਦੁਬੀਕਾਭਾਈ ॥ ਫਿਦਰੁਕੇਦੁ
 ਅਰਤੇਵਰੁਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚਪਚੀਸਮੇਹਮਦਮਤਸਰਅੰਗੀਪਰਬਲਮਾਇਆ ॥
 ਜਨਗਰੀਪ੍ਰਕੇਜੇਹੁਨਾ ॥ ॥ ਜੇਕਰਉਰਪੁਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁਕਿਵਾਰੀਦੁਖਸੁਖਦ

ਰਵਾਂਨੀਪਾਪਪੁੰਨਵਰਣਨਾ ਕ੍ਰਿਪੁਪ੍ਰਧਾਨਮਹਾਬ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦੁਸ
 ਨਾਹੋਪੁਮਮਤੋਕੋਕੁਬਧਿਕਮਾਂਨਚਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਿਨਾਂਤੀਰਰਹੈਪਦਭੀਤਰਿਇਉਗਦੁਲੀਓਨਜਾ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਮੇਮਪਲੀਤਾਜੁਰਤਿਹਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਂਨੁਚਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹਮਮਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾ
 ਰੀਏਕਹਿਰੇਟਸਿਝਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੇਲਰਨੇਲਗਾਤੇਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਧਸੀਗ
 ਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕਿਰਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਦੁਕੋਰਾਜਾ ॥ ੮ ॥ ਭੁਗਵਤਭੀਰਸਕਤਜਿਮਰਨਕੀਕਟੀ
 ਕਲਭੇਟਾਸੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁਕਈਰਚਰਿਓਗਦੁਉਪਰਿਗਨੁਲੀਓਮਬਿਨਾਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਵੀਰਵਾਰਤੇ
 ਲੇਕੁਜਪੈਪਹਿਰਗਤਗਈਤੇਉਪਰਿਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਹਿਰਗਤਰਹੀਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਲੀਵਿਨਾਂਵਿਚਟੀਹਰਜਾਰਅਖੰਡ
 ਕ੍ਰਿਤੇਨੀਤਿਅੰਤਹੋਈਅਪਮਿਲਨ ॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੫ ਘੜ ੧ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਸਗਲਇਛਾਂਜਪਿਪੁਨੀਆਂ ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਲੇਚਿਗੀਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਭੁਮਰਵਚੁਗੋਬਿੰਦੋਰਵਲੁਕੇ
 ਗਾਧਿਭੁਗਵਿਅੇਸੁਖਸਹਜਭੋਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਵਰਿਨਿਹਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾਂ

ਦਾਸੁ ਅਪਿਸਮਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਸੇਜਸੁ ਹਾਵੀਰਜਿ ਬਨੀ॥ ਆਇਮਿਲੇਪੁਭਸੁਖਧਨੀ॥ ੧੬੬
॥ ੨॥ ਮੇਰਾਗੁਲਅਟਗੁਲਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਨਨਨੰਨਕਬਰਲੁਪੁਜਾਰਿਆ॥ ੪
॥ ਸੁਕਵਾਰਤੇਲੇਕੁਰਾਲੀਦਿਨਾਦਿਰਿਟਸਹਜਾਰਜਪੇ॥

ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਮਹਲਾ१ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀ ੧੬ਜਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥
ਨਉਜਤਬਉਦਹਤੀਨਿਬਾਰਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ ਚਾਰੇਵੀਵੇਰਹੁਥਿਦੀਏ
ਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਿਹਰਵੰਨੁਮਧਜੁਵਨੁਮਾਧਉਮੇਸੀਜਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪਰਿਪਰਿਲਜਕਰਪਾਟਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਵਾਰੀ॥ ਧਰਤੀਦਿਗੁਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾ
ਭਾਰਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥ ੨॥ ਨਾਂਸਾਬੁਰਹੈਦੈਠਿਰਿਮੰਗੀਨਰਦਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਈ
ਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲੇਪੈਰਲੁਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁੰਨੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪਕਰੇਕੋਵਦਾਰੀ॥
ਭਾਂਦੰਗਾਭਾਂਦੈਮੰਦਾਨੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਕਉਅਲਹੁਕਹੀਅੰਮ੍ਰੇਸੁਖੰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਇਹਿਰੀਰੀਓਮੇਖਾਇਪ੍ਰਸੁਦਾਸੇਦਾਲਿਵਭੰਜਾ। ਰੇਮਨਤੁੰਭੀਭਨੁਗੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ ਬਧਿਕ
 ਉਧਾਰਿਓਖਮਪ੍ਰਯਾਗ। ਕੁਝਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰਾ। ਬਿਦਰਓਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥
 ਰੇਮਨਤੁੰਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਰਖੀਹਰਿਪੇਜਾਮਾਪਾ। ਬਸਤਛੀਨਤਵੇਪਤੀਰਖੀ
 ਲਾਜਾ। ਨਿਨਿਨਿਨਿਸੇਦਿਆਅੰਤਿਬਾਗ। ਰੇਮਨਸੇਦਿਤੁਪਰਹਿਪਾਗ॥੪॥ ਧੰਨੈਸੇਦਿਆਬਾ
 ਲਬੁਧਿ। ਤਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ। ਬੇਲੀਕਉਗੁਰੀਰੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਰੇਮਨਤੁੰਭੀਹੋ
 ਹਿਦਾਜਾ॥੫॥ ਜੈਦੇਵਦੇਵ। ਜੀਓਜੀਓਮੇਦਾਨਾਵੀਉ। ਪ੍ਰਹਿਓਸੇਨਸੇਵਾ। ਮਨੁਡੀਗਿਨਤੁਲੇ
 ਕਉਨਾਇ। ਮਨਤੁੰਭੀਤਰਸਹਿਸਰਾਇਪਾਇ॥੬॥ ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹਠਾਕੁਰਕੀਓਆਪਿ॥
 ਸੇਤੋਲੀਨੇਭਗਤਿਹਾਪਿ। ਤਿਨਕਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ। ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁ
 ਲਗਾਸੇਵਾ॥੭॥ ਕਬੀਰਧਿਆਇਓਕਰੀਗਾ। ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਨੀਉਬਸਹਿਸੀਗਾ। ਰਹਿਦਾ
 ਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੂਪਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਇਦਰੁਪਾ॥੮॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੇਕੁਚਾਲੀਦਰਪਰੇ
 ਹਮੇਸਾਪਿਛਲੀਗਤਬਿਨਾਗਾਜਪੇਅਖੰਡਾ॥

ੴ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫

ਪਾਠਕ

ਰਤਉ ਜਰਣਾਈ ਆਇ ॥ ਉਤਰੁ ਗਇ ਓ ਮੇਰੇ ਮਨਕਾ ਸੀਸਾ ਕਬਤੇ ਵਰ ਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਅਨ ਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਜਮਾਏ
ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਪ ਕਰਿ ਕਹਿਣੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੀਧਨ ਕਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਅੰਨ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਮਦਾਰ ਤੇ ਲੇਕੂ ਹਮੇ ਸਪ
ੲੈ ਇਕੀ ਵਰਗ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ॥

॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪੜਤਾਲਾ ॥ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵ ਉਗਰ ਦੇਖੋ ॥ ਪੀਰਾਂ ਤੇ ਏਕ ਛੁਟਾਨ ਉਸਾਧ ਸੀਗਿ ਪਗਰ
ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਕਛੁ ਸੀਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਂ ਨੁ ਤਿਅਗਿ ਮੋਹਾ ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ
ਮਿਲਿ ਜਾਧ ਸੀਗਿ ਸੇਯਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇ ਓਹੋ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਗਲ ਅਸਪੁਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ
ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰ ਬਿਖਮ ਗਾਰਤ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਗਲ ਵਾਰ ਤੇ ਲੇਕੂ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਹਮੇ ਸਪੲੈ ॥
ਚਾਰ ਪਾਉ ਅੰਗਤ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਬਿਨ ਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ॥

॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀ ੫੨੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧੬੮

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਜੁਨੁ ਜਨਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਠਰਜ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਤਿਗੁਰਨਖ ਸਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਭੀ ਤਰਿ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗਿ
ਅੰਨ ਅਜਿਨ ਅਗਿ ਅੰਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਿਤਿ ਨ ਹੀ ਨਾਂ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਸੇਭਾ ਤਾਂ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੇਗ ਹਰਖ ਦੁਹੁ ਹੁੰਮੈ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਨਾ
ਕੇ ਬੇਦ ਪੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨ ਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ਅੰਸ
ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਭੂ ਭਵ ਰਬਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਪਦੁਨ ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰ
ਤਨ ਜਾਗਰਦ ਧਖੀਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੂਰਜ ਸੀਅਰਨ ਖਿਆਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂ
ਤਿ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁ ਪਾਅਨਿਕ ਕਾਂਧੇਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨਾ ॥ ਅ
ਨਿਕ ਮਾਕਾਜ ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਮੈਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਖਿਅਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਰੇ ਤੇ ਜੁਨਹਿ ਨਿਧੰਨਾ ॥ ਸਰਬ

ਕੀਅਪੂਰਨਗੁਰਗਵਾਂਨਾ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰ॥ਅਨਿਕਕੁਮੇਗ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁ
 ਮੇਗ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਂਮੁਲੇਭਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਂ
 ਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬਨਾਂਅਨਿਕਫਲਮੂਲਾ॥ਆਪਹਿਸੁਖਮ
 ਆਪਹਿਅਸਬੂਲਾ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਵਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਓਅਨਿਕ
 ਉਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਂਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਧਿ॥ਰਮਤਰਾਂਮਪੂਰਨਸ੍ਵਥਾਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇ
 ਆਜਾਂਕੀਲਖੀਨਿਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੇਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਪੁਨਿਤਲਲਿਤਸੀਰੀਤਿ॥
 ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤਿ॥੧੦॥ਸਤੁਤੇਉਚਰੁਗਤਜਾਂਕੈਸੀਗਿ॥ਆਠਪ੍ਰਹਰਗੁਨਗਾਂਟੁ
 ਹਿਰੀਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਹਦਅਨਿਦਣੁਨਕਾਰ॥ਉਅਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੧੧॥ਸਤਿ
 ਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਬਨਾਂਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬੰਨਾਂ॥ਆਪਨਾਕੀਆਜਾਂਨਹਿਆਪਿ॥
 ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਗਹਿਓਬਿਅਪਿ॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਾਂਨਨਾਂਨਕਦਇਆਲਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਅ
 ਨਨਕਤੇਰੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੧੨॥੧॥ਚਾਲੀਵਿਨਾਮੇਵਸਹਜਾਰਪਠਕਰੈਦ੍ਰਿੜਦ੍ਰੁਰਤੇਲੈਕ੍ਰਮਖੰਡ॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰਮਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਇ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਮਨੁ
 ਮੋਹਾਲਾ ਲਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅਰੈ
 ਗੁਰਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਪਰੈ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰੁ ਕਾ ਮਣੀ ਪਰ ਕੀ ਜਿ ਸੁਗੁਰ
 ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਂਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੇਹਾ ਗਇ ਮਨਿ ਤਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖ ਭੀ ਮਾਂਨਿਆ ॥ ੨ ॥
 ਅਵਗਏਤਿ ਅਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੇਹਾ ਗੁਰਗੀ ॥ ਸੇਹਾ ਵਿਜੇ ਗੁ
 ਤਿ ਸੁਖ ਦੇਨ ਦਿਅ ਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਵਲੁਕੰਦੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਰਲੁ
 ਪੂਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਭਇ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾ ਪਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੇਹਾ ਗਇ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥
 ੪ ॥ ਵੀਰ ਵਰੁ ਤੇਲੇ ਕੁਨੇ ਪੈ ਚਾਲੀ ਵਿਨ ਮੇਵੀ ਹਰ ਨਾਰਾਇਣ ਪਵੀ ਅੰਗਤ ਰਹਿੰਦੀ ਅ
 ਖੰਡ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

ਤੇਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹੋਇਆਲਲਾਨਾਂ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦ
ਨਿਵਾਰ॥ ੧॥ ਹਿਸਮਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹੰਤੁਇਅੰਨ
ਨਾਨਕਪਰਿਉਰਾਗਿ॥ ੩॥ ਐਤਵਾਰਤੇਲੈਕੁਜਪੇਹਮੇਸਥਾਣੀਟਾਰਅਖੰਡ॥ ਅਖੰਡੁ

ਧਰਮਦਰਦਤੋਪਿਆਰੋਇ॥

ਅਰਗੁਕਾਨਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਾਠਕੁਰਨੀ

ਉਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾ॥ ਅੰਨਮਹਤੁਮਾਰੈਉਪਰਿਤੁਮਰੀਓਟੁਮਾਰੀਜਰਨਾਂ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀਅ
ਸਰੁਰੇਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਂਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ ਤੁਮਰੇਬਲਤੁਮਸੀਗਿਜੁਹੇਲੈਜੋਕਹਹੁਸੇਈ
ਜੇਈਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਦਇਆਮਇਆਸੁਖਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਂਭਵਨਲੁਤਰਨ
॥ ਅਰੈਦਾਨੁਨਾਂਮੁਹਰਿਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨੰਨਕਸੀਤਰਰਨਾਂ॥ ੨॥ ਹਮੇਸਪਵੈਇਕੀਵਾ

ਅਕੰਨਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਪਹਿਰਗਤੁਰਹਿਦੀ॥ ਸਤਸੰਗਨਾਨਾਦਾਮਾਦੈ॥

ਕੁਠਲਕਠਰਕਪਟਵਾਂ॥ ਮੀ॥ ਨਿਉਜੰਨਹਿਤਿਉਤਹਿਜੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਸਮਰਥ

ਸਰਸਿਯੋਗਤੁੰਗਾਖਿਅਪਨੀਕਲਧਾਗਿ॥੧॥ਜਪਤਾਪਨੇਮਜੁਰਿਸੰਨਮਨਾਹੀਇਨਾਇ
 ਧੇਛੁਟਕਗਗਰਤਘੋਰਅੰਧਤੇਕਦੁਪੁਰੁਨਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਗਿ॥੨॥ਹਮੇਸਇ
 ਕੰਤਥੈਠਕੈਮਨਇਕਗੁਕਰਕੈਵੀਹਵਾਰਪਵੈ॥੩॥

੧੭੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁ
 ਨਾਮਕਥਜੁਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥਜੁਕਾਂਮੁਮੇਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਗਿਠਿਰਥਈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜਨਜਿਸਬਡੁਗੁਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗ
 ਹਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਂਗੈਤਹਛੂਟੈਨਾਂਮੁਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ਹਮਰੇਵੇਖਬੁਧਜਨਮਨਖ
 ਕੈਦੁਖਹਉਮੇਮੇਲੁਲਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਕਲੁਨਾਵਾਏਸਭਿਕਿਲਬਿ
 ਖਪਾਪਗਥਈ॥॥ਜਨਕੈਰਿਦਅੰਤਿਰਿਪ੍ਰਭੁਜੁਆਮੀਜਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਂਮੁਭਜੁਥਈ
 ॥ਜਹਅੰਤੀਅਓਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਂਮੁਸਾਥਈ॥॥ਜਨਤੇਰਾਨਜੁਗਾ

ਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਪਿਓਜਗੀਨਾਥਈ। ਜਨਨਾਂਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬੁਭ
 ਥਈ॥੪॥ ਹਮੇਸਪ੍ਰਤਕਾਲਪੜੈਪੜੀਵਾਰਾ॥੫॥ *ਪ੍ਰਭੁਕੀਜੈਨਿਧਾਂਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥੬॥*
 ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਜੈਨਿਧਾਂਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੇ॥੭॥ ਉਤਮਗੀਕਰਓ
 ਨਿਤਮਾਸਪ੍ਰਭੁਮੇਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੮॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਅੰਨਪਿਤ
 ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁਤਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੯॥ ਕੇਹਰਿਸੁਆ
 ਮੀਤੁਮਦੇਹੁਜੇਈਪਾਪਾਵਹਿਗੇ॥ ਮੇਰਿਦੂਜੀਨਾਂਗੀਠਊਗਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਿਗੇ॥੧੦॥
 ਕੇਹਰਿਭਾਂਵਹਿਭੁਗਤਿਤਿਨਾਂਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ ਕੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਜੇਤਿਰਲਿਜਾਂਵਹਿਗੇ॥੧੧॥
 ਹਰਿਅਪੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਾਅਪਿਲਿਟਲਾਂਵਹਿਗੇ॥ ਜਨਨਾਂਨਕਸਰਨਿਵਾਅਰਿ
 ਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੧੨॥ ਅਪਿਅੰਨਸਮੇਰਾਤਕੋਢੈਤਾਲੀਵਾਰਪੜੈਹਮੇਸਾਅਖੰਡ
ਕ੍ਰਿਪਾਦੇਵੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਹਿਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈ॥੧੩॥
 ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ ੪

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪਾਹਬ੍ਰ

੧੭੧
 ਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਵੁਖਨਿਵਾਰਨੁਨਹਇਲੇ। ਸਗਲਭੁਗਤਕਾਢਹਿਸੁ
 ਖਸਾਗਰਭੁਵਨਿਧਿਤਰੁਹਰਿਭਿਤਮਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੀਨਦਇਆਲਜਗ
 ਵੀਸਦਮੇਦਹਰਿਅੰਤਰਿਕਾਂਮੀਗੋਇੰਦੇ। ਤੇਨਿਰਭੁਉਕਿਨਿਸ਼ੀਰਾਂਮਧਿਆਇ
 ਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਜਰਨਕੇਅਏਤੇਜਨ
 ਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ। ਭੁਗਤਿਨਨੰਕੀਪੇਜਹਰਿਰਾਖੀਜਨਨਨਕੁਆਪੁਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ॥੨॥੧॥ ਰਾਲੀਵਾਰਪੜੈਹਮੇਸਪ੍ਰਤਕਾਲ ਤੀਪੁਰਾਨਾਹਰਿਅੰਤਰਿ

੧੮
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰੁਗਿਆਨੁ
 ਮਨਿਮਜਨੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਬਿਸੀਰਿਗਾਹੇ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰੁਮਾਇਕਸੇਵੇ
 ਸਿਖੁਸੇਖੋਜਿਲਹੇ॥੧॥ ਗੁਰੁਸਮਾਨਿਤੀਰਬਨਹੀਕੋਇ। ਸਰੁਜੀਤੋਪ੍ਰਤਾਜਗੁਰੁਹੋਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਦਰੀਅਉਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਿਲਿਅੰਦੁਰਮਤਿਮੇਲੁਹਰੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ

ਪਾਇਐ ਪੂਰਨ ਵਾਪਸੁ ਪਰਿਤ ਹੁਦੇ ਵਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਸਰਨਾ ਮਿਤਲ ਹੀ ਮਲੁ ਸੇਗੁ ਰਪਰ
 ਮਲੁ ਕਰੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਸਉ ਰੇਤਾ ਸੁਰ ਰਣ ਲਿਵਰੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰਿਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਰੁ ਸਮਾਈ
 ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸੁਕੁ ਵਾਰਤੇ ਲੈ ਕ੍ਰਪਾ ਤਕਾਲ ਇਕੰਤ ਬੈਠ ਕਰ ਸਹਿ
 ਜਨ ਲਿਵਾਲੀ ਵਾਰ ਪਵੈ ਹਮੇਸਾ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੈ ॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
 ਰਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦਮੀ ਗਲ ਕਲਿ ਅੰਦ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਨਿ ਜਗਲਾਹ ਸਿਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਦੂ
 ਠੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨ ਜੇ ਕੁ ਮਿਝੂਠੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਂਣੀ ॥ ਆਠ ਪ
 ਹਰਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਭੁ ਨਿਖਾਈ ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਨਹ ਉਜਾ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੇ ਦੁਇ ਕਰ ਉਮਰ ਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਨ ਪੈਨ ਨ ਕਗੁ ਲਤਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ਐਤ ਵਾਰਤੇ
 ਲੈ ਕਰਹੁ ਮੇਜ ਸਤਗੁਰ ਪਵੈ ਪ੍ਰਤਕਾਲ ਪੰਜ ਪਾਣੀ ਅੰਗਤ ਰਹੀ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਸਹਸਰਿ ਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤਿ ਰਮਾਤਾ ਕਤਿ ਰਪਿਤਾ ਕਤਿ ਚ ਬਨਿਤਾ ਬੋਨੇ ਦਸੁ
ਤੁਹਾ ॥ ਕਤਿ ਰਭ੍ਰਤ ਮੀਤਹਿ ਤਬ ਧਵ ਕਤਿ ਰਮੇਹ ਕੁਦੈ ਬ੍ਰਤਿ ॥ ਕਤਿ ਰਚ ਪਲਮੇਹ ਨੀਰੂਪੀ ਪੇਖ
ਤੇਤਿ ਅਗੀ ਕੋਰੇਤਿ ॥ ਰਹਿਤ ਸੀਗਿ ਭਗਵੰਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਂ ਨ ਕਲ ਬਧੰ ਅਰੁ ਤਤਨਹਾ ॥੧॥
ਧ੍ਰਿਗੀਤ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਤ ਬਾਂਧਵਹਾ ॥ ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ
ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨੇਹ ਸਤਿਜੰ ਸੁਖ ਜੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਂ ਨ ਕਹਾ ॥੨॥ ਮਿਥਿਤ
ਦੇਹੀ ਖੀਲੈਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਰਧੀਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਅਤਿਤਿ ਮਾਸਾ ਅਥਿਤਿ ਭਵਨੀ ॥
ਗਨੈਤ ਸੁਖਾ ਸਾਭੈ ਯਾਂਨ ਧਰਮੀ ॥ ਪਤਿਤਿ ਮੇਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲੰਦੇਹੀ ॥ ਤਤ ਅਸਿਧੰ ਨਾਂ ਨ ਕੋਰੇ ਬਿ
ਦਗੋ ਬਿਦਗੋ ਬਿਦਗੋ ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ ਕਾਠ ਕੋਦੈ ਰੰਦੀਤਿ ਤੇ ਅੰਲੇ ਪਨੈ ਰਕਤ ਚਰਮ ਦਹ
॥ ਨਵੰਤ ਦੁਆ ॥ ਵੀਤਹਿ ਤਿਬਾਇ ਰੂਪ ਅਸਥੀ ਭੁਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿਦ ਨਾਂ ਮੰਨਹ ਸਿਮਰੇਤਿ ਮਗਿ ਮੁਖ

ਨਿਜਨੀਤਿਅਸਥਿਰੀ। ਫੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰਿਤਿਜਾਧਜਗਦਿਨੰਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਰੇਕਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁਭਿਤਤੁਅੰਅਚੁਤਗੁਣਗੰਪੁਰਨੰਬਹੁਲੋਕਿਪਾਲਾ।ਰੀਭੀਰੀਉਚੇਸਰਬ
 ਗਿਆਪਰਾ।ਭ੍ਰਿਤਿਅਧਿਪ੍ਰਮੰਬਿਸ੍ਰਮਚਰਣੀ।ਅਨਾਥਨਾਥੇਨੰਨਕਜਰਣੀ॥੫॥ਮਿ
 ਗਿਧੇਖੰਤਿਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਾਅਟਪ੍ਰਹ।ਅਹੇਨਾਜਿਰਖੇਣਗੋਪਾਲਹਨੰਨਕਰੇਮਨ
 ਛਿਦੁਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੀਤਕਾਰੀ।ਜੇਵੀਤਸੁਚਾਰਤੁਗਦਿਸਧਾ।ਬਿਖਮ
 ਬੰਨਬਸੰਤਿਉਚਹਨਹਸਿਮਰਿਤਿਮਰਣੀਕਦੰਡਹ।ਹੋਵੀਤਅਗਿਆਤਗਟੰਨਪੁਰਖਹਾਨ
 ਨਕਕੀਟੀਅਕਰੀਖੁਤੇ॥੭॥ਸਬਦੇਰਤੀਹਿਤੀਮਾਇਆਕੀਰਤੀਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ।ਮਿ
 ਟਿਤਿਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੇਰੀ।ਭੁਗਟੰਨਰਮਣੀਸਰਬਤ੍ਰਥੰਨੀ।ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਅੰਅਮੋਘਦਰ
 ਜਨੰਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ।ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਨੰਨਕਪ੍ਰਮੰਨਾਪਨਪਨਾ॥੮॥ਘਟਿਤਤੁ
 ਪੀਘਟਿਤਵੀਪੀਘਟਿਤਗਟਿਸਸੀਅਰਨੀਖੁਤ੍ਰਾਗਨੀ।ਘਟਿਤਬਜੁਧਾਗਿਰਿਤਗਸਿਖੀ
 ਰੂ।ਘਟਿਤਲਲਨੰਸੁਤਤ੍ਰਾਤਹੀਤੀ।ਘਟਿਤਕਨਿਕਮਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਰਗੁਪੀਨਹਘਟਿਤਿ

ਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤਅਸਥਿਰੰਨੰਨਕਸਾਧਨਾ॥ ੧੦॥ ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬ
ਪਾਪੰਗਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਂਮੰਤਨੰਤਲੇਭੰ॥ ਸਗਦਿਸੰਤੰਕਿਲਬਿਪਨਾਸੰ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲੰਖ
ਲੁਤਾ॥ ਨੰਨਕਜਿਧਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਤਾ॥ ੧੧॥ ਮਿਰਤੁਮੇਰੰਅਲਪਬੁਧੰਰਦੇਤਿਬਨਿਤ
ਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥ ਜੋਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਿਤੁਮੰਦਰੰਜੇਭੰਤਿਬਜੜਾਇ
ਤੰਤਿਮਾਇਅਭਿਅਪਿਤੰ॥ ਹੇਅਚੁਤਸਗਦਿਸੰਤਨਾਂਨਕੋਭੇਭਗਵਾਨਏਨਮਗਾ॥ ੧੨॥
ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਪੰਤਸੇਰੰਗੋਰੰਤਰੇਰੰਗੰ॥ ਉਚੰਤਨੰਰੰਨਾਂਨਾਸੁਮੁਰੰ॥ ਰਾਜੰਤਮੰਨੰਅਭਿਮ
ਨੰਤਹੰਨੰ॥ ਪ੍ਰਦਿਰਤਿਮਾਰਗੰਦਰਤੰਤਿਬਿਨਾਜਨੰ

ਗੋਬਿੰਦਭੁਜਨਸਾਧਸੰਗੇਲਅਸਥਿਰੰਨੰਨਕਭੁਗਵੰ
ਤਭਜਨਾਜਨੰ॥ ੧੩॥ ਕਿਰਪੰਤਹਰੰਅੰਮਤਿਤੁਗਿਅਨੰ॥ ਬਿਗਸੀਪਿਬੁਧਾਕੁਜਲਥ
ਨੰ॥ ਬਿਸੰਤਿਗਿਪ੍ਰੰਤਿਅਗਿਮਾਨੰ॥ ਸੰਤਲੰਗਰਿਵਯੰਦ੍ਰਿੜੰਸੰਤਗਿਅਨੰ॥ ਰਹਿਤਜਨ
ਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਲੰ॥ ਬਾਜੰਤਿਨੰਨਕਸਬਦਈਲੰ॥ ੧੪॥ ਕਹੰਤਬੇਦਗੁਣੰਤਰੰ

ਲੀਆਂ। ਸੁਣਿਤਿ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਫਿਰੈ ਤਸੁ ਬਿਦਿ ਆਹਾਰਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਨ
 ਮਦਾਂ ਨ ਕਰੀਤਿ ਨ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਗੁਰਗੋ ਪਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਨਹਰਿ ਤਾਮਾਤਿ ਪਿਤਭ੍ਰਾਤਹਨਹਰਿ ਤਾ
 ਕਿਛੁ ਲੋਕਕਯਾ। ਨਹਰਿ ਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤਮੀਤਹ ਪ੍ਰਦਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹਾ। ਫ
 ਇਆਲਾ ਵੇਕਰੁਗਦਾਂ ਨ ਪੁਰਖਹਨਾਂ ਨ ਕਸਰ ਬਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਾ॥ ੧੫॥ ਅਨਿਤਿ
 ਵਿਤਿ ਅਨਿਤਿ। ਭਿਤਿ ਅਨਿਤਿ। ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੀ। ਅਨਿਤਿ ਹੋਤੀ ਅਹਿ ਬੰਧੀ ਭੁਰਮ
 ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੀ। ਟਿਰਿਤਿ ਜੋਨਿ ਅਨੇ ਕਜਠਰਗਾਨਿ ਨਹ ਜਿਮਰੀਤਿ ਮਲੀਦ
 ਬੁਧੀ। ਹੋਗੋ ਬਿਦਕਰਤ ਮਾਇਆ ਨੰਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਜਾਧ ਜਿਗਮਹਾ॥ ੧੬॥ ਗਿਰੀ
 ਤਿਗਿਰ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੀ ਨਲੀਤ ਦੇਵੀ ਪਥੈ ਸੁੰਤਰਗਾ। ਬਹਿਤਿ ਅਗਾਹਤੇ ਯੰਤਰੀ ਵਖੀਤਗਿ
 ਹਰਿਤਾ ਜਨਮੰਤ ਮਰਣਗਾ। ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰਨ ਜਿਧੁ ਤੇ ਨੰਨਕਾ। ਅਸਥੰਭੀ ਅਸਥੰਭੀ ਅਸਥੰ
 ਭੀ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸੁਜਨਗਾ॥ ੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖੰ ਅਨਿਕ ਹੁੰ ਜਨਮਦਾਰਿ ਵੰ ਮਹੰ ਬਿਖਾਵੀ। ਮਿਟੈ
 ਤਿਸਗਲਾ ਸਿਮਰਿਤਿ ਹਰਿਨਾਂ ਮਨਾਨ ਕ੍ਰੈ ਜੇ ਪਾਟਕ ਕਾਸਟ ਭੁਜਮੀ ਕੋਰਤਿ॥ ੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰ

ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਗੰਤਿਅਪਥੰਗੁਨਗਾਰਿਵਬਸੀਤਿਭੈਭੀਤਵੁਤਹਕਰਮਕਰਤ
 ਖਹੰਨਿਰਮਲਗਾਨਨਮਮਰਣਹੀਤਸ੍ਰੋਤਾਜੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਗਾਸਿਰ
 ਦਿਯੋਗੀਸੀਤਪ੍ਰਿਅਨਨਕਸੇਭੁਗਵੰਨਖੇਮੰਕਰੇਤਿ॥੧੮॥ਪਿਛੁਕਰੇਤਿਅਗੁਣੀਵਹ
 ਨਿਰਾਸੀਆਸਪੂਰਨਗਾਨਿਰਧਨੰਭੁਯੰਧਨਵੰਤਹਰੇਗੀਅੰਗਥੰਗੁਣਹਿਭੁਗ
 ਤਿਅੰਭੁਗਤਿਵਾਨੰਗੰਮਨੰਮਗੁਣਕੀਰਤਨਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਤਾਰਹਨੰਨਕਰੁ
 ਰਜੇਵਾਕਿੰਨਲਭਿਤੇ॥੨੦॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨੰਮਨਰਹਰਗਾ
 ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹਾਸਰਬਭੂਤਦਯਾਲਅਚੁਤਗਾ
 ਵੀਨਬਾਂਧਵਦਾਮੇਦਰਗਾਸਰਬਗ੍ਰਿਪੂਰਨਪੁਰਖਭੁਗਵੰਨਭੁਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣ
 ਮਯੁਗਾਪ੍ਰਦਿਪ੍ਰਦਿਬਸੀਤਿਬਾਜੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗਾਜਾਣੀਤਿਨੰਨਕਕ੍ਰਿ
 ਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਬਿਜਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰੁਣਿਣਗਾ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵ
 ਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੰਤਮੀਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨੰਮੰਨੰਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥

੨੫॥ ਰੁਰਲਪੋਖਣਕਰਿਤਜੀਅਭਿਸ਼ਾਮਛਾਵਨਵੇਵੰਤਵਾਨੀ॥ ਸ੍ਰਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁ
 ਰਚੇਤਨਹਾ॥ ਵਰਤੀਤਿਜੁਖਅਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾ॥ ਸਿਮਰਿਤਿਨੰਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਅਨਿਤੁਰ
 ਰਨਾਨਿਰਮੇਹਤੇ॥ ੨੩॥ ਘਨੰਪਰਾਪੂਰਬੇਲਭੁਚੰਤੇਮਹੀਪ੍ਰਤੋ॥ ਬਿਪਰੀਤਿਬੁਧੰਮਾਰਤੇਲੋ
 ਕਹਾ॥ ਨੰਨਕਭਿਰਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥ ੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸੁਸਿਮਰਲ
 ਰਿਵੰਤਰਹਾ॥ ਅਰੋਗੰਮਹਾਰੋਗੰਬਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹਾ॥ ੨੫॥ ਰਮਣੀਕੇਵਲੀਕੀ
 ਰਤਨੰਜੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੰਮੁਨਾਗਇਲਨੰਨਕਪੀਵਤਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤੋ
 ॥ ੨੬॥ ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਿਦੁਰਜਨਹਾ॥ ਨੰਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ਲਨਿਦਕਅਵਧੋਹੇਇਉਪਤਿਸਟਤੇ॥ ੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭੁਵੰਤਿਨਹਭੁਵੰਤਮੰਨਭੰ
 ਗਨਹਾ॥ ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭੁਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਨੰਮਕਪੰਤਿਮਿ
 ਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨੰਨਕਜੇਪ੍ਰਾਂਲੀਜੁਖਬਾਸਨਹਾ॥ ੨੮॥ ਸੈਨੰਸਾਧਸਮੁਹਸੁਰਅਜਿਤੰ
 ਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿਮ੍ਰਿਤਹਾ॥ ਅਵਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਮਣੀਵੰਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣ

੧॥ ਅਰੁ ਤੇ ਅਸੁ ਰਬ ਨਾਗ ਹ ਬੁਝੈ ਤੇ ਪੁਰ ਮਾਰਗ ॥ ਬਿਚਰ ਤੇ ਨਿਰਭ ਯੈ ਸੁ ਸੇ ਨਾਂ ਪਾਂ
 ਯੈ ਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨ ॥ ਜਿ ਤੇ ਬਿਸੁ ਸੀ ਸਾਰ ਨਾਂ ਨ ਕਵ ਸੈ ਕੋਰੇ ਤਿ ਪੰਚਤ ਸਕਰਹ
 ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਂ ਗੀਧਰ ਬਨ ਗਰਿਵੁ ਮਛਾ ਯਾਗ ਰਿਦੁ ਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟਿ ਬੋਧੇ
 ਹਮਿ ਥਿਅਸਿ ਮਰਿਤਿ ਨਾਂ ਨ ਕਰਾਂ ਮਹਾਂ ਮਨਾਂ ਮਹਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਚ ਬਿਦਿਅਾ ਨਿਧਾਂ ਨ ਨਿਗ
 ਮੰਨ ਚਨ ਚ ਗੁਣ ਗਨਾਂ ਮ ਕੀਰਤਨ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨ ਹਰੰ ਚ ਲਚਤੁ ਰਚਤੁ
 ਰਹ ॥ ਭਾਗਉਦਮ ਲਬਧੰ ਮਇਅਾ ਨਾਂ ਨ ਕਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਤ ॥ ੩੧ ॥ ਕੀਰਤ ਮਣੀ
 ਯਰਾ ਮਰਾ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਉਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭੁਇਜੈ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੀ ਨੈਨੀ
 ਵਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀ ਲਸੁ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਿਥਿਤ ਜਨ ਮਭੂਸਣ ਲਗੇ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗ
 ਰਧ ਭੁਯਕ ਕਹ ਸਰਪਨ ਹਤੁ ਲਿਖ ਲਗ ॥ ੩੩ ॥ ਚਰਣਾ ਗਬਿਦ ਭੁਜਨੀ ਰਿਦ ਯੈਨਾ ਮਧਾਰਣ ॥
 ਕੀਰਤਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਲਨਾ ਨ ਕਨਯਾ ਸਟਿ ਤਿਜ ਮਦੁ ਤਨ ॥ ੩੪ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੀ ਧਨੀ ਰੂਪੀਨ
 ਚ ਦੁਰਲਭੀ ਸੁਰਗ ਰਾਜਨ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੀ ਭੁਜਨੀ ਬਿਜਨੀ ਜਚ ਦੁਰਲਭੀ ਸੁਛ ਅੰਤਰ ॥

ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤਮਿ ਤ੍ਰਿਭੁੰਤ ਬਾਂਧਨ ਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਨਿਤ ਬਿਲਾਸਗਾ ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਬਿ
 ਵਿਆਪ੍ਰਬੀਨੰ ਨਚਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰਚੰਦਲਗਾ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕਭਗਵੰਤ ਨਾਂਮ ਹਨਾਨ ਕਲਬ
 ਧੰਜਾਧਸੀਗਿਰਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਭੰ ॥ ੧ ॥ ਜਤਕਤਹਤਤਹ ਵਿਸਟੇ ਸੁਰਗਮਿਰਤੁ ਪਯਾਲੇ ਕਹ
 ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਹਨਾਂ ਨ ਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿ ਪੁਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਖਿਅ ਭਯੰਤਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਦੁਸਟੇ ਸਖਾ ਸੁਜਨਗਾ ਦੁਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭੇਭੰਤਿ ਤਨਿਰਭਯਾਗਾ ਬੰਨ ਬਿਹੁਨ
 ਬਿਸ੍ਵਾਮਨਾਮੰ ਨਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿ ਹਰਿਗੁਰਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਰਬਸੀਲਮਮੰ ਸੀਲੰ ਸਰ
 ਬਪਾਂਦਨਮਮਪਾਦਨਗਾ ਸਰਬਕਰਤ ਬਮਮੰ ਕਰਤਾ ਨਨਕ ਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿ ਪੁਤੇ ॥
 ੨੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੀ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ਨਹ ਸੀਤਲੀ ਬਾਂਦਨ ਚੰਦਨਗਾ ਨਹ ਸੀਤਲੀ ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ
 ਨਨਕ ਸੀਤਲੀ ਜਾਪ ਸੁਜਨਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਂਮੰ ਧ੍ਰਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਣ
 ਗਾਗਿਨਿ ਸਮਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ ਦਗਾ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ
 ਪੰਚਦੇਖ ਬਿਬਰਜਿਤਗਾ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪਮਾਯਾ ਜਲਕਮਲਹਤ

ਹਾਉਪਦੇਸੀਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹੁਗਵੰਤੁਗਤਿਭਾਵਨੀ। ਪਰਨਿਵਾਨਹੋਤਿਸ੍ਵਦੰਅਪੁ
 ਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ। ਖਦਲਖਣਪੂਰਨੀਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਨਨਹ।
 ੪੦॥ ਅਜਾਭੇਗੀਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੀਤੇਸਮੀਪਿਕੋਹਰਗ। ਤਰਗਤੇਸੀਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗ
 ਹਰਖੀਬਿਅਪਤੇ॥ ੪੧॥ ਛਲੀਛਿਦ੍ਰੀਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੀਕਿਲਬਿਖਮਲੰ। ਭੁਗਮ
 ਮੇਰੀਮੰਨਅਪਮੰਨੰਮਦੀਮਾਯਾਬਿਅਪਤੀ। ਮ੍ਰਿਤਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉ
 ਪਾਵੰਨਜਿਧੁਤੇ। ਨਿਰਮਲੰਜਾਪਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੀ। ਰਮੰਤਗੁਣਗੋ
 ਬੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥ ੪੨॥ ਤਰਲਸਰਲਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ। ਕਰ
 ਲਕਾਰਲਸਮਰਥਹਵਾਂਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੂਪੂਰਨਹ। ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰ
 ਥਆਲਯਹ। ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੀਤਿਨੰਨਕਸਗਲਜਾਚੀਤਿਜਾਚਿਕਹ॥ ੪੩॥
 ਦੁਰਗਮਸਥਾਂਨਜੁਗਮੰਮਹਾਂਦੂਖਸੁਰਬਸੂਖਣਹ। ਦੁਰਬਰਨਭੇਦਭੁਗਮੰਸਾਕ
 ਤਪਿਸਨੀਤਿਸੁਰਜਨਹ। ਅਜਬਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭੁਦਹ। ਭੈਅਵਦੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਗਰ ਬਾਸੀ ਧਰਮ ਲਖ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾਂ ਮਹਾਂ ਮਰਮਣੀ ਸਗਣਿ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੀ ॥ ੪੪ ॥ ਹੇ ਅੰਨਿ ਤਸੁ ਰਸੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਅਤਿ ਬਲ ਨਾਂ ਬਤ ਮਰਦ
 ਨਗਾ ਗਲਗੀ ਧਰ ਬਦੇਟ ਮਾਨੁ ਖੰਪ ਸਪੀਖੀ ਬਿਮੋਹ ਨਗਾ ਹਰਿ ਕਰਣ ਹਰੀ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ
 ਸਗਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸੁ ਰਗ ॥ ੪੫ ॥ ਹੇ ਕਾਮੀ ਨਰਕ ਬਿਸਾਮੀ ਬਤੁ ਜੇ ਨੀਰ੍ਵਾਨਾ ਫੁਟੁਗਾ
 ਚਿਤੁ ਹਰਣੀ ਤੇਲੋ ਕਗਮੀ ਜਪਤ ਪਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਗਾ ਅਲਪ ਸੁਖੀ ਅਵਿਤ ਰਿਤੀ ਉਚ
 ਨੀਰਸ ਮਾਂਫੁ ਲਗਾ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁਚਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਇਣਗਾ ॥ ੪੬ ॥
 ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੀ ਕਵੀ ਚਕਰਣ ਨਉ ਪਰਜਤੋ ਬਿਖਿਯੰਤ ਨੀਵਿਫੁ ਸੀ ਕੋਰੇਤਿ ਨਿਰ
 ਤੰ ਕੋਰੇਤਿ ਜਥਾ ਮਰਕਟਗਾ ਅਨਿਕ ਜਾਸਨ ਤੈ ਤਨ ਮਦੁ ਤਹ ਤੁਸੀਗੇ ਅਧਮੀਨ
 ਰਗਾ ਵੀਨ ਦੁਖ ਭੀਜਨ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੁ ਕੋਰੇਤਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹੇ ਲੋ
 ਭਾਈ ਪਟ ਸਿਰਿ ਸਿਰਮੋਰਹ ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੇਲਤੋ ਪਾਵਿਤਰੀਆ ਬਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ
 ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਲੋਲਤੋ ਨਦੀ ਮੰਡੀ ਨਚ ਇਸਟੀ ਨਚ ਬਾਂਧਨ ਨਚ ਮਾਂਤਿ ਪਿਤਾ ਤਵ

ਲਜਯਾ ॥ ਅਕਰਣੈ ਕੋਰੇਤਿ ਅਖਾਇਖਾਇ ਅਜਾਨੀ ਜਾਨਿ ਜਮਨਯਾ ॥ ਭਾਹਿ ਭਾਹਿ
 ਸਰਣਿ ਜੁਆਮੀ ॥ ਬਿਗਾਪਿਤਨਾਂ ਨਕਹਰਿ ਨਰਹਰਗ ॥ ੪੮ ॥ ਹਿਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੀ ਅਹੀ
 ਕਾਰੀ ਪਾਪਤ ਮਹਾ ॥ ਮਿਤੀ ਤਜੀ ਤਿਸਤੀ ਵਿਤੀ ਤਿਅਨਿ ਕਮਾਯਾ ਬਿਸੁਰਿ ਨਹਾ ॥ ਮਾਫੀ ਤਜਾ
 ਵੀਤ ਥਾਕੀ ਤਜੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗ ਲਗਾ ॥ ਕੁਮਭਯਾਂ ਨਉ ਦਿਅਨ ਗਮਣੀ ਮਹਾਂ ਬਿਕ
 ਟਮ ਜਾਧੋ ਰੇਗ ਲਗਾ ॥ ਬੈਦੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਰਾਧਿ ਨਾਨਕਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
 ੪੯ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥ ਹੋ ॥ ਬਿਦਗਧਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਨ ਨਗਦ ਗੁਰੇ ॥ ਹੇ ਸੀਜਾਰਤਾ ਪਹਰੇ ਲਹ ਕਰਣੀ
 ਮੇਸਭ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗਦਯਾ ਲਹ ਵੀਨਾਂ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕੋਰੇ ॥ ਸਗੀਰ ਸੁਖ ਬਖੀ
 ਲਜ ਮਏ ਸਿਮਰੀ ਤਿਨਾਂ ਨਕਰਾਂ ਮਦਾ ਮੇਵਰ ਮਾਧਵਗ ॥ ੫੦ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੀ ਰਮ
 ਏ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਗ ॥ ਜਾਧ ਸੀਗੇ ਲਤ ਰਣੀ ਨਾਂ ਨਕਮਹਾਂ ਸਾਗਰ ਭੈਦੁ ਤਰਗ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿ
 ਰਮ ਸੁਕਰਖ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰਗ ਜਤਕ ਯਾਰਖ ਪਾਰਮੇਸੁਰਗ ॥ ਆਤਮ ਰਖੁ ਗੋਪਾਲ ਜੁਆਮੀ
 ਪੁਨ ਚਰਣ ਰਖੁ ਜਗਦੀਸੁਰਗ ॥ ਸਰਬ ਰਖੁ ਗੁਰਦਯਾ ਲਹ ਭੈਦੁ ਬਿਨਸਨਗ ॥ ਭਗ

ਤਿਵੁਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਦਿਨੰਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਾ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਮਾਕਾਸੀਬੈ
 ਸੀਤਰੇਕਾਸਟਬੇਸਟੀ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖੁੜੇਜੇਤਿੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੀ॥ਜੇਨਕਲਾ
 ਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਨਠਰੋਗਦੁਖ॥ਜੇਨਕਲਾਅਸਥੀਭੰਸੋਰੇਵਰੰਨਾਨਕਨ
 ਹਛਿਨੀਤਿਤਰੇਗਤੇਯਦੁਖ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਿਸਟਰੂਪੇਲਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਦੁ
 ਘਾਲਬਧੰਸੀਤਸੰਗੇਲਨਾਨਕਸੁਛਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਦੁਖ॥੫੪॥ਅਸਕੰਭੁਗਨੇਤਸੈ
 ਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕੁਖ॥ਸਾਗਰੀਲੰਪਤਿਪੰਗੀਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕੁਖ॥ਸਾਧਸੰ
 ਗੇਲਸਿਮਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦ॥ਸਰਦਿਨੰਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਦੰਨਥਾਬਿਪ੍ਰ
 ਅਮਰਹੀਦੰਨਥਾਰਜਨਗ॥ਅਵਧਹੀਦੰਨਥਾਸੂਰਾਨੰਨਕਧਰਮਹੀਦੰਤਥਾਬੈਸੁਵਹ॥
 ੫੬॥ਨਸੀਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨੰਸਿਆਸੀ॥ਅਸੂਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ॥ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਬੇ
 ਦਾ॥ਉਚਮੂਰਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦੁ॥ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰ॥ਅਚੁਤਬੁਝੰਤਿਨੰਨਕਬਰਭਗੀ
 ਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਅੰਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਬੰਧੰਸੁੰਨਜਿਆਲਖਰਗ॥ਬਿਖਮਸਥਾਂਨਮ

ਨਮੋਹਮਦਰੰਮਹਾਂਅਸਾਧਪੰਚਤਜਕਰਹਾ। ਹੀਤਮੋਹਰੇਭਰਮਤ੍ਰਮਣੈਅਹੰਠਾਜਤੀਖੁ ੧੭੮
 ਲਕਠਿਨਹਾ। ਪਾਵਕੋਤੇਅਸਾਧਪੋਰੰਮਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹਾ। ਭੁਜੁਜਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾ
 ਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥ ੫੮॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਿਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹ
 ਸਗਲੀਰੋਗਖੰਡੁਲਹਾ। ਸਾਧਸੰਗੇਦਗੁਲਰਮੰਤਿਨਾਨਕਜਗਦ੍ਰੂਰਨਪਰਮੇਸੁ
 ਰਹਾ॥ ੫੯॥ ਸਿਅਮਲੰਮਧੁਰਮਨੁਖੰਰਿਦਯੰਭੂਮਵੈਰਣਹਾ। ਨਿੰਦੈਤਿਹੋਵੈਤਿਮਿਥਿ
 ਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ਼ੁਜਨਹਾ॥ ੬੦॥ ਅਚੇਤਮੂਰ੍ਖਾਨਜਾਂਣੈਤਿਘਟੈਤਿਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੋ। ਛਿ
 ਜੈਤਿਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਂਕਾਲਕੰਨਿਅੰਗਾਸਤੋ। ਰਚੀਤਿਪੁਰਖਹਕੁਦੰਬਲੀਲਾ
 ਅਨਿਤਅਸਾਧਿਖਿਅਾਇਨੋਦਾ। ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬੁਧਜਨਮਹਾਰਿਚਿਜਰਦਿਨਾਂ
 ਨਕਕੁਲਾਂਮਯੁਹਾ॥ ੬੧॥ ਹੇਨਿਹਬੋਹੇਰਜਗੋਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਅੰ। ਸਤਹਤੰਪਰ
 ਮਬਾਦੰਅਵਰਤਵੈਬੁਧਜੁਧਅਛਰਣਾਗੋਬਿੰਦਵਾਮੇਦਰਮਾਧਵੇ॥ ੬੨॥
 ਗਰਬੰਤਿਨਾਗੀਮਵੇਨਮਤੀ। ਬਲਵੈਤਿਬਲਤਕਾਰਣਹਾ। ਚਰਣਕਮਲਨਹਰ

ਜੀਤਿ ਲਸਮੰਨ ਧ੍ਰਿਗਨ ਨਮਨਯਾਹਿ ਪੀਲਕਾ ॥ ੬੨ ॥ ਜਟੇਗੋਇ ਦਸਿ ਮਰਣੁ ਅੰਧਨੇਪ
 ਨਾਂਨ ਕਮਨਿ ਕਬਾਰਨ ਮੇਨ ਮਹਾ ॥ ੬੩ ॥ ਭਿਣਿਤ ਮੇਰੀ ਸਹ ਕੰਤ ਹਰੀ ਅੰ ॥ ਬੁਝਿਤ ਤਰੀ ਅੰ ॥ ਉ
 ਣਿਤ ਤਰੀ ਅੰ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰ ਕੇਟਿ ਸੁਰ ਉਜਾਰੀ ॥ ਇਨ ਦੇ ਤਿਨਾਂ ਨ ਕਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੀ ॥ ੬੪
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀ ਗਿਉ ਧਰਣਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹਾ ॥ ਅਤਮ ਰਤੀ ਸੀ ਸਾਰ ਗਹਿਤੇ ਨਰਨਾਂ ਨ
 ਕਨਿਹ ਫਲਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰਣਿ ਬਹੁ ਦਿਖਨ ਕਰਣਿ ॥ ਉਧਰਣਿ ਸਰਬ ਅੰ
 ਅਕਹਾ ॥ ਲਉਲਈ ਤਿਸਨਾਂ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਨ ਮਏ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜਿ ਸੁਕਰਹਾ ॥ ੬੬
 ॥ ਮਤੇ ਸਮੇਟ ਕਰਣਿ ਉਧਰਣਿ ਭੇਦੁ ਤਥਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਹਰਣਿ ਨਾਂਨ ਕਸਾਧ ਸੰਗ
 ਮਨ ਸੀ ਸਫਲਹਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਣ ਸਹਿ ਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਪੰਨ ਦਾਰ
 ਪਾਠ ਕਰੈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ॥ ॥ ਮਾਰੋ ਭ੍ਰਿਨ ਭ੍ਰਿਨ ਕਰ ਕੇ ਭੀ ਕਹਤੇ ॥ ਸੁਭਿਤਤੁ
 ਅੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਹੀ ਪੂਰਨ ਬਹੁਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰੀਭੀ ਰੀਭੀ ਦੇਸ ਰਬਾ ॥ ਰੀਭੀ ਰੀਭੀ ॥ ਰੀਭੀ ਰੀਭੀ
 ਪ੍ਰਿਅੰਬਿ ਸਮਰਣਿ ॥ ਅਨਾਥਨ ਬੇਨਾਂਨ ਕਸਰਣਿ ॥ ਚਲੀ ਵਿਰਹ ਮੇਸਾ ਪੜੈ ਅਖੰਡੁ ॥

११८

॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਿ ਤਸ੍ਰੇ ਤਾ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ॥ ਸਰਲੇ ਜੋਰੀ ਸੀਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਂ
 ਨ ਕੋ ਸੇ ਭੁਗਵੰਨ ਖੇਮ ਕੋ ਰੋਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੇ ਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਮੇ ॥ ਬੈਤਾਲੀ ਸੋ ਪ
 ਠ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਛੀ ਕੋ ਰੋਤਿ ਅਗੁਣੀ ਵ
 ਹ ਨਿਰਾਸੀ ਅਸ ਪੂਰਨ ॥ ਨਿਰਧਨੰ ਭੁਯੰ ਧਨ ਵੰਤ ਹੋਰੇ ਗਿ ਅੰਗ ਖੰਡਨ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭ
 ਗਤਿ ਦੰਨੰ ਗੰ ਮਨੰ ਮਗਨ ਕੀਰਤਨ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾ ਤਾਰਨ ਨ ਕਗਰ ਸੇਵਾ
 ਕ੍ਰਿਨ ਲਭਿ ਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਕੁ ਵਾਰ ਤੇ ਲੇ ਕੁਝ ਪੈ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ॥ ਦੋ ਸੈ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਮੇ ਸ
 ਆਵਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਂ ਮੰਧਿਨੰ ਸਰ ਬੜ ਪੂਰਨ
 ॥ ਗਿਨੰ ਜਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਨੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈ ਰਣ ॥ ਵਯਾਲੀ ਸਰ ਬੜ ਨੀ ਆਪੰ
 ਦੇਖ ਬਿਬਰਨ ਤਹ ॥ ਭੁਯੰ ਨੰ ਗੋ ਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਯੁਜ ਲਕਮਲ ਰਹਤ ॥ ਓਪਦੇ
 ਸੀ ਜਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਗਤਿ ਭੰਟਨੀ ॥ ਪਗੰਨਿ ਦਨ ਹਸ੍ਰੇ ਤਸ੍ਰ ਵਦੇ ਆਪੁਤਿ ਅਗਿਸ
 ਗਲ ਰੇਣ ਕਹ ॥ ਖਟਲ ਖਟ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖ ਹਨ ਨ ਕਨੰ ਮਜਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨੀਰਵ

ਰਤੇਲੈਕੁਇਕਸੇਸਤਵਾਰਹਮੇਸਪਫੈਅਖੰਡਾਅਤਮਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਨਿਸਕੋਉਪਦੇ
ਸਕਰੈਤਿਸਕੋਭੀਪ੍ਰਦੇਸਕਰੈਮੇਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੈ॥ ॥ਜਿਰਮਸੁਕਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੰਹਸਤਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ਼ੁਰਹਾਅਤਮਰਖੁਗੋਪਾਲਜੁਆਮੀਧਨਚਰਨਰਖਾ
ਜਗਦੀਸ਼ੁਰਹਾ॥ ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹੁਏਦੁਖਬਿਨਾਸਨਹਾ॥ ਭੁਗਤਿਫੁਲਅਨ
ਥਨਾਥੇਸਗਦਿਨਾਂਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹਾ॥ ॥ਸੇਮਫਰਤੇਲੈਕੁਹਮੇਸਇਕਸੇਦਸਵਾਰਪੜੇ
ਚਾਲੀਦਿਨਪੂਜੀਤਾ॥ ॥ਗਾਥਾ॥ ॥ਮੇਲਗਰਸੀਰੇ

ਦੁਨੀਮਾਬਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹਾ॥ ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋਨਾਂਨਕਅੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥ ੫॥ ਸੇਮਫ
ਰਤੇਲੈਕੁਹਇਕਸੇਉਨਤੀਵਾਰਹਮੇਸਜਪੇ॥ ਦੁਪਹਰਜਮੇਅਧੀਨਹੋਇਕਰਕਪੇਅਖੰਡਾ॥
ਚਾਲੀਦਿਨਪੂਜੀਤਾ॥

ਦੁਨਹਾ॥ ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰ
ਤੈਬੋਲੁਸਭੈਕਿਛੁਸਾਨਿਆ॥ ਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰਕਿਅੰਨਪਾਕਿਆ॥ ਜੇਪਰਿਆ
ਵੈਕੀਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਮੇ॥ ਹਰਿਹਾਂਕੀਤੇਬਾਝੁਸੀਗਾਰਸਭੁਬਿਰਬਾਜਾਈਮੇ॥ ੩

ਸੁਕਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਇਕੋ ਰੁਸੇ ਹਮੇਸ ਪੜ੍ਹੇ। ਚਲੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਜਤ ਅਖੰਡ। ਪੁਰਾਤ ਮਿਲੇ।
 ਚਉ ਬੋਲਾ। ਲਖ ਪਾਟੀ ਉਚੇ ਪਨੇਰੇ ਚਲਾ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲਾ। ਨੀਚ ਕੀ ਚਨ੍ਰਿ ਮਤਾ ਪਨੀ ਕਰ ਨੀਕਮ
 ਲਜਾ ਮਾਲਾ। ੯। ਜੇ ਮਟਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚਲੀ ਦਿਨ ਜਪੈ। ਇਕੋ ਸੈ ਅਠਾ ਵੀ ਫੁਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਮੇਸਾ।
ਪੁਰਾਤ ਮਿਲੇ। ਪੁਰਾਤ ਮਿਲੇ। ਕਬੀਰ ਨਾਂ ਹਮ ਕੀ ਆਨ ਕਰ ਹਿਰੇ ਨਾਂ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਗ।
 ਕਿ ਆਜਾਨ ਉਕਿ ਛੁਹਾਰੀ ਆਭਾ ਇਕ ਬੀਰ ਕਬੀਗ। ਇਕੋ ਸੈ ਫੁਰ ਪਾਠ ਕਰੈ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹਤੈ।
ਸੁਭਰੇ। ਨਰਾਇਣ ਪੂਰੇ। ਜਪੁ ਨੈਨ੍ਰ ਬਰਨਾਇ ਕੈ ਨਿਹ ਮੁਖ ਨਿਕ ਸੈਰਾਮ। ਤਾਂ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਂਹ ਨੀ ਮੇ
 ਰੇਤ ਨੇ ਕੇ ਚਾਮਾ ਸਫਾ ਸੈ ਪਾਠ ਕਰੈ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹਤੈ। ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਗਲੀ ਏਹਿ ਕੜ੍ਹ ਦੂਰਿ ਪ
 ਰਿਨਾ ਲਿਪਿ ਅਰੇ ਨੇਹਾ। ਚਲਾਂਤ ਭਿਜੈ ਕੈ ਬਲੀ ਗਾਂਤ ਤੁਏ ਨੇਹਾ। ਭਿਜ ਉਸਿ ਜਾਹੁੰ ਕੀ ਮਟੀ ਅਲਹੁ ਫਰਸ
 ਉਮੇਹੁ ਜਾਇ ਮਿਲਾਂਤਿ ਨਾਂ ਸਜਣਾਂਤੁ ਏਹਿ ਨਾਂ ਹੀ ਨੇਹਾ। ਇਕੋ ਸੈ ਪੈਂਤੀ ਫੁਰ ਹਮੇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਚਲੀ ਦਿ
 ਨ ਅਖੰਡ ਜਪੈ। ਮੰਗਣਾ ਚਾਹਤੈ। ਮਨ ਕੇ ਉਚੇ ਸਿਤੰ ਕਾ। ਸੁਭਾ ਮੁਖ ਫੁਲ ਮਹਲ ਪ
 ਗੁਣ ਸਮੁਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨੋ ਏਹਿ ਆਸ ਹਮਾਰੀ। ਅਉਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰਦੁਖ ਹਰਸ

ਰਬੋਰਗਖੰਡਣਗੁਣਕਾਰੀ। ਕਾਂਮਕੋਧਮਦਮਤਸਰਤਿਸਨਾਂਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨਾਂਮਉਚਾ
 ਰੀ। ਇਸਨਾਂਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਛਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਰੀ। ਸਾਜਨ
 ਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੀਧਪਨੀਅਧਾਂਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੰਨਅਧਾਰੀ। ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਂ
 ਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ। ਈਸੇਮਦਾਰਤੇਲੈਕੁਚਲੀਦੁਗਮੇਸਪ੍ਰਣੈ। ਦਿਨਚਲੀ।
 ਜੇਲ੍ਹੀਪ੍ਰਣੈਪ੍ਰਣੈਨਨਕੀਆਜਪੁਰੁਦ੍ਰੁ ਸਦ੍ਰੁਯੇਮਹਲੇਪਹਿਲੇ॥ ਇਕਮਨਪੁਰਪੁਧਿ
 ਆਇਬਰੁਦਾਤਾ। ਸੀਤਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਅਤਾ। ਤਾਸੁਚਰਣਲੈਰਿਦੈਬੁਸਾਵਉ। ਤਉਪਰ
 ਮਗੁਰੁਨਾਂਨਕਗਨਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਹਮੇਸਇਸਕੋਪ੍ਰਣੈਚਲੀਦੁਗਮੇਤਦਾਰਤੇਲੈਕਰ॥ ਸਤਾ
 ਉਤ੍ਰੇਏਮਨਕੀਕੀਰਤਾਦੇਮਦੇ॥ ਸਦ੍ਰੁਯਾਮਹਲੇਦੂਜੇਕਾ। ਸਚੁਤੀਰਥਜਚੁਇਸਨਾਂ
 ਰੁਮਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖਤੁਜੇਹੈ। ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨਾਂਮਸੀਗ
 ਤੀਬੋਹੈ। ਜਿਸੁਸਚੁਸੀਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵਖੰਣੁ। ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਮੇਗੁ
 ਰੂਕੇਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾਂਣੁ। ਈਚਲੀਹਜਾਰਦੁਰਪਠਕਰੇਚਲੀਦਿਨਾਂਦਿਚਾਬੁ

ਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰਾ। ~~ਦੁਖ ਭਰੀ ਭਾਗ ਭਰੀ ਭਾਗ ਭਰੀ ਭਾਗ ਭਰੀ ਭਾਗ~~

ਸਵਈਯਾਮਹਲੇਤੀਜੇਕਾ। ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖਪਿਖਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਗ। ਸਰਦਿਪਰ
ਹਿਤੇਉਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਲਿਖਗ। ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰਿਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ। ਗੁਰਗ
ਉਹਰਦਰੀਆਉਪਲਕਰੁਬੰਤਹਤਾਰੈ। ਨਾਨਕਕੁਲਿਨੀਮਲਅਵਤਹਿਉਗੁਲਕਰਤਾ
ਰੈਉਚਰੈ। ਗੁਰਮਮਰਦਾਸਜਿਨਸੇਦਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦਪਰਹਰਿਪੁਰੈ॥੫॥ ਅੰਤ

ਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰਨਪੇਵੀਹਦਿਨ। ਦੋਸੈਪੰਜਧਵਾਰਜੇਜਪੁਰੈ॥ ~~ਧਵਾਰਤੇਲੈ~~

ਸਵਈਯਾਮਹਲੇਰਉਥੇਕਾ॥ ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧੁਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵਦਿਜਇ

॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਰੇਕਿਆਕਿਜਾਇ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨੁਅਰੁ

ਧਿਆਨਅਨਨਪਰਿ॥ ਜਾਂਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਰਘਰਿ॥ ਜੇਗੁਰੂਗੁਰੂ

ਅਹਿਨਿਸਿਨਪੇਦਾਸਭਦੁਬੇਨਤਿਕਧੈ॥ ਜੇਗੁਰੂਨਾਂਮਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੇਜਨਮਮਰਦਦੁਹਥੈ

ਰਹੈ॥ ॥ ਹਮੇਸਜਪੇਚਾਲੀਵਗਾ॥ ਅੰਤਧਵਾਰਤੇਲੈਕਰਾ॥

ਜਵਈਯਾਮਹਲੇਪੀਜਵੇਕਾਪ ॥ ਅਜੈਗੀਗਨਲਮਦਲਸਿਖਸੰਗਤਿਸਭਨਾ
 ਵੈਗਨਿਤਪੁਰਾਂਲਬਾਰੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਂਮੁਖਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈਬਦੁਰਸਿਰਦੁਲੈਨਾਂਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਪਣੀਅਉਗਾਰਅਰਜਨਸਿਰਿਛੁਡੁਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਦੀਅਉਗੀਮ
 ਲਿਨਾਂਨਕਅੰਗਦਮਮਰਗੁਰਗੁਰਾਂਮਦਾਸਹਰਿਪਹਿਗਯਉ ॥ ਹਰਿਬੀਜਨਗਤਿਨਜੁ
 ਜੰਦਹਿਉਸੁਕਵਲੁਕੈਸੀਗਾਰਮੁਯਉ ॥ ੨ ॥ ਛਨਿਛਰਵਾਰਤੇਲੈਕਰਕਪੈਦੁਪਹਰ
 ਜਮੇਇਕੀਵਾਰਹਮੇਜਨਿ - ਹਲੀ ॥ *ਜੁਮਤਦੁਹਰੇਵਨ ॥*

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਲੋਕਵਗਤੇਵਪੀਕਮਹਲਾ ੧ ॥ ਉਤੀਗੀਪੈਹਿਗੀਗਹਿਗੀਗੀਗੀ ॥ ਸਸੁਤ੍ਰਿਸੁ
 ਹੀਆਕਿਵਕਗੀਨਿਵਲਨਜਾਇਬਲੀ ॥ ਗਰੁਨਿਲਗਾਰੀਕੁਵਨੀਸਖੀਇਧਉਲਹਰੀ ॥
 ਸੇਭੀਛਹਦੇਤ੍ਰਿਨਮੇਮੀਧਨਗਰਬਧਲੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਵਾਰਤੇਲੈਕਰਕਪੈਦਸਾਵਿਨਾਂਮੇਵੋਹਜਾਰ
ਮੇਰੇਨਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥

ਸੁਣਨੁ ਖੜਕਿ ਹੁਕਮ ਹਿਰੀ ਵਹਿਨ ਲਖੇ ਸਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਰੁਖ ਲਨਾਹਿ ਰੁ
 ॥ ਇਕ ਸਉ ਉਨੀ ਪਾਠ ਕਰੈ ॥ *ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸਾਹਜ ਸੇਵਾ ਸਾਧਕ ਕਰਤਾ ਪਕਾ*
 ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਾਂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਇ ਆਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਂ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਧ
 ਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੈਰਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਂਦੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ਫਾਗੁ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕ ਸਭ
 ਕਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਦੇਖੇ ਸਿਰਜਨ ਹਉ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਹਰੇ ਕੇ ਰਹਮੇ ਸਪੜੈ ਚਾਲੀ ਫਾ
 ਗ ॥ *ਜਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਹੋਇ ਖੁਨ ਟਰੀ ॥ ਸਾਹਜ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਾ ਪਕਰੈ ਕੇ ॥*
 ਸੋ ਲਕਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਅੰਸੁ ਹਾਗ ਲੀਜਿ ਨਾਂ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਨੰ ਕ ਨਾਂ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂ ਮੇ ਸੋ ਲਾਂ ਸੇ ਪਾਠ ਕਰੈ ਚਾਲੀ ਫਾਗੁ ਮੇ ਸਪੜੈ ॥ *ਚਾਲੀ ਪੌਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ॥*
 ਅਰਜੇ ਪੰਝਾਂ ਸੋ ਹਮੇ ਜਨ ਪੇਸਟ ਲਖ ਪ੍ਰਗਾ ਕਰੈ ॥ ਅਖੰਡ ਪਿਛ ਲੀਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਫੀਅੰਗੁ
 ਰਹਿ ਵੀ ਜੋਤ ਕਾ ਵਰਸਨ ਹੋਇ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਾ ॥

ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ॥ ਤਿ ਚਰਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝੀ ਦੇ ਨਿਰਭਰ ਅਧਿ ਪ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਾਖਾਹਿ ਖਰਚੁ ਪਨਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹੇ ਸਚਾਣੀ ਫਾਰ ਪੜੈ ॥ **ਘੜਾ**
ਘੜਾ ਘੜਾ ਅਟੁਟ ਹੋਵੇ ॥ ਖੰਭੁ ਵਿਕੰਦ ਤੇ ਜੇਲਹਾਂ ਪਿੰਨਾਂ ਸਾਂਵੀ ਤੇ ਲਿ ॥ ਤੀਨਿ ਜਨ੍ਹਾਂ
ਈਆਪਦੇ ਲਹਾਂ ਸੁਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਜਮਹੀਨਿ ਅੰਤਿ ਰਜਪੇ ਉੰਨੀ ਹਜਾਰ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ
ਇਕੋ ਸੋਸਤਾਈ ਹਮੇਸਾ **ਮਿਲਾਵੇ** ॥ **ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ** ॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬਲਛੁਟ ਕਿ ਬਿਧਿ ਧਨ ਪਰੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤੁ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਨਾਂ ਨਕਅਬ
ਓਟਹਰਿ ਗਜਨਿ ਉਹੇ ਹਿਸਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਅੰਤ ਵਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹੇ ਸੋਸੇ ਫਾਰ ਪੜੈ ॥ **ਸਭਾਇ ਤੋਰੇ**
ਇਸਰਾਪੁ ਪਕਾਨੀ ॥ ਨਾਂ ਮਰਹਿ ਓਸਾ ਧੂਹਹਿ ਓਰਹਿ ਓਰਹਿ ਓਰਹਿ ਬਿਦਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਂ ਨਕਇਦੁ ਗਤ ਮੇਕਿ ਨਨਾ ॥ ਓਹੁ ਰਸੀਤਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਰਦਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹੇ ਸਚਾਣੀ ਫਾਰ ਪ
ੜੈ ॥ **ਸੁਰਦਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰਹੇ ਸਚਾਣੀ ਫਾਰ ਪੜੈ** ॥ ਮੁੰਦਾਂ ਵਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਲਵਿ
ਚਿਤਿ ਨਿਵਸਤੁ ਪਈ ਓਸਤ ਸੀਤ ਪਵੀਰਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਂ ਮੁਠਕੁ ਰਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸੁਭ

ਅਧਾਰੇ। ਜੇਕੋਖਾਵੈ ਜੇਕੋਭੁਭੈਤਿ ਸਕਾਰੇਇਉਧਾਰੇ। ਏਹੁਵਸਤੁਤਜੀਨਕਾਈਨਿਤਨਿਤਗੁਪਤਿ
 ਧਾਰੇ। ਤਮਸੀਸਾਰੁਰਨਲਗਤਗੀਐਸਭੁਨਾਂਨਕਭੁਧਮਪਸਾਰੇ॥੧॥ ਅੰਤਦਾਰਤੇਲੈ
 ਕਰਧਮੇਸਚਲੀਟਾਰਪਛੈ। ਅੰਤਦਾਰਤੇਲੈ ਅੰਤਦਾਰਤੇਲੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਲੋਕਭੁਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
 ॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਜਨਾਂਉਪਰਿਚਾਂਅ॥ ਅਵਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭੁਗਤਤਾਂਕੋਸੁਖ
 ਬਿਸ੍ਵਾਸ॥੧॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਜਨੇਹਗੁ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਇਸੁਜਾਤਿਕਉਨਿ
 ਹਜੀਪਰਿਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ ਕਬੀਰਭੁਗਮੁਕਿਅਕਰਹਿਕਹਾਂਰੂਲਾਂਟਹਿਜੀਉ॥ ਸਰਬਸੁ
 ਖਕੇਨਾਇਕੋਗੰਮੁਨਾਂਮੁਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ ਕੀਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਉਪਰਿਲਾਲਜਣਾਉ॥ ਵੀ
 ਸਹਿਦਧੇਕਾਂਨਕਿਉਨਿਨਮਨਿਨਾਂਹੀਨਾਂਉ॥੪॥ ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕੁਆਪੁਜੇਜੀਵਤਮਿਰ

ਤਕੁਹੋਇ। ਨਿਰਭੈਹੋਇ। ਕੈਰੁਨਰਟੈ। ਨਤਪੇਖਉਤਤਸੇਇ॥੫॥ ਕਬੀਰਜੰਦਿਨੁਹਉਮੁਆਪਾਛੈ। ਭਾਇ
 ਆਅਨੰਦੁ। ਮੋਹਿ। ਮਲਿਓਪੁਰੁ। ਆਪਨਾਂਸੰਗੀ। ਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤ
 ਜਿਭੁਲੇਸਭੁਕੋਇ। ਜਿਨਿਮੇਸਾਕਰਿਝੁਝਿ। ਆਮੀਤੁਹਮਾਰਸੇਇ॥੭॥ ਕਬੀਰਆਈਮੁਝੇਪ
 ਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੁਜਾ। ਹਮਰਾਖੇਗੁਰੁਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੇਆਵੇਜਾ॥੮॥ ਕਬੀਰਸੇਈਮਾਰੀ
 ਮੇਨਿਹਮੁਏਸਖੁਹੋਇ। ਭੁਲੇਭੁਲੇਸਭੁਕਕੋਏਬੁਰੇਨਮਾਂਨੈਕੋਇ॥੯॥ ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀ
 ਆਂਕਾਰੇਉਭੇਜੰਤਾ। ਲੇਠਹੋਉਠਿਪਾਟਤੇਸਿਜਾਂਨਿਮਾਰੇਭੁਗਵੰਤਾ॥੧੦॥ ਕਬੀਰਛੰਦਨਕਾਬਿ
 ਰਦਾਭੁਲਾਬੇਤ੍ਵਿਓਦੁਕਪਲਾਸਾ। ਓਇਭੀਛੰਦਨਹੋਇਰਹੇਬੁਜੇਜੁਛੰਦਨਪਾਸਾ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ
 ਬਾਂਸੁਬਡਾਈਬੂਝਿ। ਆਇਉਮਤਿਬੂਝੁਕੋਇ॥ ਛੰਦਨਕੋਨਿਕਟੈਬੁਜੇਬਾਂਸੁਸੁਗੀਧਨਹੋਇ॥
 ੧੨॥ ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਟਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਜਾਥਿ। ਪਾਇਕੁਹਾਡਾਮਾਰਿਆ
 ਗਾਠਲਾਅਪਨੈਹਾਥਾ॥੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉਤਕੁਠਾਇਓਠਾਇ। ਇਕਰਾਂ
 ਮਸਨੇਹੀਬਾਹਗਾਉਜਰਮੇਰੈਭਾਇ॥੧੪॥ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਸੁਗੀਆਭੁਲੀ। ਭੁਠਿਕੁਸਤੀਗਾਂਉ

ਆਗਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਜੀਤਮੁਏਕਿਅਰੋਈਮੇਜੋ
 ਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਜਾਇ॥ਰੇਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪਰੇਜੋਹਾਟੇਹਾਟਿਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤ
 ਮੇਸਾਹੇਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਂਨਾਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਮੇਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮ
 ਇਅਰੋਲਨੀਪਵਨਝਕੋਲਨਹਾਰਾਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਇਅਛਾਛਿਪੀਮੇਸੀਸਾਗ॥੧੮॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਅਰੋਲਨੀਪਵਨੁਟੈਹੋਇਧਾਗਾਜਿਨਿਬਿਧਿਅਤਿਨਿਖਾਇਅਮਦੁਰੁਬਿ
 ਲੋਵਨਹਾਰਾ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਰੋਰਟੀਮੁਜਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਇਕਕਬੀਰਾਨੰਮਸੈ
 ਨਿਨਿਕੀਨੀਬਾਹਹਿਬਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖਨਏਹਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤਾਕੇਠਿਤਰ
 ਪਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਵਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਰੇਮੇਰੇਮਾਨਿਆਨੰ
 ਦੁਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਮੇਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੨॥ਕਬੀਰਤਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਕੁਰੁਗੰ
 ਮਾਪ੍ਰੀਤਰਾਜੇਭੁਪਤੀਅਵਹਿਕਉਨੇਕਾਂਮਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਅੰਨਦੁ
 ਬਿਧਾਨਾਇ॥ਭਾਂਵੇਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰਿਭਾਂਵੈਪਰਹਿਮੰਰਾਇ॥੨੪॥ਰਾਂਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੇਕਬੀ

ਰਗਾਂ ਠਿਨੋ ਖੋਲਿ। ਨਹੀ ਪਟਲੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ਨਹੀ ਗਾਹ ਕੁ ਨਹੀ ਮੇਲੁ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਕਾ ੧੮੫
 ਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਅੰਧ ਪਰੇਤਿ ਸੁਮਾਹਿ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਸਿ ਜੁਨੀ ਕਸਿ ਜਾਹਿ॥ ੨੬॥
 ॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਸਕਹੁ ਤਲੇ ਪੁਬਹਾਰਿ। ਨਾਂਗੋ ਪਾਵਹੁ ਤੇਗਾਇ ਜਿਨ ਕੇਲਾਖ ਕੋਰੇ
 ਹਿ॥ ੨੭॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ। ਕੇਸੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧਕੀ
 ਕੈ ਹਰਿ ਕੇਰੁ ਨ ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਨਗਾਮੁ ਮਾਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿ ਮਾਕੇ
 ਇ। ਮੇਸੇ ਮਰਨੇ ਜੇ ਮਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨ ਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਂ ਨ ਸੁਜਨ ਮੁਦਲੀ ਭੁਧੈ ਹੋਇ
 ਨ ਬਾਰੇ ਬਾਰ। ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡੁਗਿ॥ ੩੦॥ ਕ
 ਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਂਉ ਕਬੀਰ। ਰਾਂ ਮਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈ ਮੇਜ ਉਪਹਿਲੈ ਤਜਹਿ ਸ
 ਰੀਰ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖਨ ਝੰਖੀ ਮੇਤੁ ਮਰੇ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ। ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਜੁ ਕਰਿ ਰ
 ਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਜ ਕੋ ਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉ ਟੀਰਾਂ ਮਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ। ਰਾਂ ਮਕ
 ਸਉ ਟੀ ਜੋ ਸਹੈ ਨੋ ਮਰਿ ਜੀਵਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ ਉਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਂ ਨ ਸੁਪ

ਗੀਖਾਹਿ। ਏਕ ਸੁਹਰਿ ਕੇ ਨਾਂ ਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇਟੁ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ
 ਛੇਕੁ ਜਾਗਾ। ਹਰੂ ਦੇ ਹਰੂ ਦੇ ਤਿਰਿ ਗਏ ਰੂ ਬੇਨਿ ਨ ਸਿਰ ਭਾਗ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡੁ ਜਰੇ ਨਿ ਉਲਾ
 ਕਰੀ ਕੇ ਜਨ ਰੋਜਿ ਉਪਾਸਾ। ਇਹੁ ਨ ਗੁਨ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰ ਉਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਕਬੀ
 ਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਰਾਂ ਮਲ ਪੇਟੇ ਹਾਡਾ। ਹੈਵੁ ਰਉਪ ਰਛੁ ਤਰਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡਾ॥ ੩੭॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਉਚਾ ਦੇਖਿ ਅਟਾਸਾ। ਆਜੁ ਕਾਲੁ ਭੁਇਲੇਟ ਲਾਂ ਉਪਰਿ ਜਾ
 ਮੇਘਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਰੋਕੁਨ ਹਸੀਅੇ ਕੋਇ। ਅਜਹੁ ਸੁਨਾਉ ਸਮੁਦ੍ਰਿਮੇ
 ਕਿ ਆਜਾਂ ਨ ਉਕਿ ਅਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੀਅੇ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੀਗਾ। ਆਜ ਕਾਲ
 ਤਜਿ ਜਾਹੁ ਗੇਜਿ ਉਕਾਰੀ ਭੁਯੰਗਾ॥ ੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟ ਨਾਂ ਪੈਤ ਲੂਟ ਲੈ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮਹੈਲਾ। ਠਿਰਿਪ
 ਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁ ਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਂਹਿ ਗੇ ਛੁਟਿ॥ ੪੧॥ ਕਬੀਰ ਅੇ ਸਾਕੇ ਈਨ ਜਨ ਸਿਓ ਅਪਨੇ ਪਰਿਲਾਟੈ ਅਭਿ
 ਪਾਂਚ ਉਲਰ ਕਾਜਾਰਿ ਕੈਰੇ ਹੇ ਰਾਂ ਮਲਿ ਵਲਾਗਾ॥ ੪੨॥ ਕੋਪੈ ਲਰ ਕਾਭੇ ਚਈ ਲਰ ਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ॥
 ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੀਰੀ ਬੁਨ ਜੁ ਕਰੇਇ॥ ੪੩॥ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਚੇਤਾ ਵਨੀਖੁ ਤੁਸਹਿ ਸਾਰ

ਹਿਜਾਇ। ਪਛੈ ਰੋਗ ਜੁ ਰੋਗ ਦੇ ਤਿ ਨ ਕੋ ਗੁਰੂ ਲੇਖਾਹਿ॥ ੪੪॥ ਕਈ ਰਮੇ ਜਾਨਿ ਓਪੁ ਰੂ ਬੋਭ ਲੇਖ ਰੂ ਬੋ ੧੮੬
 ਸਿਉ ਰੁਲੇ ਜੇਗਾ। ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਡੁ ਰਿਹਾਂ ਮਕੀ ਭਾਂਟੈ ਨਿਦ ਉਲੇਗਾ॥ ੪੫॥ ਕਈ ਫਲੇ ਗੁਰਿ ਨਿਦੈ ਬਪੁ
 ਰੂਪਿ ਤਮ ਨਿਨਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨੁ। ਰਾਂਮ ਕਈ ਰਾਗ ਵਿਰਹੇ ਅਵਰਤ ਜੇ ਸਭ ਕਾਂਮ॥ ੪੬॥ ਕਈ ਰਪਰ
 ਦੇ ਸੀ ਕੋ ਪਾਪੁ ਰੇਚੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀਆਂ। ਖੰਥਾ ਜਲੁ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈਤਾਰੇ ਅੰਧ ਨ ਲਾਗਾ॥
 ੪੭॥ ਕਈ ਗੰਥ ਖੰਥਾ ਜਲ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈ। ਪਾਪੁ ਰੂਪੁ ਮਛੂਟਾ ਨਿਗੀ ਬਪੁ ਰੂਪੇ ਲਿਓ ਅਸਲੁ ਰਹੀ
 ਬਿਭੂਤਿ॥ ੪੮॥ ਕਈ ਰਬੈਰੇ ਜਲ ਮਾਛੁ ਲੀਝੀ ਦੁਰਮੇ ਲਿਓ ਜਲੁ। ਇਹੋ ਦੇਖੈ ਨਹ ਛੂਟ ਸਹਿ
 ਠਿਰਿ ਕਰਸੁੰਦ ਸਮਾਣਾ॥ ੪੯॥ ਕਈ ਰਸੁੰਦ ਨ ਛੋਰੀ। ਮੇਜ ਉਅਤਿ ਖਰੋਹੇਇ। ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ
 ਦੁਛ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਕੋਇ॥ ੫੦॥ ਕਈ ਗਨਿਗੁ ਸਾਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂ ਪੀਨਾਂ ਹੀ ਕੋਇ। ਵੀਨ ਗਰੀ
 ਬੀਅਪ ਲੀਕਰ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ॥ ੫੧॥ ਕਈ ਰਬੈ ਸਨ ਉਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭੁਲੀ। ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ॥
 ਓਹੁ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਜ ਸੁਓ ਪਾਪੁ ਬਿਸਾਹ ਨ ਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਕਈ ਰਹਰਨਾਂ ਦੂਬਰਾਇ ਹੁਹ
 ਰੀਆ ਰਾਤਾ ਲੁਲਾਖੁ ਮਹੇਰੀ ਵੇਕਨੀ ਉਕੇ ਤਾ ਬੀਚ ਉਕਾਲੁ॥ ੫੩॥ ਕਈ ਰਗੀ ਗਤੀ ਰਜੁ ਪਰਿ

ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੁਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪੮ ॥ ਕਰਹਿ ਚਮੇ ਕਬੀਰਾ ॥ ੪੮ ॥
 ੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਅ ਜੇ ਸਾਰੀ ਗਾਨੀਰਾ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਹਿ ਰੇ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰਾ ॥
 ੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂਨਾਂ ਉਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਂ ਮੂੰ ਨੇ ਹੀਤ ਉਮਿ ਲੇਵੇ ਨ ਉਬਰਨੁ ਗਵਾਇ ॥
 ੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤ ਨੁ ਹਰੇ ਚੂਨ ਫਿਰਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਧਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤ ਕਉ ਨਿਹਜਾਤਿ
 ਬਰਨ ਕੁਲ ਜਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਰਾਈ ਦਸ ਏਭਾਇ ॥ ਮਨ ਤਉ ਮੈ ਗਲੁ ਹੋ
 ਇਹ ਹਿਓ ਨਿਕਸੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸਾਸਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੇ ਕਲਾਸ ਹਜੇ ਅਟੁ ਉਜਾਉ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਂ ਮੋਹਿ ਛਾਂ ਨਿਨ ਛਾਪ ਗੀਨਾ ਮੋਹਿ
 ਪਰਨ ਗਾਉ ॥ ਮਤੁ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉ ਨਹੈ ਮੇਰੈ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾਢਾਉ ਹੋ
 ਮਰਉ ਤਹ ਰਿਕੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਤੁ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉ ਨਹੈ ਪਰਾਹਮ ਰੇ ਬਾਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਂ ਹਮ ਕੀ
 ਅਨ ਕਰਹਿ ਗੇਨਾਂ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਿ ਅਜਨ ਉਕਿ ਛੁਹਰਿ ਕੀ ਅੰਭਾਇ ਕਿ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ
 ॥ ੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਪਨੈ ਹੁ ਬਰਤਾਇ ਕੋ ਨਿਹ ਮੁਖ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਹ ਨੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੇ

ਚਾਂਮ॥ ੬੩॥ ਕਈ ਰਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ਮਨ ਸਰਾਖਿ ਨਿੰਉ॥ ਭਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਂਹੁ ਨੇ ਬਡ ਬ ੧੮੭
 ਰੂਪ ਹਿਠਾਂਓ॥ ੬੪॥ ਕਈ ਰਮਾਟੀ ਕਰਿ ਪਾਲਿ ਮਾਅਾਪੀ ਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ ਤੈ ਸਹ ਬਾ
 ਤਨ ਪੁਛੀ ਮੇ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ॥ ੬੫॥ ਕਈ ਰਜਿਹ ਵਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿ ਅਹੁਟ ਕੈ ਨਾਂ
 ਜੀ ਕੋਇ॥ ਸੇਵਹੁ ਕੈ ਸੇਛੇ ਹੀ ਮੇ ਜੇਵਹੁ ਮੇ ਸਾਹੇਇ॥ ੬੬॥ ਕਈ ਰਤੁ ਬਾਥਾ ਪੈਉ ਬਰਿਓਗੁ ਨ ਕੀ
 ਲਹਰਿ ਝੁਖਿ॥ ਜਨ ਬਦੇਖਿ ਓਥੇ ਨਾਨਕ ਰਜਾਤ ਬਉਤਰਿ ਪਾਰਿਓਹ ਉਠ ਰਕਿ॥ ੬੭॥
 ਕਈ ਰਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਜੁਹਾਇ॥ ਮਾਖੀ ਲੰਦਨ ਪਰਹਰੈ ਨ ਹਬਿਰੀਧੁ
 ਤਹ ਜਾਇ॥ ੬੮॥ ਕਈ ਰਬੈਦ ਮੁਅਰੋਗੀ ਮੁਆਮੁਆ ਸਭੁ ਸਿਸਾਗੁ॥ ਏਕ ਕਈ ਗਨਾਮੁ
 ਆਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨ ਹਾਰੁ॥ ੬੯॥ ਕਈ ਰਗੰਮੁ ਨਾਧਿ ਮਾਇਓ ਓਮੇਟੀ ਲਾਗੀ ਖੇਗੁ॥ ਕਾਂਇਆ
 ਗੰਡੀ ਕਾਠ ਕੀਨਾਂ ਓਹੁ ਚਰੈ ਬਹੇਗਿ॥ ੭੦॥ ਕਈ ਰਮੇ ਸੀਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵਤ ਕੀਨਾ॥ ਮ
 ਰੇਨੇ ਤੋਕਿ ਆਰੁ ਪਨਾਂ ਨਉ ਹਾਥਿ ਸਿਧ ਓਰ ਲੀਨਾ॥ ੭੧॥ ਕਈ ਰਰਸ ਕੇ ਗਾਂਡੇ ਬੂਜੀ ਮੇ ਗੁਨ ਕ
 ਉਮਰੀ ਮੇ ਰੋਇ॥ ਅਵਗੁਨੀ ਆਰੇ ਮਾਨ ਜੈ ਭੁਲੇ ਨ ਕਹਿਓ ਕੋਇ॥ ੭੨॥ ਕਈ ਰਗੰਮੁ ਰਿਜ ਲਿ

ਭਰੀਆਨ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੈ ਫੂਟਿ ॥ ਗੁਰਜਨ ਰੇਤ ਹਿਆਪਨਾ ਮਧਮਾਝੁ ਲੀਜਾ ਹਿਰੇ ਲੂਟਿ ॥
 ੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕੁਕਰੁ ਗੰਮਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਭੀ ॥ ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀਜ ਹੀ ਖਿਓ ਤਹ ਜਾਂਓ ॥
 ੧੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾ ਠਕੀ ਕਿਅਾ ਦਿਖਲਾ ਨਹਿ ਲੇਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗੰਮਨ ਰੇਤ ਦੀਇਹੁ
 ਨਪਨੀ ਕਿਅਾ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਬੀਰ ਬ੍ਰਿਹਤੁ ਭੁਯੰਗ ਮੁਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤ੍ਰਨ ਮਨੈ ਕੋਇ ॥ ਗੰਮ ਬਿ
 ਓਗਿਨੰਜੀ ਮੇਜੀ ਮੇਤ ਬਓਗੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਰਸਰੀ ਦਨੈ ਤਿਨ ਹੋਵੇ ਕਸੁਰੀ ਧਾ ॥ ਤਿਹ
 ਮਿਲਿਤੇ ਉਤਮ ਭਵੇ ਲੋਹ ਕਾ ਠਨਿਰ ਗੀਧਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਗਾਂ ਬੁਰਾ ਹੈ ਓਹੁ ਨ
 ਹੀ ਜਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੁ ਮੇਰੀ ਮਾਲਿ ਓਤਿ ਨਿਲੀਆ ਮੀਰ ਲਿਲਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਬੈਦ ਕਹੈ ਹਓਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀਜ ਬਭਾਵੈ ਲੇਇ
 ਖਸਿ ॥ ੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨਉ ਬਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨਿ ਦਸ ਲੇਹੁ ਸਜਾਇ ॥ ਨਦੀ ਨਾਂਦੁ ਜੀਜੇ ਗਾਨਿ
 ਉਬਹੁ ਰਿਨ ਮਿਲਿਹੈ ਆਇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਹਿਮ ਜੁ ਕਰਉ ਕਲਮ ਕਰਉ ਬੁਨ
 ਗਇ ॥ ਬਸੁ ਪਾਕਾ ਗਦਨ ਉਕਰਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜਲਾ

੧੮੮ ॥ ਕੀਰਤੀ ਪਦੇ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮੀ ਅਕੰਠ ਮਲਿ ਚੂਕ ਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾ
 ਲਾ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਨ ਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਰ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੇ ਰੰਮ
 ਲਿ ਉਲਾਇ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾਲੇ ਕੁਨ ਜਾਂਨਈ ਰ
 ਹਿ ਓ ਕਬੀਰ ਕੂਕਿ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਰੁ ਵੀਸੁ ਨਹੇ ਬੀਰ ਮਸਾਂਨਾ ਲਿਗੁ
 ਸਬਾਇਆ ਚਲਿਗਾਇ ਓਹ ਮਤੁ ਮਕਾਂ ਮੁਨਿ ਦਾਂਨ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੀਖੀ ਭਾਇ ਓਓ ਓਤਿ
 ਓਤਿ ਦਹਾਇ ਸਿਜਾਇ ॥ ਕੇਨੇ ਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੇਤੈ ਸੋਫਲੁ ਖਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਂਕਓ
 ਖੋਜਤੇ ਪਾਇ ਓਸੇ ਈਠ ਉਗੁ ॥ ਸੇਈ ਠਹਿਰੈ ਕੈ ਤੂੰ ਭਾਇਆ ਜਾਂਕਓ ਕਹਤਾ ਅਉਗੁ ॥ ੮੭ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁ ਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਨੁ ਬੇਗਿ ॥ ਉਹ ਬੂਲੈ ਉਹ ਰੀਰੀ ਮੇਸਾ ਕਤ
 ਸੰਗੁ ਨਹੇ ਰੀ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰ ਸਰੈ ਚਲਿ ਓਠਾ ਹੋ ਬਾਟਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਗੁਰਹਿ ਨਾਂ ਰੂਰੈ ਮਾਰੀ ਅਉਘਟ ਘਟਾ ॥ ੮੯ ॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾ ਕਰੀ ਠਾਂਢੀ ਕ
 ਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇ ਸਿਪਰ ਉਲਹ ਰਕੇ ਜਰੈ ਵੂਜੀ ਬਾਗ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੇ ਤੇ ਦੁਇ

ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤ ਹਿ ਚਾਗਿ ਚਾਗਿ ਮਰੰਤ ਹਿ ਛੈ ਮੂਏ ਚਾਗਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇ ਨਾਰਿ॥ ੯੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇ
 ਪਦੋ ਪਿਯਗਦੁ ਦਿਅਾ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇ ਅਠੋਗਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾਨਾਂ ਮਨ ਚੇਤਿ ਕਿਹਾਂ ਭੁਲਾਂ ਨੇਅ
 ਉਗ॥ ੯੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਕਰੀ ਅੇ ਸਾਧਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ
 ਅੇਜਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹ॥ ੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗਮਹਿ ਚੇਤਿ ਚਿੰਨ ਕੇ ਜਗਮਹਿ ਰਹਿ ਓਸ ਮਾਇ॥ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿ ਕਾਨਾਂ ਮਨ ਚੇਤਿ ਓ ਬਾਦ ਹਿ ਜਨ ਮੇਅਾਇ॥ ੯੪॥ ਕਬੀਰ ਅਸਾਕਰੀ ਅੇਗਾਂ ਮਕੀ ਅਦ
 ਰੈ ਅਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਰਕਿ ਪਹਿ ਤੇ ਮਾਂਨ ਈ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਂ ਮੁਇਦਾਸੁ॥ ੯੫॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬ
 ਧਤੇ ਕੀਏ ਕੇ ਸੇ ਕੀਓਨ ਮੀਤੁ॥ ਭਲੇ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਦਕਿ ਓਹੀਤੁ॥ ੯੬॥ ਕਬੀਰ
 ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਅ ਕਰੈ ਜਉਗਾਂ ਮੁਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗ ਧਰਉ ਸੇਈ ਮੁਰਿ ਮੁ
 ਰਿਜਾਇ॥ ੯੭॥ ਕਬੀਰ ਅਟਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖਿ ਮੇਪਰਿ ਹੋਰੇਤੁ॥ ਰਾਸ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖ
 ਤੇ ਖਾਯਾ ਪਰਿਕਾਖੇਤੁ॥ ੯੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀਭੁ ਸੀਖਾਉ॥ ਹੋਨ ਹਾਰ
 ਸੋਹੈ ਹੋ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ॥ ੯੯॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾ

ਤੁਸਾ

ਕਤੁਕਾਰੀਕਾਂਬਗੀਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਮਨਮੁੰਡਿਅੰਨਹੀਕਿਸਮੁੰਡਾਏਕਾਇ॥
 ਨੇਕਿਛੁਕੀਆਸੁਮਨਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਾਅਜਾਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਗੰਮਨਛੋਰੀਐਤਨੁਪ
 ਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੋਧਿਆਰਾਂਮਹਿਨਾਂਮਸਮਾਉ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਜੇ
 ਹਮਜੀਤਬਜਾਟੇਤੁਟਿਗਈਸਰੁਤਾਰਾਜੀਤਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੇਚਲੇਬਜਾਂਦਨਹਾਰਾ॥
 ੧੦੪॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੁੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਆਪਿਭੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮ
 ਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੇਦੁਹਾਇ॥ਪਰਗਟਭੁਏਨਿਦਾਂ
 ਨਸਭੁਜਬਪੁਛੈਧਰਮਹਾਇ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਓਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕਟੈਬੁ॥
 ਪੀਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਾਇਆਰਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗ
 ਦਨਿਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿ
 ਕੈਅਹੋਈਰਾਖੇਨਾਗਿ॥ਗਵਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਢਾਰਾ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿ
 ਪਨੀਹਰਿਨਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੁਗੀਉਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਹਰਿਨਾਹਿ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਸੇਈਮੁ

ਖੁਧੀਨਹੈਜਾਂਮੁਖਕਹੀਮੇਰਾਂਮਾਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾਪੁਗੀਪਾਟਿਤੁਹੋਇਗੇਗ੍ਰਾਮ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਜੋ
 ਈਕੁਲਭੁਲੀਨਿਹਕੁਲਪਰਿਕੇਦਾਸੁ॥ਨਿਹਕੁਲਦਾਸੁਨਉਪਜੈਸੋਕੁਲਦਾਕਪਲਾਸ॥੧੧੧॥
 ॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਪੁਨਪੁਨਲਾਖਪਨਾਟਹਗਾਇ॥ਇਆਸੁਖਤੇਭੀਖੁਭੁਲੀਜਉਹ
 ਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨੁਜਾਇ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਸੁਭੁਨਗੁਹਉਹਿਰਿਓਮਾਦਲੁਕੰਧਚਢਾਇਕੋਈ
 ਕਾਹੁਕੇਨਹੀਸੁਭਦੇਖੀਠੈਕਬਜਾਇ॥੧੧੩॥ਕਬੀਰਮਾਰਗਮੇਤੀਬੀਥੈਰੀਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ
 ਜੋਤਿਬਿਨੰਨਗਦੀਸਕੀਜਗਤਉਲਘੇਜਾਇ॥੧੧੪॥ਬੁਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਨਿਓਪੁਤਕਮਾ
 ਲਾ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਰਿਲੇਅਟਾਮਾਲੁ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰਸਾਧੁਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈ
 ਮੇਸਾਬਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਂਓਨਦੀਜੀਮੇਆਗੈਹੋਇਜੁਹੋਇ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਜਗਬਾਪਿਓ
 ਨਿਹਕੇਵਗੀਤਿਹਮਤਿਬੰਧੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਰਿਅਟਾਲੇਨਨਿਓਸੇਨਸਮਾਂਨਿਸਗੀਰ॥੧੧੭॥ਕਬੀ
 ਰਹੀਸੁਓਤਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਣਾਈਸੈਨਾਂ॥ਅਨਪੁਕੀਓਨਛੋਡੁਈਰਿਕਾਂਈਨੈਨਾਂ॥੧੧੮॥ਕ
 ਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਕਉਸੁਵਨਜੁਨਉਤੁਅਨੰਓ॥ਬਿਨਉਚਰਉਤੁਅਨੰਮਨੀਚਰਨਕਮਲਾਰਿ

੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰ ਕਤੇ ਮੇਰਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ੧੯੦
 ਮਊਨੇ ਮੇਰਹਿ ਅੰਤ ਅਰੁ ਆਇ ॥ ੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਊਨੇ ਕੇ ਕਹਿ ਕੇ ਜੇ ਉਨਮ
 ਨਾ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਜੇ ਭਾਨੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕਿਹ ਕਹੇ ਕਹੇ ਨ ਕੇ ਪਤੀ
 ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਾਥੇ ਸਾਊ ਹੀ ਰਹਿ ਉਹ ਖਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੇ ਚਿਤ ਰੇ ਭੀ ਚੁਗੇ
 ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤ ਰੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬੁਝ ਰਹਿ ਕੁੰਜ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮਾਤ ਰੇ ॥ ੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ
 ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇਆ ॥ ਬਰਖਿ ਭਰੇ ਸਰਤ ਲਾ ॥ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਨਿ ਉਤਰ ਸਤ ਰਏ ਤਿਨ ਕੇ ਕਉਨੁ ਹਟਾਲ
 ॥ ੧੨੪॥ ਕਬੀਰ ਚਕਈ ਨ ਉਨਿ ਸਿਬੀ ਛਰੇ ॥ ਆਇ ਮਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਜਿਨ ਰਾਬਿ ਛੁਰੇ ਰਾਂ ਮਸਿ
 ਉਨਾਂ ਟਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥ ੧੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰੇ ਨਾਇ ਗਬਿ ਛੇਰਿ ॥ ਮਾਰਹੇ ਜੀਖ ਮਝਗਾ ॥ ਦੇਵ
 ਲ ਦੇਵ ਲ ਪਾਹੁ ਹੀ ਦੇਸਹਿ ਗਫੁ ਤ ਸੁਗ ॥ ੧੨੬॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਨਾਗੁ ਰੇ ਇਥੈ ਦੁ
 ਖਾ ਜਾਂ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੈਵੈ ਸੁਖ ॥ ੧੨੭॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ
 ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਗਾਠਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੇਵਨ ਹੋਇ ਗੋਲ ਬੇਗੋਰੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ੧੨੮॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿਅ

ਕਰਹਿ ਬੈਠ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਗਾ ਨ ਕੋ ਸੀ ਗਿ ਤੇ ਬੀ ਛੁਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸੀਤ ਕੰ
 ਗੈ ਲ ਨ ਛੋਡੀ ਐ ਮਾਰ ਗੁ ਲਗਾ ਜਾਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁਨੀ ਤੋ ਹੋਇ ਭੇਟ ਤਜ ਪੀ ਐ ਨਾਉ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕ
 ਬੀਰ ਸਾ ਕੁ ਤੁ ਸੀ ਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਦੁਰਹਿ ਜਾਈ ਐ ਭਾਗਾ ਬਾਸ ਨ ਕਾਰੇ ਪਰ ਸੀ ਐ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੇ ਦਾ
 ਗਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਮ ਨ ਚੋਤਿ ਓਨ ਰਾਪੁ ਧੂਠਿ ਓ ਮਾਇ ਲਾਗੀ ਮੰਦਿ ਰਹੁ ਮਾਰਤੇ ਅਬ ਕਿ
 ਅਕਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਸੇਭ ਇਓ ਜੋ ਕੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ
 ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ ਦੁਲ ਨਿਪਾਕ ਨਿਲਾਗੇ ਮਾਂ ਬਾਨਾ
 ਇਪਹੁ ਰਹਿਖ ਸਮਕਉ ਨਉ ਬੀਰ ਨ ਖਾਂਹੀ ਕਾਂਬਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਠਕੁਰ ਪੂਜਹਿ ਮੇਲਿ ਲੇਮ
 ਨਹ ਠੀਤੀ ਰਬ ਨਾਹਿ ਦੇਖ ਦੇਖੀ ਸੁੰਗ ਧਰ ਭੂਲੇ ਭੁਟਕਾ ਖਾਂਹਿ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹੁ ਨੁਪਰ
 ਮੇਸਰੁ ਕੀਆ ਪੂਜੇ ਸੁਭ ਸੀਸਾਹੁ ਇਸੁ ਭਰਦੁ ਸੈ ਨੇਰਹੈ ਬੂਝੈ ਕਾਣੀ ਧਾਗ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬੀ
 ਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟਾ ਪਾਂਹ ਨ ਬੇਰੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾਗੀ ਬਾਟਾ ॥ ੧੩੭ ॥
 ਕਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰਿ ਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤ ਲਾਪਾ ਛੈ ਕਛੁ ਨਹੋਇ ਗਾਜ ਉਸਿ ਗਪਰ

ਆਵੈ ਕਾਣੁ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾਨੀ ਤੁਇ ਕੁਦੋ ਪਾਅ ਜੈ ਸੀਧੋ ਟੀਲਾ ਖਾਣੀ ਸੇਰੰ ॥ ੧੮੧
 ਲਬੁ ਗੁਨੰ ਮਤਿ ਹੀਨਾਂ ਨਾ ਪਾਕੁ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਕਉਨ ਮੁਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕ
 ਗਾਨਿ ਨਿਇ ਤਿਨ ਮੁਆ ਸਿਰਜਿ ਆਸੁਨ ਪਿਆ ਪਰਵਦਿ ਗਾਹੁ ॥ ੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਕ
 ਸਤੁ ਗੁਰੁ ਇਆਰੁ ਦਰੁ ਰੁਏ ਸਤੁ ਦਾਸਾ ॥ ਨਿਉ ਨਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਭਗੰ ਮ
 ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਹ ਗਾਰਿ ਪਰਿ ਓਕੁ ਟੈ ਬੈਕੈ ਕਾਂਠੈ ਗਹਿ ਗਾਇ ਭਗੰ ਮਾ ॥ ਅਇਪ
 ਰੇਧ ਮਗਾਇ ਕੇ ਬੀਰ ਤਿਊ ਮਾਂਧਾਂ ਮਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਜੁ ਕਰੁ ਭਲਾ ਗਾਖੈ ॥
 ਛਾਗਾਂ ਉਓ ਹੁਸਾਕਤ ਬੁਧ ਰਾਮ ਰਿਗਾਇ ਆਕੈ ਇਨ ਲੋਹੈ ਨਾਂਓ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕ
 ਉਡੀ ਕਉ ਡੀਜੈ ਰਿਕੈ ਨੇਰੇ ਲਖ ਕਰੇ ਗਿ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿ ਓਲਈ ਲੰਗੋਟੀ
 ਤੇ ਗਿ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੇ ਤੁਆਤ ਕਿਆਰੁ ਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਰਾਗ ॥ ਬਾਹਰਿ
 ਕੰਚਨ ਬਾਰਹਾਤਿ ਤਰਿ ਭੁਰੀ ਭੁਗਾਰਿ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਬੀਰ ਰੇਹੁ ਪੁਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾਤੁ ਨਿ
 ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮੰਨ ॥ ਮੇਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵੰਨੁ ॥ ੧੪੬ ॥ ਕਬੀਰ ਰੇਹੁ

ਅਤਕਿਅਭਇਆਪੀਕਉਵੁਦੇਇ।ਐਸਤੇਰਵਾਸੁਰੈਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੭॥
 ਕਬੀਰਖੇਹਤੁਈਤਉਕਿਅਭਇਅਕੋਉਡੁਲਗੇਅੰਗ॥ਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਯੋ
 ਸਰਬੰਗ॥੧੪੮॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੁਅਤਕਿਅਭਇਆਸੀਰਾਤਤੋਹੇਇ॥ਹਰਿਜਨੁਮੇਸਾਚਾ
 ਹੀਐਜੈਜਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੯॥ਉਚਰੁਫਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਂਤੇਕੁਲੀ
 ਮਧੁਕਰੀਸੈਤਸੰਗਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਉਜਰਕੁਲਾਰਾਂਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥
 ਰਾਂਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਜਮਪੁਰਿਮੇਰੈਭੁਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰਗੰਗਜਮਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁਨ
 ਕੇਪਾਵਾ॥ਤਹਾਂਕਬੀਰੇਮਟੁਕੀਅਖੇਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਦ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਨੀਪੇਖੀ
 ਰੁਤੇਜਉਤੇਸੀਨਿਬਪੈਓਤ੍ਰਿ॥ਹੀਗਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਾਹਿਨਰਤਨਕੋਰੇਤ੍ਰਿ॥੧੫੩॥
 ਕਬੀਰਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਗਾਟਿਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਕਉਡੀਬਦਲੈਜੀਰ
 ਇ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰਜਹਾਂਗਿਅੰਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈਜਹਾਂਝੂਠਤਹਪਾਪਾ॥ਜਹਾਂਲੇਭੁਤਹਕਾਟੁਹੈ
 ਜਹਾਂਖਿਮੰਤਹਆਪ॥੧੫੫॥ਕਬੀਰਮਾਇਅਤਨੀਤਉਕਿਅਭਾਇਅਜਉਮੰਨੁਤਸਿਤੁ

ਜਿਆਨਹੀਜਾਇ। ਮਾਂਨਮੁਨੀਮੁਨਵਰਗਲੇਮਾਂਨੁਸਭੈਕਉਖਾਇ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰਸਾਢਸਤਿਗੁ
 ਰੁਮੇਮਿਲਿਆਸਬਦੁਬਾਹਿਆਏਕੁ। ਲਗਤਹੀਰੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਠੇਜੇ
 ਛੇਕ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰਸਾਢਸਤਿਗੁਰੁਕਿਆਕਰੈਜਉਜਿਖਾਂਮਹਿਰੂਕਾਅੰਧੇਏਕੁਨਲ
 ਗਈਜਿਉਬਾਂਸੁਬਜਾਈਐਫੂਕਾ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰਹੈਰੈਬਾਂਹਨਸਪਨਪਨਛੜਪਤੀਕੀ
 ਨਹਿਗ। ਤਾਸੁਪਟਿਤਰਨਾਂਪੁਜੈਗਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰਨਿਪਨਗੀਕਿਉਨਿਦੀ
 ਐਕਿਉਹਰਿਛੇਰੀਕੈਮਾਂਨੁ। ਓਹਮਾਂਗਸਦਾਹੈਬਿਖੈਕਉਓਹਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾਂਮ॥੧੬੦॥ ਕ
 ਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਥਿਤਿਭੁਈਸਤਿਗੁਰਬੰਧੀਪੀਗ। ਕਬੀਰਹੀਗਬੁਨਜਿਆਮਾਂਨਸਰੇਵਰੁ
 ਤੀਰੁ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਰਾਨੁਨਉਹਰੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਹਾਟ। ਨਬਹੀਪਾਈਐਪਾਰਪੂਭਬ
 ਹੀਰਨਕੀਸਾਂਟਾ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰਕਾਂਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਗੀਐਐਸਾਜਿਮਰਹੁਨਿਤਾ। ਅਮਰ
 ਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਹਰਿਗਇਆਬਹੈਰੈਬਿਤਾ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰਜੇਵਕਉਦੁਇਭੁਲੇਏਕੁ
 ਸੀਤੁਇਕੁਗਾਂਮੁ। ਗਾਂਮਨੁਦਾਤਾਮੁਕਤਕੈਸੀਤਜਪਾਵੈਨਾਂਮ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਖੰ

ਰਿਤਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀਬੀਗ ॥ ਇਕ ਅਵਧਾਟਾ ਟੀਰਾਂ ਕੀਤਿ ਹਰਿ ਰਹਿ ਓਕ ਬੀਗ ॥ ੧੬੫ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋ ਦੇਖੇ ਮੁਆਚਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕੰਨ ॥ ਤਬ ਕੁਲ ਕਿਸ ਕਾਲ ਜਸੀ ਜਬ ਲੇਖਦ
 ਹਿਮ ਸਾਂਨ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ਰੂਬ ਹਿਰੇ ਬਾਪੁ ਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗ ਨ ਕੀ ਕੰਨਿ ॥ ਪਰੇ ਸੀ ਕੋ ਜੇ ਹੁਆ
 ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਂਨ ॥ ੧੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਰੁਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ਨੰਨ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਨਾ ॥ ਵਾਵਾ ਕਾ ਹੁਕੇ ਨ ਹੀ ਬ
 ਰਾਵੇ ਸੁਬਰਾਜ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੇ ਦਾ ਬੁਨੁ ਹੋਤੈ ਨਿਰਦਾਇ ਰਹੈ ਨਿਸੰਗ ॥ ਜੇ ਨ ਨਿਰਦਾ
 ਏ ਰਹੈ ਜੋਗ ਨੇ ਇਹੁ ਸੋਰ ਕਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾਂ ਸਰਵ ਰੁਰਾਪੀ ਨ ਜਕੈ ਕੋ ਨੀਗ ॥ ਭਾ
 ਗ ਬਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਓਤੁ ਰਿਤੁ ਰਿਪੀ ਓਕ ਬੀਗ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰ ਕੁਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇ
 ਹੁ ਖਿਸੇ ਜਗੀਗ ॥ ਏਦਾਇ ਅਖਰ ਨਾਂ ਖਿਸਹਿ ਜੋਗ ਹਿਰਹਿ ਓਕ ਬੀਗ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋਟੀ
 ਕਾਠ ਕੀ ਵਹਾਇ ਸਿਲਾ ਗੀਆਗੀ ॥ ਪੀਰਿਤ ਪੀਰਿਤ ਨ ਲਮੁਣੇ ਮੁਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗੀ ॥ ੧੭੨ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰਿ ਕਰਿ ਕਾਗਦੁ ਵੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਬਾਂਵਨ ਅਖਰ ਸੇਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਨਿ
 ਤਲਾਇ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਛਾਡੇ ਸੰਤਈ ਜਓ ਕੋਟਿ ਕੀ ਮਲਹਿ ਅਸੀਤਾ ॥ ਅਲਿਅਗ

ਰੁਕੁਯੰਗਮ ਬੇਦਿਓ ਸੀਤਲਤਾਨਤਜੀਤ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰਮ ਨੁਸੀਤਲੁਭਾਇਆਪਾਇਆਬੂ
 ਹਮਗਿਆਨਾਜਿਨਿਜੁਆਲਾਨਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਂਨ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰਸਾ
 ਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਂਨੈਨਾਹੀਕੋਇਕੋਜਾਂਨੈਆਪਨਧਨੀਕੋਦਾਸੁਦੀਵੰਨੀਹੋਇ ॥
 ੧੭੬॥ ਕਬੀਰਭੁਲੀਭਈਜੇਭਉਪਰਿਆਇਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿਆਓਰਗਰਿਪੰਨੀਭੁਇਅ
 ਨਾਇਮਿਲਿਓਲਿਭੂਲਿ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰਪੂਰਿਸਕੇਲਕੇਪੁਰੀਆਬਾਧੀਦੇਹਾਇ
 ਦਸਰਾਰਕੇਪੇਖਨਾਂਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ ॥੧੭੮॥ ਕਬੀਰਸੁਰਨੁਚਾਂਦਕੇਉਦੇਭਈਸਭ
 ਦੇਹਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨਮਿਲੇਪਲਟਭਈਸਭਖੇਹ ॥੧੭੯॥ ਜਿਹਅਨਭਉਤ
 ਹਭੈਨਹੀਨਹਭਉਤਹਰਿਨਾਹਿ ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹਮਨਮਾਹਿ ॥
 ੧੮੦॥ ਕਬੀਰਨਿਨਹਕਿਛੁਨਾਨਿਆਂਨਹੀਤਿਨਜੁਖਨੀਵਿਬਿਧਾਇ ॥ਹਮਹੁਕੁਬੂ
 ਣਾਬੂਣਨਾਂਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁ
 ਕਾਰੇਅਉਗਾਲਾਗੀਰੋਟਪਰਿਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਠਉਗ ॥੧੮੨॥ ਕਬੀਰਰੋਟਸਹੇ

ਲੀਜੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਜਾਸ। ਰੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸਗੁਰੁਮੇਦਾਸ॥੧੮੩॥
 ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਰੇਕਿਆਠਫਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੇਇ। ਨਾਂਕਾਗਣਿਤੁਬਾਂਗਦੇਹਿਇ
 ਲਹੀਭੀਤਰਿਨੇਇ॥੧੮੪॥ ਜੇਖਜਬੁਗੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇ। ਕਬੀਰਨਾਂ
 ਕੀਵਿਲਸਾਬਤਨਹੀਭਾਂਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੫॥ ਕਬੀਰਮਲਹਿਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀ
 ਨਿਹਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਇ। ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੇਬੁਝੈਬਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੬॥ ਕ
 ਬੀਰਜੋਗੀਕੀਦੇਜਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਉਹਲਾਲਾ। ਟਟਤਰਲੇਖਾਮਾਂਗੀਮੇਤਬੋਹੇਇਗੋਕ
 ਟਨਹਟੁਲਾ॥੧੮੭॥ ਕਬੀਰਪੂਬਖਾਂਨਾਂਖੀਰਗੀਜਾਂਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਲੈਨ। ਹਿਗੋਰੇਟੀਕਾਰਨੇ
 ਗਲਾਕਟਟੈਕਉਨ॥੧੮੮॥ ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਤਬਜਾਂਨੀਮੇਮਿਦੈਮੇਹਤਨੁਤਾਪਾ। ਹਰਖਸੇ
 ਗਦਾਏਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪੇਆਪਿ॥੧੮੯॥ ਕਬੀਰਗਾਂਮਕਹਨਮੇਭੇਦੁਹੈਤਾਂਮਹਿਏਕੁਬਿਰ
 ਗਸੇਈਗਾਂਮਸਭੈਕਹੈਜੇਈਕਉਤਕਹਾਰਾ॥੧੯੦॥ ਕਬੀਰਗਾਂਮੇਰਾਂਮਕਹਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿ
 ਬੇਨਾਏਕਮਟੈਕਹਿਮਿਲਿਗਾਇਆਏਕਸਮਾਨਏਕਾ॥੧੯੧॥ ਕਬੀਰਨਾਂਪਰਿਸਾਧਨ

ਸੇਵੀਅਹਿਰਿਕੀਸੇਵਨਾਹਿ। ਤੇਪਰਮਰਹਤਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੨॥ ਕਬੀ ੧੯੪
 ਰਗੀਗਾਹੁਆਬਾਦਗਬਰਾਹੁਆਕੰਨ। ਪੰਟੁਤਤੇਪੀਗੁਲਭੁਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਨ॥੧੯੩॥ ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੁਰਮੇਬਾਹਿਆਬਨਜੁਏਕਾ। ਲਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪ
 ਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕਾ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਕੁਮਬਿਕਾਰਾ। ਇ
 ਨਸੀਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭੁਠਛਾਗੁ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁਦਅਕਾਸਕੀਲੀ
 ਨੀਕੁਮਿਮਿਲਾਇ। ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਰਿਗਏਨਾਂਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇ
 ਹਉਜਾਇਬਾਅਗੈਮਿਲਿਆਪੁਦਾਇ। ਸਾਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਫੁਰਮਾਈਗ
 ਇ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹੋਇਹੋਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ। ਸਾਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾ
 ਮੁਖਹੁਨਬੇਲੈਪੀਗ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੇਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ। ਫ
 ਠਤਰਦਈਜਬੁਕਾਦੁਹੋਇਗਾਕਵਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰਜੇਰੁਕੀਆਸੇਜੁਲ
 ਮੁਹੈਲੇਜਬਾਬਖਦਾਇ। ਫਠਤਰੁਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੇਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੦॥ ਕਬੀ

ਰਲੇਖਾਵੇਨਾਂਜੁਹੇਲਾਜਉਵਿਲਜੁਢੀਹੋਇ॥ਉਸਸਾਰੇਵੀਬਾਂਨਮਹਿਪਲਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥
 ॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅਹੁਆਕਾਸਮਹਿਦੇਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧਾ॥ਖਟਦਰਸਨਸੀਸੇਪਰੇਅਹੁਚਉ
 ਰਾਸੀਸਿਧਾ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਸੁਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੁਤੇਰਾ॥ਤਿਗਤੁਸੁਕਉਸ
 ਉਪਤੇਕਿਆਲਾਰੀਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਤੂੰਹੁਆਮੁਸੁਮਹਿਰਹਿਅੰਨਹੀ॥
 ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਾਇਆਜਤਦੇਖੰਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਾਠਿਤਦ
 ਤੇਸੁਫੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ਅਨੇਰਥਕੋਇਨਪੂਰਿਓਲੈਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਹ
 ਰਿਕਾਸਿਅਰਨੁਜੇਕਰੇਸੇਸੁਖੀਆਸੀਸਾਗੁ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨੋਲਈਜਿਸਰਾਖੇਸਿਰ
 ਜਨਹਾਰੁ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਘਾਂਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਡਾਇ॥ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰ
 ਗਏਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਦਲੈਦਲੈਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਨੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਂਹ
 ਰਿਭੁਜਿਓਨਖਤੁਛਟਿਓਕਲੁਪਹੁਚੇਆਇ॥੨੦੮॥ਅਹਲਾਪੁ॥ਕਬੀਰਕੁਕਰਤਉ
 ਕਨਾਂਕਰੀਗਾ॥ਏਓਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਕਿਨਿਹਿਲੀਆਜਤਾਇ॥

੨੦੯॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਸਾਧਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਾਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਪਰਤੀ ਭਾਰੁ ਨ ਬਿ
ਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੁ ਲਾਹਿ ॥ ੨੧੦॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਹੁ ਲਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹ
ਲੀ ਲਾਹਿ ॥ ਸੀਰੀ ਕੁਜੀਰੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੈ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥ ੨੧੧॥ ਨਾਂ ਮਾਮਾਇ ਅਮੋਰਿਆ
ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੈ ਛੀਪੁ ਛੁਹਾਇ ਲੈ ਗੰਮਨ ਲਾਹੁ ਹਰੀਤਾ ॥ ੨੧੨॥ ਨਾਂ ਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚ
ਨਾਂ ਮੁਖ ਤੇ ਗੰਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਾਥਿ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਂਮੁ ਸਭੁ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾਲਿ ॥ ੨੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੁ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾਇ ਹਰ ਚਨੁ ਚਰਾਇ ਅਤਿ ਸਹੀਮ
ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਕੀਚ ਨ੍ਰਾਮ ਟਾਗਿ ਰਿਪਰਿਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇ ਅਹਾ ਬਿਪ੍ਰੀਸ
ਤ ਪ੍ਰੀਸਤ ਚਾਬਿ ਅਸੇਈ ਨਿਬਹਾ ਸਾਥ ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਜਾਨੈ ਸਭੁ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀਅ
ਉਗੁਨ ਕਰੈ ॥ ਕਹੈ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥ ਦੀਪ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾ
ਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਹਾ ਮਜਾਨਾ ॥ ਤਾਸਿ ਉਤੁ ਦੀਕਿ ਉਥੈ ਨ ਕੋ ਕੀ ਅਪਰਾਨਾ ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀਰ
ਕੋਟੈ ਮ੍ਰਿਪੁ ਹੇਤ ਕਰਿ ਕਹੈ ਮਰਹੁ ਸਟਾਹਿ ॥ ਕਾਰਨੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥਿ ਪਾਤੀ ਤੁਪ ਉਨੇ ਚਾਹਿ ॥

੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਵ ਉਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਦੇ ਹੋਇ॥ ਅਪਨਾ ਚਿਤ ਵਿਆਹ ਰਿਕਰੇ
 ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ੨੧੯॥ ਮਃ ੩॥ ਚਿਤ ਰਿਐ ਅਪਿਕਰਾਇ ਸੀ॥ ਆਚਿਤ ਰਿਐ ਪੇਦੇਇ॥ ਨਾ
 ਨ ਕਸੇ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਸਭ ਨਾਂ ਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ੨੨੦॥ ਮਃ ੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਚਿਠਿ ਰਿਅ
 ਲਲਚਮਾਹਿ॥ ਪਾਪ ਕਰਿਤ ਮਰਿਗਾਇਆ॥ ਮਉਧੁ ਪੁੰਨੀ ਪਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਇ
 ਅੰਕਾਰੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਰੀਧਾਤੁ॥ ਸਾਥੁ ਰਖਹਿ ਤਰਾਂ ਮਰੁਨੁ ਨਾਹਿਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤੁ॥
 ੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੇ ਕੇਸੇ ਕੁਕੀ॥ ਮੇਰੇ ਜੇਈ॥ ਮੇਰੇ ਅਸਾਰ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੁਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇਸੁ ਨੈ
 ਪੁਕਾਰ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਂਇ ਅੰਕਨਲੀ ਬਨੁ ਰੁਇਆ॥ ਮਨੁ ਕੰਰ ਰਮਯਾ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਅੰਕਜਗ
 ਨੁਰਤੀ ਨੁਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੀਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਂ ਮਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੇ ਬਗੀ ਪਾਰਖੁ॥ ਮਾਗੈ ਖੋਲਿ
 ॥ ਕੇਈ॥ ਆਇ ਮਿਲੈ ਗੋਗਾਹ ਕੀ॥ ਲੇਗੇ ਮਹਰੇ ਮੇਲਿ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮਜਾਨਿ ਚਿਨਹੀ ਪਾ
 ਲਿਓ ਕਟਕੁਟੁ ਬੁਧਾ॥ ਧੀਧੀ ਮਹਿ ਮਰਿਗਾਇ॥ ਚਾਹਿ ਰਿਭਈ ਨ ਬੰਬਾ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਮਾਖੀ ਕੇ
 ਰੇ ਮਾਟ ਕੇ ਪਲ ਪਲਾਈ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਮਨੁ ਜੈ ਜਾਨੁ ਨ ਛੋਡੁਈ॥ ਜਮੁ ਦੀਆ ਦਮਾ ਮਾਮਾ ਮਾਭੇ॥ ੨੨੭॥

ਕਬੀਰਤਰਵਰਹੁਪੀਰਾਂਮੁਹੈਫਲੁਰੁਪੁਬੈਰਗੁ। ਛਾਇਆਰੁਪੀਸਾਪੁਹੈਨਿਨਿਤਨਿਆਬਾਦੁ ੧੯੬
 ਬਿਬਾਦਾ। ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਵੇਸਾਬੀਰੁਬੈਇਬਾਰਹਮਾਸੁਫਲੰਤਾ। ਸੀਤਲਛਾਇਅ ੦
 ਗਹਿਰਫਲਪੀਖੀਕੇਲਕਰੰਤਾ। ੨੨੯॥ ਕਬੀਰਵਾਤਤਰਵਰੁਦਯਾਫਲੁਉਪਕ ੦
 ਗੰਨੀਵੰਤਾ। ਪੀਖੀਚਲੇਦਿਸਾਫਰੀਬੈਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤਾ। ੨੩੦॥ ਕਬੀਰਵੇਕ
 ਪੜ੍ਹੀਆਈਪਰੀਆਈਉਤੇਆਧਾ। ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਨੇਕੀਨੇਜੇਲਾਭਾ।
 ੨੩੧॥ ਕਬੀਰਜਾਪੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਅਹੈਇਲਿਲਾਟਾ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਇਕੈਠਾਕਨਅਟਪਦਘਾਟਾ। ੨੩੨॥ ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛਲੀਸੁਰਾਪਾਂਨਕੇਕੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀਖਾਹਿ। ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਜਾਹਿ। ੨੩੩॥ ਨੀਰੋਲੇਇ
 ਨਕਰਿਰਹਉਲੇਜਾਨਨਪਦਮਾਹਿ। ਸਭੁਰਜਪੇਲਉਪੀਅਸਉਕਿਸੀਲਖਾਂਟਉ
 ਨਹਿ। ੨੩੪॥ ਅਠਜਾਂਮਠਉਸਠਪਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਨੀਉ। ਨੀਰੋਲੇਇਨ
 ਕਿਉਰਉਸਭੁਪਦਦੇਖਉਪੀਉ। ੨੩੫॥ ਜੁਨਿਸਖੀਪੀਅਮਹਿਨੀਉਬਸੈਜੀ

ਅਮਹਿ ਸੇ ਕਉ ਪੀਉ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝੁ ਨਿਹੀ ਪਦਮਹਿ ਨੀਉ ਕਉ ਪੀਉ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਈ
 ਰਬਾਂ ਮਨ ਗੁਰੂ ਪੈ ਨਗਤ ਕਾਭਗਤ ਨ ਕਾਗੁਰ ਨਾਹਿ ॥ ਅਗਸੁ ਉਗਸੁ ਕੈ ਪਰਿ ਮੁਆਰਾ ਰਉ ਬੇ
 ਦਉ ਮਾਹਿ ॥ ੨੩੭ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰ
 ਗੁਰਿ ਭੁਲੀ ਬੂਝੁ ਈਰੀ ਟੀਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਈ ਰਜੇ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀਸੀ
 ਸਕਾਟਿ ਕੈ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੨੩੯ ॥ ਕਈ ਰਜ
 ਉਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲਾ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸ ਉਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖਲਿ ਭਟੀ ਨ ਤੇਲ
 ॥ ੨੪੦ ॥ ਦੂਢ ਤੇਲ ਹਿਅੰਧ ਗਤੁ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ॥ ਕਹਿਨਾਂ ਮਾਓ ਕਉ ਪਾਈ
 ਮੇਬਿਨੁ ਭਗਤੁ ਹੁਰੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੇਹੀ ਰਾਛਾ ਤੁਕੈ ਕਰਹਿ ਅੰਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
 ਤੇਨ ਰਵੇਜ ਕਨਾਹਿ ਗੇਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਈ ਰਜ ਉਗਿਹ ਕਰਹਿ ਤਧ ਗ
 ਕਰਨਾਂ ਹਿਤ ਕਰ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੈ ਤਾ ਕੈ ਬੰਡ ਅਭਾਗਾ ॥ ੧੪੩ ॥ ੧ ॥

ਨਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਕੀਨਾ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹਰਿ ਤੁਨੁ ਮਨਾ ਨਿਹ ਬਿਧਿ ਜ ਲੋਕੇ ਮੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਧਿ ਅ
 ਨ ਸਿਉ ਕਹਿ ਰਹਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਰਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹੁਨੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਟਾ
 ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਨਾਂ ਪੋਇ ਉਹੀ ਗਾਇ ਓਲੀ ਓਜ ਰਾਤ ਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹੁਨੁ ਹਰਿ ਮਨਾਂ ਅਉ
 ਧੁ ਜਾਤੁ ਪੈ ਬੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਧ ਭਾਇ ਓਸੁ ਝੈ ਨਹੀ ਕਾਲ ਪਹੂ ਛਿ ਓਮਾਂ ਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹੁਨੁ
 ਬਾਵਹਿ ਕਿਉ ਨ ਭੁਜੈ ਭਗਵਾਂ ਨੁ ॥ ੪ ॥ ਧਨ ਦਾਰਾ ਸੀ ਪਤਿ ਸਗਲ ਨਿਨਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ
 ਮਾਨਿ ॥ ਇਨ ਮੇ ਕਛੁ ਸੇ ਗੀ ਨਹੀ ਨਾਂ ਨ ਕਸਾ ਛੀ ਨਾਨਿ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਨੁ ਭੈ ਹਰਨ
 ਹਰਿ ਮਨਾ ਥਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹਿ ਤਿਹ ਜਾਂ ਨੀਏ ਮੇਜ ਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥ ੬ ॥ ਤ
 ਨ ਧਨ ਨਿਹ ਤੇ ਕਉ ਵੀ ਓਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹੁਨੁ ਬਾਵਹਿ ਅਬ ਕਿ
 ਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੀ ਪੈ ਸੁਖੁ ਵੀ ਓਮਰ ਨਿਹ ਨੀਕਿ ਪਾਂ ਮਾ ॥ ਕਹੁਨਾਂ ਨ ਕਹੁਨੁ
 ਜੈ ਮਨਾਂ ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਂ ਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਰਾਂ ਮਹੈ ਦੂਸਰਨਾ ਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ

ਨਨਕਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਤਿਹਿ ਮਿਮਰਤਿ ਤਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਕਿਹਾ ਸਿਮਰਤਗਾਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਤਿਹੁ ਭੁਭੁਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਅਉਧਾਪਟਤ ਹੋ ਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਂਚ
 ਤਤਕੇ ਤਨੁ ਰਾਇ ਓਜਾਂ ਨਦੁ ਰਸੁ ਜਾਂਨਾ ॥ ਕਿਹਤੇ ਉਪਾਏ ਨਿਨਕਾਣੀ ਨਤਾਹਿ
 ਮੇਮਾਂਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੇਹਰਿ ਕੂਬੈ ਸੈ ਸੰਤ ਨਕਹਿ ਓਪੁਕਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਹੁ ਭੁਭੁ ਮਨਾ ਭੁਭੁ ਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖਦੁਖ ਨਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀਲੇ
 ਭੁਮੇਹ ਅਭਿਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਸੇ ਮੁਰਤਿ ਭੁਗਵਾਂਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਉਸਤ
 ਤਿਨਿ ਦਿਆਨਾਹਿ ਨਿਹ ਕੰਠ ਨ ਲੋਹਸ ਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਮੁਕਤਿ ਤਾ
 ਹਿ ਤੈਜਾਂਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗਾਂ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਜਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈਮਾਂਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਾਹੁ ਕਉਦੇ ਤਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਂਨਤ
 ਮਾਂਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਰੇ ਮਨਾਂ ਗਿਮਾਂ ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਂਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਹ ਬਿਖਿਅ
 ਸਗਲੀਤ ਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿਰੇ ਮਨਾਂ ਤਿਹਨ ਰਮਾ ਬੈਰਾ

ਗ॥੧੭॥ ਨਿਹਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜਾ ਸਤੁ ਤੁਭਾ ਏਥੇ ਭੁਭਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ੧੮੬
 ਤਿਹ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਦਾਸੁ ॥੧੮॥ ਨਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉ ਮੈ ਤਨੀ ਕਰਤਾਰ ਮਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਦੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਰਹਿਹ ਮਨ ਜਾਚੀ ਮਾਂਨਾ ॥੧੯॥ ਭੈਨਾ ਸਨਦੁ ਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਮ ਹਿਰਿ
 ਕੇਨਾਂ ਮਾਨਿ ਜਾਇ ਨ ਜੇਨਾਂ ਨ ਕਹੁ ਜੈ ਸਟਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਂ ਮਾ ॥੨੦॥ ਨਿਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੋਬਿੰਦ
 ਭੁਕੁ ਕਰਨ ਸੁਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਂ ਮਾ ॥੨੧॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤਰੈ ਅਭਿਰਨ ਲੇਤ ਉਧ
 ਗ ॥੨੨॥ ਨਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾਂ ਅੰਧੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਂਨਾ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਰੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨੩॥ ਨਿਸਾਇਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੋਲਤ ਨੀਤਾ ਕੇਵਨ ਮੈ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਨ ਰਹਿਨ ਨਿਹਚੀਤਾ ॥੨੪॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਤੇ ਬੁਧ ਬੁਧਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਨੀਤਾ ਜਗ
 ਰਚਨਾਂ ਤੇ ਸੇਰੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ॥੨੫॥ ਪਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
 ੨੬॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਪਰਤਤਾਂ ਹਿਜਮ ਫੈਧਾ ॥੨੬॥ ਨਿਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚ

ਕਿ
ਨ
ਪੁ
ਮ
ਲ
ਦੀ
ਮ
ਮ
ਦੇ
ਸ

ਰਿਓਮਿਟਿਨਿਕਮੋਕੋਤਾਸੁ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਹਾਰੋਤੁਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਟਹਿਬਾਸੁ॥ ੩੬॥
 ਜਤਨਬਹੁਤਮੇਕਰਿਗਹਿਓਮਿਟਿਨਿਮਨੋਕੋਮਾਂਨੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਜਿਉਨਾਂਨਕਫਪਿਓਰਾ
 ਪਿਲੇਹੁਗਫਾਂਨੁ॥ ੩੭॥ ਬਾਲਜੁਅੰਨੀਅਰੁਬਿਰਧਿਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥
 ਕਹੁਨਾਂਨਕਹਾਰਿਭੁਜਨੁਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਰੁਹੀਮਾਂਨੁ॥ ੩੮॥ ਕਰਦੇਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓ
 ਲੋਰੁਕੈਟੰਧਾ॥ ਨਾਂਨਕਸਮਿਓਰਿਮਿਗਾਇਓਅਬਕਿਓਰੋਟਤਅੰਧਾ॥ ੩੯॥ ਮਿਨੁਮਾ
 ਇਆਮੇਰਮਿਗਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤਾ॥ ਨਾਂਨਕਮੁਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਓਛਾਰੁਤਤਾਹਿਨ
 ਗੀਤ॥ ੪੦॥ ਕਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੋਕੀਏਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਸੁਨਿਰੇ
 ਮਨਾਂਹਰਿਭੁਟੈਸੋਹੋਇ॥ ੪੧॥ ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਓਸਦਾਸੁਅੰਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤ
 ॥ ਨਾਂਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿਭੁਜਹੁਇਕਮਨਹੁਇਇਕਚਿਤ॥ ੪੨॥ ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀ
 ਫਿਰਤੁਹੈਸਭੁਕੇਦਾਤਾਰਾਂਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਂਨਕਮਨਜਿਮਰਿਤਿਹਪੂਰਨੋਦਹਿਕਾਂਮਾ॥ ੪੩॥
 ਝੂਠੇਮਾਨੁਕਹਾਂਕਰੈਜਗਸੁਪਨੇਜਿਓਜਾਂਨਾ॥ ਇਨਮਹਿਕਛੁਤੋਰਨਹੀਨਾਂਨਕਕਹਿ

੧੯੯

ਓਬਖਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਪੈਦੇ ਹੋ ਕੇ ਬਿਨ ਮੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਹ ਪੁੰਨੋ ॥ ੪੫ ॥
 ਸੁਕਹਿ ਓਨਾਂ ਨ ਕਤਿ ਹਨ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਨਿਹ ਪੁਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨ ਰੁਖੁ
 ਤਾਜਾਂ ਨਾ ॥ ਤਿਹ ਨ ਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਨ ਹੀ ਨਾਂ ਨ ਕਸਾਈ ਮਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿਰੁ ਕੀ ਪਿਓ ਪਗਰੁ
 ਗਮਗੈ ਨੈ ਨ ਜੇ ਤਿਤੇ ਹੀ ਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਂ ਨ ਕਇਹ ਬਿਧਿ ਭੁਈ ਤਉ ਨਹਿ ਰਿਰ ਜੁਲੀਨ
 ॥ ੪੭ ॥ ਨਿਜ ਕਹਿ ਦੇਖਿ ਓਨ ਗਰਮੈ ਕੋ ਕਾਹੁ ਕੋ ਨਹਿ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਬਿਰੁ ਹਰਿ ਰਗ
 ਤਿਹੈ ਤਿਹ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ੪੮ ॥ ਨਗਰ ਨਾਂ ਸਭ ਸੂਝੁ ਪੈ ਨਾ ਨਿਲੇਹਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਕ
 ਹਿਨਾਂ ਨ ਕਬਿਰੁ ਨਾਂ ਰਹੈ ਨਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ੪੯ ॥ ਰਾਮ ਗਇ ਓਰਾਂ ਫਨੁ ਗਇ ਓਨਾਂ
 ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਟਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਂ ਨ ਕਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਖੁਪ ਨੇ ਨਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿੰਤਾ
 ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਜੀ ਮੈ ਜੋ ਅਨਹੇ ਨੀਹੇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਂ ਨ ਕਬਿਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥
 ੫੧ ॥ ਜੇਉ ਪਨਿ ਓਸੇ ਬਿਨ ਸਿਧੈ ਪਰੇ ਅਨ ਕੇ ਕਲਾ ॥ ਨਾਂ ਨ ਕਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇਛਾ ॥
 ਸਗਲ ਜੰਨਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਲ ਛੁਕਿ ਬੰਧਨੁ ਪਰਿ ਰਹਿ

ਨਕਛੂਓਪਾਇ। ਕਹਿਨਾਂਨਕਅਬਓਟਹਰਿਗਨਜਿਉਹੋਹੁਸਹਾਇ॥ ੫੩॥ ਮਹਲਾ ੧੦ ੨੦੦
 ॥ ਬਲੁਹੁਆਈਧਨਛੁਟੇਸਭੁਕਛੁਟੇਤਉਪਾਇ॥ ਨਾਂਨਕਸਭੁਕਛੁਤਮਰੇਭਾਥਮੇਤੁਮਹੀਹੋਤ
 ਸਹਾਇ॥ ੫੪॥ ਜੀਗਸਖਾਸਭੁਤਨਿਗਏਕੋਊਨਨਿਬਹਿਓਜਾਥਾ। ਕਹੁਨਾਂਨਕਇਹਾਬਿ
 ਪਤਿਮੇਟੇਕਏਕਰਪਨਾਥ॥ ੫੫॥ ਨਾਂਮੁਰਹਿਓਸਾਪੂਰਹਿਓਰਹਿਓਗੁਰਗੇ। ਬਿਦਾ। ਕਹੁ
 ਨਾਂਨਕਇਹਨਗਤਮੇਕਿਨਜਪਓਗਮਤਿ॥ ੫੬॥ ਗਾਂਮਨਾਂਮਉਰਮੇਗਹਿਓਨਾਂਕੇਸ
 ਮਨਹੀਕੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਹਜਿਮਰਤਜੀਕਟਮਿਦੈਦਰਸੁਤੁਹਾਰੇਹੋਇ॥ ੫੭॥ ੧॥

ੴ ਜਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
 ਕਾਲਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਾਂਗਾਂਮ ਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਮਾਸਨੁ ਸਾਧਿਨਿ ਰਾਲ ਮੁਰਹੈ॥ ਪੰਛਤਤ ਕਾਨਿ ਗੁਹਿਗੇ॥ ਬੇੜੀ ਨਿਝਾਮਲਪ ਅਹਾਰੀ

॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿਤ੍ਰ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ
 ਖਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂਬ ਲੈਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਅੰਨਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਰਹੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ
 ਰੋਗੀ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਾਂ ਕਉ ਬੰਦ ਹਿ
 ਸਰਾਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਨਿਹ ਬਾਭੇ ਦੁਨ ਦੇਵੀ ਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤਮਾਸਿ
 ਤਿ ਜਨ ਲੇਤੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪਿੰਚ ਅਗਨਿ ਘਟਿ ਭੀ ਤਰਿ ਜਾਰੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਹੈ ਗੁਰੀ ਰਚਣਾਇ ॥
 ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਨਿਵਾਜੈ ਬਾਧੈ ਰੋਗ ॥ ਨਮੁ ਜਗਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ਤੋਗ ॥ ਗਰਿਬਿ
 ਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਪੀ ਅੰਧੇ ਹੋਗ ॥ ਉਤਮ ਭਲੇ ਨਿਨ ਕੇ ਜਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਂਚੇ
 ਇਕੀਕ੍ਰਿਕੁ ਰਿਗਾਖੇ ॥ ਨਿਹ ਬਾਅਸਤੁ ਕਦੇ ਨ ਭਾਖੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੁਟੰਭਿ ਤਤਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰ
 ਰੂਣ ਮਹਿ ਗਾਖੈ ਰੇਤਾ ॥ ਸਿੰਧਾ ਪਾਅਲ ਗਗਨਿ ਸਰਿ ਭਰੈ ॥ ਨਾਇ ਤਿ ਬੇਲੀ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥
 ਸਤ ਪਿੰਡ ਨ ਉਲਗਾਰ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਰ ਬਿਰਤੈ ਪਸਚਮਿ
 ਆਵੈ ॥ ਗਵਿਜ ਸਿੰਦਹੁ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਅਉਹਟ ਪਟਣ ਕੀ ਕੀਨੈ ਬਾਟਾ ॥ ਤਾਂ ਪਰਿਬੁ

੨੦੧
 ਏਅਉਪਦਘਾਟਾਨਉਖੰਡਦੇਖੇਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਲਾਨਾਂਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲ
 ਖਣਾ॥੫॥ਯਹਤਨੁਭਾਂਡਾਸੁਗਤਿਕਰਿਦੁਧਾ॥ਪਾਇਸਚੁਸਮਾਂਇਲਸੁਧਾ॥ਜੁਗਤਿਜਤਨ
 ਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤਿਵਿਹੂਣੀਵਿਕਉਜਾਇ॥ਗਿਅੰਨੁਮਧਾਂਲੀਨੇਤਾਨਾਂਮ
 ਇਨਬਿਧਿਜਪੀਏਕੇਵਲਗਾਂਮਾਰੋਲਿਬਿਰੋਲਿਲੀਅਜੈਮਖਣਾਨਾਂਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲ
 ਖਣਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਹੁਕਾਮਾਰਿਮਿਲਾਏਮਾਂਨਾ॥ਪੰਚਾਮਹਿਚੋਵੈਪਰਧਾਨਾ॥ਪੰਚਾਂਕਜੋਜਾਂਦੈਭੇਓ॥
 ਸੇਈਕਰਤਾਸੇਈਦੇਓ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੇਵਾਂਜਾਂਣਾ॥ਬੰਧੈਨਵਾਂਗ੍ਰਹਾਂਪਰਿਆਣਿ॥ਸ
 ਤਿਸਤਾਈਹੁਚਉਦਹਚਾਰਿ॥ਤਾਂਕੈਆਗੈਖੜੇਦੁਆਰਿ॥ਅਠਅਠਰਹਬਾਰਹਬੀਸ॥
 ਤਾਂਕੈਆਗੈਕਦੁਹਿਖੜੇਅਵੀਸ॥ਉਚੀਨਦਰਿਸਰਾਣੀਹੋਇ॥ਨਾਂਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੇਇ॥
 ੭॥ਜੇਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ॥ਰੁਖਬਿਰਖਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹਿਬੇਜੋਗ
 ਅਭਿਮਾਸ॥ਪਰਸੈਅੰਗਨਲਾਏਪਾਸਿ॥ਜਿਤੁਤਨਿਵੁਤੀਆਮੇਲੁਨਹੋਈ॥ਨਾਂਨਕਕ
 ਹੈਉਦਾਸੀਸੇਈ॥੮॥ਗਿਅੰਨਖੜਗਲੇਮਨਜਿਉਲੂਏ॥ਮਰਮੁਦਸਾਂਪੰਚਕਾਬੂਏ॥

ਮਨਮਿਰਤਕਕੀਪਫੈਗੀਠਿ। ਤੀਰਥਪਰਸੈਤੈਸੈਸਠਿ। ਜਿਨਿਯਹਮੇਲੁਮਨੋਕੀਖੋਈ॥
ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੯॥ ਵੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਸਠਿਹਾਟਾ। ਤੰਕੇਬਜਰਜਰਾਏਪਾਟਾ॥
ਅਉਘਟਘਟਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟਾ। ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ। ਵਹਵਿਸਿਦੀਖਿਜਹ
ਜਿਘਰਿਆਇਆ। ਅਠਵਜਗੀਠੀਖੋਲੈਕੋਇ। ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੧੦॥ ਸਿਪੁਥ
ਮੇਪੂਰਬਕਉਗਉਨਕਰੈ। ਵਤੀਆਵਖਲਕਉਦੇਸਧਰੈ। ਵਖਲਤੇਜੇਪਛਮਜਾਇ। ਤ
ਉਹਟਪਟਲਕੀਸੋਈਪਾਇ। ਪਛਮਤੇਜੇਰਵੈਸੁਮੇਰਿ। ਆਵੈਪਰਵਖਲਾਂਕੈਫੇਰਿ। ਪੁ
ਰੀਆਸਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਲਾ। ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅਸਲਾ। ਜਿਨਹਿਹਰਿਰਿਰ
ਤਨੇਮਾਲਪੈਰੋਈ। ਨੰਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੧੧॥ ਕਹਾਂਸੁਗਗਨਦੇਵਕਾਭਵਨ
ਅਹਿਨਿਜਿਸਦਾਮਨਵੈਸਉਲਾ। ਮਹਾਂਸੁਗਪੂਰਕਉਲਾ। ਅਹਿਨਿਸਿਝੂਝੈਦੁਰਜ
ਨਦਉਲਾ। ਬੀਧੈਬੀਸੀਤਰਪਾਂਟੀਪਉਲਾ। ਗਗਨਮੰਡਲਗਉਨਿਨਹਿਰੋਈ। ਨੰਨ
ਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਇਵੀਕਾਨਤੀ। ਹਿਰਦੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾ

ਸਤੀ॥ ਦਿਸਤਿਹਇਆਲੁਦਇਅਕਰਿਦਾਨੁ॥ ਜੇਪਟੁਨਿਵੈਤੁਨਿਦਿਅੰਜੰਨੁ॥
 ਬੁਢਨਜਬਦਕਾਸਫਲਾਹੁਤੁ॥ ਨੰਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤੁ॥ ੧੩॥ ਚੰਚਲਚਾਇ
 ਨਜਾਇਤਮਾਸੇ॥ ਨੂਮੇਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੇ॥ ਅੰਗੈਭੰਗੈਰਿਤੁਨਲਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਦਿਤਾ
 ਅੰਗਿਹੰਦਾਏ॥ ਪਰਪਰਜਾਇਨਕੀਜੇਕਥਾ॥ ਏਹਾਹੈਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਸੀਖਿਅਸੁਦਿਰੇਪੂਤਾ॥ ਨੰਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤੁ॥ ੧੪॥ ਅਸਿਗਨਦੀਅਪੁਠੀਤਰੇ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀਰੈਧਰੇ॥ ਕਮਲੁਪਲਦੈਉਲਦੈਪਉਨੁ॥ ਇਉਨਿਵਾਰੈਅਵਾਗਉਨੁ
 ॥ ਮਨਪਉਨੈਕਉਰਾਖੇਬੀਧਿ॥ ਲਹੇਕੁਬੇਲੀਕੁਟੀਸੀਧਿ॥ ਅਪਨੇਵਸਿਕਰਿਗਾਖੇਦੂਤਾ॥
 ਨੰਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤੁ॥ ੧੫॥ ਗਗਨੰਤਰਿਕਰਿਭਵੁਭਉਤਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਰੀਰੇ
 ਗੀਲਾਵੈ॥ ਪਰਚਾਹੈਇਤਠਰਿਪਰਿਆਵੈ॥ ਇਨਬਿਧਿਨੁਗਤਿਕਮਾਵੈਜੇਗਾ॥ ਅਏਹ
 ਰਖਨਗਵੈਸੋਗਾ॥ ਸੀਜਮਰਹੈਨਬਿਨਸੈਯੁਤਾ॥ ਨੰਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤੁ॥ ੧੬॥ ਜਿ
 ਨਹਿਮਾਇਅੰਜਗੁਮੋਹਿਅਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇਵਾਦਿਕਾਸਿਧਸਾਧਿ

ਕਮੁਨਿਏਸਾ। ਨਤੀਸਤੀਭਵਭੀਪਕਰਸੀਮੰਗੀਮੰਹਨਹਾਰਾ। ਇਵਾਇਵਾਦੇਕਨੁਗਜੁਗਹਉਮੇ
 ਸਿਤਾਧਾਗ। ਦੇਵੀਦੇਵਸਥਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਿਅਨੁ। ਨਨਕਕਾਲੁਜਾਨੁਬਸਿਧਾਹ
 ਤੇਹੁਕਮੁਸਰੈਨੀਸਾਨੁ॥੧੭॥ ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਖੁਨਿਨਰਕਸੁਰਗਤੇਜਾਹਿ। ਮਾਇਆਮੋਹ
 ਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ। ਜੁਰਗਮਿਰਤਤਨੁਮੇਰਿਆਸਪਤਲੇਕਪਾਤਲਾ॥
 ਅਕਾਸੀਥੈਕੁਠਲੇਗ। ਸੋਮੇਹੇਮਾਇਆਜਾਲਾ। ਨੇਸਰਨਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸਿਤਜਨਪ
 ਗਰੇਨੁ। ਨਨਕਸੇਵਰਸਨੁਪਾਇਸੀ। ਅਬਿਨਾਸੀਚੁਖਸੇਨ॥੧੮॥ ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਰਉਮੁ
 ਕਤਿਸੋਰੇਵਰੁਜਪੁਤਪੁਸਹਨਿਧਿਅਨਾ। ਸੁਖਸੋਰੇਵਰੁਕਤਿਵਰੁਦਾਤਾਘਟਿਘਟਿਸੋਪਿਰੁ
 ਵਨਾ। ਯਹਜੁਰਸੰਜਮਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁ। ਰਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾ। ਮਿਥਿਅਲੇ
 ਰੁਭਏਮਨਜੂਠਾਸਹਜਭਾਇਮਨੁਮੰਨਾ। ਮੁਕਤਿਸੋਰੇਵਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾਨਾਉਜੁਨਿਖਸਮਨਿ
 ਕਾਲਾ। ਨਾਉਜੁਨਿਦਾਤਾਗਰੁਮਿਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧੯॥ ਤਿਭਵਦ
 ਮੇਘਲੈਅਮਰਪਦਰੈਡਾ। ਅਲਖਘਰਿਆਸਨਤਿਜਨੰਭਉਖੰਡਾ। ਸੁਆਕਲਪਾਵਹਿਸਤਿ

ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਨਾਂਕਉਬੰਦਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ ਜਿਹਬਾਅਨਰਸੁਸੁਆਦਬਿਚਖਣਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਹਨਿਬੈਰਾਗਕੇਲਖਣਾ॥ ੨੦॥ ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੇ॥ ਉਲਟੀਪਲਟਿਸਿਧੀਗੀਕ
 ਰੈ॥ ਸੀਧਾਕਮਲਪੂਰਨਤਿਹਪਉਨਾ॥ ਇਉਨਿਵਾਰੈਆਵਗਉਨਾ॥ ਮਨੁਪਵਨੈਕਉਸਬਦ
 ਲੇਬੰਧਾ॥ ਨਾਂਕਉਉਛੂਦੈਨਮਕਾਠੰਧਾ॥ ੨੧॥ ਸੋਅਬਿਨਾਸੀਆਪੋਆਪਿ॥ ਕਾਲਬਿਕਾ
 ਲਕਉਮਰੈਚਾਪਾ॥ ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਜੁਨਅਨਕਥਾ॥ ਇਹੁਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੀਖਿਆਸੁਨਿਰੇਪੁਤਾ॥ ਨਾਂਕਨੁਗੁਨੁਗੁਸਤਿਗੁਰਅਉਧੁਤਾ॥ ੨੨॥ ਅੰਤਰਿ
 ਨਾਂਮੀਮਿਲੈਜੁਪੇਲਾ॥ ਨਾਗਤਅਵਸਥਾਮਨੁਮਾਰਿਉਕੇਲਾ॥ ਖਿਮਾਂਸਰਭਰਿਅਮਾਂਦਕਮੇ
 ਤੀ॥ ਅਮਰਾਪੁਰਿਚਕਿਨਮਾਲਪਰੇਤੀ॥ ਰੋਗੁਬਿਨੋਗੁਸੋਗੁਪਰਜਾਣੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਤਗ
 ਤਿਪਤਿਮਤਿਨਲੇ॥ ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਂਕਕਦੀਨੰਪ੍ਰਤਿਪਾਲੁਸਮਾਲਾ॥ ੨੩॥
 ॥ ਅਰਥੈਕੈਘਰਿਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ ਪਰਥੈਕੈਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸਾ॥ ਊਂਦਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲੀ
 ਯਾਭਾਗੀ॥ ਨਾਂਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਬੈਰਾਗੀਸੋਨੋਬੈਮਹਿਆਵੈ॥ ਸਿਟਕੈਅਰੇ

ਸਕਤਿਨਿਵਏ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਕੇਕਰਮਕਰੈ॥ ਅਜਰੁਟਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁਕਰੈ॥ ਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਮ
ਮੇਤਿਅਗੀ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੇਈਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੫॥ ॥ ਰਤਨਮਾਲਾਂਸੁਪੁਤਿਰਕੀਤਾਰੀ
ਬਕਾਅਖਰੀਤੇਰਕੀਸੀਭੀਅਖਰੀਗੁਰਮੁਖੀਲਿਖੀ॥ ੧॥

ਹਕੀਕਤਿਗਾਹਮੁਕਾਂਮਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀ॥ ੧॥ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਾਗ
ਪਟਲੁਬਿਦਗਤਿਨਾਟਰਸਹਰਗਾਹਤਹਾਂਕਾਰਾਜਾਅਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕੁਹੈ॥ ਤਹਾਂਟਲਾਇਤ
ਰਾਮਰਾਜੇਕੀਹੈ॥ ਤਹਾਂਤੇਲੇਕੁਜਹਾਜਿਚਰੂਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਿਦਿਨਿਤਿਨਿਰਾਤਿਦਿਰਿਜਾਪਾਪਟ
ਲੁਪਾਰਿਕਾਬੰਦਹੁਹੈ॥ ਤਹਾਨਾਇਉਤਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਸਿੰਘਲਾਦੀਪਹੈ॥ ਚਉਦਹਸੇਗਾਂਉਦਿਰ
ਵਸਦਾਹੈ॥ ਤਹਾਂਸਤਰਾਜੇਸੇ॥ ਗੁਰੂਬਾਬੇਕੇਵਚਨਇਕਰਾਜੁਹੈਅਹੈ॥ ਸਿਵਨਾਭਰਾਜੇਕੀ
ਸੀਤਤਿਸਤਾਵਦਿਜਹਾਹੈ॥ ਤਪਤਿਗਾਹਤਹਾਂਅਬਰਾਜਾਅਇਅਦਉਨਿਹੈ॥ ਰਾਜੇਰਾਇ

ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾਭ ਕੋ ਪੋਤੈ ॥ ਤਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨੀਕੀ ਧਰਮ ਜਾਲੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਨ
 ਫੁਟੀ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤੈ ॥ ਰਸੇਈ ਬੀਸ ਮਲੂਣੁ ਹੋਰ ਜੁਲਗਤੈ ॥ ਨੇਕਾਪਟੁ ਬੀ
 ਜਾਨ ਗਰਤੇ ਇਕਤੀ ਕੋ ਜੁਹੈ ॥ ਪਰਿਭਾਟੁ ਤ੍ਰਿਅੰਕੋ ਬੀਜਾ ਪੁਰਤੇ ਬੀਜਾ ਪੁਰਕੋ ਜੁਅਸੀ
 ਹੈ ॥ ਅਰੇਗਾ ਪੈਠੈ ॥ ਤਹਾਂ ਸੰਗਤਿ ਨੀਗੋਭਾਟੁ ਕੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤੈ ॥ ਅਰਭਾਟੁ ਤ੍ਰਿਅੰਕੋ ਪੁਰਤੇ ਕਨਕੀ ਬੁਣਕੋ ਜੁਅਸੀਐ ॥ ਤਿਹੀ
 ਮਾਰਾਨੁ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਭਾਟੁ ਤ੍ਰਿਅੰਕੋ ਨੁਕਦੀਐ ॥ ਓਥੈ ਗੁਰੂ
 ਸਿਧਾਂ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਕਰਿ ਕੋ ਪੂਜਾ ਖੰਡਿ ਲੀਤੀਐ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨੇਰੁ ਅਜਮ
 ਵਿਕੋ ਪੈਰੀਆਇ ਪਏ ॥ ਓਸੁ ਥਾਂ ਉਕਾਨ ਉਕਾਨ ਲੀਬੁਣੁ ਤ੍ਰਿਅੰਕੋ ਮਾਰਾਨੁ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀ ਸੰ
 ਗਤਿਐ ॥

ਰਾਗਮਾਲਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗਏਕ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨਾ ॥ ਸੰਗਿ ਮਲਾਪਹਿਅਠ
 ਉਨੰਦਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਗਾਭੈਰ ਉਦੈ ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚਰਾਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਟੁਲੀ

ਪੁਨਿਆਕੀਗਾਵਹੀਬੰਗਲੀ॥ਪੁਨਿਆਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਗੀ॥ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ॥ਪਾਂਚ
 ਮਹਰਖਦਿਜਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਲਮਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥੧॥ਲਲਿਤਾਬਿਲਵਲਗਾ
 ਵਹੀਅਪਨੀਅਪਨੀਭਾਂਤਿ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪੜ੍ਹ॥੧॥ਵਤੀਆ
 ਮਾਲਕਉਸਕਆਲਾਪਹਿ॥ਸੰਗਿਰਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿ॥ਗੋਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਹੀਧਾਰੀ
 ॥ਗੀਧਾਰੀਸੀਹਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਗੀਏਪਾਂਚਉਗਾਈ॥ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ
 ॥ਮਾਰੂਮਸਤਿਅੰਗਿਮੇਵਰਾ॥ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ॥ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਨਦਗਾਏ
 ॥ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਓਹਿਭੈਲਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਜੁਤ
 ॥ਉਠਹਿਤੰਨਕੋਲੋਲਗਾਇਨਤਾਗਮਿਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਦੂ
 ਰਜੁਹਾਈ॥ਜਰਜਅਗੀਗੀਲੈਭਾਰਜਾ॥ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ॥ਸੁਰਮਾਂਨੇਵਭਾਸ
 ਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿਬੰਗਲਨਜੁਹਾਏ॥ਸਰਜਬਾਂਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ॥ਗਾਵਹਿ
 ਜਰਜਬਸੰਤਕਮੇਦਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੇਕਹੇਜਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਗੀ॥੧॥

ਕੁਛੇਲੀਪਟਮੰਜਗੀਟੋਡੀਕੁਹੀਅਲਾਪੀਕਾਂਮੰਟੀਅਉਗੁਜਗੀਸੀਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪੀ॥੧॥
 ਕਾਲੀਕੁੰਤਲਾਅਉਗੰਮਾਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾਗਉਰਾਅਉਕੰਨਰਾਕਲਾਨਾਅ
 ਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਨਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗਦੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵ
 ਹਿ॥ਬੈਰਾਗੀਕਰਨਟੀਧਗੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿਅਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪਛੈਸਿਧਵੀਅਲਾਪੀ॥ਸਿ
 ਰੀਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥ਸਾਭੁਜਾਰਗਜਾਰਗਅਉਰਗੋਰੁਗਭੀਰਾਅਸਟਪੁ
 ਤ੍ਰਸੀਰਾਗਕੇਗੀਰੁਕੰਭੁਹਮੀਰਾ॥੧॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਦੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਗਿਬ
 ਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ਸੋਗਠੋਗੋਰੁਮਲਾਰੀਪੁਨੀ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਅਸਾਰਾਨਗੁਨੀ॥ਉਚੇ
 ਜੁਰਿਜੁਹੋਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ
 ਨਬਲੀਧਰਨਟਅਉਨਲਧਾਗਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੀਕਰਅਉਸਿਆਮਾਂ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰ
 ਨਕੇਨਾਂਮਾਂ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਇਸੀਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸਾ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗਨਕੇਅਠਹਰਦ
 ਸਬੀਸਾ॥੧॥੧॥

FORHAN'S
FOR THE GUMS

case now—by massaging your gums with FORHAN'S for the Gums. FORHAN'S contains a special anti-pyorrhoea astringent, compounded by a famous pyorrhoea specialist, and now in use by thousands of dentists.

See your dentist and faithfully follow his advice. Use FORHAN'S toothpaste night and morning. Dinky teeth become lustrous white—gums glow with health. Start the entire family on FORHAN'S today!

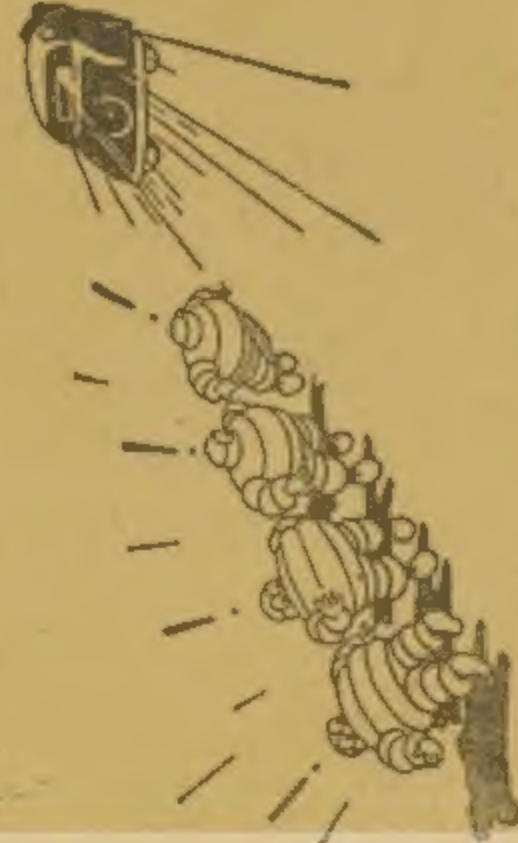
25/11

"BRUSH YOUR TEETH NOW WITH FORHAN'S"

Forhan's is the only dentifrice containing special anti-pyorrhoea astringent.

Forhan's may be temporarily discontinued in some places. Wait for announcement at New Stores.

TO MAKE YOUR TYRES LAST LONGER—

Do not speed unnecessarily
Not only does it increase petrol consumption, but it increases tyre wear. At 65 m.p.h. tyres wear out twice as quickly as at 45 m.p.h.

MICHELIN

THE IMPORTED QUALITY TYRE

Still Obtainable!

MICHELIN TYRE (INDIA) LTD.
Bombay Calcutta Karachi Lahore Delhi
Madras Bangalore.

before them and should not rock around in serving their country at this critical time.

A girl aged about seven years was run over by a lorry on Macnaghy Road while the girl was playing on the road with her playmates. She met with an instantaneous death.

S. GOPAL SINGH QAUMI

Lying Ill In Multan Old Central Jail

LAHORE, Nov. 19.—It is learnt that Sardar Gopal Singh Qaumi, a prominent Congress leader is lying ill in the Old Central Jail, Multan. He broke his leg last year as a result of a slip in the Shampur Jail. He is reported to be suffering from acute pain in the same leg whose muscle appear to have been affected, making it difficult for him to walk.

Sardar Chaman Singh Orara, M.L.A. another Sikh leader, is lying ill in the Central Jail, Lahore, and is stated to have lost heavily in weight. He was to have been operated upon for a corneal but, in view of the war condition of his health, the operation is stated to have been postponed. F.O.S.R.

AKALI DITENU IN LAHORE FOR

LAHORE, Nov. 19.—The well-known Akali leader, Jathedar Udha Singh Nagoke, who has been in detention under Rule 26 of the Defence of India Rules, has been brought to Lahore. It is stated that the Jathedar has been taken to the Old Fort F.O.S.R.

PRAYER CONFERENCE AT LAHO

LAHORE, Nov. 20.—The Right Reverend G. D. Harne, Bishop of Lahore will preside over common prayers for world peace to be held in the 32nd Park, Lahore, on November 27 and 28. Followers of all faiths are expected to participate. The programme includes recitation from the Guru Granth Sahib, Shrimad Bhagwad Gita, the Holy Quran and the Holy Bible.

Sardar Atma Singh Nandhori, President of the Reception Committee, a statement to the press says: "A word of mingled is in agony to-day requires healing. Prayer is the power of the soul and when one is in the mood of ecstasy and prayer, all that separates man from man disappears and one for oneself part and parcel of one another whole. That way lies hope for world peace and unity."

SUPPLEMENTARY PETROL RATION

LAHORE, Nov. 20.—Mr. D. Elliot, I.C.S., District Rationing Authority, writes—

I remind the motoring public they should apply to this office for Supplementary petrol ration for month of December between 24th 27th of this month. Applications submitted late will run the risk of being refused, owing to lack of petrol available in this month's quota. It is hoped that the applications will be dealt with by the 7th of December, 1943.

S. DYAL SINGH MAJITHI

(Continued from page 5 Col.) of Sardar Dyal Singh Majithia a valuable record of historical information, that he had doubtless in his own mind, supplemented by his own study and enquiries, was not for once or twice I had serious thought of jotting down some after hearing one of these conversations, but unfortunately, the incident was never carried out. Incidents were described with such wealth of detail and an accurate characterization of the person and setting that one was led to imagine as if the scene was before one's eyes.

21.27
200
40
8
13
9
100

M-2368

